

પ્રસ્તાવિતકાવ્ય.

ગરબીઓ, લાચણીઓ, પદવીગેરે.

વૈશ્રવ જનોને યાસ્તે

બનાવનાર.

સીંદૂરવાસીન્યાસજી. ઠાકર પ્રસ્તાવ

જી કૃષ્ણલાલ કવિ દેવાણું પેલો-

નામકરનાં.

ઉપાધી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

બુકસેલર. પાંચ્યા. ડાળીદાસકલ્યાણજી

જા પુસ્તક રામાયણના સ્વારૂપિ બાળાચાર્યસેને

દાણું ઉપયોગી છે.

જનમદાવાદ મધ્યે.

રાજાજીનલાલ મયનલાલ ના શીખાપ્રેક્ષ માં

ઉપાયું.

કેાણુંલક્ષ્મીજાળાજી કવિદેવ રાજાની પુકાનમાં

સંવત ૧૮૪૨

સને ૧૮૮૫

કિંમત રૂ. ૧-૨-૦

બ્રાહ્મસ્તકસને ૧૮૭૭ ના ૨૫ માત્રા ૧૮૪૭ ના ૨૦ મા

બ્રાહ્મસ્તકસને ૧૮૭૭ ના ૨૫ માત્રા ૧૮૪૭ ના ૨૦ મા

નોંધ લેવાયું છે. માટે જનાયનાર ત્યાં ઉપાજના

નોંધ લેવાયું છે. માટે જનાયનાર ત્યાં ઉપાજના

પ્રસ્તાવના.

ફેઈશ્વર! જ્ઞાન હું તારો મોરો ઊપકાર માનું છું કે મારી
જાણ જવસ્યાથી તે જ્ઞાન સુધી મારી જરાબર તે જાણસ રાજી.
તારી લક્ષિતા આધારે કરી મારા ઊગ્ર દુઃખના છાડા તેં દૂર કર્યા
ને તેને મારા મનની ઈચ્છા માત્ર જ્ઞાન તેં પરીપૂરણ કરી. વળી
જ્ઞા ગ્રંથ ઘણા દિવસથી મેં બનાવેલો તેને છંપાવી બહાર પાડ્યા
પ્રસિદ્ધ કર્તા જુકસેલર કાળીદાસ તારીને જિમેદાર તો તે જ્ઞાન પુરો
થયો છે. વાંચના વાળા સોખીને પુષ્પોને પ્રથિના ફૂંછું ને જે
ગ્રંથમાં કાંઈ લૂલ ચૂક લેખક દોષે કરી ધેઈ હોય તો માફ કરજો.
જેવી જમારી તમ્રતા પૂર્વક વિનંતિ છે.

વ્યાસજી. ઠાકર. પ્રેક્ષાદિગ્રંથ કૌસનલાલ કવિ.

મુ. સીધપુર.

નોટીસ.

જા પુસ્તક ગ્રંથ કર્તા પ્રેક્ષાદિગ્રંથ કૌસનલાલ કવિની સહી
વિનાનું કોઈજે લેવું નહીં. ને ને કોઈ લેરો તો, ચોરીથી છપા
વેલી છે. જેમ સમજ્યામાં જાયરો. મારે. ગ્રંથ કર્તાની સહીથી
નાનું પુસ્તક ને કોઈ જાપરો તથા લેરો તો તે જુલ્મગાર કરો. ને
સરકારી કાયદાની કલમ પ્રમાણે રીક્ષાને પાત્ર થરો. મારે તેવું
જમણ ગ્રંથ કર્તાની સહી વિનાનું પુસ્તક લેવું નહીં. ને ને લેવું
ય તેણે જાનોટીસ નીચે મારા હાથે જસરની સહી તથા સહી
વાળું પુસ્તક લેવું.

તા. મોહોડીસેં જા.

સને ૧૮૮૫

{ વાસજી. ઠાકર. પ્રેક્ષાદિગ્રંથ કૌસનલાલ
(૧) ૧૩૫ : ૬૫૬ (૧) ૧૩૫ : ૬૫૬

બ્રહ્મરખખર.

સર્વ જાપનાર તથા છપાવનાર લોકોને બ્રહ્મરખખર જાપે
યામાં જાપે છે કે જાપુસ્તક સને ૧૮૬૭ ના જાફટ ૨૫ તથા
સને ૧૮૬૭ ના જાફટ ૨૦ મુજબ રજીસ્ટર કરાવેલું છે. અને તે
સંખંધી સર્વેક્ષો ગ્રંથ કત્તજિ પોતાને સ્વાધિન રાખેલા છે.
— સને ૧૮૮૫. વ્યાસજી ઠાકર પ્રજ્ઞાલુ કીસનલાલ કચી.

સૂચના.

સરવે સોજીન પુરૂષોને માલમ થાયતે જાપુસ્તક ક્યાં ક્યાં
મળશે તેની સૂચના જાપેયામાં જાવે છે કે જાપુસ્તક સીધપુ
રમાં ગ્રંથ કત્તી વ્યાસજી ઠાકર પ્રજ્ઞાલુ કીસનલાલ કચિતે ત્યાં
હાંથી રોહડી કીમતે મળશે. ઠેકાણું છમપરના મ્હાડમાં તથા પટેલ
લોકના મ્હાડમાં ઠાકર કીસનલાલ નરત્નેરામને ત્યાંથી મળશે. તથા
મુકસેવર પાઘ્યા ડાળીદાસ કબ્યાણાલુ ની ડુકાનેથી મળશે. મુઝ
સીધપુર ઠેકાણું સરાફ બલ્લરમાં ગોવિંદ માધવના મંદીર પાસે
ડુકાનેથી પ્રસીદ્ધ કરતાને ત્યાંથી મળશે. યજ્ઞી જાપુસ્તક પાસે જા
ળીદાસ ગોવીંદરામને ત્યાંથી મળશે. મુઝામ સીધપુર ઠેકાણું ગોવિંદ
જીના પાઝામાં મ્હાડ સામી ખડકીમાંથી મળશે.

—**आश्रयपत्रिका.**—

सीधपुरना सहस्ररुस्थोनां नाम—

- १ पुराणी. डा. प्रल्हादलु त्रीलोचन. मुा. सीधपुर.
- १ देशी राजर. वैद्य भूषेश्वर डारीराम. मुा. सीधपुर.
- १ शकुन. मगन त्रीलोचन. मुा. सीधपुर.
- १ ध्वेगीरधर काजीदास. मुा. सीधपुर.
- १ पंड्या लज्जुलार्थिशंकर. मुा. सीधपुर.
- ३०० जुडसेखर. पाध्या काजीदासकव्याणलु. मुा. सीधपुर.
- १ लर मगनलाल त्रीलोचन. मुा. सीधपुर.
- १ राक्षेत्री शकुन. लक्ष्मीरामयजनलरा. मुा. वीरमगाम.
- १ जावाल. रान्नराम पुरोधोत्तमदास. मुा. वीरमगाम.
- १ देशी राजर. वैद्य. शुनीलाल. इपारिशंकर. मुा. सीधपुर.
- १ कुंत्याराजाना आसीस्टं मास्तर. जार्डिशरी. मुा. वीरमगाम.
- १ मेहेता. जणधेयदास लगवान नर सीना. मुा. सीधपुर.
- १ पारेज. काजीदास. गोविंद राम. मुा. सीधपुर.
- १ पाध्या. भाधु तुणलराम. मुा. सीधपुर.
- १ नननी. लीलाधर. मुा. सीधपुरना.
- १ राजज धीकुल प्राणनाथ. मुा. सीधपुर.
- १ कुलार. लला. देहेपारी गाम जीलीमाना.
- १ आचारन इपा. लांजना. मुा. सीधपुर.
- १ पंड्या नेमरेडंकर नर्मदारंकर. मुा. सीधपुर.
- १ गाम डीनेस्तराना धनामधर व्यास सकुलार्थिशंकर राममु. सीधपुर.
- १ सोनी हरगोबनडेचणलधाता. मुा. सीधपुर.
- १ इवे. प्रल्हादलु मगनलाल. मुा. सीधपुर.

ज्जाअयपत्रिका

- १ व्यास भूषणेश्वर पीतांबर. मु. सीधपुर.
- २ पंजा युनीलास भगन. मु. सीधपुर.
- ३ व्यास प्रभुदा नीलकण्ठ. मु. सीधपुर.
- ४ पंजा कमीराम भयणेश्वर. मु. सीधपुर.
- ५ रदुल भगन गौरीशंकर. मु. सीधपुर.
- ६ गाम जिआ मंडीना ताझावरदुन ग. रीयशंकर महारीशंकर. मु. सीधपुर.
- ७ खुदुल पुल्लरत्नराम पुरधोत्तम. मु. सीधपुर.
- ८ लर चेणीराम महुशंकर. गाम. ज्ञायणान्त.
- ९ लर. यदुलास सांडणा. मु. सीधपुर.

અનુક્રમણિકા.

૬ ૩ ૭

પૃષ્ઠ	પદ તથા ગરબીનું નામ.	પૃષ્ઠ
૧	તેનેને ફુંડાળાઘેવ, ફુંડા તમારી સેવ. લાવણી.	૧
૨	સેવું સરસ્વતિ માડી, વધારે વીધાની વાડી. લાવણી.	૧
૩	ધન જલજેલી જંબા, લાવણી.	૨
૪	ધન ઈષ્ટ હનુમંત. લાવણી.	૩
૫	જય ગૌરી નંદન ગનવરધર, સુતલ્લણી પાણે સુભને લાવણી.	૪
૬	જેક સમે નારદજી બેઠા, મુનીમંડળમાં મતવાલા. લાવણી.	૫
૭	જેક સમે જલજેલો બેઠા, ધ્યાન લગતનું તે ધર્યા. ૧૦	૧૦
૮	જેક સમે જાળીનારી જાવ્યા, લાવ લક્ષ્મીને લાણી સુધામ.	૧૩
૯	તુમ સુનો ક્રિશ્ન મહારાજ, લાલ વ્યોમોરી. લાવણી.	૨૧
૧૦	રંગીલો કહે તુમ સુનો રાધે રૂપાળી. લાવણી.	૨૧
૧૧	બનન્તરે સબત દિવસ દાર, ક્રિશ્ન છોકાળા. લાવણી.	૨૩
૧૨	જોરા જાવો સુંદર છેલ, ફાંઈ જાવું. ગરબી.	૨૪
૧૩	જો પેધાલ્યા પ્રથી તાથે પાવત કરો. ગરબી.	૨૫
૧૪	જો રંગીલા ફડી રાત ક્યાં રમીયા. ગરબી.	૨૬
૧૫	જો રૂપાળી રાધે માન કહું સાચું. ગરબી.	૨૬
૧૬	ઘણી ખેમા ખેમા રાજ ગીરધારી. ગરબી.	૨૭
૧૭	જો કનૈયા તહારી સ્નાનમાં ફું સમજી. ગરબી.	૨૭
૧૮	જો ગીરધારી તારી ગાળ નહી સાંજી. ગરબી.	૨૮
૧૯	જો નસોદા તેરો લાલ જીવન મકરે. ગરબી.	૨૮
૨૦	લવું છે ને મરી. મુરખ મનયા. લવું છે ને મરી રાગ કાફી. ૨૮	૨૮
૨૧	મુઝ્ય નમતા પ્રાણીરે મુરખું છે મારે. રાગ કાફી. ૫૪	૩૦
૨૨	સીતા રામ લલ્લે. સમને તો પ્રાણી. રાગ કાફી. ૫૬	૩૦

પદ.	પદ તથા ગરજીનું નામ.	પૃષ્ઠ.
૨૩	રાધે દૃષ્ટારરોરે રંગીલા. મનુજી રાધે દૃષ્ટારરો. પદ.	૩૦
૨૪	તાહારી જાંખતણી સમરયામાં સમજી. ગરજી.	૩૧
૨૫	મ્હારા સમ માંનીતિ મારે મંદીર જાયત્ને. ગરજી.	૩૨
૨૬	મુકીણો મન મોહન મંદિર લયું મારારે. ગરજી.	૩૩
૨૭	નવા નહિ રી ને જન પંતી રૂડી રાધીડા. ગરજી.	૩૪
૨૮	વીઠલવરની ન્યાંયાડીરે, રમવા તર્કિયે રંગીલી. ગરજી.	૩૫
૨૯	રાધેવર રાત્ર રૂપાળારે, છેલછજીલા છોગાળા. ગરજી.	૩૫
૩૦	હસીજોળ્યાં મુંજીહારીરે, છેલછજીની છોગાળી. ગ.	૩૬
૩૧	પ્રીતમ પીતતા ફેરું મુળો વાહાલારે, ગાંડીકીધી ગીરધારી. ગ.	૩૭
૩૨	સાંકળા લ્હાતની લક્તિ વિષેની ગરજી. રસીધપુર.	૩૭
૩૩	રાધાઈ ચકરીજેરે સાંકા સંતતા. ગરજી.	૩૮
૩૪	વેષ્યાવને વાહાલીરે પ્રતજેડાદરિ. જેડાદરી પિછવગ.	૪૦
૩૫	જેડાદરી પિછવનું જગણા જગીજે. ગ. ગરજી.	૪૧
૩૬	મુરખા મરીતજુરે, રૂડા રામરીલે પ્રાણી. ગરજી.	૪૨
૩૭	કપરો કાળછેરે, માંધે મોતરૂપારો તજરો. ગરજી.	૪૩
૩૮	જીત્યા જીત્યા જીગમારે, લેણે જીનામીને જીજ્યા. પદ.	૪૪
૩૯	જીજો જીજો હાલહાસરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પોહો. ગ.	૪૫
૪૦	પ્રીતમ પારણેરે, પોહોડો તસોદા માં જીલો. ગરજી.	૪૬
૪૧	જીવોને જોહની જા પેલો રસીક રૂપાળો. ગરજી.	૪૭
૪૨	રંગછે રૂપાળી રાધે રૂપનું તું મ્હોરું. ગરજી.	૪૮
૪૩	છનનન છું છું. નયત ગીરધારી. રાગ દાદરો. પદ.	૪૯
૪૪	ધનનન થેઈ થેઈ નયત નંદલાસો. દાદરો. પદ.	૪૯

અનુક્રમણિકા.

૫

પદ.	ગરબી તથા પદનું નામ.	પૃષ્ઠ
૪૪	કરકરિ સમરણ સાયુંરે, જીવતરછે જીવું. પદ.	૪૯
૪૫	ઊઘર વાસની જાંતીરે, તનમરાળા તૂલ્યો. પદ.	૫૦
૪૬	ચિઠ્ઠલ ચડજે વારેરે, બળવંતા બેલી. પદ.	૫૦
૪૭	માટે મૂરખા પ્રાણીરે, શ્રી હરીને સમરો. પદ.	૫૧
૪૮	સરદપુ નમની ચાલેરે, રંગીલો રમતા. પદ.	૫૧
૪૯	રાત રચ્યો ગીરધારીરે, નૃત્યર જ્યાં નાચે. પદ.	૫૨
૫૦	રૂપાળી રાધેબાંકડી તુંકાંકડી, બની રૂપાળી રાધે. પદ.	૫૨
૫૧	રૂપાળા ત્કારા રૂપમાં ફરે ફુંથઈ. પદ.	૫૩
૫૨	મોહની મસ્તાનીરે મસ્તાની, રેડેરેડે છબીબીછાની ઘાણી. પદ.	૫૩
૫૩	જીવમી જીવવાદેરે જીવવાદે, ઘાણમાગેતો દૂર પડીકરે. પદ.	૫૪
૫૪	મૂરખી મફિયારીરે, મફિયારી, મુને જાગેછે પ્રાણ. ગરબી. પદ.	૫૪
૫૫	ધેલડા ગીરધારીરે ગીરધારી. જાનપુરી કુનેલી તારીરે. પદ.	૫૫
૫૬	કાંતજી ક્યાંનાઠોરે ક્યાંનાઠો. જીરોંધા જીનો કુંવર. ગરબી. પદ.	૫૫
૫૭	ગોપીકાધર જીજોરે ઘેર જીજો. જીના સરખાંત મો. ગરબી. પદ.	૫૬
૫૮	નહીં જોલું નહીં જોલું તુ મસેં નહીં જોલું નંદના સામેનો પદ.	૫૭
૫૯	નહીં ચાલે નહીં ચાલે પ્યારી નહીં ચાલે રંગીલી રાધે. પદ. સોફળી. પદ.	૫૭
૬૦	વીશ્વંજીર નાપિને કરો વાહાવારે. પદ.	૫૮
૬૧	સીતાપતી રામજો કર બેલીરે. પદ.	૫૯
૬૨	જાણા જાણે સંત કોઈ સોફાગીરે. પદ.	૫૯
૬૩	રૂડા રઘુવીર રું રંગા સાગ્યોરે. પદ.	૬૦
૬૪	યરાકામાં ચરતી લાગી મણી મુકીનેરે. પદ.	૬૧
૬૫	મરી જીવુંછે જા જીગમાં રેડે રાનું નથીરે. પદ.	૬૧
૬૬	લોમીને તાર લગાડે જીવે જ્યાં જીરે લોમીને. પદ.	૬૨
૬૭	મનમાનીલે શીખા મણા માધવને તનનેરે. પદ.	૬૨
૬૮	મોરબી કોઈ મસ્ત બનીછે રે બેઢેની. ગરબી. પદ.	૬૩

પદ.	ગરજીતપાપેદનું નામ.	પદ.
૬૮	વાંસલડીવેરણ પેઠે રું લાગી.	ગરજી. ૬૩
૭૦	ધ્રાણીરે ઘનનારી રું યરબુંરે જોલે.	ગરજી. ૬૪
૭૧	લણીરે લખુલ્લાનલણીરે રું રે લાંબે.	ગરજી. ૬૫
૭૨	ચાર મેરો કીસ ગલીયનમેં ગુંજાયો.	પદ. ૬૬
૭૩	રાત તાહારા રૂપની રડ મુને લાગી.	પદ. ૬૬
૭૪	માઈ મતવારો કારો ફાન ફુંલ યોરી, ને ગીઆસ પદ.	૬૭
૭૫	લવળ છોગાલી છેલા છેલ ફુંગયોરી.	પદ. ૬૭
૭૬	જયગર્ભસ્તુતિ.	૬૮
૮૭	ચેત્તામાણી.	પદ. ૮ ૭૦
૮૮	દાણાલીલા મુને મળિયા મોહનવરવાટ મારે લોલ ગરજી.	૭૩
૮૯	સાતવારની ગરજી, કે જીઢ્ય રું કોહો છોરે રમને.	ગરજી. ૭૪
૯૦	જેનીરે ચાલો માધવને રે મળવા.	ગરજી. ૭૫
૯૧	સમને તો પ્રાણી સ્તી તારા મને સંતારો.	પદ. ૭૬
૯૨	મોઘડી જિંયો ખું ચૂંપ ફરીને ચેતો.	પદ. ૭૭
૯૩	ધીક છે ધંધા માં યનુરાધારી નગાયો.	પદ. ૭૭
૯૪	મુરખ તું મનડાં, માન રીખામણ મારી.	પદ. ૭૮
૯૫	પ્રાણીયા તું નામ નારાયણ નું લેરે, જન્યું છે તુ મુકી દે ચાખે.	૭૮
૯૬	મુરખા માધવને સંતારો, કે ને થી સફળ પાય નન. ચાખે.	૭૯
૯૭	સ્વેપો સંત શ્રી હરીના ડિપાસી કે, યરણો કોટી ગંગા ફરી. ચા.	૭૯
૯૮	રૂડારા મરદો મનુલાઈરે, જમની આંખ માં મીડુને રાઈ ચા.	૮૦
૯૯	મપુરાંની વારેરે, કે મોહનવર મળિયા. દાણાલીલા ગરજી.	૮૦
૧૦૦	જામો કે મકરી ને ખેરે, કે તૂલ્ય લય જાગે.	ગરજી. ૮૧
૧૦૧	ફાંતા મૂકોને કેડેરે, કે આતો નહોયે રીતી.	ગરજી. ૮૨
૧૦૨	હસી જોલ્યાં જળ જાગે, કે ગીરધારી ઘેલા.	ગરજી. ૮૨
૧૦૩	જાલ જોલો જોલ્યારે, કે શાંતળ સને નારી.	ગરજી. ૮૨

અનુક્રમાંકા.

૭

પદ.	ગરબી તથા પાનનામ.	પૃષ્ઠ
૧૦૭	ભૂખ્યો ભૂખ્યો ભમરાળા, ભવકૂપમાં પેડ્યો. પદ-રંગબુમાયી.	૮૩
૧૦૮	હલાં હલાં હલકારા, ઘોરકાળગાળુયો. પદ-ખુમાયી.	૮૩
૧૦૯	ત્નેત્નેત્નેત્ને જાતકત્તત્તયછે મરી. પદ-ખુમાયી.	૮૪
૧૧૦	રાધેકૃષ્ણ કૃષ્ણકૃષ્ણ ગોપીકૃષ્ણને રટો. પદ-ખુમાયી.	૮૫
૧૧૧	જોરા જાવોને સુંદીરછેલ કુંકાઈકાનારે. પદ-ગરબી.	૮૫
૧૧૨	જોલ્યા નંદજાવાન્નુકેલાલ, તું સાંતળણસુન્નીરે. ગરબી.	૮૫
૧૧૩	ત્તયછે ત્તયછે ત્તયછેરે ભુવમ્મતો માંમરીત્તયછે. પદ.	૮૬
૧૧૪	નોકરી નોકરી નોકરીરે, કરીલેને પ્રભુભૂની નોકરી. પદ.	૮૭
૧૧૫	જાણે જાણે જાણેરે, જાણ્યાળવત્તુદુજાણે. પદ.	૮૭
૧૧૬	જાવરી જાવરી જાવરીરે, જાવ્યાજાતકાલકાળતો. પદ.	૮૮
૧૧૭	ફીળ્યેફીળ્યેફીળ્યેરે કૂડો સંતસમાગમ ફીળ્યે. પદ.	૮૮
૧૧૮	રામને રામને રામનેરે રીલેતું રંગીલારામને. પદ.	૮૮
૧૧૯	કુંભતમે મેરો કંગનો છીનાઈલીનોરે. પદ-રેકતો.	૮૯
૧૨૦	ફનૈયા મોરે ફાયકુંબૈયાં મોરીરે. પદ-રેકતો.	૮૯
૧૨૧	માધવને મળવારે જોની ચાલોળવણને મળવા. ગરબી.	૮૯
૧૨૨	પંધરામાણી ફરીજેરે પ્રભુભૂની પંધરામણીફરીજે. ગરબી.	૯૧
૧૨૩	વધાવા નઈજેરે જોની ચાલો વધાવા નઈજે. ગરબી.	૯૧
૧૨૪	મોહનનો મટકોરે જોયો મેંતો મોહનનો મટકો. ગરબી.	૯૧
૧૨૫	રંગીલા રસીયારે, જાવોઘેર રંગીલારસીયા. ગરબી.	૯૨
૧૨૬	જાવોને માવારે, મારેઘેર જાવોને માવા. ગરબી.	૯૨
૧૨૭	ચિઠલને ચારોરે, લસોદામાચિઠલને ચારો. ગરબી.	૯૨
૧૨૮	જંતકાળની જાંટીરે, ઊંચારીલેજેકૃષ્ણહરી. પદ-કાફી.	૯૨
૧૨૯	જંતકાળની જાંટીરે, સાંતળજેમારાસાત્યાધણી. પદ-કાફી.	૯૩
૧૩૦	ધાસદગુરુને રીરણાડુષ્ટતું ધાસદગુરુને રીરણા. પદ.	૯૪
૧૩૧	ત્તયફાસીને ત્તને મુરખમમ, ત્તયફાસીને ત્તને. પદ.	૯૫

પદ.	ગરબીતથાપદનુંનામ.	પૃષ્ઠ
૧૩૨	સામરીયાફી જળજળેનુંકુનજનજનરફીરે. ખ્યાલ.	૮૫
૧૩૩	મત ભઈજો મોહન મધુરાં નગરી. પદ-કુમરી.	૮૬
૧૩૪	ધીખધીખરે ભેજનવા મેરો જાંખ ભયો. પદ-કુમરી.	૮૬
૧૩૫	સંજીરે મારી સુખદુખની બેજીરે, કુમનમરબલગરજી.	૮૭
૧૩૬	સીતારામતણું રજવાળું, સમભમનસાયુરે. પદ.	૮૭
૧૩૭	યેતયેતયેતાયુંછું ચોર, ચોઘડીઝિંજા ચોખુંરે. પદ.	૮૮
૧૩૮	હરીબનમાં હરીભરપુર, ભેયા મેંતોભાળીરે. પદ.	૮૮
૧૩૯	ભેભેબનડી વલભનનાથિ, હાથિમારો જાલોરે. પદ.	૮૮
૧૪૦	મુલે ભેઈભેઈનેમાધવજી, જાંખોમચકારે મચકારે. પદ.	૧૦૦
૧૪૧	તારીખૂજ સુરત ગીરધારી, મોહન મસ્તાના મસ્તાનાજી.	૧૦૦
૧૪૨	રંગારસીયા રાબ રૂપાળા, કામણ રડુંડીધું રડુંડીધું. ગરબી.	૧૦૧
૧૪૩	કુલનમેં માઈ મેરો કુંગનો નીકારો. પદ.	૧૦૧
૧૪૪	ભલી ભ્રેજુ ભાન ભેજનભુકીલાડી. પદ.	૧૦૧
૧૪૫	ચુનાપિજીનો કાગળ. વેદેહીયનમાં વલયલેરે. ધોળ.	૧૦૨
૧૪૬	હનુમાનજીની વધાઈ. વનચરકુદેરે વધામણીરે. ધોળ.	૧૦૪
૧૪૭	સીતાજીનો સંદેસો. હનુપા હરીને કેહેભે જોરડુંરે સોહીયો. ગરબી.	૧૦૬
૧૪૮	દરરીતદીભેમોફું ડાકોરનાથ. પદ-ભેરવીગભલ.	૧૦૭
૧૪૯	હો ડાકોરવાલેરે તુમ મોફે ફુજડે હરો. પદ-ભેરવીગભલ.	૧૦૭
૧૫૦	ભીંછીજાં મોરીરે જીગરી. બલભાતોરેકાલ. પદ.	૧૦૮
૧૫૧	ભંગરવા મોરાને, જાંખકુયું પાંડિમેં પેરે. પદ.	૧૦૮
૧૫૨	મોરલી મોહ ભેરલીરે ખંસી. કનડુભેરલી. ગરબી.	૧૦૮
૧૫૩	મોહન મોરલી લાહરીકે દીસે કામણગારીરે. ગરબી.	૧૦૮
૧૫૪	કૌતકવાળો પેલોકાન, કામણવાળો પેલોકાન. ગરબી.	૧૧૦
૧૫૫	જરર સાંભળાજે નીરે જરર સાંભળાજે યરે. ગરબી.	૧૧૦
૧૫૬	જેકહી ગોપાળજાજી રડુંડી રહ્યો નચાડીજે. પદ.	૧૧૧

અનુક્રમણિકા

૬

પદ	ગરબીતપાપત્નનામ	પદ
૧૫૭	ફનીઆનોદાય ફાવે મન માન્યું જોલે.	૫૬. ૧૧૨
૧૫૮	જેને જુગરાજ જાલ સુન પુકાર મેરી.	૫૬. ૧૧૨
૧૫૯	નઠોર લેને ખાહાવ દાવ, વેતચેત પ્રાણી.	૫૬. ૧૧૨
૧૬૦	સત્ય સ્યામ રામ નામ કુંજ કૈ જીહારી.	૫૬. ૧૧૩
૧૬૧	જાંખ જિઘારીને જ્નેતું પ્રાણી, મુંજે ઢોછે જાણ સજાણી.	૧૧૩
૧૬૨	ઘેર જાવો ને ગોપીનારે વાહાવા,	૫૬. ૧૧૪
૧૬૩	શ્રીધન સ્યામ હો શ્રીધન સ્યામ કાગુ ન જોલે.	૬૭. ૧૧૪
૧૬૪	ફેરાય લાલ હો ફેરાય લાલ ફરે પીચ કારીલે.	૬૭. ૧૧૪
૧૬૫	ગીરધારી હો ગીરધારી. ગોવાં ફેચ રાવન.	૬૭. ૧૧૫
૧૬૬	અનનારી હો અનનારી. ક્યામો સેખોલત હો.	૬૭. ૧૧૫
૧૬૭	નરવર લાલ હો નરવર લાલ. હો હોરી જોલત.	૬૭. ૧૧૬
૧૬૮	હો હોરી હો હો હોરી મોહન તસ્ત રમે.	૬૭. ૧૧૬
૧૬૯	હોરી જોલત કુંજ જિહારી. રાગ કાફી. હોરી.	૧૧૬
૧૭૦	સોજી અનકે સ્યામ સંગા હો હોરીરે. રાગ કાફી. હોરી.	૧૧૭
ત્નાગ ૨ જ્ને.		
૧૭૧	જોનાના યિલાપ. ૫૬. ૧ કવે કુંતોરે કુંકરે. મારો રાજ્ય જો.	૧૧૭
૧૭૨	સાંલજ સુંદરીરે, મારી પ્રાણ પ્રિયે તું નાર.	ગરબી. ૧૧૮
૧૭૩	કાંના ઠાડે કદમડી છે યાં, મેરો લીનો ચીર નંદ લાલાનાયણી.	૧૧૮
૧૭૪	લજો નજોરે રાજ ગીરધારી. મેરો લીનો કુલેચ્યા ફેરી.	૧૧૮
૧૭૫	સાંલજ છેલ છોગાળીરે, રાધા તું રૂપાળી.	ગરબી. ૧૨૧
૧૭૬	ફુલ્લ જાલ દીવાળીરે, રંગ રાધા રૂપાળી.	ગરબી. ૧૨૧
૧૭૭	સમજેને છેલ છજીવારે, અડશો માં હૂંડીયા.	ગરબી. ૧૨૧
૧૭૮	સમજેને માહારા સમજરે, ધ્યારા છો પ્રીત મળુ ગરબી.	૧૨૧
૧૭૯	લુંગે લાગે મુને લયજરે, મુંઘા છો માધવજી.	ગરબી. ૧૨૨
૧૮૦	જય સરીજે પેહેલા જાણોરે, માધવજી મૂકવો ગરબી.	૧૨૨

પદ.	ગરબીતથાપદનુંનામ.	પૃષ્ઠ
૧૮૧	ઘાણા રહો પિટુલ વરણરે, અંતકાળની અચળ ગરબી.	૧૨૨
૧૮૨	જાન જાણાંદની હેલીરે, જાળવંતાછોજેલી. ગરબી.	૧૨૩
૧૮૩	મૂરખેલતજેલે માનીરે, ડુનીજાંછે દીવાની. ગરબી.	૧૨૩
૧૮૪	ચમકે ચાંદરણી રી રીત, માડી રંજીની સરી માણામાન. ગ.	૧૨૩
૧૮૫	જાવી અલવાળી રાત, જાવી અલવાળી રાત. ગરબી.	૧૨૪
૧૮૬	અપિત્રતણીલા અનીહો ચતુરેધાસરે, માજિયાયોચરે સામેરી.	૧૨૫
૧૮૭	અનીહારે મસ્તાના મોરારીરે, મુંધોતારી માતનેરે સામેરી.	૧૨૬
૧૮૮	અનીહારે ખેડ્યાં ખનજાળારે, ખેડ્યું ખેડ્યું જોલશેર સામેરી.	૧૨૭
૧૮૯	અનીહારે મોહનને લાળીરે, મોહપાખ્યાં માનુનીરે સામેરી.	૧૨૮
૧૯૦	અનીહારે રૂડો છોડપાળીરે, મુંધી માયારાખનનેરે સામેરી.	૧૨૯
૧૯૧	અનીહારે કાળતડુંકો સુરે, જાઈ મહારું કાંનળરે સામેરી.	૧૨૯
૧૯૨	પનિયાં તરન ચલી પ્યારી. ખ્યાલ ૧ નંબેરી.	૧૩૦
૧૯૩	છોડ કંઠાતવા છેવાની. ખ્યાલ ૨ નંબેરી.	૧૩૧
૧૯૪	સુંણ સાહેલી શું કું રામખિયે કાંઈ સુને નહીં. ગરબી. ૧	૧૩૨
૧૯૫	મન મોહનલાજ, મંદીરીએ જાવોતો કુંડુ એકવાતડી. ગરબી.	૧૩૨
૧૯૬	સુંણ રામખિયા, મોરલીયો મેરી લાગે છે તારી. ગરબી. ૩	૧૩૩
૧૯૭	હો અલજેલી, જાંજતણી કીકીરે, વાલાંકાં મલી. ગરબી. ૪	૧૩૩
૧૯૮	રંગ વસીયાળ, જાનતણી રૂબરીરે, રમવા અપલે. ગરબી. ૫	૧૩૪
૧૯૯	રંગીલે રણમાં મેલીરે, રાંડડી રાધા. ગરબી. ૧	૧૩૪
૨૦૦	અલજેલે અરિયું કીધુંરે, સર્ષ અર મારી. ગરબી. ૨	૧૩૫
૨૦૧	કાનુડે કામણ નાજીરે, કડતલ કીધી. ગરબી. ૩	૧૩૫
૨૦૨	રડતી મ્હેલી રંગીલેરે, રાધા રૂપાળી. ગરબી. ૪	૧૩૬
૨૦૩	કોઈ મોહનને મનાયોરે, પાખે પડું છું. ગરબી. ૫	૧૩૬
૨૦૪	રાધાતું રીદરે છેરે, ગુણલેને ગોપી. ગરબી. ૬	૧૩૭
૨૦૫	નયરાની માંગાવાની. ગરબી. સહાયથાલે સનળલ પુરાણીરે.	૧૩૮

પૃષ્ઠ	ગરબી તથા પાનું નામ.	પૃષ્ઠ
૨૦૬	માએ કુરકટ વાહન કીધારે, બહુચરબળવંતી. ગરબી.	૧૩૮
૨૦૭	દેવલોકથી દયાળું પંથાણ્યારે, બહુચર બહુ નામી. ગરબી.	૧૩૯
૨૦૮	દેવી દિનદયાળી કહાવેરે, બહુચરબહુરંગી. ગરબી.	૧૪૦
૨૦૯	માએ શોળધર્યા શોળગારે, બહુચરબહુજેલે. ગરબી.	૧૪૦
૨૧૦	સિદ્ધનાથની ગરબી. સમસ્તીદ્ધનાથ મહારેવ.	૧૪૧
૨૧૧	નાણંદલોભઈનો અઘડો. લાલીરે કહેવાદેતું મારાભાઈને.	૧૪૧
૨૧૨	નણાદીરે આપડાં નયછંદારે કહાયો. ગરબી.	૧૪૨
૨૧૩	તારે ખમલાલીતજુરે લાંબો. ગરબી.	૧૪૨
૨૧૪	તોખરાંરે તમે મુકો આનંદ લાલા. ગરબી.	૧૪૨
ભાગ ત્રીજો.		
૨૧૫	જય સીધપુરનો ગરબો.	૧૪૩
૨૧૬	જાલે રથલેઈને શીદ આપ્યારે અકડડણ. ગરબી.	૧૪૩
૨૧૭	દયાળું દગો હુવે કાંઈ થારે દીનજંધુ. ગરબી.	૧૪૩
૨૧૮	રામારોઈ રોઈ રથડો આવેરે વ્રજનારી. ગરબી.	૧૪૩
૨૧૯	નમેરાનાથ કહો કેમ નાપ્યારે ઊધવજી. ગરબી.	૧૪૪
૨૨૦	જીવપરત્નુ જમકર્યો ન બેઈજેરે જીવણ. ગરબી.	૧૪૪
૨૨૧	પંથાણ્યાપ્રણાજીવનપાતળી આરે પ્રીતમજી. ગરબી.	૧૪૪
૨૨૨	ઊધવજીકરે હરીને અરજરે, રસિયાજી. ગરબી.	૧૪૫
૨૨૩	મારા રાજ પેનક પેઈ નાયેરે, દેવિ માંખણમીસરી. ગરબી.	૧૪૫
૨૨૪	મનુરામચંદ્ર મુખગાનારે, એક દીનજીવજના. ગરબી.	૧૪૫
૨૨૫	તહીં જાવુંરે નંદનાલાજ રંમયા તહીં જાણું. ગરબી.	૧૪૬
૨૨૬	મૂકો મૂકેરે મોહનલાલ, મસ્તે મુકોને. ગરબી.	૧૪૬
૨૨૭	ઠાકોરજીનો પાળ. અમોજીગજપનવાલા.	૧૪૭
૨૨૮	જય ઠાકોરજીની જ્યારતિ. જયદેવ જયદેવ.	૧૪૭
૨૨૯	જીવજીવેર માંખું હરીદોદાને છોકરે. ગરબી.	૧૪૭

પદ.	ગરજીતપાપાનું નામ.	પૃષ્ઠ
૨૩૦	ભુલ્મ જર ભુયો ન સોમતી માયડી. ગરજી.	૧૬૨
૨૩૧	પાંકુન્નેઈને શું હસો છો પરણાગીયાન્ને. ગરજી. ૧	૧૬૩
૨૩૨	પાંકાં વચન સુણી ભુલણા ભાંખા થયાન્ને. ગરજી. ૨	૧૬૪
૨૩૩	સામુ ભુયો ને છોગાજા છેલા નંદનાન્ને. ગરજી. ૩	૧૬૪
૨૩૪	ભુંડી ભૂખ વિષે છપાછંદ.	૧૬૫
૨૩૫	કુમિત્રની સોજતતભયાવીયે. છંદ મનહર.	૧૬૬
૨૩૬	સીધપુરની શોભા તથા શ્રંધકર્તાની પ્રાર્થના. છપાછંદ.	૧૬૬
૨૩૭	જોકાદરીના મહાત્મવિષે. છંદ મનહર.	૧૬૮
૨૩૮	ગુરુની સ્તુતિ વિષે. છંદ મનહર.	૧૬૮

પદ સંખ્યા ૨૩૮ છે.

પ્રત્નહ કૃતકાવ્ય.

લાઘણી.

રાગતીલાણાનો.

નેનેને હંડાળાદેવ, હું કહું તંમારી સેવ;
મ્હારી ઘરવી દાળોદેવ, ગુણરોડું ગાઈ.
નેને સુધખુધ નારી, રીધી સીધી જેદુમારી;
લક્ષ લાલ સુતલારી, લેમકુશળતમાઈ. ૧
નેની મંમાયાછે માતા, સ્વામી કારતીક લાતા;
ત્રિપુરારીનેનો ત્રાતા, ઊષા જેન કહું.
બુઝો નેરાંવર નેન, હીંમાચળના લાણેન;
તીવ્રતમાડું છે તેન, શોભા શીરે લહું. ૨
નાગ ઊપેવીત ધારી, સિંદૂરેથી કાયા સારી;
ઊંદરની અસવારી, ખાલી તેં કુરસી.
લલાલુન રોલે ચાર, મીષ્ટમોદીકુનો અહાર;
માળાકુરની મોલ્લર, ખારી તે સરસી. ૩
નમુનમુ શીરાનામી, કૃપાકરો હુંછુંકામી;
રેણુ મતિ આપોસ્વામી, દૂર દોષરાણો.
ગીરિ કૈલાસે દો વાસ, જાપ ચરણોની પાસ;
ફે પ્રત્નહ કીસનદાસ, સીધપુરવાળો. ૪

લાઘણી. ૨

સેવું સરસ્વતી માડી, વધારો વિદ્યાની વાડી;
હુંખકાપો દાડી દાડી, દોષનાવે કશો.

(૨૨).

પ્રેક્ષાદ્વિત કાવ્ય.

તનનું બ્રહ્મ સુતા ત્નાળી, વેલાં વેણાયંત્ર વાળી;
ચોખી બુધ્ધિ કરો ચાળી, મ્હારી ભુલેવસો. ૧
સારા ગ્રંથરમું સાર, નાવે દોષ તલ તાર;
નય ભુલના વિહાર, જાઈ જોઈએ માગું.
કાળો ફીકો ત્હારો જાણ, નાણી કરો પ્રતીપાણ;
સુને જાવે નહિ જાણ, પ્રીતે પાજે લાગું. ૨
વડા વાત મિત્ર વ્યાસ, તુને પુણ્ય થયા પાસ;
કવિ કીધા કાળીદાસ, બહુ કરૂણા કરી.
પુરો તાહારો છે પ્રતાપ, તેને મળ્યાં જાપો જાપ;
વાળી કવીયો માં છાપ, ખૂબ ખરે ખરી. ૩
મંમાયાતું મતવાલી, લીધો વડવાં નળ જાલી;
છે કદીધો સીંધુ ઘાલી, મ્હારા દોષ હરો.
ગુણી નન ગુરૂ ઈશ, લાવે તનનું નુગદીશ;
નામું નમી નમી શીશ, કવિ કરૂણા કરો. ૪
જોલું ગાંડું ઘેલું જાત, માફ કરને મ્હારાત;
તમ ખોળે મ્હારી જાત, કાન પકડી કહું.
સ્તુત નાણી જાપો રાહ, મ્હારી સજળી સલાય;
ગુણ પ્રેક્ષાદીયો ગાય, સિંધુર માં રહું. ૫

લાવણી. ૩

ઘન અલખેલી અંખા, નીત ફો બ્રાહ્મણને બંખા;
રંગીલી પંધાશ્ચારંખા, બહુ રંગલ ત્ર્યાં.
મડી સીંગે મતવાલી, જાવો ચુંપે ફરી ચાંલી;
ખડગ ત્રિશૂળ જાલી, ઠીક થઈને ઠાં. ૧

સારૂ સીધપુર ગામ, નાંખી નવીવાડી નામ,
 માએ કીધો ત્યાં મુકામ, બહુ મ્હેર કરી.
 થોડાથોડા ઘારે ઘડીયું, દેર ગાકારો નૈ જડીયું;
 ઊપર સોના શિખર ચડિયું, છેક ધન ધરી. ૨
 બેગં બ્રહ્મર કરે બાળા, ચૌકેર છે ધર્મ શાળા;
 ઊગમણાગોબવાળા, રીવ નેડ મળી.
 કુપસામો છે ભંડાર, નેડે ગયાનો નૈ પાર,
 બેઠા પવન કુમાર, ખતરંગ બળી. ૩
 ઊંચી ઊંદીચ્યોની ભાત, નેરાયર નેની ભત,
 લાડૂ જુડે રાતો રાત, સોમણ તણા.
 રંગ રંગીલા છે સુર, ઊભા અંબાના હનુર;
 બંડા રોલે છે બ્રહ્મર, લાલ લોક ઘણા. ૪
 કેવાલેથી કડે ઘડે, તેરતાં બડાં ત્યાં ચડે;
 લાડુવાની મ્હેર પડે, ભમવા ભઈયે.
 કહે પ્રવ્રહ્મદ્વૈત મારી માડી, વધો જોડીયોની વાડી,
 દુખ કાપો દાડી દાડી, સુખીયા થઈયે. ૫

લાવણી. ૪

ધનઈષ્ટ હનુમંત, છબિલાલ મ્હોરા સંત;
 બાપો બેઠા બળવંત, ઠીક ઠોકી બંદર.
 ધીર વીર ઘણી કાવ્યા, રોળી રાવણને ગાવ્યા,
 સીધપુરમાં સોહાવ્યા, હાથ્યા વાડકી અંદર. ૧
 વજરનો કછોરો વાળી, ધીંગો ધોકો બનેદાળી;
 ભાગે ભૂત પ્રેત ભાળી, ખૂબ ભયોત ખડા.

(૪)

પ્રત્નહાદકૃતકાવ્ય.

વાગે વીરની બ્યાં ફાફ, ધૂ મંડળ ચડે ચાફ;
કાળ ફાંને પડે ધાફ, બનરંગ બડા. ૨

તેલ સિંદૂરે થી છાયા, હાર અરફ સોહાયા;
ખૂબ ગરફ છે કાયા, ભેત અળકે ખતિ.
ચડે અડધને તેજ, સિંદૂરથી રંગરેલ;
ખરે ખરો ત્યારો ખેલ, હનુમંત નતી. ૩

વારંવાર પાગે લાગું, મ્હેરબાની મ્હેરી માગું;
કાળનાં કમાડ લાગું, કરભેડી ફું.

ફહે પ્રત્નહાદીસનદાસ, મ્હારો સીધે પુરવાસ;
પટેલોના મ્હાડ પાસ, સામા મ્હાડ માં રહું. ૪

સાચણીશ્લી.

જોડસમે કમ્મે મૃતિદા ખાધી, બળદેયજીએ તેલાળી ખેરાળ.

ભયગૌરી નાંદન ગંભયરધર, સુતભણી પાડો સુભને;
અળખે મતિ અજ્ઞાની અંધો, સહાયકરો સ્વામિ મુભને. ૧

નાહિ પિંગળ પુસ્તક રસ પઢિયો, ઊંડો છું અજ્ઞાન ધરો;

ખાંહે પ્રદીને કાફાડો ખાપેલા, દુઃખદાળીન દૂર કરો. ૨

પ્રેમ પત્ર લલિત રસ લાવે, ગુલકર્મની કાલમ કરી;

વિગલે વિગલે વિદ્યારાજને, લખું લખની કંકોતરી. ૩

કુટુંબ કબિલો લેઈને જાવ્યો, વિદ્યારાજ વરદાન મણી;

કુમકુમ અક્ષત ગુલ ચાંદન કરી, મુકું પત્રકે લાસ લરી. ૪

સુધબુધ સુંદરી સુંઢાળા, રીધસીધ સાપે લાવો;

સેમકુરાળને લક્ષલાલ લેઈ, અવસરીયે વેલા જાવો ને

સાદગુણ જગન લેઈ જાવ્યા, સફળ ફામ મ્હારો સરિયો.

પ્રેલ્હાદકૃતકાવ્ય.

(૧૫)

ધનલાભ્યમેં તમ પ્રતાપે, લક્ષ્મિ વીહીવા જાદરીયોડ
 વીધરાજને તમો વિસારો, કામસકળ મહારાં શોભે,
 પારવતિના પુત્ર પધારો, મંદિરીયાં મહારાં શોભે ૭
 લંબોદર ગજવદન ચતુરભૂજ, ચરણ ચાખડી તે ચળકે,
 લાલખિરાલભ્યું તિલક મુગર રીર, કાનનમેં કુંડળ ઝળકે ૮
 સમળ કમંડળ ફરસી મો દિક, મુક્તાકૂળ માળા ધારી,
 નાગભૂષણ પિતાંબર ફેરી, ફરી જોઈરની જસવારી ૯
 સુમન ફરવાન ગંધાજસત, ધૂપદીપ સિંહુ સુરતી,
 ધાણ કપૂરે ફરું જારતિ, નયન્યન્ય મંગળ સુરતી ૧૦
 હું જત્તાની છું, જલિમાની, કચ્છાં કર્મ ભુગમાં છાજાં,
 માફ કરો માલીફ હમારા, તમથી છે ઘૂડાં વાજાં ૧૧
 ગુંધબુધ હું માગું શરીરે, રીઘ્ય સીધું તું પોષ્યે,
 લક્ષ્મલાલ લક્ષ્મિમાં માગું, સેમકુશળ કોઈ દોષ્યે ૧૨
 જ્ઞાતી જોઈય નાત હમારી, સીધ પુરમાં હું રું છું,
 માફ કરો માલીફ હમારા, કરન્નેડી તમને કું છું ૧૩
 સંવત શ્રી જોગણી પાંત્રીસો, આવણ શુદ્ધ ચતુરદશી,
 વરસ નીચે ફરી વીનતી, ફરે પ્રેલ્હાદકૃમી ને ફરી ૧૪

સાવણી રજુ.

જે પ્રસંમે નારદજી બેઠા, મુની મંડળમાં મતવાલા,
 જાપ ઈચ્છાજે જવની જીપર, ચિંતા કરતા તે ચાલ્યા ૧
 નારદજીયે નીમકરેલો, જંગે જાળને મ નવ જાણે,
 બે ચાર ઘેર નિત્ય રાડ કરાવે, પેટ ભરી અંન તો લાવે ૨
 ભુજ તણી ગણધુધી નેને, મુખથી જોલે વાત ખડી,

(૬)

પ્રભુદાદકૃતકાવ્ય.

પાણી ફેફેતાં ફાદવ નમળે, તારે લુંડીટેયપડી. ૩
લૂપ્યા પણા લોમિમાં ભરકે, દ્વીજ ઉત્તમત્કાં થાકીરહ્યા;
લડાઈનો ફાંઈ લાગ નફાવ્યો, જનતે ખરા મધ્યાન થયા. ૪
જેકુ નગરથી નિકટ તળાવે, વસ્ત્રે ફરીને તે પિંડ્યો;
ધોખી ધોખણ લુગડાં ધોતાં, નારદે નજરે તે દીઠો. ૫
સરીતા ફાંઠે છુપાઈ જિત્ના, નયલું કૌતક જાળ ફરું;
ધોખી ધોખણ ખૂંજલડાવું, નારદ મ્હારું નામ ખરું. ૬
ધોખીને ધમકાવે ધોખણ, સાંભળો સ્યામીનાથિતમો;
મરી ગયાં મ્હેનત કરતાં માં, હવે મંદીરીયે ભેરું જમો. ૭
લૂખણાણી લાગી છે મુજને, મન ભરકે છે જહુ મ્હારું;
હુંતો લોભન ફરીને જાવ્યો, ત્નાતું જાવ્યો તમસારું. ૮
જેમ ફહી જખળાત્યાં ચાલી, નારદ તેની ફેડે થયા;
છાના માતાને છપલાતા, ઘર ભેવાની ફાળ ગયા. ૯
નામ ઠામ પર ફોને પુછી, ફામ ફરે હવે તે ફેવું;
નારદ મનમાં નિશ્ચયે ફરીયું, જાળ ફરું ભેયાતેવું. ૧૦
ધીરવીર ધકોટા જાવ્યા, જ્યાં ધોખી લુગડાં લે છે;
મન વરો રાખીને મહા મુનીવર, વ્હાલા થઈ વાયકુ ફેફે છે. ૧૧
જાવ્યા રજક સાંભળ રું ફહું છું, સુધ જુધ ત્હારી ક્યાં રે ગઈ;
ચેતે તો જાવ્યો ચેતાવા, ઘર રંડા ડામ્યાણ થઈ. ૧૨
નકી જાળ મેં નીરણે ફીધું, વાત ઘણી વિ પરીત થારો;
ગફલત રહ્યો તો ઘરની ઘડણી, ખરે ખરી તતુજને ખારો. ૧૩
ધોખી ફેફે ધોખા દહાડે, જેમ ફરીને ધાડ પડે;
ડાકેણ હોય તો પુરો દાખલો, ફાંચક પારખું મુજને ભડે. ૧૪
નારદ ફેફે નિશ્ચયે તુંબાણે, તુંબાણે પર તો પિખવાટે;

પ્રેક્ષાદકૃતકાવ્ય.

(૯૭)

ડોળાફફડે તુલને દેખી, બે ગાવી વાંસો ચાટે. ૧૫

મુવો પડ્યો છે તો મારગમાં, પિરાય તુલને બેધૂણી;

અવળા સવળા બંધે બાંધી, દેને મર્યાની ધૂણી. ૧૬

કરી ફાફડા ગ્રહી ચોટલો, બબડદાર કે નહીં નાસે,

ધોકે ધોકે ખૂબ ધડુસે, તોડકેણ તેની નસે. ૧૭

અગની મર્યા ફરી ફાફડા, નારદવળતા નચવળી;

પેલી ધોબણ ત્નાતુ લેઈને, નારદજીને સાંમી મળી. ૧૮

નારદજી નારીને ફેરું છે, ધોવા તારો નાથિ ગયો;

જથી નાણા કે શું નારી, તૈયો તારો ભૂતથયો. ૧૯

અજળા ફેરું ફેરું કેમ માનું, ત્રાન્તિ મ્હારી કેમ ત્રાગે;

નારદફેરું વાંસો ચાટે, બે તેનો ખારો લાગે. ૨૦

જેવા ફાતરે ખરી ખાતરે, તારી ભૂત તેમાં પેગે;

બંધબંધણી લેઈ બંધિયા, તુને બાંધવાતે ખેગે. ૨૧

નારદજીને નારી ફેરું છે, ભોગ મળ્યા કે ભૂત નડ્યો;

લીખ મગાવી ભડે બે સારી, પીલ્યો મારી પુંઠે પડ્યો. ૨૨

નારદજી નારીને ફેરું છે, ઊપાયથી અજળો પારો;

ધોકે ધોકે ખૂબ ધડુસે, ત્યારે ભૂત તેનો ભરો. ૨૩

ભંત્રતંત્રને મંત્રફું બાણું, જખરો બહુ દેખાણું;

બબડદાર ફાંઈ ફિકર નરાજે, તાર ભૂત તેનો ફહાણું. ૨૪

હિતારમાં તો અજળા બેઈયે, મગદળ ખરડી તે જાલો;

ધોકે ધૂપને ધૂણી ચેરડાં, ચતુરા બેઈને ચાલો. ૨૫

મગદળ ખરડી તરોરો પલો, ચિંતાના લાગ્યા ચરફા;

નારદફેરું બુવંતી બેઈયે, ત્રાંમણીયા કેરી ફરફા. ૨૬

લલીતાએ લાવી ત્યાં મુશ્યા, વેગે તતખર તે ફાહાણો;

(૮૮) પ્રસ્ફાદ કૃતકાવ્ય.

ગિતાર લેઈને ફું બનળી પેહેજો, કેડેથી કામની આયો. ૨૭
છુટાકેશ છોગાળી મુકી, ગ્રહો કાકડા તેબળતા,
બળતી સઘડી લ્યોબળવંતી, ખૂબડરીનારદબળતા. ૨૮
ગરિબ બિચારારબકરાંકને, ચેટક તેચાંડાબનડું,
ઘરોઘર નારદબ ધુમ્યા, ગામબધું દોબાળે ચડું. ૨૯
ગિતાર લેઈ બલબલો ચાલ્યા, ચોટપડે નફિતે ચૂકી;
તળાવકાંઠે બનળા જોઠે, પેલી રોપલી તે મુકી. ૩૦
મરચવળેનારદના મુખમાં, હમણાં આપણ તે નાહીશું;
ધોળી ધોબણ ધૂળકાકરી, ખરામાલબાપણબાઈશું. ૩૧
બળતી સઘડી ચળી ચેરડાં, લાંબીલાકડીતે બાલી;
બંને હાથમાંબળે કાકડા, હોંગ ફરે ધોબણ ઠાલી. ૩૨
નાનાં મોટાં છેયાં છોકરાં, દેખીદેખીનેદાંતકહાડે;
આગળથી હેફારી જોલે, પુંઠે લોકતાળી પાડે. ૩૩
કેડેથી તો બસેકુતરાં, ફળબેગણી તે કાવી;
નારદબ ધોળીને કેહેછે, બેપેલીડાફેણા આવી. ૩૪
ધોળીચે ધોબણનેદીરી, ખરીખાતરી તે ખાસે;
રીસેરાતો મદમાં માતો, ધીંગોધોકોલેઈનાસે. ૩૫
દાંતકરડતો મુછ મરડતો, હાકમારીનેગિતો રહ્યો;
ડોળાકહાડેડરદેખાડે, બનણુંભામનીચેભૂતપયો. ૩૬
ભલું થલે બ્રાહ્મણનુંભવમાં, ઊપાયકરવાફુંદારી;
પરજીપકારી નારદપુરા, ચોંપકરીમનેચેતાવી. ૩૭
હાકમારી બળળા ત્યાંજોલી, ડરદેખાડે નહીંમરું;
ખરેખરી મુનેખબર મળીછે, રેહેરેહેત્હારીવલેફરું. ૩૮
દેઈદોરનેદારા આવી, ફરેભ માંથાનાશાલ્યો;

પ્રેત્સાદકૃતકાવ્ય.

(૯૬)

ધોખી ત્રાસે ભુવલેઈ નાસે, ઝખખા ઝેવાં સો ચાલ્યો ૩૯
 ખરપણેથી ખરી ખાતરી, ઝખખા ઝચરત તે પામી;
 ધોખી ન્નણું નકીડાકેણ, થયાં જંન્યો સામાસામી. ૪૦
 ધોખોલેઈ ધોખીત્યાં જીઠ્યો, રાંડ ગંધાડી રહે સાકેણ;
 ગડદપાદ ગુજ્જા મારી, દારાની કાડે ડાકેણ. ૪૧
 ધોખણ કોપી લલ્લ્યા લોપી, લમરાળા તું ભૂત થયો;
 સામાસામી માર મારતાં, ફવિનનથી નવ ન્નય ફહો. ૪૨
 લથંખધા લગે તમંચા, લઠ લાકડી તે અપેટી;
 પડતાં ખડતાં પુરી ફનેતી, ફેરફર્યો નારદ કપેટી. ૪૩
 લોહી માંસ ચુતા નરનારી, જંન્યોની આવી ખૂટી;
 વાગે વસમા ઘાવ ઈંદના, ફૂડાક માથાં ન્નય ફૂટી. ૪૪
 માર લડાકા થાય ઘડાકા, તારામંડળને મટ્ટે;
 ધોખી ધોખણ ખૂખલડેને, નારદકા ખલીયો ફુટે. ૪૫
 ફાલાં આવી વચમાં પડીયાં, જંન્યોને જાંધી લીધાં;
 ઘાલી ખારલે ખલે જી પાડી, ઘેરપોચાડી તે લીધાં. ૪૬
 ધોખીને પ્રીત્યે ત્યાં પુછ્યું, કેમ લલ્લ્યાં ફહોવાત ફહીં;
 રલ્લફફે રાંડ કુતરી, દારા ઝે ડાકેણ થઈ. ૪૭
 રલ્લફ રાણીને ત્યાં પુછ્યું, કુળ સકફરો કેમ ફહો;
 ધોખણ ફફે મારો પીર્યો, લમરાળા ઝે ભૂત થયો. ૪૮
 નારદજી ઝે મુળને ફીધું, પુરૂષ પ્રેત પાપી ન્નગ્યો;
 ઝેધાંતી માં ઘાંસો ચાર્યો, ખરેખરો ખારો લાગ્યો. ૪૯
 ધોખી ફફે મુને ઝે ફીધું, ઝખખા ઝે ઘાંસો ચાર્યો;
 ખરેખરી ઝે રાંડ ડાકણી, દેખી ફળમાં ફું ફાલ્યો. ૫૦
 સાંલજતાં સફુફસવા મંડપું, જંન્યોની વાતો જાણી;

પ્રહ્લાદકૃતકાવ્ય.

મળી માનવી જ્ઞેષા આયે, એકે હસવું બીજી હાણી. ૫૧
 નાંખો દક્ષિણને નારદીયાનું, શત્રુશુંશિખી જાણું,
 ફળ્યાખોર જનમનો કપેરી, ગરીબો નું ઘર ફાડ્યું. ૫૨
 કાળો કેરકસ્યો છે એણે, જ્ઞેરાવરને નઈ ખાલો;
 જવળાસવળા બંધે બાંધી, કરીકેદમાં તે ઘાલો. ૫૩
 નારદ ન્હાયાને ચાલ્યા, નપલાં કૌતક ત્યાંરે થયાં;
 દસવીસ તો મળી કુતરાં, મગદળ બચ્ચી ખાઈ ગયા. ૫૪
 ન્હાઈ ઘોઈ નારદજી આવ્યા, બહુ ચિંતામાં તે પેઠા;
 નાક ખાલીને ઢોંગ મચાવી, સંધ્યા કરવા તે બેઠા. ૫૫
 હોખાળો કરતા ત્હાં આવ્યા, કાફર ઘોખીતે કાઠા;
 પ્રહ્લાદનો પ્યારો પડપંચી, નારદજી ત્યાંથી નાઠા. ૫૬

સાવળી ૩ જી.

રાગણીપર પ્રમાણે.

એક સમે જલબેલો બેઠા, ધ્યાન ભગતનું તે ધરવા;
 શામળિયોજી સ્વર્ગ લોકમાં, સેવકનાં સંકર હરવા. ૧
 ચરણ ચાપેતાં પ્રેમે પદ મા, સુરપતિ શંકર તે કાઢાવ્યા;
 જોયિંતાના હરિઈચ્છાયે, મુનીનારદ ચાલી જાવ્યા. ૨
 પ્રણામ ક્રિયો પાતળિયાને, માધવે બહુ માન દીધું;
 નારદજીનું નારાયણો, જરઘ પાદ પૂજન કીધું. ૩
 હેતકરી જાપિનારી બોલ્યા, પ્રેમે જાપુંલ્યો પાવો;
 મ્હારાન્ન મુને મેહેકરીને, સ્નાન તાન કાંચ સંભળાવો. ૪
 વેણાયંત્ર લેઈ વિરક્ત નારદ, કરમાં તે સુંદીર કાચે;
 નારદનાચેં શ્રી હરિરાચે, થનક થનક થઈ થઈ ગાલે. ૫

ખરતખાલનહીડીકુખરી, ગાનતાનને રખ્યા કહ્યા;
 નારદનું ગાયન સુણીને, ગુણવંતો ગુલતાન થયા. ૬
 રામણિયો કહે સખારા નારદ, આપજો પ માફુંકૃપી;
 અણલોકમાં તમ સરીખો, ગુણવંતો ગાનાર નથી. ૭
 ધન્ય ધન્ય નારદજી તમને, જાણતાવી હૃદયાળી;
 ગર્વ થયો નારદના મનમાં, ત્રીકમને કહે લ્યો તાળી. ૮
 સાત સુર સાધી હું જાણું, ત્રીનગ્રામ સુધી તાણી;
 છયે રાગને ત્રીસ રાગણી, પડીયરણ તરવા પાણી. ૯
 વાડવાડ વાવાવીઠલ કહે, નારદજી નૌતમ સાડ;
 વિશ્વપતિયે વિચાર કરિયો, અભિમાન હવે ઊતારું. ૧૦
 મોદલોકમાં ચાવા નારદ, સમરથ સાચા સરવથી;
 ખેલાડુકે ખણખણના માદેશ તમો દીઠેલ નથી. ૧૧
 હા મહારાજ જમો નથી દીઠો, વેગે તતખર તે થાવું;
 દામોદર જે કોણ દિશામાં, લેવાસારું હું જનજી. ૧૨
 જાલજેલો કહે જિત્તર પંથમાં, મુનીવર મન સાથે મ્હાલ્યા;
 ખણખણના માદેશ લેવાને, ચુંપકરી નારદ્યાલ્યા. ૧૩
 એક પલકમાં જાણી પહોંચ્યા, કુવા જીપર જિત્તારહ્યા;
 નવલું કૌતક નારદ જોઈને, જળવંતો જોતાં ન થયા. ૧૪
 સરસ ગામ સોનાનું સુંદીર, મણિમય કુંદન તે અણકે;
 હિરારત્નને માણેક મોતી, ઝવેર ચુનીયો તે ચણકે. ૧૫
 છત્તં જનજિયાં મોહોલ માણિયાં, જાણિક જોપ માતેલાં
 ઘોરઘંટ ઘડીયાળો જાંધી, ઘીંગડ ઘીંગડ નોખતયાજે. ૧૬
 સરે સરેનાં દરોજાનાં, ઘરોઘર સુંદીર ગાને;
 બાગબગિચા ખુદાર ખનીલ્યાં, જમરાપુરીને તાંલાલે. ૧૭

(૧૨૨)

પ્રાક્ષાદકૃતકાવ્ય.

ખૂખખૂખી ખણખણદેશીની, જખૂરધનખૂરેને કસે,
છખે રાગનેત્રીસરાગણી, ત્રીનગ્રામત્તાંચાસ વસે. ૧૮
જળલરવા લુવંતી જાવે, કનક કુલ શરિરપર ડોલે
ચંદ્રમુખી ચપળા ચિત્ત હરાણી, મંદહાસ મિહું ખોલે. ૧૯
કાણી કોચીને કદરૂપી, લુલી લંગડી તે કાવે;
ખોડી ખુંધી જંધ જપંગી, જળલરવા લુવંતી જાવે. ૨૦
ખેરી ખોબડી ખુંઠી હુંઠી, ખુચી ખોડી તે કંન્યા;
નાકકરીને કાંનચીનાની નારદ કેહે શો જાજંન્યા. ૨૧
પ્રીતકરી પુષ્પે ત્યાં નારદ, કોણતમે છો કોહો સાચું;
સંપત્તનાં સુખિયાં સફુ પુરમાં, કર્મતમારું શું કાચું. ૨૨
છળીફને ફુખીયાણાં ઘરા, ઘોરપાપે માં શું પેઠાં;
ચાચે સાચું કહો મુને કેમ, જપંગથઈ જખળા ખઠાં. ૨૩
જખળા કહે કે જમો ઊઘાસી, રાગરાગણી ઈલાં રહીયે;
રાત્રુ જમારો સ્વર્ગલોકમાં, કષ્ટ તમોને શું કહીયે. ૨૪
નીચ ગાંત નારદીયો કરતો, ખરાખખોલું તે જાગે;
તેનો રાખ સમરોર થઈ મુને, ઘણું થકીયસમો પાગે. ૨૫
તાળ સુરકે ગ્રામન લાણે, ખફુ ખે તાળ લગું જાવે;
જપંગકીધો જેનેહમને, સોધું હાથમાં નહિં જાવે. ૨૬
જડે લાળતો લુવંતી માં, રાત્રુને હવે નહિં સાંખું;
ઘણાદિયસની ઘામ કહાડ્યા, કાળકરીકુટિ નાંખું. ૨૭
ચડી ગયા નારદ ચિંતામાં, રોકીરાગણી તે ખેડી;
નારદકેહે નારા પ્રાણીયા, કાળપેટમાં તે પેડી. ૨૮
લોગમળ્યા ભૂલવ્યા ભગવાને, ખોખખરોતો જંતલેશે;
ખરેખરોકાંઈ ખેલ રચુંતો, લુવંતી ભવારશે. ૨૯

મુનીવર કહેકે સુણો માનુની, ઊપાયક ફરોહું કાફાયું;
 સ્વર્ગ લોકથી રાત્રુતમારો, જળછળકરી ખાંધીલાવું. ૩૦
 જેવામાં જલજેલો પંથાચા, ફેર કરાયાતે કાવ્યા;
 રાગાણીયોને કહે રંગીલો, જોળખો જાનારદ જાવ્યા. ૩૧
 સાન ફેરે નારદ શ્રીફરીને, જો જો કહેતા જૂલમથરો;
 ચતુરાને ધાડીખારોતો, જીવહમારોતેરેનરો. ૩૨
 પુંપ ફરી ચતુરાત્યાંયેતી, મળ્યા રાગ ત્યાં મતયાલા;
 ગડદા પાટુ ગુછે મારી, અડપીને નારદ જાવ્યા. ૩૩
 લઠ લાફડી લગે તમાચો, સરસરખી ઈંટો શુટે;
 ખરફાખૂમો નારદ પાડે, વિષેગુ કાખલિયો ફુટે. ૩૪
 અંતરધ્યાનથયા જલજેલો, મન રંગાથેતે મ્હાવ્યા
 જવળા સવળા ખંધે ખાંધી, નારદને ઘરમાં ઘાવ્યા. ૩૫
 અંન જીદક કે અહાર ન જાપે, મારમારયાતે મંડે;
 માતાં મોટાં છઈખાં છોકરાં, ખાંતે નારદને ખંડે. ૩૬
 ફેર ફાળ સુધી ફટાણા, નારદજી કહે ખુફુનામી;
 તૂલ્યો ચૂક્યોને જળ મારી, સ્થાયક્ષો સમરથ સ્યામી. ૩૭
 દામોદરને દયાળ જાવી, કાવ્યાકુરુર ખંધકાઠા;
 પ્રત્કાદનો પ્યારો પડપંચી, નારદજી ત્યાંથી નાઠા. ૩૮

લાવણી. ૩ જી. સુદામાની.

રાગજીપરનો.

જેકવખત જવીનારી જાવ્યા, લાવલકૃતનો તે લાણી;
 સુદામાજીનું સંજ્ઞકરપા, પુંપ ફરી જાવ્યા ચાલી. ૧
 સાગરતી તીરે ઇયાપુર, નગ્રજનોપમ નામલકું;

બાગ બગીચા બહાર બનીત્યાં, કવિબનથી નેહ બન્યકચું.
 લિલિત બ્રહ્મણ લલ્લે શુદામા, ચૈષાયબનને તે વ્યાસા;
 ડિરતન ક્રતાતે પુરુષતા, છાપતિલકતુલ્યશીમાળા. ૩
 હરિને દૂર્જનને ઈ દિનતા, દામોદરે દુઃખ ફર્યું;
 મુષીતાંદૂળ માટે માધવ, સાબ સોનાનું મગ્નકચું. ૪
 સુખ સંપત્તરીધિ સૌ સીધિ, નવે નીધ નૌતમ પાલ્યા;
 પાતળિયોળુ પેદા થઈને, સુદામાનું ઘેર જાવ્યા. ૫
 મહા પ્રેમથી મુનીવર જીહ્યા, સ્ના માસામીતે મળિયા,
 બાળ મિત્રની માયા લેઈને, સુદામાનું ઘરણીદળિયા. ૬
 હરિયે હાથે ગ્રહી જીઠાવ્યા, સુદામાનું સ્નેહધરી,
 પંખો કરતાં પચિત્રપત્ની, એક એકની સ્તુતિકરી. ૭
 મુનીવર કહે મોહનજી નેયે, ન્હાયા સાંતે ચાલો,
 જાતવચન કુંભે માગું, તે મ્હેર કરી મુનને જાલો. ૮
 જનસ્તુ કહી જલજેલો ચાલ્યા, સચરાચરમાં ને ચાલા;
 એક એકનો હાથ ગ્રહીને, નદીજીપર જાવ્યા ન્હાવા. ૯
 મુનીવરને મોહનજી કહે છે, ને માગો તે કું જાપું;
 જંતરખોલો હસીને ખોલો, કુરુ તમારું રું કાપું. ૧૦
 સુદામાશ્રી હરિને કહે છે, સમૂળ કરો મ્હારી કાયા;
 જનકકુળા ઈશ્વરની સખરી, મોહન દેખાડો માયા. ૧૧
 એવું સાંભળી હસવા લાગ્યા, જલજેલો જંતરખોલ્યા;
 સમગ્રણના સાગર સુદામા, ફરજી કહે જારું ખોલ્યા. ૧૨
 તૂસાપેડે શ્રદ્ધાદિક સરખા, ઈશ્વાદિક રહ્યા હારી;
 મારખાઈ મ્હા મુનિવર જેઠા, સખળી માયા છે મ્હારી. ૧૩
 મૂળસોધતાં કહીક મરીગયા, કવિબનથી નવ ન્યકચું.

મોહનકહે મસ્તાનીમાયા, નેયામાં કાંઈ માલનથી. ૧૪
 સુદામા કહે કાંઈ ન સમજી, જયજોડે સવળો જાડો;
 મોહનતમને મહારા સમઠે, જકળ કળાતો દેખાડો. ૧૫
 દામોદર કહે ડખડી મારો, નળમાં બઈ ઊંડા ખેસો;
 જાપેણખેમાંથી નેખળિયો, સોગણતાં સુધીરેફેશો. ૧૬
 પેદેલી ડખડી પ્રભુજે મારી, સોગણતાં સુધી પેળિયા;
 બહુનામી ત્યાં બહાર નિકળી, સુદામાજીને તે મળિયા. ૧૭
 સુર ચઢ્યું સુદામાજીને, હિંમત નહિ નેયે હારી;
 શામળિયાજી સોગણી લ્યો, ફહી ભઈ નળમાં ડખડી મારી. ૧૮
 જકળ કળાહરિયે દેખાડી, તરસાળેલી ધાત્તાણી;
 સ્વપનું લાગ્યું સુદામાને, પેરવનું પી ગયા પાણી. ૧૯
 નળમાં નપલાતાં ને ચોટ્યા, ખેરે નરાણી તે ખૂટી;
 પ્રેરેલાદીયાના પ્રભુની લીલા, પડક પ્રાણ ગયા ઘૂરી. ૨૦
 માયા નેતાં મળ્યા મોતના, ચૌદલોકમાં તે ફરિયા;
 પેરુ પેશિને ઈંડ બનિતાં, જનંત યોનિ જવતરિયા. ૨૧
 લીલવાઘરી ચમાર ચોરા, ચેટકને ચાંડાળ પચા;
 મરતાં જવતરતાં જે મકરતાં, ઘોર નર્કમાં તેરે ગયા. ૨૨
 કુંભી પાકનું કૃષ્ણ ભોગવી, પાપની વીરણ અપકૃષ્ટા;
 નમના કીકર અડપી જાતી, જંત્યેક જાગળ ઊભાકૃષ્ટા. ૨૩
 થરથર ધૂને જાતિ જમૂજે, લાંબી રાહડે રંકરડે;
 ગાંડા પાદુ શુભાં યાગે, મોઘરિયોના મારપડે. ૨૪
 પૂરવની પીડા ત્યાં પામ્યા, સુદામાજીએ માર સહ્યો;
 જરવ ખરવ દુવ્યાધિ પેતિને, ઘેર પછે જવતારથયો. ૨૫
 નાણાવરીજે નગર રોઢીયો, ધનપાળ નામે ફહાવે;

સાઠે વરસે પુત્રનનમીજો, ઘેરઘેર સાકરવેંચાવે. ૨૬
 કુળપાળ તે તામકુંવરનું, પાડી પેરણાવી કુંત્યા,
 સ્વરય સમરવી સૂતને સોંપી, જેમાંજેકથિયોજન્યા. ૨૭
 વડારોઠ તો ત્યાં વળીજ્યા, બહુચીંતામાંતે પેઠા,
 કુળપાળ તે કુંવર સુદામા, ગાદી બેપર તે બેઠા. ૨૮
 બેલાડુજે બેલમ ચાલ્યો, જનત્રાણું જનતા કારી,
 મણી પુરમાંજાવી પોહોત્યા, ચારતણાતીવધવારી. ૨૯
 પુરમાંજાવી પ્રીત્યે પુછ્યું, સારોફોણ સાફુ કારફરો,
 લુણફરામીફે નહીંલંપેડ, તેનું મન બગડે નહીંકરો. ૩૦
 પુરનાંવાસી પ્રેમધિનાસી, જનત્રાણું વાતકહે,
 કુળપાળ તે નગરરોઠીયો, વડોવીર શાફુકારવહે. ૩૧
 તીરથવાસી ત્યાંથી ચાલ્યા, નગરરોઠને ઘેરવળી,
 કુળપાળ તે કુંવર સુદામા, સામાસામીબેઠામળી. ૩૨
 તીરથવાસી ફેરવુણો રોઠણ, સીધસેત્રનાહમોછાયે,
 તીરથદેવનાં ઘસનપરસન, જનત્રાફરવાહમોભેયે. ૩૩
 છાનીવાતકાંઈ સમજને સેઠીયા, પુરંદરપેટકરી દાબો
 ચારરત્ન હમપાસે જમૂલ્યજ, જત્નકરી ઘરમાંરાખો. ૩૪
 સતયડેથી સોંપ્યાંરોઠને, જ્યારે જનત્રાકરી રહીરું,
 ઘણતીબેળાથઈરું તેણા, રત્નહમારાં લઈબઈરું. ૩૫
 સારુંકહી રોઠેત્યાંસીધાં, જનત્રાણું જ્ઞેતાં ચાલ્યાં,
 રોઠે પોતાના પલંગપાયામાં, ચારરત્નફોચીઘાલ્યાં. ૩૬
 કોય નજાણે મનમાં માંણે, વણિકવિદ્યાતે કહીરું,
 હવેરત્નતો પેયાં આપણાં, જ્ઞેતાંનામકરબઈરું. ૩૭
 દાનતત્ત્રકરીકુળપાળે, ખરાજથઈજાવીખૂટી,

પ્રહ્લાદહૃતકથિતા.

(૧૭)

તરત તરત દો હરિયેદીધો, પડાકપ્રાણ ગયા છુરી. ૩૯

રાન્નના પૂત ભેરાવર, ઝડપીને લીધો ઝાલી;

મહા નરકમાં માર મારવા, દુષ્ટ જાણી દીધો ઘાલી. ૪૦

ધોર દુઃખ ગંભીર ભોગવ્યાં, પૂરવવાત જ્ઞેતાં જ્ઞાણી;

માયા જ્ઞેતાં મહા દુઃખ પામ્યા, સહાય કરો સારંગપ્રાણી. ૪૧

સુદામાજી શ્રી હરી સમરે, પ્રીત કરી પાછો લાગું;

પ્રહ્લાદજીના પ્રભુની લીલા, માર્ધવજી હવે નહિં માગું. ૪૨

સમાકરી જોલાડુ વળતાં, ચીતવાયરો તે ચાલ્યો;

સુદામાજીનું રોરીર જળમાં, જીવણજીતો જીવ ઘાલ્યો. ૪૩

અતિ અકળાણા ઘણું ઘલરાણા, સુદામાજીના રીકફણ્યા;

જળમાંથી ઝળડીને નીકળ્યા, શાંમળીયાએ રાત ગણ્યા. ૪૪

જાલજેલો કહે સુણો સુદામા, તમો આજ સુતે ફાલ્યા;

તોગણવાની સરત હતી, સાતગણે રું જુદા જાવ્યા. ૪૫

જની ગયા જોત્નાન સુદામા, ખારું કાળ ફરયા કોલી;

સુષ સ્નાન કે ત્નાન મળે નહીં, ઈશ્વરની માયા મોટી. ૪૬

ખોડ ફોડની હારી ખેઠા, સુદામાજી અંતર ખોલો;

મોહન કહે માયાદેખાડું, ખરે ખું ખારીને જોલો. ૪૭

જાલજેલોજી હાસ કરે છે, કળજળ છળમાં તે ફાલ્યા;

તીર્થવાસી ભેને ફારી, મણિ પુરમાં તે જાવ્યા. ૪૮

કુળપાળ ક્યાં ગયા રોઠજી, થીર વચન કરી થાપો;

રોઠાણીને સંત કહે છે, રત્ન હમારાં તે જાપો. ૪૯

વણિક નારી છટકી છારી, મુવા રોઠતો મરી ગયા;

જ્ઞાન મલો કે રત્ન જાપરી, રોઠ સંતને રાખી દયા. ૫૦

લાંબ્યા લોટ્યા રોધા નેયા, રોઠાણી ત્યાં કહે કપી;

(૧૮૮).

પ્રસ્ફાદ કૃતકાવ્ય.

પાખંડી બ્રાહ્મણ એ પુરા, રત્ન હમો દીઠેલ નથી. ૫૦

લઢિયાવઢિયાબહુ ઝઘડીયા, ચોરે ચઢિયાતે ચૂક્યા;

તિરપયાસી થયા જીદાસી, મારમારી કાઢી સુક્યા. ૫૧

હરિ ઈચ્છા બળવંત ખરાબર, પાની નભ્ને તે પાછી;

સુદામા ને રામળીજો બે, ત્યાં જાવ્યા તિરપયાસી પર. ૫૨

શોઠના સરોજી સુરત નીરોજી, ખલખેલાએ તે ફીધી;

તિરપયાસીને ત્રીકમભુયે, દૂરથી દેખાડી દીધી. ૫૩

તિરપયાસી થયા ફુલાસી, યુપકરીને તે ચાલ્યા;

સુદામાભુને સુર સંપારે, ભમની પેઠે તે ઝાલ્યા. ૫૪

દાંત ફરડતા મુઠ મરડતા, મારમારવા તે મંડ્યા;

ગડદાપાદુ ગુચ્છા મારી, ખૂબ સુદામાને ખંડ્યા. ૫૫

લાખ્યરત્ન તું સુણાહરામી, દેવાળીયા ડુસ્મન મારા;

ગરદન ઝાલી તોં ચમાં ધાલી, પાપી પ્રાણ હું તારા. ૫૬

પેડે માર ચોકેર પાંચરા, સુદામા જીપર તે છુટે;

મુનીયર ફેર મુઠાયો મોહન, પિષય મજલિયો ફુટે. ૫૭

સતવાદી સુદામા સમરથ, બુદ્ધ મુજેથી કેમ ભેડે;

કડાઝુડ થઈ પરિષગય યજ્ઞયા, છતાં પડ્યા હવે નહીં છોડે. ૫૮

સુદામાભુ ફેર તમો સાંભળો, હિંમતભે રાજી હામ્યો;

પતંગના પાઈયામાં પુરયાં, ચાર રત્ન પ્રીત્યે પામ્યો. ૫૯

લડન્યો વઢભે બહુ ઝઘડભે, દાવો દરબારે દેભે;

નામે નામ નીશાની પુરી, કરી કેદ ફહાડી લેભ્યો. ૬૦

ભેભે ફેરતા શોઠ મળ્યાતા, ભત્રાણુ ભુલમી ફહાવ્યા;

એક સુદામા પાસે જિત્તો, ત્રણ મણિ પુરમાં જાવ્યા. ૬૧

શોઠાણીને ભઈ સમભવે, ખરેખાઈ બેસે ખતા;

હવે જાપેતું રત્ન હમારાં, પુરા લાગ્યા છે પત્તા. ૬૨
 પેલંગના પાઈયામાં પુચ્છાં, કોયી ડગળી તે કહાજો;
 ચોરી હમારી ચ્હાવી થઈ છે, કાં ખોદે ઘરમાં ખાડો. ૬૩
 મળી નીશાની રત્ન માનીયાં, રોઠાણી જાણું રીધું;
 રમી નમી બુવંતી પુછે, કહો તમને કોને કીધું. ૬૪
 તીર થી ત્રણ થઈ ત્યાં જોલ્યા, જલજેલની જક્ષણ કુળા;
 રોઠ તમારો સુણો સેઠાણી, છાયા પુરમાં મુને મળ્યા. ૬૫
 જોફેધું કહેતાં જયરત પામ્યાં, કુળ પાળની તે કુન્યા;
 મરી ગયા તે ક્યાંથી મળિયા, જારીં જોલો છો જન્યા. ૬૬
 માત વધુ કાકાને કુટુંબી, મનના સંદેહ તે ખોયા;
 ઈચ્છા પુરમાં જાવી પોહોત્યાં, નન ત્રાણ સાથે તે બેયા. ૬૭
 સ્ફળ સહોદર સૂતને દેખી, હેડા સરખા તે ઘાલ્યા,
 પ્રેક્ષાદીયાના પ્રભુની લીલા, અડપ સુદામાને આલ્યા. ૬૮
 યજુ જાવી તે હાથે પળગી, રાત્ર તમો રું રીસાવ્યા;
 રાંડલાં ને રખડતાં મેહેલી, કહો ના પિતૃ કેમ આલ્યા. ૬૯
 હાં હાં કરતાં ચહ્યું હોખાળે, જામ ખધું ગાંડું કહાણું;
 સુદામાળને બેયા સારૂ, સૌ સાગર ડીપર આણું. ૭૦
 પેધિત્ર પત્નિ સુદામાની, ચિંતા કરતી તે ચાલી;
 પેળિભનો પલ્લો ત્યાં પકડી, બુવંતિ ઊત્તી આલી. ૭૧
 મુનીપરની મહારાણી કહે છે, હીંણી રાંડ રહે જળગી;
 ઘણીક નારી ઘેરણ માફારી, વેચાય કુકોને વળગી. ૭૨
 ઘણીક રાણી ઝઘડો નાણી, તાણી લે પેળિને પામી;
 રાંડ ગધેડી તું કોણ રંડા, સાચો એ મ્હારો સ્યામિ. ૭૩
 તાણાતાણ થઈ તે વેળા, ખજુ દુનેતી તે શાલી;

(૨૦) પ્રેક્ષાદ્વિતકાવ્ય.

મારો મારી મચી મિલમાં, લાંબી જડાઈઓ તે ચાલી. ૭૪
 સંત સુદામાએ રું કીધું, હુસેલોડ કૌતક લાળી,
 સુનીયર નાસે તનમાં ત્રાસે, પુંઠે લોક પાડે તાળી. ૭૫
 વળી બુધંતી જાલી લાવે, ખૂબ ત્નેરથી ખરેખરે,
 મોહનજી મુખડુયો દેઈને, પુંઠવાળીને પ્રભુ હશે. ૭૬
 સુદામા શ્રી હરિને કહેછે, હવે ખરાખર ઝોળખાવ્યા,
 જાલીલા સ્વપ્ને થી નેવી, મોહન સંપેદો માયા. ૭૭
 તૂલ્યો ચૂક્યો ને જાખમારી, હવે ઊગારીલ્યો હમને,
 જમો જપરાધી કાંઈ નબ્બણ્યા, તારણા ત્રિકમવરતમને. ૭૮
 મોહનજી મરે કરીઓ કરતા, સંત સુદામા રું કાઢાવ્યા,
 ખરેખર થઈ જાણે હરીને, જાણે જાણે ક્યાંથી લાવ્યા. ૭૯
 દીનાનાથને ધ્યા ઊપની મોહનજી કહે તે માણશે,
 સાચુ બુઠનું કરો પારણું, સતત્રાણુવે તે તપશે. ૮૦
 જાકેકો કર જાણના જાણો, હિંમત શાખી નહીં હશે,
 ત્રણે જણો તો તતખર થઈને, નૈ જાણમાં ડખડી માણો. ૮૧
 જાણેલો કહે હોડ જોડલી, જાણમાં ડખડી ત્યાં જાણી,
 ખરી હશે તે જાણે ખેંચી, મૂકે તેનો નહિં સ્વામી. ૮૨
 બુધંતીયે જડપી જાણ્યા, હાથ નાથના તે ખેંચી,
 મોહનજીનું સાચું માની, ત્રણે જણે જાણ્યો ખેંચી. ૮૩
 નૈ જાણમાં ડખડી ત્યાં મારી, તારણીનાં પુન્ય તર્યાં,
 જાણના મીઠે જહાર ખનાવી, જોડતણાં જોડે પડ્યાં. ૮૪
 કુળ પાળની કન્યા પાસે, કુળ પાળ ને તા કહાવ્યા,
 સુદામાજી પેતનીની પાસે, ફેતકરી સૌ જહાર જાણ્યા. ૮૫
 સૌ સૌના સ્વસ્થાને પોહોત્યા, સુદામાજી કહે ચાકુચ્યા;

પ્રેલ્હાદકૃતકાવ્ય.

(૨૧)

ગદગદકંઠે થઈ ગાંધળા, પાતળિયાને પાથે પડ્યા. ૮૬
ફળીમળી આણંદ ઊંચન્યો, છાયા પુરમાં છોગાળો;
અફળ ફળા ઈશ્વરની નખરી, શું નાણો સીધપુરયાળો. ૮૭
ત્નૂલાપડે તલવ ખ્રહ્મા સરખા, નખમારે નખરા નેરી;
પ્રેલ્હાદજીના પ્રભુની લીલા, અફળફળા કાંઈ નથી જોછી. ૮૮

સાવણી ૧લી.

રાગહનુમાનગદડના સંપાદનો.
તુમ સુનો ક્રિશ્ન મહાદાન, લાનલ્યો મોરી;
મેં દેણિંગી મુખસેં ગારી, ફનેતી તોરી. દેડ.
નેમ ત્વં નાસતી નાથ, હાથિલ્યો આલી;
વાટે ને ઘાટે વળગો છો વનમાળી.
મસતાંના મોહનજી, નહીં નાંખો શું ઢોરી;
મેં દેણિંગી મુખસેં ગારી, ફનેતી તોરી. ૧
તુમ નીકર નંદે લાલ, પાતશું મૂકે;
મુને મારી નેત તલવાર, મોહની મૂકે.
તુરફીમાં તમારી નાંખે, ગોપની ગોરી;
મેં દેણિંગી મુખસેં ગારી, ફનેતી તોરી. ૨
મુને રોકીછે રણમાંહે, કાંઈ ન છો કેવા;
પરનારીની લ્યો પુંઠ, આખરૂ લેવા.
અખણારહો સુંદર છેલ, મદફીફોરી. મેં દેણિંગી મુખ. ૩
મેં ફરું ન્નઈ પોકાર, ફસને ફહિયે;
મ્હાફું સરવસલૂરી લીધું, નંદને છઈએ.
મુને નાણીએ ફુલી રાત, ખઈયાં મમોરી. મેં દેણિંગી. ૪

(૨૨)

પ્રેક્ષાદૃતકાવ્ય.

કરવાલો કુંચુકી માંહી, છેલ નહિં છોડી;
કીસબની કોરી કોસ, તાણતાં તોડી.
માફી નવ રંગ સારી કારી, ક્રીશ્ન તે કોરી, મેં દેખિંગી. ૫
શું કરો છબીલા જાણ, છેક બન્યો છાકી,
હવે બનવાદો મહારાજ, નથી કાંઈ જાકી.
ફળ બળ છળ યાળા, છેલ કુંડું ફરતેડી. મેં દેખિંગી. ૬
ધેર સારુડીનું સાલ, વીસદેવાળી,
કોઈ ફરીતન કુરશો વાત, થોજઠે થાપી.
પ્રેક્ષાદ વ્યાસના નાથ, પેળીની ચોરી. મેં દેખિંગી. ૭

સાધણી. ૨ જી.

રંગીલો કહે તું મ સુનો, રાધે રૂપાળી,
તું ને ભેઈ ભેઈ જીવું, કામ નાખે છે જાળી. દેક.
મુલે નરાવળે નહિં ભંપ, લપ કાંઈ લાગ્યું;
તારા નેણવેણનું જાણ, કાળે યાગ્યું.
કુંજન્યો જાયરો છબી, ભેઈ છોગાળી. તું ને ભેઈ ભેઈ. ૧
તારું રૂપ જન્યું ગુલબર, ખાર શું કહિયે;
તું જીપર ચારંચાર ચારણે ભઈએ.
શીર કેશ લળકતી રહી નાજની કાળી, તું ને ભેઈ ભેઈ. ૨
શું હાવ લાયધી કુચ, મંડળ કંપાયે;
કરી નખરાં મારી નેન, સુને લલચાયે.
મંદ મંદ હસીને વાંકું, નુયો શું ન્યાળી. તું ને ભેઈ ભેઈ. ૩
ચમકી છે ચાંદલા માંહે ભેરાવર ઝળકે;
તથની માં નાભુક દાર, મોતીડાં લળકે;
કામણ ગાળી છે જાંખ, જાંભુ જાણિયાળી. તું ને ભેઈ. ૪

પ્રલ્હાદકૃતકાવ્ય.

(૨૩)

મોહકારી કુટારી મુખ, અધરપરચાલે;
કાળજરેકાળી ગૌર, દીપકી ગાલે.
ડાડમની ફળિયોઘાંત, બડીતભેમભળી. તુંનેભેઈ ૫
તારી કટીકેસરી કરપેર, ચળકે ચૂલી;
કોમળ કુચપેર રહી, કંચુકી ચૂડી.
ચિતચોરુચું ચુંદડી માંહે, ભુરકી ભાળી. તુંનેભેઈ ૬
ચોરેરઘેરનો ચપેળ ચણિયો ચમકે,
તારી ગતિ અતિગભરાલ, દામની દમકે.
ઠમઠમકે નેપૂર તરણી લ્યો કરતાળી. તુંનેભેઈ ૭
કું તંનમંન ધનથી તરણી તુલને રાયું;
ઘણો ઘેલો કીધો નાર, નપાવ્યો નાયું.
પ્રલ્હાદ પ્રભુ કહે નજરાં, ભદ્રુયાળી. તુંનેભેઈભેઈ. ૮

સ્વાવળી. ૩ જી.

રાગડીપરનો.

ભભરે સનન દિવદાર, કિશ્મછો કાળા;
મુને મારીનેન તલવાર, મોરલીયાં પાળા. દેહ.
તાહારી ખૂબ સુરત ગુલબર, યાર શું જોપે;
મણિકુંદન મયચાણગાર, હાર અારોપે.
ચતુરાનું ચોરયા ચીત, કરો શું થાળા. મુને મારીનેન. ૧
ભેઈ છટાછળીલા છેલ, મોહની માંડી;
કરી વ્યાકુળ તેં વ્રીભનાર, જોખીયો ગાંડી.
શું મંત્રનંત્ર તે સાધ્યા તંતર ટાળા. મુને મારીનેન. ૨
ત્હારી ચાલ ચમકતી ચીતચીત લીધું ચોરી;
કરી ઘાયલ ને ગુલતાન, કાળન્નું કોરી.

(૨૪)

પ્રહ્લાદકૃતકાવ્ય.

શું નાખી નભરનેં કરો જાંબે ફુલાળા. મુને મારી ૩
ભુમનાં પર ભતી જળ તરવા મુને ભાણી;
કેમકેડે પડિયા કાંઈ ન, મુંઢી તાણી;
પ્યારીને પકડવા ઘેરો ઘારના નાળા. મુને મારી. ૪
લલકારી મારી મહારાજ, બંસુરી બેરી,
મુને તનમન ધનથી, ડસી નાગણી ઝેરી.
સ્વયં સાન લૂલી જોલાન, નંદકે જાળા. મુને મારી ૫
શું કુપેટ ઝપેટથી ચપર, ચલાવો ચોટે;
કાંઈ તંતરના તાપીત જાંબતો કોટે.
કાંઈ નાટક ચેટક નાથ, ભપે સૌ માળા. મુને મારી. ૬
કાંઈ કામણ દુમણ બહુ બેરાવર સાંધી;
પાતળીયા સાધી પ્રયોગ, નભર તે જાંધી.
તુને ભાળી ભણકાયાય, કાંમની બ્યાળા. મુને મારી. ૭
રૂપે નથી રહેવાતું નાથ, ખરે નહિ ખમિયે;
જલજોલા જાણો ફાથ, રંગસુ રમિયે.
પ્રહ્લાદ કહે કહ્યોડ, છેલ છોગાળા. મુને મારી નેન. ૮

ગરબી. ૧લી.

જાપને જાવને ભુમનાં ઘાટ, ત્યાં ફાં મળશું જોડેથી.
જોરા જાવો સુંદર છેલ, કાંઈ જાણું.
જોરા જાવો, નેન નચાવો, બંસી બભવો રાજ.
સુંદર છેલ કાંઈ જાણું. ટેક.
ફાલી ઘસ્તુરે મુજ પાસે પ્રિતમ જોડે;
ભુવને સાટે મેં કરી રાખી નેલ, સુંદર છેલ કાંઈ જાણું. ૧

પ્રત્કાદ્દત્તકાવ્ય.

(૨૫)

ડાહ્યાછો કહાંન માટે સ્નાનમાં સમન્નેરે;
 ત્કારા નામની નાખી રહીછે દેવ. સુંદીર છેલ્લ. ૨
 ઘરનો ઘણીરે મ્હારો ગામગજેલોરે;
 જાંખ્યો જાવી છે કરતા જાવો ફેલ. સુંદીર છેલ્લ. ૩
 હુંગકરીને દૂધ લેવા ધાવણનુંરે,
 કોઈ પુછે તો કહેબ્ને કરવાં પેલ. સુંદીર છેલ્લ. ૪
 રાત્રુ જાવીને કોઈ સ્નાંકળદેશેરે;
 નાસવાની મુકી છે એક નેળ. સુંદીર છેલ્લ. ૫
 પ્રત્કાદ્દના પ્રભુ વ્હેતેરા વળન્નેરે;
 મોન કરવા પધારો મ્હારે મેફેલ. સુંદીર છેલ્લ. ૬

ગરબીરબુ.

ઓ પધાર્યા પ્રથી નાથ પાવનકરો,
 ઘણી ઘણી ખંભારંગે રમવા; ખમોખમારાત;
 પ્રથી નાથ પાવનકરો. દેફ.
 સુખખેદુ મળિયાંને જાદળકદળિયાંરે;
 એક એકનો ખેંચી જાલે કાથ. પ્રથી નાથ પાવનકરો. ૧
 અધિક અધર રસબસ સુખ ચુંબનરે;
 કરે ક્રિડા જનંગરંગ સાથ. પ્રથી નાથ પાવનકરો. ૨
 જાંખૂન ઊરપુર પરકર પરસીરે;
 સુખતંજોળ મૂકી લરતા જાથ. પ્રથી નાથ પાવનકરો. ૩
 પ્રત્કાદ્દ લલપ્રભુ પદરબપ્રીત્યેરે;
 કુડા સંસારમાં તથી કાંઈ કાથ. પ્રથી નાથ પાવનકરો. ૪

ગરબી ૩ સુ.

રાગ ઊપર પ્રમાણે.

(૨૬)

પ્રત્નહાદફતકાવ્ય.

ગ્જો રંગીલા રૂડી રાત ક્યાં રમીયા;
સાચું જોલો અંતર જોલો. ઊંઘે જોલો. રાત. રૂડી રાત ક્યાં રમી
કેઈ મનગમતીને મોહોલે પંથાર્યારે; ચાલેક.

મુડી પંપાઈ ત્નની રોલે ત્નાત. રૂડી રાત ક્યાં રમીયા. ૧

દુરીબન ઘાંત કચરડી રહ્યા કફરારે;

નાતી ખહાર મુક્યા ખેડી નાત. રૂડી રાત ક્યાં રમીયા. ૨

ખાહાયા ત્નજખણે કંથ્યા કોણદેશેરે;

ત્નેર ત્નપાસો ત્નંજી પડશે ત્નત. રૂડી રાત ક્યાં રમીયા. ૩

પ્રત્નહાદ પ્રત્ન કહે રાપા રૂપાળીરે;

હવે સુના નહીં મુકુ જોડ સાંત. રૂડી રાત ક્યાં રમીયા. ૪

પ્રત્નહાદ ૪ થી.

રાગણિ પર પ્રમાણે.

ગ્જો રૂપાળી રાધે માંન કહું સાચું;

વનવન દૂરીયો સ્વાસે ત્નરીયો, હંબુન ઠીયો નાર,

રાધે માંન કહું સાચું. ટેક.

ગાયડલી ખોઈ મારે ગોતવા ગયો તોરે;

સારી રાત ત્નમ્યો હું રાનો રાત. રાધે માંન કહું સાચું. ૧

દુરીબન ત્નોક છારે દાવે પડ્યાં છેરે;

પાપી પડપંચની ન મૂકે પાન. રાધે માંન કહું સાચું. ૨

તેલ કદામાંથી નાહીને હું નીકળુંરે;

કોઈનું કહું ન ધરશો પ્યારી કાન. રાધે માંન કહું સાચું. ૩

રૂડીલા ત્નોક કદી કંથ્યા નહીં ખાપેરે;

છારે જોડી પડે નહિં ત્નત. રાધે માંન કહું સાચું. ૪

પ્રત્નહાદ પ્રત્ન કહે હું પડ્યો હળવોરે;

એક હસવું ને જીભ ન્યુવો હાન. રાધે માનક્યું સામું. ૫

ગરબી ૫મી.

ઘણી ખંમા ખંમા રીત ગીરીધારી,

જો ગિરધારી, ખંસી પ્યારી, નહિં ખલિહારી રાત,

ખમા રાત ગીરીધારી. દેક.

કારીકારી ખાલ જીભરી ચમક રહીરે,

નીચી અંધારી ઘન રહ્યો ગાભામા રાત ગીરીધારી. ૧

ગાય ગોતવા વ્હાલો વનવન ચીચર્યારે,

દુષ્ટ દારાફું નવ નાણું દાહાત ખમા રાત ગીરીધારી. ૨

દારૂણ દુષ્ટ પેઝો પતિ મ્હારોરે,

હવે પ્રાણ હમારા કર્યા તાત ખમા રાત ગીરીધારી. ૩

ગુપ્ત ફું ભુવું નેઈ નેઈ તમનેરે,

જાત પેછી હાયાં ન કરીયે કાત ખમા રાત ગીરીધારી. ૪

પ્રેલ્હાદના પ્રભુ માફ કરો મ્હારોરે,

રાંક અજણાનો અતિ ગુનો જાત ખમા રાત ગીરીધારી. ૫

ગરબી ૬મી.

જો કનૈયા ત્હારી સાનમાં ફું સમભ.

મતકર ચાળા, મોરલી વાળા, છેલછોગાળા, રાત,

તારી સાનમાં ફું સમભ. દેક.

કાંમનાં ખાણ ત્હારી કીકીમાં કપરાં રે;

મુને મારી નાંખી છે તેં દીલ નન ત્હારી સાનમાં ફું સમભ. ૧

ચીત થીત ચોરખું મ્હારું કાળનું કોરખું રે;

ધેલું ખોલીને કીધી છે ગુલતાંન ત્હારી સાનમાં ફું સમભ. ૨

ધીના મૂલેરે મુને લીધી વાલમભ રે;

(૨૮) પ્રલ્હાદકૃત કાવ્ય.

તુરફી નાખીને કીધી છે એ ત્હાને ત્હારી સાનમાંનું સમજાવું

ત્તજો ત્તજો સાંભરે હનુમતાં જાણ ત્તરવારે;

જાણ્યો એકલી ક્રીડા કરવા કાંઈ ન ત્હારી સાનમાંનું સમજાવું

પ્રિદે લાદનો પ્રભુ કોલકરીને રે;

ધેરી ખંસીમાં ધુલું કરતા ગાંન ત્હારી સાનમાંનું સમજાવું

ગરબી. ૭ મી.

રાગણિપરનો.

જો ગીરધારી ત્હારી ગાળ નહીં સાંખું

ગાળ ન સાંખું, ભુંડું ત્હાણું, ભેઈને જાણું. રાજ.

ત્હારી ગાળ નહીં સાંખું. જો ગીરધારી. દેક.

નામ નીશાન ત્હારું કાંય ન લેતાં રે;

રસતે ભલાંતું હમને મુકે જાણ ત્હારી ગાળ નહીં સાંખું

ત્તડતાં અઘડતાં હું લાભ મરું છું રે;

હમો મ્હોટાં ને તું છે ન્હાનું જાણ ત્હારી ગાળ

વાટે ને ઘાટે કાંઈ ના આવી શું વળગે રે;

તાણી મુંઘડી ફાડી કરતો ફાળ ત્હારી ગાળ

હજકો દેઈ દેઈ હમો હવે પાક્યાં રે;

ફેમકેડે પડ્યો છે થઈ ને ફાળ ત્હારી ગાળ

પ્રલ્હાદનારે પ્રભુ શાણપણે સમજે રે;

જાણે કંઈતો જમના નેથી જાણ ત્હારી ગાળ

ગરબી. ૮ મી.

રાગણિપરનો.

જો નમોદા તેરો જાલ જુલમ કરે;

કહો કેમ કરીયે, ફરજ્યા કરીયે, લાભ મરીયે, માતા.

તેરો લાલ ન્નુલમ કરે. દેક.

ઘરમાં દેસીને ન્હારાં ગોરસરોડેરે;

ધેનું ધવરાવે, જિંઘ્યાં ઊઠાડે જાળ. તેરો લાલ ન્નુલમ કરે. ૧

જાલવા ન્નજિંતો માંક ડલાંને મુકેરે;

પાછી વળુંતો ઘણા વગાડે ગાલ. તેરો લાલ ન્નુલમ કરે. ૨

જળલરવા ન્નજિંતો યમુનાપેર રોકેરે;

ઘણી મસ્તીમાં કાંચ મળે નહીં માલ. તેરો લાલ ૩

કંસને કહીયેનેકેદ ફરાવીશારે;

હસે લોકને હીણા ધારો ફાલ. તેરો લાલ ન્નુલમ કરે. ૪

પ્રત્કાદના પ્રલુકાંપકેહે નેરે,

જાન પછે આપો ન ચાલે ચાલ. તેરો લાલ ન્નુલમ કરે. ૫

પદ ૧ સું.

રાગ કાઠીયાવાડી કાઠીહલકની.

ન્નવું છે ને મરી. મુરખ મનવા ન્નવું છે ને મરી. દેક.

મનુરેયા દેહ મળ્યો જ્ઞાતિ મોંધો,

ઠીક પછીને જોસોઠરી. મુરખ મનવા ન્નવું છે મરી. ૧

ફાળતો ફાતું જોડો લેઈ કરમાં, છેવ્વારીરા છરી. મુરખ ૨

નેહીન જાવી ન્નેરાવર જાલે, પ્રેમદરેહેરી પરી. મુરખ. ૩

મોતરાન ન્યારે માર મારરો, ફરીયો ચોરારી ફરી. મુરખ. ૪

ગળધોડાને જ્ઞેલજેર લવમાં, મારરો લારલરી. મુરખ. ૫

જા અવસરીયે હરીને લલુલ્યો, તો લવ ન્નરોતરી. મુરખ. ૬

પ્રત્કાદકે પાપી મોત નહી મુકે, સમરીને શ્રી હરી. મુરખ. ૭

પદ ૨ ન્નું.

રાગ કાઠી.

(૩૦)

પ્રહ્લાદ કૃત કાવ્ય.

મુખ્ય મુમતા પ્રાણીરે મરવું છે મારે મુખ્ય મુમતા પ્રાણી. દેહ
કઈક કાળથી કુટાતો ફરે છે, મિથ્યા સુખે ને માણી.

મરવું છે મારે મુખ્ય મુમતા પ્રાણી.

૧

લોખરે ચોરાશીની લાહ્ય માં લાગ્યો, ફરિયો ને ચાર જાણી મરવું ૨
જેતના લવ માં જંઘા પીતે જાંખ્યો, ઘાણીરે પીલતો ઘાણી. મરવું ૩

સરપેના લવ માં સ્નાણ સુધી જાણ્યો, ફેરી વાદી ડાવાંણી. મરવું ૪
જનના લવ માં જસુરો ને ફાપે, જટકા જાઘાત્નણી. મરવું છે ૫

ખરના લવ માં ખરી પે ખરાણી, તાર લગ્યો તાણી. મરવું છે ૬
સ્વાન સુકર ને ઊંઘર પિંટ લવ માં, રીફ ફુ કરમની ફાંણી. મરવું ૭

પ્રહ્લાદ જી કહે પુરી કહેતી, ધર્મ ગયો ધૂળ ધાણી. મરવું છે ૮

પદ ૩ નું.

રાગ કાફી.

સીતા રામ લલ્લે, સમલે તો પ્રાણી સીતા રામ લલ્લે. દેહ.

રામ કીરી ને જાપી લે સપેતી, દૂર જણથી લલ્લે. સમ ૧

મુખો મુખો કે મુવા માં છે મનુજ, હલ્મુ જલિમાન તલ્લે. સમ ૨

જાજય સરિયું ફરી નહિ જાપે, મનુષ્યો દેહનો મલ્લે. સમ ૩

લાગ્ય તળિયાં લલત ખંડ માં નન્મ્યા, રીદ દુખ માં દેહલ્લે. સમ ૪

કહે પ્રહ્લાદ કાળથી નહાણો, જોવું સાહિત્ય કાંઈ સલ્લે. સમ ૫

પદ ૪ નું.

રાગ કાફી.

રાધે ક્રુષ્ણ રટોરે રંગીલા મનુજ રાધે કૃષ્ણ રટો. દેહ.

જારે મોઘડીયું છે ફરી લલવાનું, કુડાં કર્મથી કુટોરે રંગીલા. ૧

સયરાચર માં નેત જણ જણતી, જલક છે જટપટોરે. રંગી. ૨

આત્મ જ્ઞાને ફરિને જોળખો, નહિ કોઈ બીજીને નરોરે રંગી. ૩

સદ્ગુણીને સણંદ સહીસિકા, ધારે નખે સેવટોરે રંગીલા. ૪
લ્યો પ્રલ્હાદ રામનું રખોપું, નન્મ મરણધી મરોરે રંગીલા. ૫

ગરબી ૧ લી.

તમાતા નસોઘ ઝુલાવે પુત્ર પાંચણે ઝજેરાગ.
ત્રહારી જાંખતણી સમસ્યામાં સમજી શ્યામળા,
ધ્યારી નેનકટારી મયકારી નહિ માર;
ત્રહારી જાંખતણી સમસ્યામાં સમજી રામળા. દેક.
મોહનજીના મુખની શોભાને કું રીકું,
મીઠું ખોલી માયે કીધી છે ખેદાલ;
જંધર જડણનું તેજનેતામાં જાંખું પજ્યું,
હસ્તાં ખાડપડે છે ગુણવંતાને ગાલ. ત્રહારી જાંખ. ૧
હીપકનેત સરીખી દીસે ત્રહારી નાસિકા,
ત્રગુરી ખંડકમાંની નેન ચડાવ્યાં ખાંણ;
માંધે મુગટ મનોહર કુંડળ જળકે કાંતમાં,
કીકી કામણગાળી હસ્યો જમારો ખાણ. ત્રહારી જાંખ. ૨
નરકરી નમા લૂપણ લુરકી સરખાં લાખિયાં,
ચતુરવગાડે ચપરી ચટકો લરકો લાલ;
ચમકી ગઈ છું ચટકો લાગ્યો ત્રહારો ચીતમાં,
યાલ મજીને નેઈને જાયે મુજને વ્રાલ. ત્રહારી જાંખ. ૩
મોહ તરેલી મોરલી જંધર ડીપર જાવી રહી.
નંત્રે તંત્રે મંત્રે ગાતા વાતો ગીતી;
રાખ સુણીને વીનતા ઘેરની થઈ વ્યાકુળી,
કાળજી કોરખું ચોરખું હરખું જમારું ચીત. ત્રહારી જાંખ. ૪

(૩૨) પ્રલ્હાદહતકાવ્ય.

છાજિલાભુ છાના જાવો મ્હારી શેરીયે;
માધવ મુન મંદિરમાં ભુગતે ફરેનું ભેગ;
પ્રલ્હાદના પ્રભુકાલા મુનને પ્રાણથી,
ભૂદર ત્રાયઘરીને આપું તમને ભોગ ત્હારી આંખત. ૫

ગરળીરભુ.

મ્હારાસમ માંનીતી મ્હારે મંદિર જાવન્ને.
ત્રાયઘરીને લલીતા લેશું રૂડો લ્હાય. મ્હારાસમ. ૧
ગાંમગએલા ત્રીશોદાઘેર તથી નંદરાયભુ;
મુશળીધર મોકલીયા ગાયો ચારવાય;
ફુંછું જોકલડો જલજેલી મ્હારે આંગણે,
મનમાની ગોઠવણી ગુણવંતી ત્હાં પાય; મ્હારાસમ. ૨
મીઠામેવાલાપી મુકું ત્હારે કારણે;
ખાતે લેગાં જોસી ફરીયે ખાંન પાંન;
જળવંતી જંસી લલકારું તારા નામની,
કેલાવળન્યો ન્યારે સંત્રયડે મધ્યાન. મ્હારાસમ. ૨
દેવતાલેવાનો દાખલોદુ લખાંડરી;
જાપન્યો કાલી ભેઈ ફું જોઠો તમારી વાટ;
ને નહીં જાવો રખેભૂલી ત્યાં ભાંમની;
મ્હારા અંતરમાં તો ધરી ઘણી વાટ. મ્હારાસમ. ૩
નનખો નનખો પ્યારી ન્યું મતવારી મોહનભુ કહે,
લેતા તાળી લાળી વાળી કાલેમસાય;
ઘાહેલ કીધો તેંન કટારી મારી મુનને,
રૂપે રૂપાણું ભેઈને મધુકરમનલોલાય. મ્હારાસમ. ૪
લરકો કરતાં લલિતા મોહન મંદિરજાવિયાં,

નેપુર ઇમકે છમકે ઝમકે જાણંદ ફેલ;

પ્રેલ્હાદનો પ્રેલ્હાધારી શું રંગે રમે,

ફરતાં રમતાં જમતાં ખાતે ફરતાં ફલોલ મ્હાશાસન ૫

ગારળી ૩ ભુ.

રાગ ઊપરનો.

મુકીદ્યો મન મોહન મંદિર ભેધું માફરે;

છેડો સાહીને સુતારીદને સુંદીર શામ, મુકીદ્યો મન ૦ ૬

નણાદ નઠારી પગલાં ભેતી જાણે પાપણી,

સારસુ સ્ત્રળી સરળી નીરંગી નથી ફાય નાથ,

મેફેર ભરી ભેઠાણી ભેધું તેધું બોલશે,

તેમતેમ ખળખંતોળુ ભીડી ભરતા ખાથે ત મુકીદ્યો મન ૦ ૧

દીયર દેરાંણી જાંણી જાંણી જાપે દાળણો,

દેખે ફરીભન માથે જયળી ચડાવે જાળ;

કોધીકંથ હમારો સારો નથી શાંમળા,

ભેર ફરતો જાપે જાણીયે મ્હારો ફાળ. મુકીદ્યો મન ૦ ૨

મુકો વનમાળી વાળીનું મોતી દુદરો,

નવરંગસાડી ફાડી ફોગલ ફરતા ફંદ;

ફરઘાલ્યો ફંચુકી ઊર ઊપર જડળાળીંછું,

છેલછબીલા છેડો જાપડલો શોછંદ. મુકીદ્યો મન ૦ ૩

જાંધરગ્રહી જલખેલો ચુંખન ફરતા ચીતરું,

ખેલ મમાપે તાપે ભીડી ભરતા ભૂલ;

રસખસ રંગે જંગે પાંનતણા પેટ લાગીયા,

જલખેલો જાળખા ગોઠવી ફરતા ગુંજ મુકીદ્યો મન ૦ ૪

મુખમચકોડી પિનસા વળતું વાલમને કહે,

(૩૪) પ્રહલાદકૃત કાવ્યઃ

જનવાદ્યો હું આજું રંગું કું કરસો ખાર,
પ્રહલાદના પ્રભુ સાચું કું છું રામજા,
જાનપછી હું નહીં જોલાવું જીજીવાર. મુકીદ્યો મનપ

ગરબી ૪ થી.

જનવા નહીં દેજિં જ્ઞેખનવંતી રૂડી રાધીકા,
નેન ફટારી મારી દરયો હમારો પ્રાણ, જનવા નહીં દેજિં બેક.
ત્હારી રસના છે રૂપાળી રસની ત્હારી,
મીઠું જોલી મુજને કીધો છે ખેહાલ;
ચંદ્ર મુખી મૃગનેણી પેણી વાસુકી ખની;
અંધર અરૂણ જ્ઞેઈ લાભે ગૌર રૂપાળા ગાલ. જનવા નહિં. ૧
દ્રામણગારી પ્રાણ પીયારી દીસે દ્રામની;
તરૂણી તુલજીપરીયાં લાગ્યું મ્હારું તંન;
જ્ઞેખનવાડી જાજરી ખીલી ત્હારા રૂપની,
તેપર ગુંજ કરે છે મધૂર મ્હારું મન. જનવા નહિં દેજિ. ૨
તનમન ધનમેં અરોયું તરૂણી ત્હારા નામને,
ઘેજો કીધો ઘરૂણી સુને નહિં કાંઈ વાત;
રૂઝની નહિં ઊંઘવા દેજિં અલખેલી હું આજની;
રંગે રમીયે જામિયે હસિયે સારી વાત. જનવા નહિં દેજિ. ૩
લાડ કરંતાં લલિતા જ્ઞેખનમદ ઘેલી ખની,
રંગીજાની સાથે રંગિલી રીસાય;
કુંઠે કરધાલી ખાલી કુંચુકી કૃષ્ણજી,
જ્ઞેર કરી જીવંતી મ્હો હવે ક્યાં જાય; જનવા નહિં દેજિ. ૪
નગણા નાકવિનાના દિસો નંદજાલજી,
તેમ તેમ મોહવધારી કરજી કરતા હાસ;

પ્રલ્હાદના પ્રભુ માનીતી મનાવિયાં,
પાતળિયો બંધાયા પ્રેમ તણે ત્યાં પાસ. નવા નહીં. ૫

ઝારણી ૧લી.

ભુંને માયા પાગી ત્હારીરે છેલછજિલા છોગાળાઝજે
વીઠુલવરની ન્યાંવાડીરે, રમવા નૈયે રંગીલી; દેશી.
દરશણ દેદહાડી દહાડીરે, રમવા નૈયે રંગીલી. ૧
બેહુ બ્હાર બની ત્યાં સારીરે, રમવા નૈયે રંગીલી;
ન્યાં બેલે ફુંબ જિહારીરે, રમવા નૈયે રંગીલી. ૨
બહુ ગુલાબ ચંપો બ્હેકેરે, રમવા નૈયે રંગીલી;
મોગશે માલતી બ્હેકેરે, રમવા નૈયે રંગીલી. ૩
મરુવો મળીયાગરી ફાલીરે, રમવા નૈયે રંગીલી;
ચોફેર વાસના ચાલીરે, રમવા નૈયે રંગીલી. ૪
બૂબકમળ કુસુમરહ્યાં ખીલીરે, રમવા નૈયે રંગીલી;
તર તુળશી કદમને બીલીરે, રમવા નૈયે રંગીલી. ૫
ન્યાં નર્ઠ નુર્ઠ ચંબેલિરે, રમવા નૈયે રંગીલી.
સીતળ ચંદન સુબ વેલીરે, રમવા નૈયે રંગીલી. ૬
બહુ વનચરવાસ ઘેર છેરે, રમવા નૈયે રંગીલી;
મદમધુકર ગુંબકરે છેરે, રમવા નૈયે રંગીલી. ૭
પ્રલ્હાદ તણો ને રસિયોરે, રમવા નૈયે રંગીલી;
તે વાડીમાં નર્ઠ ધસિયોરે, રમવા નૈયે રંગીલી. ૮

ઝારણી ૨જી.

રાધેવર રાત રૂપાળારે, છેલછજિલા છોગાળા;
મોહન મોરલીયો ધાળારે, રંગ રસિલા રૂપાળા. ૧

(૩૬) પ્રલ્હાદ કૃત કાવ્ય.

તારી કીકી કામણગાળીરે, છેલ છબીલા છોગાળા;
 ભ્રુટીમાં ભુરકી લાળીરે, રંગરસીલા રૂપાળા. ૨
 શીરપેચ મુગટ રહ્યો બાંકોરે, છેલ છબીલા છોગાળા;
 વરણાગીમાં છે વાંકોરે, રંગરસીલા રૂપાળા. ૩
 કાને કુંડલની છે ફરડીરે, છેલ છબીલા છોગાળા;
 રહ્યા મોહન મુછો મરડીરે, રંગરસીલા રૂપાળા. ૪
 લશ્મીયાને લનમો ઝળકેરે, છેલ છબીલા છોગાળા;
 નેઈ ચીતડું માંડુ યળકેરે, રંગરસીલા રૂપાળા. ૫
 પીળાં પીતાંબર પેરકોરે, છેલ છબીલા છોગાળા;
 શો લાલલમારો લરકોરે, રંગરસીલા રૂપાળા. ૬
 મોરલીમાં મુલને મારીરે, છેલ છબીલા છોગાળા;
 ઘાયલ કીધી ગીરધારીરે, રંગરસીલા રૂપાળા. ૭
 પ્રલ્હાદ પ્રભુનું કહીયેરે, છેલ છબીલા છોગાળા;
 તુને નેઈ નેઈ બેસી રહીયેરે, રંગરસીલા રૂપાળા. ૮

ગરબી ૩ ભ.

હસી જોડ્યા કુંજ બિહારીરે, છેલ છબીલી છોગાળી;
 મુને વ્હાળી છેવિલ નારીરે, રંગરસીલી રૂપાળી. ૧
 તારૂ મુખડું લાગે મીઠુંરે, છેલ છબીલી છોગાળી;
 કાંઈ કારણ કૌતક દીકુંરે, રંગરસીલી રૂપાળી. ૨
 મુને કામણિયાં કાંઈ કીધારે, છેલ છબીલી છોગાળી;
 મારાં પીતયીત ચોરી લીધારે, રંગરસીલી રૂપાળી. ૩
 મુને ઘાયલ કીધી ગોરીરે, છેલ છબીલી છોગાળી;
 કાળજી નાખ્યું કોરીરે, રંગરસીલી રૂપાળી. ૪
 કું બેઈ બેઈ તુલને ભુલુંરે, છેલ છબીલા છોગાળા;

દુરદુનીયાંથી નહીં બીહીવુંરે, રંગરસીલી રૂપાળી. ૫
પ્રત્કાદ પ્રભુ કહે સાચુંરે, છેલછબીલી છોગાળી;
મૃગ નેણી કહેતો નાચુંરે, રંગરસીલી રૂપાળી. ૬

ગરબી ૩જી

રાગડિપરપ્રમાણે.

ગ્રીભવીનતા કહે સુણો વાહાવારે, ગાંડી કીધી ગીરધારી;
નવછંદાછો નંદલાવારે, ગાંડી કીધી ગીરધારી. ૧
શું સાધ્યા તંતર રાખારે, ગાંડી કીધી ગીરધારી;
જખરાછો બ્નડુવાખારે, ગાંડી કીધી ગીરધારી. ૨
ભગુડીમાં ભુરડીનાખીરે, ગાંડી; મોહન મદને હું માતીરે ગાંડી. ૩
તુને માયાલાગી તારીરે, ગાંડી; મંદમંદહીને મારીરે. ગાંડી. ૪
ગોર સાસુડીની રૂપીરે, ગાંડી; હું ઘરનો ધંધો લૂલીરે. ગાંડી. ૫
પ્રત્કાદ પ્રભુ શું કીયેરે, ગાંડી; દુરકાસ્યાં થઈને દૂરીયેરે, ગાંડી. ૬

ગરબી ૧લી.

સાંકળાલગતની લક્ષિતિ વિશેની.

(ઓર્ધવજી સંદેસો કહે બે રેશ્યામને) એવાગ.

સીધપુરમાં સંતબેયારે એક સાંકળો,
બેની ચંચળ વરતી થઈછે ચકોર બે; સિધપુરમાં. દેહ.
નીરમળ મનથી નારાયણને જોળખ્યા,
શિર સારે છે વિઠ્ઠલવરશું વહાલબે;
પંડ પડે પણ પાતળિયો શૂકે નહીં;
કંઈક પતિતોને પાવન કરિયા ન્યાલબે. સીધપુરમાં. ૧
ખળી જામમાં ખેલ મયાવ્યો ખરેખરો;

(૩૮) પ્રેક્ષાદૃતકાવ્ય.

સાચો લાગ્યો રઘુવર સાથે રંગભે,

સિધ્ધપુરથી સેવક યેગે આવતા,

ઝણ પોહોર ભ્યાં ચાલે છે સતસંગભે. સીધપુરમાં. ૨

ખાખી ઘેરાગીને સાધુ આવતા,

ભેખ ખાહ્યાણે પુછી સમાધાર ભે,

સાંકોળીડી તોડોનીરે સેવાફરે,

ધૂમમચી છે ખલખેલાને દ્વારભે. સીધપુરમાં. ૩

ખાંન પાતતો પાતળિયોભુ પુરતા,

ભરા ડંકા છે ભુવણે દરખારભે,

ખલ્યાગતતો ખાશિશ મુખથી જોલતા,

સંત પોકારે મુખથી નેલેકારભે. સીધપુરમાં. ૪

દોરી લોટા તવી તપેલીને હાલડા,

કાંખળ ભેઈયે બહુ પોછે ઠારભે,

ફૂલ નહિને ફૂલને ઠેકાણે પાંખડી,

ખલખેલો ખાપે સનહુને આધારભે. સીધપુરમાં. ૫

લગ્નલોતો લૂંછરવરનો રાખતા,

પાતળિયોભુ પુરે મનના કોડભે,

સુરતા લાગી શાખળિયાપર સ્નેહશું,

સમરધ સાચો રંગીલો રણછોડભે. સીધપુરમાં. ૬

પ્રેક્ષાદૃતકહે પૂરવ બનમની પ્રીતશું,

નીરમળવરતી નીરખ્યા દિનો નાથિભે,

ખલીહારી ભવું સંત સાંકળા નામને,

લાલા લગતે શીરપર મુક્યો ફાપિભે. સીધપુરમાં. ૭

ગરબીર જી.

રાગબીરનો.

શાવર્ણકરીએ રે સાંકા સંતનાં,
 લેના બીપર લાલ તણી ફિરપાયલ્લે, શાવર્ણચંદ્રે.
 ધન્ય બનુની અંગે સાંકો બીપન્યા,
 માત્ત પિતાના પુન્ય તણો નહીં પારલ્લે;
 સસરો સાસુએ નળનેવી ખાંધવા,
 પાવન કીધા કુદુંજને પરિવારલ્લે. શાવર્ણકરીએ. ૧
 બહુ ખટકો લાગ્યોરે ખાળાવેષમાં,
 લલમ મરણની નળી મ્હોરી જાળલ્લે;
 સમલ્લુ થઈને શામળિયાને જોળખ્યા,
 મૃપા સિંધુ કાળ તણા છે કાળલ્લે. શાવર્ણકરીએ. ૨
 જમુલખ અવસર નળી ચેત્યાચિતથી,
 લખબોરારી નિકળવાનો લાગલ્લે,
 માયાને સુમતારે છોડી મન શું,
 હરી ચરણમાં બીપન્યો છે વૈરાગલ્લે. શાવર્ણકરીએ. ૩
 તન તોડીને રે સેવા કીધી સંતની,
 ગુરુ રણછોડે જાખ્યા છે બીપદેશલ્લે,
 પ્રેમે પ્રીત્યે લાલ લગતને રે લેરીયા,
 હરિ લલન ન્યાં ચાલે છે હમેશલ્લે. શાવર્ણકરીએ. ૪
 ખેડ્યો નળી પૂરવ તણા લે પુન્યની,
 મુસ્તક કરને લાલ તણો પરતાપલ્લે,
 ખાખો પીયોને સેવા કરલ્લે સંતની,
 ઠીક કરી છે ત્યાં થાપલ્લે. શાવર્ણકરીએ. ૫

(૪૦)

પ્રેક્ષાદકૃતકાવ્ય.

આશીશલેઈને સીધપુર મધ્યેરે આધિયા,

પડતો મુકુયો માયાકરો પાસને,

મંદિરીયાં કીધાંરે ખળી ગામમાં,

ઘડાનધરીને કીધો છે ત્યાં વાસને. શાવર્ણિક ૬

જનન્યાગત આવેરે જાણા આંગણે,

ગોકુળ ભેવાં કીધાં છે કાંઈ ધામને,

ખલીહારી નવું સંત સાંકળા નામને,

પ્રેક્ષાદળનો માની લ્યો પ્રણામને. શાવર્ણિક ૭

ગરબી ૩ જી.

જેકાદરી શિષ્ય.

—રાગ ઊપરનો.

વૈષ્ણવને વાહાલીરે વ્રત જેકાદરી,

હરિવરતનો જાન કરો અપવાસને,

કાળ ક્રોધ જીતીરે જીવણને લલ્લે,

વીધિ સહિત પ્રેમે પૂજે જાણનારાને. વૈષ્ણવને. ૧

દશામીને દિવસેરે દારા સાધયા,

જેકચખતનું લમી જાણુડું જનને;

સુખ સન્યાતનરીરે સુધુ લોમિયે,

ખાણ્યારી રહી મરદન કર્યું મન્નને. વૈષ્ણવને. ૨.

જેકાદરીને દિવસે વેદેસું ઊઠવું,

પ્રભુ સમરતાં પ્રાતુરુકાળની માંહેને,

મળ સ્નાન કર્યુંરે મંદિર ખારણે,

તતખર પાવું તીરથે વળતું તાંહેને. વૈષ્ણવને. ૩

વીપ્રવચને માગીરે નાહાવું નેહરું,

યીધિ સહિતવરતીને કરવું જ્ઞાનભને,
 નિમ રાખયો નમ્ર થઈ નરનારિયે,
 દસ હોયતો ઘો વિપ્રોને દાનભને. વૈષ્ણવને વ્હાલીરે. ૪
 સત્યદેવનું સમરણ કરતાં સંચરો,
 કરતાં કરતાં કરતાં ધરનું કામભને,
 ભગ્નગણભઈ ભગોરે, શૂભની રંગમાં,
 ગાન તાનથી રાણુ રહે ભમ રાભને. વૈષ્ણવને વ્હાલીરે. ૫
 ઊંચ પેરવણીમાં ભેઈ કરવાં પારણાં,
 જાલ્યાગતને જાપી પેહેલું જાનભને,
 નીમ મુકાયો નારાયણ જાગે ભઈ,
 લાવે ભમવું જાલિ ધ્યાન ભોભનભને. વૈષ્ણવને વ્હાલીરે. ૬
 જોડાદરી જિત્તમરે પૂરણ પ્રેમથી,
 નેહ ધરીને ગારો ભે નરનારભને,
 પ્રત કરે પાલમને મળવા ફારણે,
 પ્રત્નકાદિયો ફહે પામે પદારથ ચારભને. વૈષ્ણવને વ્હાલીરે. ૭

ગરબી ૪ થી.

જીચ્છવની. દરાગ જીપર પ્રમાણે.

જોડાદરી જીચ્છવનું ભગ્નગણ ભગીરજે,
 ભનમ સકૂળ કૃતારથ કરવા મારભને,
 પુંપકરી ચાખોરે હરિનાથામમાં,
 જ્ઞાન ધ્યાનનું જાલજેલું ન્યાંહારભને. જોડાદરી. ૧
 પ્રત ચિલ્લી વૈષ્ણવ ભન જુહુ વ્હાલી,
 કરો કામના કલપીત કહાડીફરભને,
 ફરી મળવાનો હેતુ ફઈડામાં ધરો,

(૪૨) પ્રજ્ઞાદ્વિત કાવ્ય.

કોટી તનમનં કટે પાપ મહા તુરન્ને. જોકાદરી ૨

સુગમ સરસને સેહેણું વ્રત રીરોમણી,

જોકાદરીના પુત્ય તણો નહીં પારન્ને;

કામયેનુ ને કલ્પતરૂ ચિંતામણી,

સેને સેને મળે મોક્ષનું દ્વારન્ને. જોકાદરી ૩

મોક્ષિતણો મારગે મ્હોટા માનન્ને;

ફળી કાળમાં ને ઈચ્છો ફલ્યાણન્ને;

વ્રત કરો વ્હાલમને વ્હાલું છે ઘણું;

વ્યાસ ચિરંચી નેનું કરે વખાણન્ને, જોકાદરી ૪

સફળ તીરથ સાધનરે જુગતી જોગની,

ત્રણ લોકનું તત્વ રહ્યું તે માંહીન્ને;

ચિન્તમમર ઇત્તમરે વ્રત જોકાદરી,

જળવંતી જૂડે ત્યાં જાણે જાંહીન્ને. જોકાદરી ૫

અધરણી દુઃખરણી ઘાતા દાસનાં,

નામ સમરતાં નાંચે જિની જાંચન્ને;

તનમ મરણનો અધડો ચેપણા ચૂકવે,

મોક્ષ મેળવે રાજે ત મની ધાંચન્ને. જોકાદરી ૬

તે માટે સૌ તતજરથેઈ તેને તનને,

તન્ને ઊંઘ જાણસને ને અહંકારન્ને;

પ્રજ્ઞાદિયાનો પ્યારો મળયા માંનન્ને,

સીંધપુરવાળા સેવકની પોકારન્ને. જોકાદરી ૭

ગરબી પેહેલી.

ટખપના કોઈ નહીરે, જોકાદરીના રામ રઘુનાથ જોકાદરી.

સુરેખા મરીનું રે, રૂડા રામ રીલે પ્રાણી. સુરેખા ૮

એ વરણાગીમાં પાટ જીરો, રાજ જીરો રણમાં;
 હાવી રૂડી જન્મ જન્મ કાયા, પડી નરો એક પળમાં મુરખા. ૧
 મોત રાજના મુજી નેરાવર, અડપી તેરો નમડા;
 કાળ કાતું કપડું નેઈ કંપ્યા, દારી પડ્યા હુકે મડા મુરખા. ૨
 દળી પડે ધૂળ ધારાળા, ધૂળ ત્રણી મુજમાં;
 રાડ ખેંચી કોઈ રણમાં પડીયા, તું સુતો શા સુજમાં મુરખા. ૩
 મરોડમાં કોઈ મસ્ત્યાલતા, મરદ મુંછડી મરડી;
 ઠાઠડીયોમાં ઠીક થઈ ઠરીયા, કાળ દંત રહ્યો ફરડી મુરખા. ૪
 જાણુ ફે જવનીમાં જેની, લલ્લા લૂનમાં લાલા;
 મોતે મચેડીને મડદાં કીધાં, ખરી ગયા મતવાલા મુરખા. ૫
 મોત મરદનો મરદ જોડો, નેરાવરને આલે;
 પ્રેલ્હાદ પ્રેલુનું લલન કરેતો, નમનું નેર ન્યાલે મુરખા. ૬

ગરબી ૨ જી.

કપરો કાળ છેરે કપરો કાળ છેરે, માંધે મોત અપારો નજરો, કપરો
 સફળ સ્ટુઈ કમળાસન કરતા, કાળ ત્રાસથી ત્રાસે; ૧
 તલલીત વ્રહ્મા થઈ જેઠા, કાલ ચરસ સો નસે કપરો. ૨
 સફર કુણીધર હરિને સમરે, મોત નાજરો મારી;
 ધરમાર થમાં કાયા પીડે, ધરણી રહ્યો શીરધારી કપરો. ૩
 સોળ કળા ને સૂર્ય ચડાવે, જડુ લોક દે જાણી;
 જાજંડ ફરતો રહ્યો જવનીમાં, જેક કળા જન્મુ ધાણી કપરો. ૪
 મેહે રામણ ને માઝા મૂકે, તીવ્ર નેર દે તાણી;
 કાળ ત્રાસથી થરથર કંપે, પાંમર થઈ રહ્યું પાણી કપરો. ૫
 મારકુંડ જગદાલય સરખા, નહીં જલકમાં ખૂરી;
 ધ્યાન નીષ્ઠ થઈ ધ ણીને ધારે, કાળ નાજરો કુટી કપરો. ૬

(૪૪)

પ્રેલ્લાદ કૃત કાવ્ય.

મ્હા દાનવ જ્ઞેરા વર જ્ઞેદ્દા ખરી પડે નહીં જળમાં;
મોત જગાડી થઈ નમરદા, પડી ગયા જ્ઞેક પેળમાં કપેરો ૬
તેભાટે સો તતજર થઈ રહો, જગરી જાવે જાંરી;
પ્રેલ્લાદ વ્યાસનો યાહાલો સમરો, ઘોર રાજ ઘાઘાંડી કપેરો ૭

પદ ૧ સુ.

(તમને આરાધું જનદેવ) જ્ઞેરાગતીદેશી.

જુત્યા જુત્યા જુગમાંરે, જેણે જહુ નાખીને જાજુયા;
સરવ્યાર સમરોર ગ્રહીને, ફરે કાળથી કુજુજા. જુત્યા જુત્યા બેડે
મરજુવા કોઈ મુસ્તક મેહેલી, સમરથ થડત્ત રસરા;
શીર જયપણ સત્યન છોડે, પાત પડે કોઈ પુરા. જુત્યા ૧
જાનતણા ઘોડા રાણગાથા, પુત્ય પીંગડાં ધારી;
જાળ તંગથી તતજર કીધી, કાળ ઊપેરીયાં સ્યારી. જુત્યા ૨
પ્રેમ તણાં તો જકતર પેહેરી, લ્હાય લાકડી આલી;
સુરત નુરતની નોંખત નાખી, રણગાળે મતવાલી. જુત્યા ૩
સંતતણી સમરોરો જળકે, ધીરતાની લેઈ દાલ્યો;
ફરદમની જ્યાં હાંમેયાગે, જ્ઞેરાવરને આલ્યો. જુત્યા ૪
મહાતત્યની તોપે જનાવી, દયાદારૂથી દારી;
ગાંત તાંતના ગોળા છુટયા, જેરી નાખ્યાવારી. જુત્યા ૫
વૈરાગત્તાગના પાજે યા જ્ઞેરા, રામકરે રખયાળું;
તીરવસતી ના નેજન જળક્યા, જાંતરથયું જાળયાળું. જુત્યા ૬
પ્રેલુ નામના પદા જાંધી, જ્ઞાર બિડાવે જંડા;
પ્રેલ્લાદ વ્યાસના પ્યારા પાસે, દાસ ગયાદેઈ ડંડા. જુત્યા ૭

ગરબી ૧લી.

દયનમાં જૂલી પડી થેલો કુર્યા ગયો ફાનુડો જ્ઞેદેશીનું કલોળા

જળજોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયા પહોડો.

ધુમડીઘાલઘાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પોહોડો. ૮૩.

જે મણીમય ડાંડીને મોરવાઈને, લગમગ ફીરાજળકે;

પારણીયે ચોકેર પુરેલી, રત્ન યુનીયો ચળકે.

જળજોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પહોડો. ૧

ઘણા ફીસખનું ઘોડીયુંને, કોરવીભળી વરણ;

ચાર છેડે ચંદન મણી ટાંક્યાં, રવ્યાં સ્ફુરતનાં કરણ પ્રીતમ.

સોઘણની સાંકળો સુંદીર, રેશમની ઘેરી;

તરોદાહુતો લાલ ઝુલ્લાવે, ફીંચોળે વ્રતગોરી.

જળજોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પોહોડો. ૨

મોરચકલીયો ને પુતળીયો, ઝુમખેડામાં સાંધી;

રંગીલાને રમવા સાથ, ડાંડી સરખી જાંધી.

જળજોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પોહોડો. ૪

મોતી તણાં ઝુમખેડાં લળકે, ઘણા ધુધરા ધમકે;

ઘંરાલેઈને ગોપી વગાડે, ટુંમટુંમ ને પૂરહમકે.

જળજોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પહોડો. ૫

હાજોળીયાં જેણી ફરખે તરીને, ગુણવંતીત્કાં ગાવે;

જીવણજી નમણો પગઝાળી, હરી અંગુઠો ધાવે.

જળજોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પહોડો. ૬

રમે હસે રંગીલો રડતાં, નંદરાય ધમકાયે;

લાડકવાયો લાલ રૂંદે ત્કાં, તસોદાલઈ ધવરાવે;

જળજોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પહોડો. ૭

ફીર ચીરનાં જાળો ત્રીયાં, ફાપે માં ધાવણી જાલી;

પાતળીયો પારણીયે પોહોડ્યા, મેહેરફરી મલવાલી;

(૪૬) પ્રહ્લાદકૃત કાવ્ય.

અજોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પોદોડો ૦૮
અજિલગુલાલ જિડિ અતિઆજો, યજીયજી લોકવધાયે,
માત નસોદા કરે જારતી, ને ને ને નસગાયે.

અજોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પોદોડો ૦૯
મયી લીડ નસોદાને જાંગણ, નેવાછેલછોગાજો;
પગાં તજે પીવાઈગયો, પ્રહ્લાદીયો સીધપુરવાજો.
અજોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પોદોડો ૧૦

ગરબી ૨ જી.

પ્રીતમ પારણેરે, પોદોડો નસોદા માત જુલાયે;
નજીં તુનેવારણેરે, રૂતે નસોદા માત ફુલાયે. દેક.

ઘુઘરજો આપું ગુણવંતા, છેડલો માફવો છોડો;

અજોજોજો હાલકું અજનેલા, પારણીયામાં પોદોડો પ્રીતમ ૧

મુજયુંજનદેઈ માતા સુતને, નીચેજેસારી ચાલ્યાં;

રાહાડ ફરીરંગીલો દોડ્યા, નસોદાલુ ને આલ્યાં પ્રીતમ ૨

ખેલાડું ત્હાં ખડખડ હસ્તા, ખોળામાં નઈજેઠા;

રીસકરી નંદરાણી જોડ્યાં, આવીગોંદમાં પેઠા પ્રીતમ ૩

લસકાં જેઈ લેઈ લાલ રૂવે, યજીંધવરાયે ત્હાં માડી;

મોરચકજીયોને પુતળીયો, ઘુઘરાધંર વગાડી પ્રીતમ ૪

ઠાતી સરસો સુતનેચાંખ્યો, જાનો રત્નો છોગાજો;

ઘણોઘણો રીઘપાય ગુણવંતા પ્રાણપિકીછેફાલો પ્રી ૫

લુવો લાઈ લૂલરવા નજીં, લુમનાં તીરે પાણી;

દામોદરદેજીં માંખેદામીસરી, ફહોતો આપુંધાણી પ્રીતમ ૬

નાના ફરતાં નરવરજોડ્યા, લાય હમારો વાપો;

પ્રહ્લાદકૃત કાવ્ય.

(૪૭)

દૂધકુહામાં માંખણને મીસરી, તા તાને જો આપો. પ્રીતન
નંદરાણીએ નંદજોલાવ્યા, બાપો બાવી જેઠા;
પછાડ ખાઈ પાતળીયો જોડ્યા, બરશીદ ઘરમાં પેઠા પ્રીતન
માતાકહે રહે હાથી કરડાયું, ઘણો પેયો તું છારો;
કાંત કુંવર કોટે બાજયા મુને, હાલા માંહી સુવારો. પ્રીતમ
બાળકુ થઈ બળવંતો જીના, લયહારી લય પામી;
પારણીયામાં પ્રીત્યે પોહોડ્યા, પ્રહ્લાદીયાનો સ્વામી. પ્રીતમ

ગરબી ૧લી.

દું રું બાણું બે બાણે મુતમાં રું દીડું ૧ જે રાગ.
બુવોને બેની આ પેલો રસિક રૂપાળો;
કાલે પાણી લદ્યા ગઈતી, નેતો બેને ત્વાણ્યો. બુવોને બેની
મુગટમાં મોરપીંછી શામળો સોદાવે;
ગમે તેને ઘેલી કરે, નેનમાં ન્યાપે. બુવોને બેની ૧
નાચિકા નમણી પ્યારી રેડક ચંચ સરખી;
બ્રહ્મા દાર જીંદીકરી, તીલક રું તરખી. બુવોને ૨
કીકીમાં છે કામ બાણ, કામનીને કરડે;
ગૌર છે રૂપાળા ગાલ, મુછડીયો મરડે. બુવોને બેની ૩
મુખરું કમળકળી દસનને તોલે;
મંદમંદ હસી માયો, મીડું મીડું બોલે. બુવોને બેની ૪
કાનમાં કુળ બેતાં કામણા કાગડે;
મોહ મંત્ર લરી માયો મોરલી વગડે. બુવોને બેની ૫
ગેડી ગ્રહે હાથ નાથ તાલ કરે લટકો;
લરીયાંની બમો પેરી, પીળો હોડ્યો પેટકો. બુવોને બેની ૬
રોત્ને સુરયાળ બાળ કાલ કરે કાળો;

(૪૮)

પ્રહ્લાદ કૃત કાવ્ય.

ચીત મ્હારં ધોરી જીધું, જારાં જે નોચાળો: જુજોને ૭

ચમુનાનીમિતીરે રમે રંગ રસીયો,

પ્રહ્લાદનો પ્રભુ મ્હારા રૂઢીયામાંવસીયો. જુજોને. ૮

ગરબીરભુ

રંગછે રૂપાળીરાધે રૂપનું તું મ્હોરું,

તાહારા વિના જુગપતિ જુરીયયાઓરૂ. રંગછે રૂપાળી. ૧

નેહકારીનેપૂરમાંછેલકરેછમ્મો,

ગેતને ધુધરા સાથે રીકત્કોહમકો. રંગછે રૂપાળી. ૨

નવરંગ ચુડી રૂડી કરપેર ચળકે,

ખહારદાર ખંગડીમાં જવેર મણિઝળકે. રંગછે રૂપાળી. ૩

કામનીકટારી તાહારી કંચુડીમાં જાણી,

ફળીણછે કુચજાંધી તગતપ્રીતાંણી. રંગછે રૂપાળી. ૪

મુજરુંછે મોહકારી મીઠું મીઠું જોલે,

જંધર જાણખિંજ દામનિરી ડોલે. રંગછે રૂપાળી. ૫

નાસા ફીર ભગ નેની કામજાણાફીફી,

લમેરે લમાયી નાખે નેનુ મારી નીકી. રંગછે રૂપાળી. ૬

ચરફીછે ચાંદ્રામાં ઝળખળ ઝળકે,

કામનીસા ફેરા કાળી નાગણી ન્યું જળકે. રંગછે રૂપાળી. ૭

હાવત્નાવ નેનુ ઘાચાચકરી દોરી,

ખડુ નામીને જાંધી લીધા રંગ રાધાગોરી રંગછે રૂપાળી. ૮

નેને નેતાં કાળકંપે ધ્યાન તારું ધરતા,

પ્રહ્લાદનો પ્રભુ તહારી પુંઠે પુંઠે ફરતા. રંગછે રૂપાળી. ૯

પદ. ૧ સું. રાગદાદરી.

તલવા મોરે રાખા લખામોરે. જે દેરી.

છનનન છું છું નચત ગીરધારી,
 નચત ગીરધારી નચત ગીરધારી. છનનન છું છું નચત. દે.
 બ્રંદાબન કી કુંભ ગલનમેં, રાસરચત બનમારી. છનનન. ૧
 સરદ સુચંદ્ર ગંગાનપે, લયી ખર માસરેનુ જલ્લુયારી. છ. ૨
 જોડ જોડ કાન જોડ ફીરે ગોપી, બલત સુખેન સરસર સુખકારી. છ. ૩
 લેવત તાલ ખ્યાલ મુખગાપત, નચત નચાપત નેન નત્તારી. છ. ૪
 ઊડત છુવાજે રંગ જલ ખાદર, પ્રત્કાદ પ્રેલુ ખેલત પ્યારી. છ. ૫

દાદ રો. રહને.

થન નન થેઈ થેઈ નચત નંદલાલો,
 નચત નંદલાલો નચત નંદલાલો, થન નન થેઈ થેઈ નચત. દે.
 ફીરત ચોફેર ઘેર સખ ગોપીન, પ્રીય પ્રીય ખેલત કુંવર બનું કાલો. ૧
 મનુ મનુ મનુ મનુ હાણા હુમ હુમ, તનન નતું તું જલ રહીતાલો. ૨
 નેનુ નચત ગાત ગીત મંગલ, રચત સુરાસ મચત મહીજાલો. ૩
 ઊડત સુરંગ સંગન લલાવત, બધત બધાવત પ્રીરફ સુખ્યાલો. ૪
 મુદીત ગોવાલ ખાલ સખ નીરખત, પ્રત્કાદ પ્રેલુ છેલછોગાલો. ૫

પદ પેહેલું.

ત્રેમ પાસ લેને લાગ્યોરે, હરિ રંગનો ચરકો. ૧
 કર હરિ સમરણ સાચુંરે, જીવતર છે જુહું,
 ખાણ દુષ્ટનું ડાચુંરે, જીવતર છે જુહું. ૨
 લેને સ્વપ્નું લગીરે, જી. હરીને જાણ જાણીરે. જી. ૩
 કાળ કાળિયો જાણેરે, જી. જોરાયર અપરાધેરે, જીવતર. ૪
 જરા જોર નહીં ચાલેરે, જી. ધોર નર્કમાં પાલેરે, જીવતર. ૫
 તાપેત નતડતડસેરે, જી. નમધો કાલેઈ ધડોરે, જીવતર. ૬
 જીવના ત્મડકા સોરે, જી. ફરે પડે રું ફેરે રોરે, જીવતર. ૭

(૫૦)

પ્રત્કાદકૃતકાવ્ય.

પુન્ય વિનાશું પામોરે, જી૦ નહિ માસીકે મામોરે. જી૦ ૭
રાગ ખેંચીને રડોરે, જી૦ કાળ પાસમાં પડોરે, જી૦ ૮
મારે હરિને તનજીવેરે, જી૦ કાળ ક્રોધને તલિયેરે, જી૦ ૯
ફે પ્રત્કાદ પોકારીરે, જી૦ માંલ શિખામણ મ્હારીરે, જી૦ ૧૦

પદ્મીનું.

ગિદર પાસની ઝાંટીરે, તમરાળા તૂલ્યો;
ઘોર કાળની ઘાંટીરે, તમરાળા તૂલ્યો. ૧
સમરપથી થયું છેદુંરે, તૃ૦ દરામહિના દુઃખ વેઠુંરે. તૃ૦ ૨
ગિંધા મુસ્તક ફિચોરે, તૃ૦ માંસ રૂધિર મળ સીંચોરે. તૃ૦ ૩
હરગંધીમાં ડાલ્યોરે, તૃ૦ વસમી વિપરીત વાલ્યોરે. તૃ૦ ૪
ખારું તીખું માખાતીરે, તૃ૦ બજબજબજતા પાતીરે. તૃ૦ ૫
કરડે કેમીયાકીડરે, તૃ૦ પારવીનાની પીડરે. તૃ૦ ૬
ઠઠરામાં બેઠું બજતોરે, તૃ૦ બહુ અગ્નિમાં બજતોરે. તૃ૦ ૭
ત્તવા ભાગ નબડતોરે, તૃ૦ રહાડકરીને રડતોરે. તૃ૦ ૮
પેડ્યા લીડના તાવરે, તૃ૦ ઘણી ધર્મગોઝારરે. તૃ૦ ૯
પ્રત્કાદિયાનો વ્હાલોરે, તૃ૦ ઠગ નિકળ્યો તું ઠાલોરે. તૃ૦ ૧૦

પદ્મીનું.

વીઠલ ચડત્તેવારેરે, બજવંતા બેલી;
કૃષ્ણપાસે ક્યારેરે, બજવંતા બેલી. ૧
દાદસની ત્તણોરે, બૃ૦ ઘણું રાંધ ગાલરાણારે. બૃ૦ ૨
નાપિતલ્લર કાંઈ બેડોરે, બૃ૦ ફવેલુવતો છોડોરે, બૃ૦ ૩
દહાઝી મરું છું દવમાંરે, બૃ૦ લલન નહીં લુલું લવમાંરે. બૃ૦ ૪
સત્ત્યાયણી છે સમારી, બૃ૦ નાપિ કુંડી રાનામીરે. બૃ૦ ૫
દયા ધરમને દાખ્યોરે, બૃ૦ રાત્રીદેમાં રાખ્યોરે. બૃ૦ ૬

પ્રેક્ષાદ કૃત કાવ્ય.

૮૫૧ ૩

માનો મ્હારા સમનેરે, જ૦ જમાન જાપું જમનેરે. જ૦ ૭
રામકેરું રખવાળુંરે, જ૦ તોડી ઊઘરનું તાળુંરે. જ૦ ૮
ગઈગર્ભની ઘાંટીરે, જ૦ મુવાથયો હવે માંડીરે. જ૦ ૯
ફેરે પ્રેક્ષાદ શું પાળોરે, જ૦ સેવક સિંધા પુરવાળોરે. જ૦ ૧૦

પદ. ૪ થું.

માટે મૂરખા પ્રાણીરે, શ્રી હરીને સમરો;
જનમ મરણ તલ્ય જ્ઞાણીરે, શ્રી હરીને સમરો. ૧
મોતકદિનકિં મુકેરે, શ્રી૦ સ્વાત સગુરુ મુકેરે. શ્રી૦ ૨
જુહુ જ્ઞેરાયર ખાધારે, શ્રી૦ જન ઈશદિક ખાધારે. શ્રી૦ ૩
દાણદેવ જામુજેરે, શ્રી૦ ધાકે ધરણી ધૂજેરે, શ્રી હરી૦ ૪
રાજ ધીરાજન રોળીરે, શ્રી૦ નાંખ્યા ગાંધ માં ચોળીરે. શ્રી૦ ૫
જરચ જરચના તોળીરે, શ્રી૦ લંગણવાળા જોળીરે, શ્રી૦ ૬
પ્રાણકોન જ્યાં છુટીરે, શ્રી૦ નાંખ્યા ફડકે ફુટીરે. શ્રી૦ ૭
તપી ઘડીનું નકીરે, શ્રી હરીને પગપોકે છે પકીરે, શ્રી હરીને ૮
જ્ઞાણોલ્લસનની લાષારે, શ્રી હરી૦ પડે પાંસરા પાસારે. શ્રી હ૦ ૯
લવસારણ તલ્ય પામીરે, શ્રી હરીને પ્રેક્ષાદિયાનો સ્વામીરે. શ્રી૦ ૧૦

પદ. પાંચમું.

સરદે પુનેમની રાતેરે, રંગીલો રમતા;
ત્તીજ મયી તલ્લી તાતેરે, રંગીલો રમતા. ૧
ચંદ્ર ગગન રસો ચળકીરે, રંગી૦ જ્ઞેત જ્ઞેરાયર અળકીરે. રંગી૦ ૨
બ્રંદાયન માંચસીયારે, રંગી૦ રાસરમે ત્યાં હાર સિયારે. રંગી૦ ૩
મધૂરી મોરલી વાગીરે, રંગી૦ ધોદલોડ સુરજનગીરે. રંગીલો ૪
જાતિ મંગળ મય ઊઠીરે, રંગી૦ શિવની સમાધી છૂટીરે. રંગી૦ ૫
જન ઈશદિક જાણ્યારે, રંગી૦ રીવનારદ સુરત્તાવ્યારે. રંગી૦ ૬

(૫૨)

પ્રેલ્હાદ્વૃત્તકાવ્ય.

ગુપ્તગગનરહ્યા નરખેરે, રંગીલ ફરીને ન્નેઈ ન્નેઈ હરખેરે.
 દિવદુંડુલી ગાભેરે, રંગીલો શાખ્દગગનમાં છાંભેરે. રંગીલ
 ચણ્ણો પ્રેમનો ગોરોરે, રંગીલો મ્હો જોરછવ થયો મ્હોરોરે.
 પ્રેલ્હાદિયો ભ્રા ગાયેરે, રંગીલો સુરમુનીલો ક્યધાવેરે. રંગી

પદ છઠું.

રાસ રમ્યો ગીરધારીરે, નરવર ન્યાં નાયે;
 સરસ સમય સુખકારીરે, નરવર ન્યાં નાયે. ૧
 મળી ગામની ગોપીરે, નર લાભ મરજનદા લોપીરે. નરવર ૨
 વાયે વેણવનમાળીરે, નર તરૂણી લે ફરતાળીરે. નરવર ૩
 ફરે ફુદી ફરતીરે, નરવર ધમધમકારે ધરતીરે. નરવર ૪
 થઈ થઈ કાર ન થાવેરે, નરવર ન્નેજન ન્નેરજણાવેરે. નરવર ૫
 જોન ધુધરા ધમકેરે, નરવર હુમહુમને પુરઠમકેરે. નરવર ૬
 ઘેલી બની સો ગોરીરે, નરવર ચળકે ચુંદડી ચોળીરે. નરવર ૭
 મોહવડે મદમાતીરે, નરવર ગાંનતાલ સુરગાતીરે. નરવર ૮
 લવતારણ ન્યાં ત્રુણારે, નરવર મેઘજમીના જીભારે. નરવર ૯
 પ્રેલ્હાદ્વૃત્તો ક્લાસોરે, નરવર મોભ ફરે મતવાલોરે. નરવર ૧૦

પદ ૧ જુનું. રાગ મ્હાડ.

રૂપાળી રાધે જાંકડી તું કુંકડી બની, રૂપાળી રાધે જાંકડી તું રેક
 રૂપ ન્નેઈને રંભાલાળ, ભામની તુંને ભાળી;
 કુંઠ ન્નેઈને કોયલજાળ, કદરૂપી થઈ કાળીરે રૂપાળી. ૧
 જીરૂ ન્નેઈને કદળી કુંપી, ફોડી ફાંજયા જાણ;
 વેણી ન્નેઈને વાસુકીલાળ્યા, નૈ પેઠા પાતાળારે રૂપાળી. ૨
 નખ ન્નેઈને નક્ષત્રલાળ્યા, નૈ રહ્યા આકારી;
 નેનુપા ન્નેઈને ભગલાં લાળ્યા, વનમાં પુરુષાવાસરે. ૩

દેખીકુળાને દાહૂર લાલ્લ્યો, તલુજેઠો સંસાર,
ત્તાળી લુલ્લ્યાને ત્તારથી લાલ્લ્યાં, વાસ્પાં નફીત્તર થાતરે. રૂપાળ
હંસગમની ભેઈઈંદ્ર લાલ્લ્યો, નજરીતે નીલત;
ગતિ ભેઈને ગમરાજ લાલ્લ્યો, ડોલ્યાકરે દિનરાતરે. રૂપાળીને
શશી શીતળતા ભેઈને લાલ્લ્યો, કુળાપામ્યો ખીંત;
પ્રેલ્હાદ્વૃત્તના પ્રલુલુ લાલ્લ્યા, થઈ ઊલ્લ્યા આધીતરે. રૂપાળ

પદ.૨.બ્જુ.રાગમ્ફાડ.

રૂપાળા ત્તારા રૂપમાં કુરૂપ ફુંથઈ.
કુરૂપ ફુંથઈરે કુરૂપ ફુંથઈ. રૂપાળા ત્તારા રૂપમાં કુરૂપ ફુંથઈરે.
કોટીકામ ભેઈ કાન્તી લાલેછખી છંખીલીલેલ;
રવી રૂપી રણછોડની આગે, તારાનું ફુંતેભરે. રૂપાળા ત્તારા. ૧
મેરૂમંડળની આગે ડુંગર, ધીગપણે નહિંધીર;
સાત સમુદ્રની આગે ભેવું, બાજોચી જાનું નીરરે. રૂપાળા
જગિની આગે જંગારિયો ભેવો, ચપળકરે ચડાવ;
સાચા મણિની આગે ભેયી, ભુઈયુની નોભાવરે. રૂપાળા. ૩
શૈશના આગે સરપભેવા, નાગમળે નવકુળ;
કમળના કુસ્મની આગે, આવળનું ફુંદૂલરે. રૂપાળા. ૪
રાજ રૂડાતે રૂડુખોલો, એતો આગે આંક;
પ્રેલ્હાદ્વૃત્તના પ્રલુની આગે, રાધાબિચારીરાંકરે. રૂપાળા. ૫

દાણસીલા.

ગરખી ૧લી.

ત્રેહેભે સંતસાધિમાંરે, સંતસાધિમાં. ૭ એદેરી.

મોહની મસ્તાનીરે, મસ્તાની; રેહેરેછખીલી છાનીરે. મોહની

દોરદેઈને દામોદર ચાલ્યા, કશી કમર કછોરા રેવાળ્યા,
 પ્રેમદાના પાલણ જાળ્યા રે, મોહની મસ્તાંની રે મસ્તાંની. ૧
 રોકી ગોપીયો તે ગોપની રે ગોરી, નાખ્યાં મારતે મહિના રે દોરી,
 નયદાણુ હમારાં ચોરી રે, મોહની મસ્તાંની રે મસ્તાંની. ૨
 હવે નારીને નયક્યાં રે નારી, ગુનેગાર હી કથ્યાં છો ઠગારી,
 દાણુ પુષ્ટ માગે ગીરધારી રે, મોહની મસ્તાંની રે મસ્તાંની. ૩
 છજીલાયે ગોરમ સજી સાધ્યા, દ્રોણ્યાં મારતે મહિના રે બાધ્યાં
 ભૂજ પેટ તરીને મહીં બાધારે, મોહની મસ્તાંની રે મસ્તાંની. ૪
 લાગ રાખી ઊત્તા નંદલાલો, જોકે માગું તે મુજને રે જાલો,
 પડપંથી પ્રત્નહવાલા રે, મોહની મસ્તાંની રે મસ્તાંની. ૫

ગરબી ૨ જી.

બુલમી બનવાદે રે બનવાદે તાદાણ માગે તો દુર પડી કેરે, બુલમી
 ચાંક વિના રોકે રીદ વ્હાલો, મરણીયો ફરે શું રે ઠાલો, ૧
 તારા રસ્તે બને તું રે ચાલ્યો રે, બુલમી બનવાદે રે બનવાદે. ૨
 ઘણું ફાલ્યો છે ફફીર થાવા, નિત્ય પેંધ્યો છે જુરી રે ખાવા,
 તારા મનમાં બને શું માપારે, બુલમી બનવાદે રે બનવાદે
 નથી મળ્યું માંયાનું રે કોઈ, ધીંગુ મળશે તો નાંખશે રે ધોઈ,
 મારખારોને રહેશે રોઈ રે, બુલમી બનવાદે રે બનવાદે. ૩
 તારું લેઈને પાછું શું રે નાખ્યું, છજીલાલુ કોણે દાણ છાપ્યું,
 લાવત ખતકોને લખી જાખ્યું રે, બુલમી બનવાદે રે બનવાદે. ૪
 પ્રત્નહના પ્રલુ શું રે ફાડાવ્યું, કસને ફહી કેદમાં ઘલાવ્યું,
 તારા નખોમાં ખીલીયો રોડાવું રે, બુલમી બનવાદે રે બનવાદે. ૫

ગરબી ૩ જી.

મુરખી મહીયારી રે મહિયારી, મુને જાગે છે પ્રાણ પડી પ્યારી રે, ૧

ત્કારોડંસકુશીલચુરેકરરી, મુનેદેખ્યાપેહેલોથરપરરી;
તારીયાતકાંનેકેમધરરી, મુરખીમહીયારીરેમહિયારી. ૧
કાંઈસગોછેશામનીતમારો, ભેરાવરભેડેકાહાડ્યોનન્મારો;
મૂળસોધોએમાંમોહમારો. મુરખીમહીયારીરેમહિયારી. ૨
છાનોડંસતમારોરેસ્વામી, પરીપૂરણપદ્મનેરેપાંખી;
ધણાદહાડેમળ્યાંજ્ઞાનમામીરે, મુરખીમહીયારીરેમહીયારી. ૩
ફેવુંકેફેતામાંકામનીયોહોપી, છીનાઈલીધીછખીલાનીટોપી;
મારેગડધાનેપાદુજોગોપીરે, મુરખીમહીયારીરેમહીયારી. ૪
ભેરાવરરાહાડત્યાંતોરેભમી, કોનેકેફેછેમુરખતુરેમામી;
કરસાયુંપ્રજ્ઞાદનાસ્વામીરે, મુરખીમહીયારીરેમહીયારી. ૫

ગરખી. ૪ થી.

ઘેલડાગીરધારીરેગીરધારીજ્ઞાનપુરીફલેતીતારીરે. ઘેખડાનેક
કુડીજ્ઞાનકોનેકેમચડરી, સ્વાયભુંઠનુંતેપારખુંબડરી;
ભુંડાખરહ્યાંડલાગીપરરી, ઘેલડાગીરધારીરેગીરધારી. ૧
કોઈએપેકડખુંપીતાંખરતાણી, કોઈએજ્ઞાલ્યોભનંમોકુરખનંપી;
કોઈહાથેખાખીખરનાણીરે, ઘેલડાગીરધારીરેગીરધારી. ૨
કુડરાખીખોલ્યાદૃષ્ટાકાળો, તમોભામનીયોલાવપડીભાળો;
મુનેપરણીમેખવ્યોહાથેવાળોરે, ઘેલડાગીરધારીરેગીરધારી. ૩
ઝટોઝટમુકેહાથિગોપગોરી, લીધોડંગનોચતુરચરેથોરી;
ગળેઘાલીહાથિમોતીમાળતોરીરે, ઘેલડાગીરધારીરેગીરધારી. ૪
મોતીપિણવાલીએસોનામી, લીડીભુનમાંરસીકદૃષ્ટામી;
પછેનાઠોપ્રજ્ઞાદનોસ્વામીરે, ઘેલડાગીરધારીરેગીરધારી. ૫

ગરખી. ૫ થી.

કાંનભુંક્યાંનાઠોરે, ક્યાંનાઠો, નસોદાનનોકુપરથયોકાઠોરે. કાંન
ભુંક.

૯૫૬ ૩ પ્રેક્ષાદકૃતકાવ્ય.

બુયોબુયોને બસોદારે માડી, કાંનકંગનો ગાયોછેરે ફહારી;
 મારી નયરંગચુંદડી ફહારીરે, કાંનજી ક્યાનાઠોરે ક્યાનાઠો. ૧
 નાખ્યાં મારતે મહિનાં ફોડી, મુને કહેછે કંસપી પ્રીતભેડી;
 મારી મોતીયોની માળાતોડીરે, કાંનજી ક્યાનાઠોરે ક્યાનાઠો. ૨
 મુને સેકવાશિખામણદીધી, જાલબુલમભેવી પાતડીધી;
 મારી જાખરકાની જાલજીધીરે કાંનજી ક્યાનાઠોરે ક્યાનાઠો. ૩
 ભેર માંડ્યું નશોદાને છેંચે, હવે કેમ કરીને રહીયે;
 ફહોતો ગામ મુકીને ભેંચેરે, કાંનજી ક્યાનાઠોરે, ક્યાનાઠો. ૪
 કળકળાટકરે કાંન સોધી ફહારી, બુજોબસોદારે છોકરાસંતાડો,
 પ્રેક્ષાદના પ્રેભુને દેખાડોરે, કાંનજી ક્યાનાઠોરે, ક્યાનાઠો. ૫

ગારખી ફઠી.

ગોપીકા ઘેર જનવોરે ઘેર જનજો. જેના સરખાંત મોરે જુથાજોરે
 નથી રૂપકામાં પાતકાંઈ પાડી, હવે રાખ્યો કુંવરનેરે જોડી, ^{ગોપીનરસ}
 તમે મ્હોટાતે જાપની છોડીરે, ગોપીકા ઘેર જનજોરે ઘેર. ૧
 તમોડાહ્યાં છો વ્રજનીરે નારી, કેમકરું કાંત પયોછે કુવારી;
 ફુંતો રહી છું જેના પકી હારીરે, ગોપીકા ઘેર જનજોરે ઘેર. ૨
 જોને ઘરમાં ધાવું ભેરે ગોરી, મ્હારું માજણાજાણીરે ચોરી;
 હવે જિંચો જાંધુ લેઈ દોરીરે, ગોપીકા ઘેર જનજોરે ઘેર. ૩
 ફાલફમણાં જોને લાવું, જોના જાપનીતે પાસે જાંધાવું;
 તેલ કડાની પેઠે તથાવુંરે, ગોપીકા ઘેર જનજોરે ઘેર જનજો. ૪
 ગઈ ગોપીયો ચરાણ રીશનામી, બુજોબસોદાને રીસજાહુબુ;
 પેઠાસંતાર્થ પ્રેક્ષાદનો સ્વામીરે, ગોપીકા ઘેર જનજોરે ઘેર. ૫

પદ ૧ સુંરાગ સોહણી.

જિનયજી જનયજી જનયજી જનયજી, મેં જનયજી કાલજમે રાગ.

પ્રહ્લાદહૃતકાવ્ય.

(૫૭)

નહીં જોણું નહીં જોણું તુમસે નહીં જોણું નંદલાલા મેંતો,
 જ્ઞજોણું તુમસે નહીં જોણું રે, જ્ઞજોણું તુમસે નહીં જોણું રે. નૈજો
 દ્રાસ મળ્યાતા મુનને કુંજન માં ત્યાં, રું સાન માં સમજીયો રે, જું દેક
 વાટલડી રે કાલાને ઈને ઈ થાકી મુને, વેરણની માન જાવી રે. નહીં
 પંડે ગયાથી ન્નણુ પ્રભુ જાવે હું, અપકી ખહારીયે જ્ઞેતી રે;
 નદે ખું નાથને પડે રે નીસા સો હું, રોઈ રોઈ જાં ખડી જોતી રે. નૈ
 હું જોરી ગુણવંત ગમુ નહીં, કદ રૂપીને કાળી રે;
 મનગમતીને મ્હોલે પધાર્યા કૈઈ રાત્ર મળીતી રૂપાળી રે, નહીં
 જાણવા ઈ નન્નણું હુમારા હું, પ્રાણ પ્રભુ ન્નણે કાલી રે;
 જ્ઞાન ખવર પડી મેલા મનુષ્યની, કપરી દીસો વન માળી રે. નહીં
 કાંઈ કૈહે તી નથી કૃષ્ણ હું તમને, જો મારા કુર્મ નોયાં કરે;
 શિલ્પું જોરલું દૂધ મેંતો દી હું છે, રાજ તમારો રાંકરે. નહીં જોણું
 મનથિના મોહ શીઘ્રને લગાડે હવે, લ્યો જોલાવ્યાની બાધારે;
 પ્રહ્લાદના પ્રભુ પુંઠ નલે સ્યો, કહીં રીસાણાં છે રાધારે. નહીં જો

પદ ૨ જનું.

રાગ સોહણી.

નહીં ચાલે નહીં ચાલે પ્યારી નહીં ચાલે રંગીલી રાધે, ગોરી ગુગ
 ટડા જોલો રે. દેક.
 તન મન ધનથી તરૂણી તમારો, સમખાઈને કું સાચું રે;
 જાધી ન પડીને જિલો જલ ખેલી, નચાવો તો નાચું રે. નહીં ચાલે
 પંડ મુખી મ્મધ નેની મનોહર, વેણી વાસુકી ભણારે;
 ભુરૂકીની ભરેલી ભગુરી તમારી, કીકીકામનું ખાણે રે. નહીં ચા
 મોહની મૂરતની ખસી ખની ભરેલી, સુખ જાપો મુને સાકરે;
 રાજ્ય વેંધી સ્વરમારો છબીલી, ધાયલ કસું મન માહારે. નહીં

(૫૮) પ્રત્કાદકૃતકાવ્ય.

જાણનાં તંતુ જાણને વિલ્લેગે, કેમકરી જીવે નારીરે;
તેમજ તલસું ફુતમારે ફારણીયે, માયાલાગીતમાં રીરે. નહીં ૪
પૂજા ખીલી છે જ્ઞેજનનીરે જાજરી, રૂપનીચાડી રૂપાળીરે;
મધુકર ગુંજુરે મનમાં રૂં, લામની તુલને લાળીરે. નહીં ૫
મારા સમજે માનીતી તમોને, શીદખાં ખડલી થોળોરે;
પ્રત્કાદનો પ્રભુ પ્યારી મનાયે, એકવાર હસીને જોલોરે. નહીં ૬

પદ-૧ જુ.

અગાવો અગાવો જાણજી સરકાણારે ૭ જોડે શી.

વીશ્વંતર નાથને ફરો પાહાલારે,
જીભ કાલાતે કેફવાના ઠાલા. વિશ્વંતર નાથને ફરો પાહાલારે ૮
તાહામાં માતપિતા શુત્તલાઈરે, ધનજુરી તેરો ત્હાડું ધાઈરે;
જાતો સ્યારથની છે સગાઈ. વિશ્વંતર નાથને ૯
જાણી જ્ઞેને તું જીવવી ચારીરે, કોનાં માતપિતા શુત્તનારીરે;
ક્ષાત કરતાં રાખું તુને વારી. વિશ્વંતર નાથને ૧૦
જુગ પાહાલા તપાનું છે વીતીરે, જેવી ગુણકાસંગ પિછે પ્રીતીરે;
જોડી જાણો જા જુગની રીતી. વીશ્વંતર નાથને ૧૧
ક્ષાત વિશ્વ ફરી નરું દાખોરે, મહાપ્રેમે પ્રભુ રસવાજોરે;
વાત્તવી વધાકરી જીજી રાજો, વિશ્વંતર નાથને ૧૨
જેને વેદ નિરંતર ગાયેરે, સુની પંડિત પાર ન પાયેરે;
કાળ દંડ થકી તે મુકાયે, વિશ્વંતર નાથને ૧૩
સદાધ્યાન ફરી નું ધરી જોરે, લયસાગર પાર ઊતરી જોરે;
શીર સારે વિહૂલ જીવે વરી જોરે. વિશ્વંતર નાથને ૧૪
ફેરે પ્રત્કાદ પ્રભુને સંતારોરે, જેથી જાણે ચોરાશીનો જારોરે;
મ્હારા વાત મને ન વિસારો. વિશ્વંતર નાથને ૧૫

પદ્મીનું.

રાગડિપરપ્રમાણે.

સીતાપતીશામળો કુચ્ચ જેલીરે,

જાણી નેને જાણાં જાણી મેલી. સીતાપતીશામળો કુચ્ચ જેલીરે,

ત્હારું જાણ્યાં આયુષ્યે પ્રાણીરે, નેને જાંતરહેતજાણીરે,

હરિચિના મિથ્યા જીજ્ઞાસાથી. સીતાપતીશામળો. ૧

જાણ્યો જવસર જોળખીલીનેરે, રૂડો સંતસમાગમકીનેરે,

ધેંગાધણીનું ધ્યાન ધરીને. સીતાપતીશામળો. ૨

રૂડા રામ પદ્મિનું જાણીરે, ત્હારો હેતે જાનુલવજાણીરે,

તથા જાનમ મરણના ત્યાગે. સીતાપતીશામળો. ૩

જેવાહરી મુકીને કથાંતે જોરે, પ્રેમપ્રભુ પારાયણ થઈ જોરે,

સદા રામ ચરણમાં રહી જો, સીતાપતીશામળો. ૪

રામનામ રડો મનુજાઈરે, ખોલું ખાંડું રહો કુરસાહીરે,

કામ ક્રોધ શું લીને લડાઈ, સીતાપતીશામળો. ૫

નેને વૈરાગની જોળીવાળીરે, નેને જોળખ્યા રામસોહાગીરે,

જેને દેખીને જાનમ ત્યાગી. સીતાપતીશામળો. ૬

કહે પ્રસ્ફાદ પ્રભુ પદ્મપામોરે, તેથી ત્રીવિધીના તાપને વામોરે,

મારે ઘાસોધણીને જોધામો. સીતાપતીશામળો. ૭

પદ્મીનું.

રાગડિપરપ્રમાણે.

જાણાજાણે સંત કોઈ સોહાગીરે,

નેને જાણગોળી રૂદેવાળી. જાણાજાણે સંત કોઈ સોહાગીરે.

નેને શાસ્ત્ર શિખામણ જાણીરે, સદ્ગુણ જે મુચી જતાળીરે,

જેઠા વૈરાગનાં જીજ્ઞાસાથી. જાણાજાણે સંત કોઈ સોહાગીરે.

બુગ જીત્યા તણી રીત બની રે, મહાતીક્ષ્ણ તરવાર તાણી રે,
 તેની ચારે થોડે ધનું પાણી. બન્યા બન્યો સંત કોઈ સોહાગી રે. ૨
 ધરમ ધનુશ ખાણ છે ધીર રે, શરણ તાણી જિભા છે તીર રે,
 કાળ સંગે લડે રત્ન રવીર. બન્યા બન્યો સંત કોઈ સોહાગી રે. ૩
 કામ ક્રોધ મોહ મચ્છર માત્રા રે, જાતિ માનને જાદે સંહાર પારે
 તેને પરિચાર્યો તે રતાસ્યા. બન્યા બન્યો સંત કોઈ સોહાગી રે. ૪
 ચોડી ચોડસ ચોર ન લન્ય રે, લમ કિંકર પંથે પળાય રે,
 સિંહ શાયો શિયાળ ન ખાય. બન્યા બન્યો સંત કોઈ. ૫
 માટે હે તે હરીને આરાધો રે, પ્રેમ લક્ષ્મિનાં સાધન સાધો રે,
 રોગ લન્ય સમૂળો ખાધો. બન્યા બન્યો સંત કોઈ સોહાગી રે. ૬
 કહે પ્રજ્ઞાદ્વૃત્તિને કહાડો રે, રામનામ શું રંગ લગાડો રે,
 ધણી હોય ત્યાં પડે નહિં ધાડો. બન્યા બન્યો સંત કોઈ સો. ૭

પદ ચોથું

રાગ ઊપર પ્રમાણે.

રૂડા રઘુવીર શું રંગ લાગ્યો રે,
 તેને લનમ મરણ લય લાગ્યો. રૂડા રઘુવીર શું રંગ લાગ્યો રે. ૧
 મોહ મચ્છર મિથ્યા પ્રમાણો રે, નેણે વૈરાગ્ય માં મન આણ્યો રે,
 બુઠો સુખ સંસાર નો નાણ્યો, રૂડા રઘુવીર શું રંગ લાગ્યો રે. ૨
 સુખ દુઃખ સંસાર તું છોડી રે, મહાતીક્ષ્ણ બેડીને તોડી રે,
 તેને પ્રીત પ્રભુ સંગ લેડી. રૂડા રઘુવીર શું રંગ લાગ્યો રે. ૩
 જાવ્યો જયસર જોળ ખીલી ધોરે, મહા પ્રેમે પ્રભુ રસ પી ધોરે,
 નેણે મારગ જાલ્યો સીધો. રૂડા રઘુવીર શું રંગ લાગ્યો રે. ૪
 વારી રાખ્યા ઈંદીના વેહેવાર રે, તેની પ્રત્તી કરે નહીં પીઠાર રે,
 લાગ્યો ત્રીક મવર શું તાર. રૂડા રઘુવીર શું રંગ લાગ્યો રે. ૫

ગુરુ શાખે વળી છેને સોનેરે, રૂઢીતેત્તનેત્તગયાનેરે;
મનયણે નહિં સમાન. રૂડારધુવીર રું રંગલાખ્યોરે. ૫
માત તાતનાં ત્વાગ્ય ખપારે, ઘરે સંતે ધર્યાખપતારો;
બીને પારણાં પારમપાર. રૂડારધુવીર રું રંગલાખ્યોરે. ૬
ફહે પ્રેક્ષાદ્વૈતલુનું ભગ્નનેરે, રૂડું હાથે જાણ્યું છે રતંનને;
તેને વળગી શકે નહિં વીધન. રૂડારધુવીર રું રંગલાખ્યોરે. ૭

પદ ૧૨૦

રાગખમાયકુમરી.

વરાકામાં વરતી લાગી, મણી મુકીનેરે. દેક.
સુપને જગી બે સંસારી, ઠોનો સુતવીત ઠોનીનારી;
બુઠો રંગપતંગ રહ્યો લલુકીનેરે. વરાકામાં વરતી લાગી મણી ૧
બેજત તારું જટકું લટકું, ચારદિયસનું બણે ચટકું;
મદમચ્છરમાં પહોં છે રહ્યો છે મુકીનેરે, વરાકામાં વરતી લાગી ૨
ભારે જમકિંકરનો લે છે, કાળ દસામો શીરપર દે છે;
લીધો કે લીધામાં રહ્યો છે દૂકીનેરે, વરાકામાં વરતી લાગી ૩
ફહે પ્રેક્ષાદ્વૈતમે રું તૂલ્યો, કોગટ દે મીને રું કૂલ્યો;
હાથે જાણ્યો જવસર જેસે મુકીનેરે. વરાકામાં વરતી લાગી ૪

પદ ૨૧૧

રાગખમાયકુમરી.

મરી ન્નવું છે જાણુગમાં રેફેવાનું નથીરે. મરી ન્નવું છે. દેક.
જાણસકરતાં ઊમરગળી, દીનદીનયૈગયો વ્રાયજેહાલી;
કાળવ્યાળ પીકારી મુખ રહ્યો કુંધીરે. મરી ન્નવું છે. ૧
જાગળ પાછળ પી સૌયાલ્યાં, મીઠા માતપીતા સુતફાલાં;
ત્કારો પારો જાણ્યો નરવાની તથીરે. મરી ન્નવું છે. ૨

સુખલોગવતાં ન્નણે સુંધોં, દુર્લભદાવમણિછે મુધો;
 દેહ મનુષ્યનો મળિયો જા મથી મથીરે. મરી ન્નવું છે. ૩
 દુર પ્રહ્લાદ જનન તું લણી, છુટે દરમ તણીને મ ફાંણી;
 જમનું જ્નેર ન ચાલે ત્રીકમ, તે જથીરે. મરી ન્નવું છે. ૪

પદ ૩ નુ. રાગ ખમાય હુમરી.

લોમીને તાર લગાડે જ્યેન્યાં લગીરે. લોમીને દેડ.
 જોદર માં શા જસર જોળ્યો, જાવીને તે જનર થ તોળ્યો;
 લુલમી લુગમાં થઈને જોગે તું ફગીરે. લોમીને તાર. ૧
 પરનારી પરનિંદા મીઠી, માળાતો ગમતી નહિં દીઠી;
 ખખડદાર ક્યાં જસ્યો હરજીને ફગીરે. લોમીને તાર. ૨
 જોને કામ કરે જોઈ માની, હરીથી વાત નહીં કાંઈ જાંતી;
 ડગલે પગલે પગ જ્નેતો જાપે પગીરે લોમીને તાર. ૩
 ફેર પ્રહ્લાદ કાળ જખ જાપે, લાત મારી તુજને લેઈ જાયે;
 ત્યાંથી કોણા છોડાયે નહિં ફાલાં વગીરે. જોમીને તાર. ૪

પદ ૪ યું. રાગ ખમાય હુમરી.

મન માની લેશી જામણ માથવને તન્નેરે. દેડ.
 લખ ચોરાશી માં લપટાયો, પંખી દેહ પશુની પાયો;
 જાડ પાદાડ તું પાયો. જફુડુ ખમાં દઝોરે. મન માની લે. ૧
 મોઘો દેહ મનુષ્યનો પામ્યો, જનમ તણાં સંકટ તું વામ્યો;
 હરી ત્વજ્યાનું ટાણું મળિયો છે મન્નેરે. મન માની લે. ૨
 લક્ષ્મિ દયા ધરમને પાળો, રૂદીયેથી તવી સારો વ્હાલો;
 ફુડ ફેટ ઝપટ ફુજુધિને તન્નેરે, મન માની લે. ૩
 ફેર પ્રહ્લાદ લજન લડાકે, કામ ક્રોધ કુમાર તડાકે;
 મુરખીર થઈ સમશોર કરમાં સન્નેરે. મન માની લે. ૪

ગરબી.૧લી.

રાગ વાંસવટી વાગીને હું તો ભગી. ૧ જોરેશી.
 મોરલી કાંઈ મસ્ત બની છે રે બેઢેની;
 લેને રે મુને વ્યાકુળ કીધી છે પ્રેઢેની. મોરલી કાંઈ ૦ દેડ.
 ભુલમ ભેર માંડ્યું ભુલો જોની બલે;
 સુખે સુવારેતી નથી મધરાતે,
 લુંડાપાથી ડરતી નથી ભલી લાતે. મોરલી કાંઈ. ૧
 વાલમળને પ્રાણ પકી છે રે ફાલી;
 ભુવણભુયે ભુગલ તે કુરમારે જાલી;
 મોહનભુના મૂખડા ઊપર જો મ્હાલી. મોરલી કાંઈ. ૨
 જાહોની રા જંઘર સુધાર સયાખી,
 રંગીલાયે રંસબદ્ધ રંગમાં રાખી;
 સોડસડી જો ઘણી રે ગઈ હવે છાકી. મોરલી કાંઈ. ૩
 નૃધી રે રંગદૂપને રાગ માં માંડી,
 સુણી શાખ્દ જોવી છોડરાં છાંડી,
 જોણે રે મુને ઘણી રે બતાવી છે ગાંડી. મોરલી કાંઈ. ૪
 હીણી રાંડ કાષ્ટની બલત ફરામી.
 હવે કાન કારે પુરી પક્ષ પાખી;
 સદાપાસે રાખે પ્રેક્ષાદનો સ્યામી. મોરલી કાંઈ. ૫

ગરબી ૨જી.

વાંસવટી વ્હેરણ થઈને શું લાગી;
 સ ખીરે જંસી મોહ લરેલી ક્યાં વાગી. વાંસવટી ૦ દેડ.
 જોનો રે સુર શાખ્દ વેંધી સ્વર સાંધી;
 ઘણી રે મુને મારીને ઘાયલ કીધી;

(૬૪)

પ્રલ્હાદકૃતકાવ્ય.

એનેરે મારાં અંતર નાખ્યાં વીંધી. વાંસજડી. ૧

જારે ભપવળતી નધીરે મુને જનણી;

એનેરે માહારાં તન મન લીધારે તાણી;

હવેરે જની ખેડી સૌની શેઠાણી. વાંસજડી ચેરણ. ૨

રાધારે સરખી રાણીને રંગીલી કહાવે;

તેનેરે ખંસી ચાહેતો કાંત જોલાવે;

નહિંતો રેગાળો દેઈ દેઈતે ગીત ગાવે. વાંસજડી ચેરણ. ૩

મંત્રરે તંત્ર નંત્રને મોહની મેઠી;

પાતળીયાના પ્રાણ વીશે ભૈને પેઠી;

મોહન જુના મુખડા ઊપર ચડી ખેડી. વાંસજડી ચેરણ. ૪

જાણોરે એનો ઈલ મ જાળ જ મુખપામી;

મોહ્યારે થીવ પ્રહ્લાનારદ રીરા નામી;

નયાવે તો નાચે પ્રલ્હાદનો સ્યામી. વાંસજડી ચેરણ. ૫

ઝારખી ૩ જી.

ઘાલીરે ઘનનારી શું પરવુંરે જોલે;

ખેડેનીરે લુંગ આગે ફું તણાને તોલે. ઘાલીરે ઘનનારી ગેડે.

સંખીરે લુંતો માન શિખામણ મારી;

ત્વલીરે ત્હારી ત્હાજ્યનીરે ખાછે સારી;

ત્હારારે ધીના લૂલ્યા ફરે ત્વહારી. ઘાલીરે ઘનનારી. ૧

મોહન મુને મુખડા ઊપરીયાંરે દાખે;

રાજ તુને રૂઘ્યકમળમાંરે રાખે.

અંતરનો તું અપર સુધારસ ચાખે. ઘાલીરે ઘનનારી. ૨

નધીરે માંડૂં રૂપેડે રંગ ફાંઈ રામા;

નધીરે ઈંદ્રી જ્ઞાન વીશે સુખધામા;

શા મારે તું દોષદેષે મુને સામા. ક્ષાત્રીરે શ્રીભનારી. ૩

ઘણારે તન દાહાડને તડકા હું સેહેતી,

જઘને મધ્યરાત્રે જીભગરી રહેતી,

કનૈયાળુ કહેને તમોને હું કહેતી. ક્ષાત્રીરે શ્રીભનારી. ૪

લાલચમાં શું થઈ ગયાં જૂણહરામી,

કુરીરે કુરી મારો છો મુભનેરે કામી,

સાચરે બુઢબાળે પ્રજ્ઞાદનો સ્યામિ. ક્ષાત્રીરે શ્રીભનારી. ૫

ગારખી ૪ થી.

ભાત્રીરે ભાખુભાનભાત્રીરે શુંરે ભાખે,

મુનેરે ખીભું કાણું નથીરે તુભ પાખે. ભાત્રીરે ભાખુભાન. ૬

સાચરે સાચું કહું છું હું છેલ છોગાળી,

ગંગીલીશું રાહાડકરો છો રૂપાળી,

માનીતિછો મોરલી થકીરે મુને ક્ષાત્રી. ભાત્રીરે ભાખુ. ૧

રાધે રાધે ખંસીમાં રાખ્હું કરતો,

રહીરે રઘવાયોને પળમાં ફરતાં,

જહોરે નીરા ધ્યાન તમારું હું ધરતો. ભાત્રીરે ભાખુ. ૨

ત્હારારે વેદ મોરલી જાગેરે મુને મીઠી,

રાંકપર રાધે રીસાઈશું જેઠી,

કોરીરે મ્હારું કાળજું પ્રાણમાં પેઠી. ભાત્રીરે ભાખુ. ૩

તત્તનેરે ક્રોધ વિરોધ કામછે કાચું,

છજીખીજી છેક ફહું ફરે રાચું,

નારીરે તારીને નની સેનમાં નાચું. ભાત્રીરે ભાખુ. ૪

માનોરે તંમે મ્હોરા જાપનીરે છોડી,

ખાચોરે ફસી જોસીએ મોડારે મોડી,

(૬૬)

પ્રહ્લાદહૃતકાવ્ય

પ્રહ્લાદનો સ્વામી કહે કરનેડી. લલીરેત્રખુ મુનેરે. ૫

પદ્યું.

રાગ કલ્યાણ.

(નાસકેસે ગભકો જંધ છોડાયો.) એ દેરી.

યાર મેરો કીસ ગલીયનમે ગુંનયો;

હિફકહોને રાજકયું રીસાયો. યાર મેરો કીસ ગલીયનમે રેક

મધુરાં કે ખાસી લયે મન મોહન, ગોફલ છાંડ સીધાયો;

કુખલની સંગ રુચંગ ખેલતફે, મધૂખન જંસી ખલયો પારન

જાઠ દિનુ કી અયધું ખતાફે, એ સો નુલમ કું ભગાયો;

ખરખર માસ તયે ગયે ગીરધર, અજ કું સ્યામકયું નહી ખાયો. ૨

ખીન અપરાધ મોફે કયું ખિસારી, દિન દારાપે સુદાયો;

કહો મેરે નાથ કેસે અખલુધું, કાંહાંન કુખરી કર સાહાયો યારન

ગોપી કિશ્મકો નામ છુપા અખ, કુખરી કાંહાંન કહાયો;

ખહીરન સોફ્ય તયી મોયકુખલ, નોરો નાથ તરમાયો. યારન

ગદગદ ફોઈ રોઈ ખરખીનતા, એ સો લીખીત કું લીખાયો;

પ્રહ્લાદે મલુ ખાપ દરસખિન, કું ખીત નુવંતી નુરાયો. યારન ૫

પદ્યું.

રાગ કલ્યાણ.

રાજત્તારા રૂપની રડ મુને લાગી;

મ્હાં મધૂકર મન ધિયું વૈરાગી. રાજત્તારા રૂપની રડ મુને લાગી.

ખંદાખન કી કુંભગલનમે, મધુરી મો ર લીયાં ન્યું વાગી; ૬૬

સુનત ખેલાન ખનીતોરી જંસીમે, અપે અખકીને લગી. રાજન

અંગો અંગ અનંગ રંગ સંગ, મીલગયે રામ સોહાગી;

ખનીમે ગુલનરખ્કાર તોરી છખીપે, વાયાતોરી ચરણાગી. ૨

મોયકુંબીસારગયે ગીરીવરધર, મેં ભેગન સખત્યાગી;
જલેખ નગાંણિં ભેખધરીત્નગુવાં, કોઈ ઘોડાંફાંન લીખ માગી. ૩
ખાખેલગાઈ પાઈ નહીં પ્રભુકુ, જલત જંતરણિર ગ્યાગી;
પ્રત્કાદકે પ્રભુ ખાપરસત્તયે, લયકી લ્યું લાયત ત્યાગી. ૪

પદ ૧ સુ

રાગ ભેગીઆસા.

તમોરે ગીરધારીનુસે કાયકુલરીરે. ૭ એદેરી.

માઈ મતવારો કારો કાંન ક્યું લયોરી; માઈ મતવારો કારો કાન
કાનક્યું લયોરી તેરો લાલક્યું લયોરી; માઈ મતવારો કારો ભેડ
તેરો કનૈયો મેરો ખીરલ્યો નમાને, મોહન મસ્ત પયોરી;
ગુપચૂપે ખાઈ મોરીધેનક્યું ધીલાઈ, જછુવાં છોડગયોરી. માઈ
મેરો લાલન પારનીયામેં પોહોણો, ત્હાં તેરો લાલગયોરી;
બુલમી નગાઈ ખાઈ ખાઈ તેરો માંખન, લંપરલાન રહ્યોરી. મા
એતની જરબ તુમ સુનો મોરી મઈજાં, જખનહિં જત સહ્યોરી
પ્રત્કાદકે પ્રભુ પકડખંધાવું, કીરકે ક્યું નહિં કહ્યોરી. માઈ મત ૭

પદ ૨ સુ.

રાગ ભેગીઆસા.

જલવળ છોગાળી છે લા છેલક્યું ગયોરી.
દેખોદેખો લાલક્યું ગયોરી. નવળ છોગાળી છે લાઠેક.
સુનો ખરબ નાર જીયારક્યું ખોલત, જખનહિં જત સહ્યોરી;
લંપરયોરદોર મહીં ગોરસ, સખતેરે સંગકહ્યોરી. નવળ ૧
કાય મેરે કાનકુંચરકું ખોલાયત, માંખન દૂધ દ્યોરી;
લેવત તાલખ્યાલક્યું ગવાયત, જગનેમેનાય રહ્યોરી. નવળ ૨
ગારી ખારી ખાયત બંસુડી છીનાયત, ભેખન ભેર થયોરી;

પ્રેલ્હાદકે પ્રેલ્હુ કાયકું ખીલ્લયત, તુર ક્યોલ્લૂતલયોરી. ન્નયત ૭

અધિગર્ભી સ્તુતિ પ્રારંભ.

કડધું પહેલું.

રાગમાહ.

શંકર સ્તુતને લાણુરે પાય, મ્હેરકરો સરસ્વતિ માય; ૧
ચિત્તધરી ચેતામણી ગાવું, પેરે પેરે પ્રાણી સમન્નયું. ૨
લ્લે લ્લે ખીલ્લ્યા પ્રાણીરે ત્હાડ, માંનકલું મુરખતુંરે મ્હાડ. ૩
ત્હારી લ્લનુનીના ઓદર માંહી, માતતાત ત્ત્રાત નોતાં તાંહી. ૪
વિકટ લગ્યાને વસમાં વીધાંન, એકેવા ઘણાં ઘોહિલા દન્ત. ૫
જાંધા મુસ્તક અંગેરે હીંચ્યો, દસમાસ ધિર મળસીંચ્યો. ૬
અતિ લઠરા અગનીનુંરે ભેર, લેમપુસ્યો પેરીમાંરે ચોર. ૭
વળી આકુળ વ્યાકુળ પાય, સુખમાંહીલે સ્વાસન માય. ૮
જાણે રૂંધાણ અંગ પીલાય, વસમી ઘાંટી ઘણું ગલ્લરાય. ૯
એક કૃષ્ણાવિનારે કોણ તારે, ત્રાહે ત્રાહે તું ત્રાહે પોકારે. ૧૦
એકેવી ઘણાં દુઃખનીરે ચાત, મોહોટા સંતકહે સાક્ષાત. ૧૧
દાસ પ્રેલ્હાદકે રીશિનામી, ઘાફારે ચડ્ભેશ્રી અંતરભમી. ૧૨

કડધું ૨ લું.

રાગનાગદમણનો.

પછી આશીશુવનની ઘાંડીરે, એકચિત્તે સ્તુતિ માંડીરે; ૧
ત્રાહે ત્રાહે હો ત્રીકમરાયરે, જાયાં દુઃખ સહ્યાં નયન્નયરે. ૨
દયા સાગર દિન દયાળરે, કાહાવો લ્લક્તવચ્છળ પ્રતિપાળરે. ૩
આપો અયસર શ્રીધન સ્થામરે, લીડલંભન પુરણાકામરે. ૪
એકંવાર ભવંતો ભવુંરે, ફરી આગર્ભયાસ નહિં આવુંરે. ૫

પ્રેક્ષાદૃતશાલ્ય.

(૬૬)

સેવું સંત ગોવિંદ ગુણ ગાળિંરે, ધીંગીધર મધન જોખંધાયુંરે. ૬
 સ્વાસો સ્વાસ હરીને જાણુંરે, પ્રેમે લક્ષિતાં સાધન સાધુંરે. ૭
 લડુંસો જો નાવે લગવાનરે, જાણું જમરાજને જમાનરે. ૮
 જોવું જાણીને જુગલુચનરે, ગર્ભવાસમાં ફરી જો જલનરે. ૯
 જન્ન જીદ્ધ લક્ષ્મ જ્યાં થાયરે, ત્યાંથી રાખ્યો વિચ્છંભર રાખી. ૧૦
 જ્યારે જીદ્ધથી જવતરીયારે, કાયા સુંદીર રૂપનાલરીયારે. ૧૧
 કહે પ્રેક્ષાદ જનુનીના રથાનરે, મુક્યાં દૂધ દમ્યાળુંજે પાનરે. ૧૨

કડધુ.૩ ભુ.

રાગનાગદમણનો.

રૂએ રમેને ફરતો રાડરે, લૂલી ગયો થોરાશીની ખાડરે. ૧
 ધાવે દૂધને મોહોરો થાયરે, થોડે થોડે તે સીલ જુજાયરે. ૨
 જાણ્યા દાંત ઘ્યાળુ જમાયારે, પછે જન્ન જારો ગયાલાગ્યારે. ૩
 કાલો કીકોને કાલો કહેવાયરે, જોમ જાળ પાણું વહી જાયરે. ૪
 માત પિતાને હરખ જોપારે, ખૂજ ખરચીને પેરણાવીનારે. ૫
 જાણ્યાં જોળનીયાં લરખુરરે, મતિ પેઈછે મુરખની દૂરરે. ૬
 પુત્ર પુત્રીને જાળડ ત્રારારે, કહે સગપણાને ઈને સારારે. ૭
 મદ મધ્ધરને જાફંકારીરે, મૂઢ મતિ મોહ્યો પેરનારીરે. ૮
 ખૂજ ખેડ માયાની ફરતોરે, ધન લેઈને ધણીમાં ધરતોરે. ૯
 કંઈયે હરિનું તે નામ નાલીધુંરે, પાપી વિષ જાણી પીધુંરે. ૧૦
 મોહ્યો મ્હેલ અરખાંને જાળીરે, તેમાં વિસાસ્યા કુંજિહારીરે. ૧૧
 કહે પ્રેક્ષાદ વિચારીને મંનરે, લૂલી ગયો જહાનાં વચનરે. ૧૨

કડધુ.૪ થું.

રાગ માંડ.

જોહો જીન થોરાશીનું વાધી, ખુલ્યું જોળને જાળા જાધી. ૧

(૯૭૦)

પ્રલ્હાદકૃતકાવ્ય.

ધયોઘરડો ગુમાની અચેત, સ્થાંમદ્વીટીને થયાં સપેત. ૨

પેડ્યાદાંતને કંપેરે કાય, ફારે અંગખેડું ન રહેયાંય. ૩

જાલી ગેડીને શક્તિ સધાવી, ઊઠ્યાદેવતાઅવધિયોજાવી. ૪

અંગેતમરીપડીછેરે ખાલ, હીણાથયાછેડોસાનારેફાલ. ૫

પૌત્ર પોદેને પારણું ખીંચે, છૈયાં બુદ્ધબુવારાંરે વીંચે. ૬

વારો આપેતે ખાવારે જાણે, થયાહુણવાને કાંચનચાણે. ૭

ખોલે સુધુને ફહાવે બફોર, સુત ફહે હયે મુકો સોર. ૮

શિઠી ખારણે બન્યું ફરામ, તોહે સમરે નફિરસીતારેરામ. ૯

તાકે સરપે ઊંઘરપર દોર, ફાળે આવીને પકડીરે કોર. ૧૦

ધયો ગાભરો છુટ્યારે પ્રાણ, વાર બુવે નરફનીરે ખાણ. ૧૧

અલિ ધોર નરકનાંરે દ્વાર, તેમાં ફુટી ઘાલ્યો તતકાણ. ૧૨

ફહે પ્રલ્હાદ વિધારી ન ભેયો, પછે માંધું ફુટીરે ફુટીરોયો. ૧૩

ચેતામણી.

પદ ૧ સું.

રાગ (મલાવરાવ) રીઝેરતો સુખોજ્યારે આધરો. ઝજેદેરી.

દુર્લભ નરતનુ પાયો, મ્હારા મનવા; દુર્લભ નરતનુ પાયોરે. દેક.

જા અવસર જાણે નહીંરે, બન્યું નમનાં ફુલ. મ્હારા મનુષા; ફુલ.

ભેભે ભૂલે નહીં ખેલાનમારે, અમુલખ અપસર અથ. મ્હારા મનુષા.

તખરે ચોરાશીના પોસથીરે, ત્રીકણપાનુ નાથ. મ્હારા મનુષા. ૩

જા અવસર ચેત્યાતણોરે, ચેતોચતુર સુબળા મ્હારા મનુષા. ૪

પ્રલ્હાદ પ્રભુને સંતારીયેરે, તનુજિતરોલયપાર. મ્હારા મનુષા. ૫

પદ ૨ સું.

રુંરે સુતો અલિમાન મ્હારા પ્રાણી, રુંરે સુતો અલિમાન. દેક.

મારે સરપસ્યદેવીકાળછેરે, ડસતાં નહિલાગેવારમારા પ્રાણી. ૧

કાળદૂરેછે કડેકડેરે, દેછે દામાનીઠોર. મારાપ્રાણી. શુરે. ૨
જોયિંતાનો જાણશેરે, ભડપ જાલે કોટ મ્હારાપ્રાણી. શુરે. ૩
જનતાં તે કોઈ જાણે નહીંરે, ગેજીગોળીનો મારમારાપ્રાણી. શુરે. ૪
પ્રલ્હાદપણ પૂકો નહીંરે, ઘડીસો નાનીજનય મારાપ્રાણી. શુરે. ૫

પદ ૩ સુ.

કોઈ કેનું નથી કોઈ મ્હારા મનુષા, કોઈ કેનું કોય નથીરે. દેક.
કેનાં મંદિર કેનાં માળિયારે, કેનાં માયને જાપ. મ્હારા મનુષા. કો. ૧
કેનાં છેયાં કેનાં છોકરાંરે, કેની સલૂણીનાર, મ્હારા મનુષા. કો. ૨
કેની જેહેની કેનાં ખંધવારે, કેનો કુટુંબ પેરિવાર, મ્હારા મનુષા. કો. ૩
સ્વારથનું સફુ સગુંરે, દુનીયાં માંદન ચાર મ્હારા મનુષા. કો. ૪
પ્રલ્હાદપંખીલેગાંધિયારે, જુગવાં જીડીજનય મ્હારા મનુષા. કો. ૫

પદ ૪ થુ.

લૂલીગયોત્તય સુખ મ્હારા પ્રાણી, લૂલીગયોત્તય સુખ મંરે. દેક.
જ્યારે જનુનીના પેટમાંરે, માંસ રૂધિરને મળ. મ્હારા પ્રાણી. શુ. ૧
દરા મહિનાડું ખવેઠિયુંરે, ઊંઘા મુસ્તક જંગા. મ્હારા પ્રાણી. શુ. ૨
મુખે રૂંધણ તો માતી નથીરે, જઠરા અગ્નિનું જ્વેર, મ્હારા પ્રાણી. શુ. ૩
ફરગરતો કૃપા નાથનેરે, પુંત્ય મૂક્યો નહીં પળ મ્હારા પ્રાણી. શુ. ૪
પ્રલ્હાદપણ પિસરી ગયારે, દારણાડું ખનીયાત મ્હારા પ્રાણી. શુ. ૫

પદ ૫ સુ.

પાડ લૂલ્યો તું કેમ મ્હારા મનુષા, પાડ લૂલ્યો કેમ પાપીયારે. દેક.
જઠરામાં તુને જળવ્યોરે, જુગતે કરી જતન મારા મનુષા. પાડ. ૧
દ્યાળુ દીનો નાથ જુરે, જનાવ્યો જઠરામાં ફી મારા મનુષા. પાડ. ૨
રૂડી રીતે સમજીનેરે, મોડીયો મ્હારા જમારા મનુષા. પાડ. ૩
જનમ થયો જ્યારે તારુરે, પે પ્રગરાવ્યાં પાન. મ્હારા મનુષા. પાડ. ૪

પ્રત્નહૃતપિડાવીસરીરે, હવેશીઝોશીઝાળ.મારામનુયા.૫

પદ ૬ મું.

ત્તલ્લ્યા નહિં લગવાન મ્હારાપ્રાણી, ત્તલ્લ્યા નહિં લગવાન નેરે. દેક.

ત્તારે મારી તારી માવડીરે, પેદારપોદરા માસ. મારાપ્રાણી. ત્ત. ૧

ઝાવ્યો તો લેવા લાલનેરે, ગાંઠની મુડી ગમાઈ. મારાપ્રાણી. ત્ત. ૨

ઝનગળ માલ થેલાવિયારે, ક્ષેરાં પ્રાશ્વિતનાં પોત. મારાપ્રા. ત્ત. ૩

લેણું ગણ્યું નહિં જાણીરે, લાલે નલ્લણી ખોટ મારાપ્રાણી. ત્ત. ૪

પ્રત્નહૃત પડી પડી તશેરે, લેણું લેશે ધર્મરાય. મારાપ્રાણી. ત્ત. ૫

પદ ૭ મું.

ઝાવીને સુકૃત રાંડક્યાં મારા મનુયા, ઝાવીને સુકૃત રાંડક્યાં રે. દેક.

નામ લીધું નહિં નાપિનુંરે, પુંન્યકર્યું નહિં પાઈ. મારા મનુયા. ૧

પરમારથ માં પ્રીતિ નહિંરે, દયા ન પાળી મન. મારા મનુયા. ૨

ઝલ્યાગત ત્તાવ્યા ઝાંગણેરે, મંદિરિયું રત્નમસાન. મારા. ૩

હરીને કીધું તું ઝલાગીયારે, માન્ય ઊદર માંહી. મારા મનુયા. ૪

પ્રત્નહૃત પાપી પૂરોથયોરે, ત્તરક્યો યોરારી માંહી. મારા મનુયા. ૫

પદ ૮ મું.

લાખેણો લ્હાવો લે મારાપ્રાણી. લાખેણો લ્હાવો લીજીયેરે. દેક.

માનશિખામણા માફેરીરે, થાણું કીધે શું ધાય. મારાપ્રાણી. ત્ત. ૧

દયા ધરમ દિલમાં ધરોરે, ત્તારે લલ્લે લગવાન. મારાપ્રાણી. ત્ત. ૨

ઝાવ્યાને ઝાદર દિજીયેરે, સંતોની કડી જે સેધ. મારાપ્રાણી. ત્ત. ૩

સાધક રો સીતારામનેરે, કાઠો ચોરારીનું મૂળ. મારાપ્રાણી. ત્ત. ૪

પ્રત્નહૃત સાંકા પ્રતાપથીરે, હરી શું કડીયે હેત. મારાપ્રાણી. ત્ત. ૫

દાણડીના.

ગરબી ૧લી.

- મુને મળિયા મોહન ઘર વાર માંરે લોલ,
રોફી રાખી નુનનાળુના ઘાર માંરે લોલ. ૧
- શ્યામ છેડે સાહીને જિત્ના રક્ષારે લોલ,
નંદલાના ન હંગા રું થયારે લોલ. ૨
- ફાંના મુકો જમારો ફેડલોરે લોલ,
શા માટે આલો પ્રભુ છેડલોરે લોલ. ૩
- ફાંના મુકો ફુંછું ફ્યારનીરે લોલ,
મુને રોફી રાખી છે ઘણી પાર નીરે લોલ. ૪
- મત ખેડે મોહન ઘર આળડીરે લોલ,
મુને જાણે જાણેણી જાળડીરે લોલ. ૫
- પ્રત્નહાદ્યના પ્રભુજી જુણો વાતડીરે લોલ,
ઘેર પુછે હમારી માતડીરે લોલ. ૬

ગરબી ૨લી.

- મુને દાણડુ ખેડાં વાપરીરે લોલ,
ઘેરે ત્રાસુજી સંતાપરીરે લોલ. ૧
- રખે દિયર તે માફારો ત્રાણરીરે લોલ,
રૂહાની નાણાં જોલડીએથી જાળરીરે લોલ. ૨
- પેળી પુછે ખતાવી રું મુનેરે લોલ,
મત રોફી મોહન લાલ મુનેરે લોલ. ૩
- કોઈ મેહેરો ફાંજાથી ફીણી ફરીરે લોલ,
વાત માંનો લલ્યા માફારી જરીરે લોલ. ૪
- દેખી દુરીલન ખારે ત્રાસ ઘેરે લોલ,

(૭૪)

પ્રત્નહાદ્દતકાવ્ય.

ભુલું સાચું ફફી ઠીક ઠરાય છે રે લોલ. ૫
પ્રત્નહાદ્દના પ્રભુજી હમો જીજીએ રે લોલ;
રે-યામવેગળા રહીનેવાત ફીજીએ રે લોલ. ૬

ગરબી.૩જી.

ત્યારે કૃષ્ણકેહે સુણો કામની રે લોલ;
લલું જોલો છો મુજ થકી લામની રે લોલ. ૧
દાંણા દિધાવિના ડગલું તરો રે લોલ;
રોકી રાખું તો નંદલાલો ખરો રે લોલ. ૨
લાય દાણા લાગે છે માફરું રે લોલ;
નહિં તો માર વધેરું તાફરું રે લોલ. ૩
માન નારી નહિં તો ફેફેવું પડે રે લોલ;
પછી રીસ રામા ઝાઝી ચડે રે લોલ. ૪
ધુતારી ધૂતે તું મુલને રે લોલ;
ઝાલ છોડું નહિં જુલને રે લોલ. ૫
પ્રત્નહાદ્દના પ્રભુજી બાગબાગમાં રે;
ઝાલ લલીમળી છે ગોપી લાગમાં રે લોલ. ૬

ગરબી.૪થી.

ત્યારે સુંદરી કેહે સમને ખાપથી રે લોલ;
લાલ રેહે ને તમારા માપથી રે લોલ. ૧
લાલ લેવા આવ્યા છો માફરી રે લોલ;
ફુતો નહિં જોશિયાળી તાફરી રે લોલ. ૨
દાંણા ખાપું નહિં એક દોડે રે લોલ;
ફુતો લવાખ વાળીશ રોકડે રે લોલ. ૩
લ્યારે ત્હારે જીપર ધાઈ આવતારે લોલ;

ચળીડુંગર થઈને ડુંખરાવતારે લોલ. ૪

તમાં થયાં જોવાં જમોં થયાં રે લોલ;

ફાંઈ જીવરાવ્યાં નહિં જીહીગયાં રે લોલ. ૫

પ્રલ્હાદના પ્રભુનું શાનું દાણછે રે લોલ;

ખરું લોહું ને આરસ પાંહાં છે રે લોલ. ૬

સાતવારની ગરજી પેહેલી.

રાગ (આવો આવો શિવ શંકર તોળા) જે દેશી.

કે ઊઘ્ય શું કોહો છો રે જમને;

દુઃખડલાંની વાતો કહું રે તમને. કે ઊઘ્ય શું કોહો છો રે કને;

કે આદિત્યે જોધા ફરિ જમને, દુઃખડલાંની વાતો કહું રે તમને;

શામળિયોળા ખાઈ જોઈ સમને. કે ઊઘ્ય શું કોહો છો રે. ૧

કે સોમે તો શીરે ગતિરે થાશે, મુને રે ઘણી મળવાની રે આશે.

પ્રભુનું વિનાળુ વડો રે નરો. કે ઊઘ્ય શું કોહો છો. ૨

કે મંગળે મધુરાં મારે વાલો, ખિરાને છે સુંદર ઓગાળો;

ફેપરી રે થયો કાતેયો રે કાળો, કે ઊઘ્ય શું કોહો છો રે જમને. ૩

કે બુધે તો બુધ સુધ ગઈ મારી, કાલે રે મુને મુક્યાં વિસારી;

દયાળું થઈને દુઃખ ફાંસી રે ડારી, કે ઊઘ્ય શું કોહો છો રે જમને. ૪

શુક્રે ન્યારે ગોકુળિયારે મુક્યાં, કોને રે કહિયે પ્રથમથી રે મુક્યાં;

રત્નામી રે વિનાશારિ રડારે મુક્યાં, કે ઊઘ્ય શું કોહો છો રે. ૫

કે રૂઢ રે સેતલડી રે કાઢાયે; સારી રે વાત નુરંતારે નવે;

ત્નાંણે રે જોઈ. લોભ નવ ત્નાવે, કે ઊઘ્ય શું કોહો છો. ૬

શાનિ રે વારે શામળિયો રે નાંચ્યા, કૃષ્ણ રે કંથ કુજભનનારે કહાવ્યા;

સમાચાર શા ફરીનારે લાવ્યા. કે ઊઘ્ય શું કોહો છો રે જમને. ૭

આતિ રે દુઃખ જળનાનાં રે પાઈ, જોયિં તાની વધાઈ જો રે આવી;

ધેરે રે આલ્યા બળીભુકેરે ત્યાર, કે ઊધ્યવજાણંદનીરેહલી,
 ગોકુળીજામાં રંગતણીરેલી, કે ઊધ્યવજાણંદનીરેહલી. ૮
 ગોપીરે સૌ આણંદનેરે પામી, બ્રાહ્મણતણે ચરણે રીશનામી;
 આશિરે પુરી પ્રસ્ફાદનારે સ્વામી, કે ઊધ્યવજાણંદનીરે હેલી. ૯

ગરબી રજુ.

ખેહેનીરે ચાલો માધવનેરે મળવા, પુરવનારે પ્રાશ્નીતનેરે રણવા. ખે.
 ઘણેરે ઘણેરે ગુણયંતેરે આલ્યા, જાપેણકાલે જાતુ મણસાલ્યા;
 ભૂદરવર મનડા માંરે તાલ્યા. ખેહેનીરે ચાલો માધવનેરે મળવા.
 જાણે સખી આણંદનીરેહલી, ગોકુળીજામાં રંગતણીરે રેલી;
 દૂધડાંમાં સારુરે ભેમ લેલી, ખેહેનીરે ચાલો માધવનેરે મળવા.
 પુષ્પેરે લરી મોતીડેરે થાળી, ખીલેરે ફર ભુમનાં જળ આરી;
 પ્રેમેરે ફરી પુભુકું ગીરધારી, ખેહેનીરે ચાલો માધવનેરે મળવા. ૩
 ગોરે સૌ મંદિરીએરે આપે, હરખેરે ફડાં ધોળ મંજળ ગાયે;
 પ્રસ્ફાદના પ્રભુનેરે યથાપે. ખેહેનીરે ચાલો માધવનેરે મળવા. ૪

પદ ૧ જુ.

રાગ દેવગંધાર.

રાગ લંબળી જુયડે મુક્તિની ભુક્તી નભાણી. ખેહેરી.
 સમભે તો પ્રાણી સીતારામને સંતારો. નેથી નનમ મણસાલ્યા.
 આપે ચોરાશીનો આરોરે, સમભે તો પ્રાણી સીતારામને સંતારો.
 ખેફુલનમનો ખજિયો, તારા મુણસંકરને ફાટે;
 મનુષ્યારેફ દયાળુ આપ્યો, ફરી લબ્યાને માટેરે. સમભે ૧
 શોગરીયા શોગરની સાથે, શોગર થઈ શું દૂલ્યો;
 નનમ મણની નજરી ધારી, લમરાણા તું તૂલ્યોરે. સમભે ૨
 ધર્મ અર્થને કામ મોક્ષ તું, ચાર પદારથ પામ્યો;

ગત્તોડાને ગાય તનુ તેં ઘેર ગાધાડી ધાંમ્યોરે. સમજે ૩

જાગ્યસરતો ફરી નહિં જાવે, ચૂંપ ફરીને ચેતો;

ફુંતું કરતાં જાવી પોહોતે, કાળ દધામો દેતોરે. સમજે ૪

ખરે ખરી બે વાત કહું તો, ખોટું તુલને વાગે;

પ્રેક્ષાદ્ર પ્રભુનું લલન કરે તો, લવનું લટકણ લાગેરે. સમજે ૫

પદ ૨ જનું.

ચોઘડીજિં ચોખું ચૂંપ ફરીને ચેતો; જાલકાલજેમ કરતાં જાવે,

કાળ દધામો દેતોરે; ચોઘડીજિં ચોખું ચૂંપ ફરીને ચેતો. રેક.

લૂલ્યો તો ડૂલ્યો ધરી જામાં, જાગ્યસર નહિં જાવે;

યોરાસીનું ફર ચૂકવણું, જન્ય જન્યેરે. ચોઘડીજિં ૧

નરદેહ પામ્યો સંકટ વામ્યો, જ્ને જીવણને જન્યે;

જન્ય જન્ય રસ પ્યાલા પીજે, રીજે સમરથ સાચેરે. ચોઘડી ૨

ગુરુજે કીધું માની લીધી, કીધું કુખડું જાળી;

જાપતિ બક કંઠીને માળા, લાગે જમડા ત્તાળીરે. ચોઘડીજિં ૩

જ્ઞાન ધ્યાન યૈરાગ પિચારો, ફરિત્તજવાનું રાણું;

જેના ચૂકે કાળ ન ખૂડે, જાવી પોહોચે જાણેરે. ચોઘડીજિં ૪

જંદા કરતો કારણો કરતો, જંતે હો નાની;

પ્રેક્ષાદ્ર પ્રભુનું લલન ફરીને, જન્ય ઘડી સોનાનીરે. ચોઘડીજિં ૫

પદ ૩ જનું.

ધીમ્મ છે ધંધામાં ધનુષ ધારી ન ગાયો; પથ્થર પેટ પડ્યો કાંપાપી,

જનુની દૂધ લલ્લ ચારે; ધીમ્મ છે ધંધામાં ધનુષ ધારી ન ગાયો. રેક.

જ્ને ગર્ભ વાસે જાતિ ઊદાસે, ઊંધા સુસ્ત ક હિંચ્યો;

દસ મહિના દારૂણ દુઃખ વેઠ્યાં, માંસ રૂધિર મળ સીંચ્યોરે. ધીન

જહરા જ્નેર કઠોર જ્યાળમાં, ફરડે કે મિચા કીડા;

(૨૭૮)

પ્રહ્લાદકૃતકાવ્ય.

પીલાતો પીલાતો પાપી, પારવનીભ્યાં પીડારે ધીક્ક. ૨
 રૂંધાતો જમુંઝાતો મુરખા, કહે કોણ જીગારે;
 પી નથા કરતો આંસુભરતો, ત્રાહેત્રાહે પોકારે રે ધીક્ક. ૩
 દયાનાપિ દીનહાથ ગ્રહીલ્યો, જાતજેલાણુ હુમારો;
 આપ ચરણને રામણ પેડ્યો છું, ત્રીકમદાસ તમારો રે ધીક્ક. ૪
 સંકટ મોચન રાજ વિલોચન, સાધાયકરી સુખસામી;
 પ્રહ્લાદ પ્રભુનું ભજન વિસારી, જેઠો જૂણ હામી રે ધીક્ક. ૫

પદ ૪ થું.

મુરખા તું મનડા માંન શિખામણ મ્હારી,
 સરથ તણુ સમરથને ભણ્યે, સ્ત્રીતાવર સુખકારી રે. મુરખા ૧
 માતતાત સૂત ત્રાત સંખંધી, સ્વારથ સ્નેહ પ્રકારે;
 થાહન ચોર કઠોર મળ્યાં છે, કુરી પુરી ખારી રે. મુરખા ૨
 ધરની નારી કહે સુખકારી, સ્વયંભગી દેવાં ના;
 નીલ સ્વારથનો અરથ ન સરિયો, કહે સગાં જો કોનાં રે. મુરખા ૩
 મુકીદે મદમચ્છર કદતું, મગડરીમાં માહાજે;
 ભમના તેડ્યા વાગે ગેડા, ભરો ભેર નહિ ચાલે રે. મુરખા ૪
 છત્રપેતિરણ ધીરમતિ, મતયાલા માહાભન રેડરા;
 કોથી ન ખીહીતા સુતાચીતા, કાળે કીધા પુરારે, મુરખા ૫
 મરણ ખીક મતયાલી મુરખા, આલીભનને સાલે;
 પ્રહ્લાદ પ્રભુનું ભજન કરેતો, જામરાપુરમાં મ્હાલે રે. મુરખા ૬

પદ ૧ થું.

રાગ ચાખંખાનો.

ભયને સ્વાસતણી સગાઈ રે, ઘરમાં ઘડી નરાખેલાઈ, જેણે
 પ્રાણીયા નામના રાયણ તું લે રે, ભયું છે ભુઠ મુકીદે. દેક.

જ્ઞાનકાલ કરતાં જાવીરે પોંદોચે, ત્રમાદિકનો ખે,
 નેરાધરની અપરો લાગે, ત્યારે કોણાગિગારી મેંદેરે. પ્રાણીયા ૦૧
 મોડુરે વેહેલું મોતન મેંદેરે, ભૂતળ ધર ધરે ભે,
 જાણ્ય જાણ્ય અગનાનીતાં, તું નય ડરતો રોરે. પ્રાણીયા ૦૨
 વધું તીહારું વિષય ભરેલું, જે મપાયું સરપને પે,
 વિષય વિનાદના ડંસ દેખાડે, અઘોર ઘાંટીજીં બેરે. પ્રાણીયા ૦૩
 મનુષ્ય નનમતો મોંઘો પદારથ, ભણપણે થીરે ભે,
 પ્રહ્લાદ પંડતો પડીભરો તુંને, ચડપ સુવાર સેં ચેરે. પ્રાણીયા ૦૪

પદ ૨ નું.

મુરખા માધવને સંભારો, કે જેથી સમૂળ થાય તનમારો, દેક.
 જાળ તરૂણપણું પ્રયાગ માયુંને, પ્રથમણે પયો ખોખું,
 મનુષ્યા તનમનો મહિ માનભણ્યો, ચેતો ચોઘડીજીં જ્યાં યોજુરે. મુ. ૧
 પ્રયાગે ભોગ સુખ સંસાર કેરુંભે, તું સ્યપનું ભગી,
 કાળ ગરબતા કરતો જાવેછે, મોતનો મારલે માગીરે. મુરખા ૦૨
 લાભ વિનાના લખયો રાશી, દુખનો દરિયો ડોલે,
 સુતપિત્ત દારાદેહ સંજંધી, વડાલાં થઈને ક્ષેર ખોજેરે. મુ. ૩
 ક્યાંથી જાવ્યો ને ક્યાં ભવાનું, ખરેખર ખૂબ ખોજે,
 પ્રહ્લાદ પ્રભુનું ભજન કરીને, વીકરવાદને વોળોરે. મુરખા ૦ ૪

પદ ૩ નું.

સેવો સંત શ્રી હરીના ઊપાસીરે, ચરણે કોટી ગંગાકારી, દેક.
 જાણે માસીધીને નવનીધી, સંત ચરણની દાસી,
 મહા સુખમાં મરણવા મ્હાલે, પરમાનંદ હુલાસી. સે. ૧
 સીળ સંતોષીને શુભલક્ષણ, સતસંગત સુખરાશી,
 પીડ બ્રહ્માંડ પોતામાં લાગે, જાળંડ શ્રી જીવિનાશીરે. સેવોદય

પરભિપદારી પીડાનીવારી, શોગર રાજે ફાંસી;

સંતકલ્પ તરૂં રોગો ગજેથી, મનવાંછીતદેખાશીરે. સ્તોત્ર ૦૩

ગદ્ગદાતે ફરીજન ઘેરે પધારે, જાપે તે વૈકુંઠ વાસી;

પ્રજ્ઞાદ્વૃત્તલુજનપાર ઊતારે, જીવન્મનજો શાખાશીરે. સ્તોત્ર ૦૪

પદ ૪ થું.

ઝડારામ રટો મનુભાઈરે, જમની જાંખમાં મીઠુંને રાઈ. પદ ૦૧

માંધાં મુકીને મરજીવારે ખેલે, ખૂલ્લાં ખડગ ફરસાઈ;

મોહમરજીર મુખતાને ખારીલે, કાળ સાથે લડાઈરે. પદ ૦૨

દયાદાર ખરીયાન જંધુડી, કુંદીર ફરમાં સોદાઈ;

જ્ઞાન ગોળા ગડિડાર વછુટ્યા, ગેળીતે ઘળને ઘાઈરે. પદ ૦૩

જીતી જગતને જસનભેડીધા, પોદોયીયંઈ કુંઠમાં વધાઈ;

શોષ વંખાણે સફરજ મુખથી, ધન્યધન્યતેની કમાઈરે. પદ ૦૪

દાનદયાદાર તણીદીનતા, પ્રેમ પ્રગટ શિરજાઈ;

પ્રજ્ઞાદ્વૃત્તપરમધામ પાર પોચાડે, ગોવિંદગુણવ્યોગાઈરે. પદ ૦૫

દાણતીલાનીગરબી ૧લી.

રશિખસાસુ જીલ્લેરે કેપકુલ રફોદંગો. ગજેદેરી.

મધુરાની વારેરે, કે મોહનવરમળિયા,

દીસે જંગો જનપ્રેમરે, કે મણિ મુગરે જડીખા. ૧

પ્રભુ પેહેજ્યાં પીતાંખર રે, કે માફેલરીયાતારી;

ફાલોવેણવગાડેરે, કે કુંદીરખડુસારી. ૨

પ્રભુ ચરણ ચાખીડીરે, કે કુંડળજેકુઝળડે;

ગળે ફાર ગુંજનોરે, કે મોતીતણા ચળકે. ૩

પ્રભુ ફોડી પાંખરીરે, કે ગેડી ગ્રહીદાપે;

રમે રંગ ફૂલેરે, કે ગોવાળિયા સાથે. ૪

મ્હારે માંથે મદુકીરે, કે મધૂરાંની વાટે,
પ્રેલ્હાદના સ્વામીરે, કે ભુમનાંની ઘાટે. ૫

ગરખીખીભુ.

અમો કેમ કરી જોએરે, કે ભૂદર ભયલાગે,
જો દયાજોભુદેએરે, કે ઘણા દધી માગે. ૧
એમ કરતાં ચાલ્યાંરે, ચતૂરા લાભધરી,
માંથે મહીની મદુકીરે, કે ભતાં જોઈકરી. ૨
અતખેલો આપ્યારે, કે ખોત કરે જોરી,
રહે રહેને ગારીરે, કે ભજો દધી ચોરી. ૩
લાલ્ય ઘણા અમારાંરે, કે નહિં કાફાડે સાડું,
નહિંતો ગોરસ કોડુંરે, કે દધી લુટુંત્કાડું. ૪
પ્રેલ્હાદના સ્વામીરે, કે ભકુઝડતે ત્રાલી,
પાલવડો પકડીને, કે ઊભાવનમાળી. ૫

ગરખીત્રીભુ.

કાંતા મૂકોને કેડોરે, કે જ્ઞાતો નહોયે રીતી,
મારે ભવું મધુરાંરે કે ભયે વખત વીતી. ૧
અમો ઘણું શું કહીએરે કે ત્રિકમ વરતમને,
વાટેને ઘાટેરે, કે શું સેકો હમને. ૨
મુને મારગ જાપોરે, કે માથે મદુકી તપે,
વખત વહી ભરીરે, કે ગોરસ નહિરે ખપે. ૩
શામળિયા સમજેરે, કે હું અખળાનારી,
ગુણવંતા શું ઘેરોરે, કે લાભું છું ગિરધારી. ૪
મોહનમન માન્યાંરે કે, કામણ કાંઈ જોડકર્યાં,
પ્રેલ્હાદના પ્રભુભુરે, કે હે શિર સારે પચ્યાં. ૫

ગરબીચોધી.

હસી જોલ્યાંજળજારે, કે ગિરધારી ઘેલા;
 નિર્લેન નવથઈએ, કે આવા ન્હોતા પેહેલા ૧
 પ્રીત્યોનીરીત્યોરે, પ્રભુજી નવભણો;
 જોયિંતાનાજાવીરે, કે સાહીછેડોતાણો. ૨
 શ્રોડોનેહોજોરે, કે મુખધી છો ગાળી;
 વાંછું વિઠલરે, કે સમન્નેવનમાળી. ૩
 પ્રીત્યોનીવાતોરે, પ્રભુજી છેન્યારી;
 ભેમહૂં મિલાવીરે, કે માંહે સાકરડારી. ૪
 વહતાં નહિં ફાવુંરે, રહે રૂઢિયું છાતું;
 પ્રલ્હાદના પ્રભુશુંરે, પડ્યું મ્હાં પાનું. ૫

ગરબીપાંચમી.

જાતજેલો જોલ્યારે, કે સાંલજલને નારી;
 પ્રેમીછો પુરાંરે, મ્હારે મન પ્યારી. ૧
 રચલાવે સારારે, કે ત રૂઢે જાણું;
 ડાહ્યાપણનાં છોડાહ્યારે, કે સૌમનનીભણો. ૨
 તરફે મનલીધારે, કુધાવચની સારાં;
 મોહમંત્રલરેલાંરે, દિસો કામણગારાં. ૩
 રતિપતિ રહ્યોછેરે, રૂડો રસ રંગેરમી;
 મુદિતમનવાધ્યોરે, સફળદુઃખ સીધિસમી. ૪
 લાખુલાત હૂજારીરે, કે માધવવરમળિયા;
 પ્રલ્હાદનો પ્રભુજીરે, કે જહાનકતેહખિયા. ૫

પદ ૧ લું. રાગ ખમાયી.

તરાસનેનસેન જાણા સુધીર રતનારે. ૧ જેદેશી.

લૂલ્યોલૂલ્યો લમરાણા, લવકુપમાં પડ્યો;
 લવકુપમાં પડ્યોરે, લવકુપમાં પડ્યો, લૂલ્યોલૂલ્યો લમરેડે
 ગાઈજીના ઊઘરમાં, ઊંઘા મુસ્તકે રડ્યો;
 સ્હાયકરી તેના સામો, શત્રુ થઈ જડ્યો;
 શત્રુ થઈ જડ્યોરે મૂરખ, શત્રુ થઈ જડ્યો. લૂલ્યોલૂલ્યો. ૧
 કામની કરાસ ખાંણા, પ્રાણ પકડ્યો;
 વીપ્રવેદ દેવ દીન દાસને નડ્યો;
 દાસને નડ્યોરે, મુરખ દાસને નડ્યો. લૂલ્યોલૂલ્યો લમ. ૨
 ડુકર સુકર જનન ઊંટ, ભાર બહુ ચડ્યો;
 સરખે સ્વાન ખરખેલાન, જનંત જાધિડ્યો;
 જનંત જાધિડ્યોરે મૂરખ જનંત જાધિડ્યો. લૂલ્યોલૂલ્યો. ૩
 યિ ત્યુંટાણું જાણ્યું જાણું, જમડાને જડ્યો;
 કેહે પ્રજ્ઞાદ પાપીયાને, ધોકેથી ઘડ્યો;
 ધોકેથી ઘડ્યોરે મૂરખ ધોકેથી ઘડ્યો. લૂલ્યોલૂલ્યો લમ. ૪
 પદ. ૨ જનું. રાગ ખમાયી.

ફલાં ફલાં ફલકારા, ઘોર કાળ ગાજીયો;
 કાળ ગાજીયોરે, ઘોર કાળ ગાજીયો, ફલાં ફલાં ફલકારાંડે
 ફાકીથી જસુર સુર, રાંક રાજીયો;
 પંડીત પૂરાણી ગયા, કુરાંની કાજીયો;
 કુરાંની કાજીયોરે ગયા કુરાંની કાજીયો. ફલાં ફલાં ફલકારા. ૧
 જનજીનીની શાંત ઘંટ ઘોર વાજીયો;
 સોત્ર સુધ્ય સાંત તાંત લેથી લાજીયો.
 લેથી લાજીયોરે મુરખ લેથી લાજીયો. ફલાં ફલાં ફલકારા.
 નેત્ર જંધ પિયો મંદ તો ન લાજીયો;

કાળત્રાસ નકત નાસ, રક્ત દાળયો;

રક્તદાળયોરે મૂરખ રક્ત દાળયો. ફલાં ફલાં ફલકારા ૩

રહી જન્મેષ જનિ કુષ્ટ, હ્રાડિયો જીયો;

યોરાસીની ચારખાણ, પડ્યો પાણિયો.

પડ્યો પાણિયોરે, મૂરખ પડ્યો પાણિયો. ફલાં ફલાં ફલ ૪

રાંડે રૂડે ફોડ્યો પૂડે, લેતી છાણિયો;

કુદે પ્રેલ્લાદ કુદે મળી, લેમતા નિયો;

લેમતા નિયોરે, મૂરખ લેમતા નિયો. ફલાં ફલાં ફલકારા ૫

પદ ૩ જનું. રાગ ખુમાચી.

જેજે જેજે આજ્ઞાત જનયછે મરી;

જનયછે મરીરે જ્ઞાત જનયછે મરી. જેજે જેજે જેજે આજ્ઞાત ૬

કાળચક્ર ફરે વક્ર રાક્ર રથો ડરી;

સતેનીધી શોષ વિધિ ધરાધર ધરી.

ધરાધર ધરીરે મૂરખ ધરાધર ધરી. જેજે જેજે જેજે આજ્ઞાત ૭

જનિ લોગી જનિ જ્ઞેગી, કાં ન રહ્યા ઠરી;

છત્રપતિ મહામતિ ચોર ગયો ચરી;

ચોર ગયો ચરીરે મૂરખ ચોર ગયો ચરી. જેજે જેજે જેજે આજ્ઞાત ૮

ચારખાણ ધોર જાણ, નમ્ર થયો ફરી;

મોતથી મુકાવાદેહ, માનવ ધરી.

માનવ ધરીરે મૂરખ માનવ ધરી. જેજે જેજે જેજે આજ્ઞાત ૯

સાણું લંગ શલ્ય જંગ, સતસંગ લે ફરી;

ગુરુ ચરણ સેવ્ય શરણ, જ્ઞાત જન તરી.

જ્ઞાત જન તરીરે મૂરખ જ્ઞાત જન તરી. જેજે જેજે જેજે આજ્ઞાત ૧૦

જેના શરણ કુંપે મરણ, પીઝ જાણ્યાં પરી;

ફે પ્રજ્ઞાદ હેતથી જારાધીલે ફરિ.

જારાધીલે ફરીરે મુરખ જારાધીલે ફરી. ન્નેન્નેન્નેન્નેજા. ૫

પદ ૪થું. રાગખમાગી.

રાધે કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ ગોપી કૃષ્ણને રટો;

ગોપી કૃષ્ણને રટોરે, રાધે કૃષ્ણને રટો. રાધે કૃષ્ણ કૃષ્ણને રટો.

વદનકરે માને સુખ નંદનથી ચરો;

મુકીદે મીથ્યા વિવાદ, શીદને તરતરો;

શીદને તરતરોરે મુરખ શીદને તરતરો. રાધે કૃષ્ણ ૧

જાણસતત્તે મુંઘો મન્ને, દિનદિન ઘરો;

જીવણ નપ મહા પ્રતાપ, કૃષ્ણથી ફરો;

કૃષ્ણથી ફરોરે મુરખ કૃષ્ણથી ફરો. રાધે કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ ૨

ગર્ભવાસ પાપ પાસ મારથી મરો;

ફરદંભ ફરિયાર જાંધી, પાછા નહિં ફરો;

પાછા નહિં ફરોરે મુરખ, પાછા નહિં ફરો. રાધે કૃષ્ણ ૩

સદગુરુ ચરણારજંદ વંદ નહીં વરો;

ફે પ્રજ્ઞાદ પોંચનો લખાવી લે પરો.

લખાવી લે પરોરે મુરખ લખાવી લે પરો. રાધે કૃષ્ણ ૪

ગરબી ૧લી.

રાગ (જાવો નંદન સોદાના ફાંન, ગોઠડલી ફરીજેરે) જેદેશી.

જોરા જાવોને સુંદીર છેલ, ફહું ફાંઈ ફાંનારે;

મીઠી લાગે તીફારી વેણ, નંદ જુકે નાંફાંનારે. ૧

વરી ફરણ સરખાં વચન, વહાલેય શાફિધારે;

તરકાળાએ માસ્યાં જોવન, કે લલચાવી શિધારે. ૨

ફામ જાંણ સરીખાં ફરાસમાં લુરકી ત્વારીરે;

(૮૬) પ્રલ્હાદકૃતકાવ્ય.

મોહપામ્યાં મોરલીઓ માંહી, સફળ વ્રત તારીરે. ૩

સુધ સાંન લૂણીએ લાન, લમુંભેમ ગાંડીરે;

સાસુલંતે સ્યો મુલ તરતાર, સ્યામિધે તો છાંડીરે. ૪

કાંઈ સૂભે નહીં ધરનું કામ, ઈચ્છું હરિ નરખુંરે;

પ્રલ્હાદના પ્રભુ જને જ્ઞેઈ, કે હર્ષજામાં હરખુંરે. ૫

ગરબી. ૨ જી.

જો સ્યાનંદ બાયાત્નુકે લાલ, તું સાંનળ સુભતીરે;

તુલ ધિનાકરું બેહાલ, દુઃખી દિન રૂભતીરે. ૧

શશિવદની સમર બિદેવાત, મોહ્યો મૃગાનેતીરે;

તમ સરખી સકોમળ ગાત, કળાતહી કેનીરે. ૨

હં સા ગમની ફિંડે ગભચાલ, દેખી ચીત ચમકેરે;

પેહે રયાં લૂષણ માંણક લાલને, ને પૂરઠમકેરે. ૩

સા સ્યો કાળજ સુંદીર આંક્ષ, મણા નહીં મુલમાંરે;

કરયો ઘાયલ કામ કટાક્ષ, કહીલીડી લૂલમાંરે. ૪

વાહવાહ પ્યારી ધિચીક્ષણનાર, રહ્યો રસભ્રમીરે;

લીધાં વારણાં વારંવાર, પ્રલ્હાદના સ્વામીરે. ૫

પદ ૧ જી.

રાગરજોલમાં જોલમાં જોલમાંરે, રાયે કૃષ્ણવિના જીભુંજી

ભયછે ભયછે ભયછેરે, જીવ મુમતામાં મરી ભયછે; એ દેરી

ઘણાં એક ગોંધાં ખાયછેરે, જીવ મુમતામાં મરી ભયછે-દેક

સરખા સંજાની ટોળીમાં જે સીરે, ગાંભે જડિણા તાં ગોંધાયછેરે. જીવ ૧

નાત ભત નગ્રમાં નામ ધવાનેરે,

ખૂબતે દવ્ય ખરચાય છેરે. જીવ મુમતામાં મરી. ૨

મનમાં તે જાણે કે મુલ મરી ખોરે,

ડાલ્યો તે કોણ કહેવાય છે રે, જીવ મુમતામાં મરી ન્યય છે. ૩

લૂલ્યો લૂલ્યો લવહારી ન લજ્યાય રે,

શાસ્ત્ર પૂરાણ વેદ ગાય છે રે, જીવ મુમતામાં મરી ન્યય છે. ૪

પ્રેલ્હાદ પ્રેલુરું પ્રીત નહિ લેને રે,

ઘોડા લેઈને નમ ધાય છે રે, જીવ મુમતામાં મરી ન્યય છે. ૫

પદ ૨ જી.

નોકરી નોકરી નોકરી રે, કરી લેને પ્રેલુજીની નોકરી;

કાળ કોપ્યો હાં હાં કરી રે, કરી લેને પ્રેલુજીની નોકરી. દે.

મંજુરીયું થયો ત્યારે મ્હા દુઃખ પામ્યો રે,

ગિધામ્યાં લાકડાં ઊંચાં કરી રે, કરી લેને પ્રેલુજીની. ૧

વસીયત થયો ત્યારે વાઘીડાને માટે રે,

સરોઘર લેખતો લાંબી રે, કરી લેને પ્રેલુજીની. ૨

ખજાણ થયો ત્યારે ખેડ્યોને ખાતર રે,

કેક વાર તાણતો કાંકરી રે, કરી લેને પ્રેલુજીની નોકરી. ૩

ગજનના લવમાં ગજસુરોને કાપી રે,

ઝરકા ખાધા ખાંખાં કરી રે, કરી લેને પ્રેલુજીની નોકરી. ૪

પ્રેલ્હાદીયા પ્રેલુ નામ ન લાગે રે,

ગંતવેળા ઘણી ગાકરી રે, કરી લેને પ્રેલુજીની નોકરી. ૫

પદ ૩ જી.

જાણે જાણે જાણે રે, જાણ્યા જીવત જીવું જાણે;

મિથ્યાતે સુખ નવ માંણે રે, જાણ્યા જીવત જીવું જાણે. દે.

કાચી કાચારે ત્હારી કાચનો કૂપે રે,

નંદાતાં વાર નવ નાંણે રે, જાણ્યા જીવત જીવું જાણે. ૧

સુપનાવત સુખ સંસાર કહે રે,

(૧૮)

પ્રેલ્હાદ કૃતકાવ્ય.

વણસતાંવાર નવયાંણનેરે, જાલ્યાજીવતજીવું. ૨

જળનાતુરંગતે ક્યાંતંગી જીવેરે,

ગજી તૈપાસી તાર તાંણ નેરે, જાલ્યાજીવત જીવું. ૩

ચેતો ચેતો ચોઘડીજીજા ચોખુંરે,

હરિતજીવા મન જાણનેરે, જાલ્યાજીવત જીવું. ૪

પ્રેલ્હાદીયોકહે પ્રીત્યેતણાયુંરે,

યાત્રમધરને વખાણનેરે, જાલ્યાજીવત જીવું જાણને. ૫

પદ ૪મું.

જાવશે જાવશે જાવશેરે, જાલ્યાજાનકાલકાળતોજાવશે. ૧

જમલાતે દૂતઝપરાવશેરે, જાલ્યાજાનકાલકાળતોજાવશે. ૨

કાળકુચેડી રહ્યોદંતકપરેરે

ચાંચમાંઘાલીને તુને ચાવશેરે, જાલ્યાજાનકાલ. ૩

ધોર ગરજનાધી ઘણુંગરનેરે,

તનમાંત્રાસ પડાવશેરે, જાલ્યાજાનકાલકાળતો. ૪

મેહેલ મંદિરેમાલખનનારે,

મારી છાતીમાં ઊડાવશેરે, જાલ્યાજાનકાલકાળતો. ૫

કરમ નેઈને તુંને કુંલીપાકમાંફીરે,

ખૂળતે તરફમાં ખુંદાવશેરે, જાલ્યાજાનકાલકાળતો. ૬

પ્રેલ્હાદીયોકહે પ્રતુલજીવ્યોરે,

મોતના મારથી મુકાવશેરે, જાલ્યાજાનકાલકાળતો. ૭

પદ ૫મું.

કીજીયેકીજીયે કીજીયેરે, રૂડો સંતસમાગમકીજીયે,

પ્રેમથી પ્રતુરસ પીજીયેરે, રૂડો સંતસમાગમકીજીયે. ૮

નરવાપુરુષની નેડે ખેરીનેરે,

પ્રેલ્હાદકૃતકાવ્ય.

(૮૬)

હરીભનથી દૂર રહીજીએ, રૂડો સંત સમાગમ ફીજીએ. ૧

મોહ મચ્છર મુમતાને મુકીરે,

મહાપદનો મર્મલીજીએ, રૂડો સંત સમાગમ ફીજીએ. ૨

પરનિંદાની પડખે ન રહીએ,

દૂર જુધ્ય બવા દિજીએ, રૂડો સંત સમાગમ ફીજીએ. ૩

જાંતર જાને ફરો જનવાળું,

જ્ઞાન ગંગામાં લીજીએ, રૂડો સંત સમાગમ ફીજીએ. ૪

પ્રેલ્હાદીજો ફે પ્રેલુને ત્વજીએ.

બાહુલાનીથી પીજીએ, રૂડો સંત સમાગમ ફીજીએ. ૫

પદ ૬૬.

રામને રામને રામને, રીતે તું રંગીલા રામને;

સાચો એ સુંદીર સ્યામને, રીતે તું રંગીલા રામને. દેહ.

જ્ઞાનવસરીયું રીતે તું,

કુદી મુકો ક્રોધ દામને, રીતે તું રંગીલા રામને. ૧

નેરે ભુલ્યાએ રીતે તું,

ચગદીના ખોરાડ ચામને, રીતે તું રંગીલા રામને. ૨

ધન ખરચો ધીંગી ધર્મ શાળામાં,

તેજે લગાડો દામને, રીતે તું રંગીલા રામને. ૩

તપ તીરથ વ્રત તપને નરણાને,

નમો નારાયણ નામને, રીતે તું રંગીલા રામને. ૪

પ્રેલ્હાદકૃત પ્રેલુ નામ પ્રતાપે,

પોહોયો પ્રેલુના ધામને, રીતે તું રંગીલા રામને. ૫

પદ ૧ રાગ રેફતો.

(ગંગાપામેરો ફરસી નિકસ થયો.) એ દેશી.

(૯૦)

પ્રેલ્હાદ કૃત કાવ્ય.

કુંભનમે મેરો કંગનો છીનાઈ લીનોરે. દેક.

મહો મેરો દોરીરે, મદુડી મોરી ફોરીરે;

બુલમ કીનો લેરી, યાર મેરો ચીતવીતલીત છીનોરે. કુંભ.

ચીતમેરો ચોરીરે ફલેન મેરો ફોરીરે;

ત્વીરી ખઈયાં મરોદી બુલમી જે સો કાયકુ બુલમ કીનોરે. કુંભ.

ખલગઈ જેનુંરે, મારગાયે નેનુંરે,

છીનાઈ લીની જેનું. સનમ મોસે કાયકુ છોડી દીનોરે કુંભ.

ત્તઈ મેન કા મીરે, જાખમે ન પામીરે;

પ્રેલ્હાદ બુકે સ્વામી. ચતુર જે સો ચોરો મેં જાખવીનોરે. કુંભ.

પદ. ૨. રાગ રેકતો.

કનૈયા મોસે કાયકુ જૈયાં મરોરીરે. દેક.

નવરંગ સારીરે, જીંચત મોરી ફારીરે,

ગિરપે કરડારી, મારી મોસે મસલી ચુંથત ચોરીરે. કનૈયા.

દેવત ગારીરે, સુનત ગિરધારીરે,

મોખત કી મેં મારી, પ્યારી તોરી નેનું મેં ઘાહલ ગોરીરે. કનૈયા.

ચીતવીત છીનીરે, લાલ મોરી લીનીરે;

ખંસી મેં ગાંડી કીની, દીની મોરી મદુડી કાયકુ ફોરીરે. કનૈયા.

બવ ભુસવારેરે, નંદન ફેફલારેરે;

પ્રેલ્હાદ બુકે પ્યારે. ન્યારે કાંતા ખં સુરિ છીનાયું તોરીરે. કનૈયા.

ગરખીલી.

રાગ ૯ જાણંદની ફેલીરે, જાલ મ્હારે જાણંદની ફેલી. જેણી.

માથયને મળવારે, જેની ચાલો ભુવણને મળવા. દેક.

બણેરે છહોડે ગીરધારી પંધાર્યા, પ્રેહે ફુજને દળવારે. જેનીરે.

ફોલફરીને કનૈયો ભુગ્યાતા, પ્રીતે જાવ્યા પળવારે. જેનીરે.

પ્રત્નહાદ કૃત કાવ્ય.

(૯૧)

રોહિરનું સુખ મુકીયું પધારયા, જાહીરમાં નંજવારે જેનીરે. ૩

જાણણે સાદુ ફરી કાંઈ જાવ્યા, રાત્ર ગયા તારણવારે જેનીરે. ૪

પ્રત્નહાદનો પ્રભુ પ્રેમ સનેહી, સ્નેહ પણ છળવારે જેનીરે. ૫

ગરબી ૨જી.

પંધરામણી ફરીજેરે, પ્રભુજીની પંધરામણી ફરીજે. દેફ.

સુંદીર ભોવન સ્વચ્છ ફરાવું, ત્વીતે રંગ ભરીજે. પ્રભુજી. ૧

ગાદી તફીજાને હીમતાં જાસન, પ્રેમે પાધીરીજેરે. પ્રભુજી. ૨

મંગળ ફારી મોરારી પધાર્યા, વ્હાલ ફરીવરીજેરે. પ્રભુજી. ૩

દેવદીવાળીનો છડો હમારે, જાત્નુને જયસરીજેરે. પ્રભુજી. ૪

પ્રત્નહાદના પ્રભુ પ્રેમે પધાર્યા, ચમર છત્ર ધરીજેરે. પ્રભુજી. ૫

ગરબી ૩જી.

વધાવા નઈજેરે, જેની ચાલો વધાવા નઈજે. દેફ.

જીવના બનમા જીવણજી પધાર્યા, રળિયાત પઈજેરે, જેની. ૧

સામેયું ફરી સ્યાંમને જાવો, હરખ ધરી હઈજેરે. જેની. ૨

ફંચન પાળ ગ્રહીકર સુંદર, મોતી મણિ લઈજેરે. જેની. ૩

પ્રત્નહાદનો પ્રભુ પ્રેમે પધાર્યા, ઘોળ મંગળ ગાઈજેરે. જેની. ૪

ગરબી ૪થી.

મોહનનો મરકોરે. નેયો મેંતો માધવનો મરકો. દેફ.

મોર મુંગટ મફરા કૃતકુંડળ, પીળો હોડપો પટકોરે. નેયો મેંતો. ૧

પગ પાવડલીને ચારેં ગાયડલી, લાલ ફરેલટકોરે. નેયો. ૨

મંત્ર ભરી માવો મોરલી વગડે, ચીતમાં લાગે ચટકોરે. ને. ૩

જાસો રૂપાળોને જાંખનો ચાળો, ફાતણનો ફકોરે. નેયો. ૪

પ્રત્નહાદનો પ્રભુ પ્રાણ હમારો, નેઈને જીવ દુરકોરે. નેયો. ૫

ગરબી ૫મી.

રંગીલા રસીયારે, જાવોઘેર રંગીલા રસીયા. દેક.

કુંભમાં ફોલકરીશું કનૈયા, ખરીવેળે ખસીયારે. જાવો ૧

કચી મૃગનેનીને મોહોલે પધાર્યા, ધીંગાથઈ ધરીયારે. જાવો ૨

તેજનઝેરે કું બ્રહ્માકુંછું, ક્યાંબઈને વરીયારે. જાવો ૩

ગરબે ગુલામદિસો ગુણવંતા, હીણ પણહરીયારે. જાવો ૪

પ્રજ્ઞાદના પ્રભુ પ્રાણ શું લેવા, તાગથઈ ડરીયારે. જાવો ૫

ગરબી ૬મી.

જાવોને માવારે, મારેઘેર જાવોને માવા. દેક.

તેલફૂલેલ સુખેલ સોદાવું, નીરમળનળ ન્હાયારે. મારે ૧

માંખાણ મીસરીને દૂધકુડેલાં, ખાંતે જાપું ખાવારે. મારે ૨

પાનસોપારી ઈલાચી હું અંતર, કેસરીજા કાવારે. મારે ૩

મનમાંની માવા મોજ કરાવું, વારણાં લેઉં વાવારે. મારે ૪

પ્રજ્ઞાદના પ્રભુ પ્રીત્યે પધારો, તહીંબળે નંદ્યાવારે. મારે ૫

ગરબી ૭મી.

વીઠ્ઠલનેવારોરે, નસોદામા વિઠ્ઠલને વારો. દેક.

ઘરમાં પેસીમારાં ગોરસ દોડે, બુલમકરનારોરે. નશોદા ૧

ગાયછોડેકે ધીગોધવરાવે, કુંવર કુજારોરે. નશોદા ૨

નેમરે કહીએ તેમબુલમબળાવે, છાદીગાયો છારોરે. નશોદા ૩

છાદીકુંપણદાદનલાગે, લીડતણોતારોરે. નશોદા ૪

પ્રજ્ઞાદનો પ્રભુ પુંઠનમૂકે, ઊંચોખાંધી મારોરે. નશોદા ૫

પદ ૧. રાગકાફી.

તેજનઝેર મનસુજારે ખાંડનીધારે ચડવુંછે ઝેદશી.

અંતકાળની આંરીરે, ઊગારીલેન્ને કૃષ્ણહરી;

પ્રલ્હાદકૃત કાવ્ય.

(૯૩)

જળરીછે જો ઘાંટીરે, પાતળીયાળુ ડરને પરી. દેક.
 હામીરે ક્રોધી કપરી ફુંલોલી, મદમચ્છરને જહંકાર,
 સ્વારથ જાડુ જીભું કાંઈ ન સુઝ્યું, બાણના નિહિંબુગતા ધાર,
 પાપી ફું પાખંડીરે, પીધું વિષ પાત્ર તરૂં જંત કાળની. ૧
 જાળપાણું જકવામાં ગમાયું, નૂપાન પળેથિયું નેર,
 વ્રધપણે વરવોથેઈ જો, બાણે ફરાઈયું હોર,
 દુર્યો રઘવાયોરે, કરમ કુંડાં કરી. જંત કાળની આંટીરે. ૨
 તપેતીરથ વ્રત નકીધાં, ન મુકી ઘૃતની ધાર,
 હોમી ફુતારા ન ચાતાં નકીધો, એળે ગયો જવતાર,
 મનુષ્યાદેહ ગુમાયોરે, જાલકાલ બનવું મરી. જંત કાળની ૩
 મનમાં ફું બાણકે મોત નિહિંજાયે, જયિયળે ફેરો જાણાય,
 પાણો દોહિલા દિન દયાળુ પોણ્યા, ધણોડ જીવગત્તરાય,
 હવેતે ક્યાં લઈશુંરે, ખૂટી જાવી ખેરે ખરી. જંત કાળની. ૪
 નવનાડી જોતો નાસવાલાગી, દિંમત પામી હાર,
 જોતેરકોઠે જીવલટકાં મારે, પ્રલ્હાદી જાની પોદાર,
 મોહનજી મૂકાયોરે, ઠીક થઈ જસું ઠરી. જંત કાળની. ૫

પદ. ૨. રાગ કાફી.

જંત કાળની જરનેરે, સાંભળને મારા સાયા ઘણી,
 ઘણી પડીછે જરનેરે, સંભાર સીતાનાથ મણી. દેક.
 જઘરીછે આંટીને કાળની ઘાંટી, મોતરાજનેરે માર,
 જમનારે દૂત મુને ન્યારે જડપરો, કેમ ખમારો ફિતાર,
 વારે થડને વાલારે, વિપત મારી નાખો વણી. જંતકા. ૧
 ઊંચું નેણીતો જાલ છે વાલા, નીચું નેણીતો નીર,
 સગાં સંજંધી સૌ છુરીરે પડીયાં, કેમ કરી રાખું હવે ધીર,

(૯૮૪) પ્રલ્હાદ કૃત કાવ્ય.

થરથર ધૂનુંરે, ઘાંદી જાવી ધોર ઘણી. જંતકાળની. ૨
 પાપ બને શોતો મારો પાર નહિં જાવે, નર્ક મળેરે નહિં હામ;
 જાંધર મનોરે મેં જંબાર કીધો, ન ચાલે લેણી છું તારૂં નામ;
 કામ કર્યાં ફૂડારે, ગુન્હા નવ શકિયે ગણી. જંતકાળની. ૩
 સાચેરે સાચું કહું સમર પત્યામી, બુડું નથી રે તલ તાર;
 ડગલેરે પગલે દોષ હમારા હવે, જોકે તમારો જાધાર;
 દુઃખમાં ડૂબ્યો છુંરે, રાહડ સુણો રાંકતણી. જંતકાળ. ૪
 ત્યક્ત વછળ લૂદર ત્યહારી, રાખો જાંનાં નુંરે ખદિ;
 રાણા પડ્યાની સંભાળ લેવા, મોહન પઈ બજો મદિ;
 ખાપલી જાણુ બેલીરે, પદારો પ્રલ્હાદ જણી. જંતકાળ. ૫

પદ ૧ સું.

ત ક્યા ગાફલત મેં પડા મૂરજ તું ક્યા ગાફલત મેં પડા જે દેખી
 ધારત સુગુને રાણા હુષતું પા સદ્ગુને રાણા રાણા.
 માંધિ પોક્યું મરણા, હુષતું પા સદ્ગુને રાણા ટેહ.
 ખાણપણું બકવામાં ગુમાવ્યું. તરૂણ ત્રિયા મનહરણ,
 બેબન મદમાં કાલ્યો કરતો, ધમકાવે ધું ધરણા. હુષતું. ૧
 ધરડો પેયો પણ ક્ષાન ન જીવન્યું, જવણું જંત સકરણા,
 તિરથોદક પ્રિત્યે નવ પીધું, વિષડું પદનું ઝરણા. હુષતું. ૨
 ધોરકાળની નોંજત ગરબે, નીરખી બેતું નરણા,
 ચગદી નાખે ચોદલોડ લેમ, જગની ખાળે તરણા. હુષતું. ૩
 મોત રાત મુખ મરડી નાખે, પંકડી પટકે ચરણા;
 કાળ કોળીખો કરે તારો લેમ, ગ્રહે સૂચવે ગ્રહણા. હુષતું. ૪
 તે માટે સદ્ગુને સેવો, વિપ્ર વિવેકી વરણા;
 પ્રલ્હાદ વ્યાસનો પ્યારો પૂજે, ત્યકરતા લે તરણા. હુષતું. ૫

પદ. ૨૦૦.

તવહારીને તલ્લે, મુરખ મન તવહારીને તલ્લે તલ્લે;
કાળક્રોધને તલ્લે, મુરખ મન તવહારીને તલ્લે. રેક.

આ અવસરીયું ફરિ લલવાનું, ધરીધરમનો ધલ્લે;
મૂલખરખે મણિ હાથે ને આપે, મનુષ્યાદેહનો મળે. મુરખ ૧

રોહ મોહ મદ મચ્છર સાપે, દાદુણાં ફુજમાં દલ્લે;
અંધાધંધ થઈ અગતની, વિના પિત વલ્લવલ્લે. મુરખ ૨

વિષય અહાર સુખ નિંદા કરતાં, ગયો શરીરનો ગલ્લે;
જીરણ દેહ થયો ન્યાં સુધી, લંપટ તું નવ લલ્લ્યો; મુરખ ૩

ઘોર કાળની કાળ રાળવા, પાતળીયાને પલ્લે;
પ્રેક્ષાદ્રુ કહે પરલોક પોદવા, સરસાદીત કાંય સલ્લે. મુરખ ૪

ખ્યાલ. ૧

રાગ દસાંમરીયાકી લરકુ ચાલ ખેની મારે મનખસ ગઈ રે. ૧
સામરીયાકી જલખ ખેન કુન ખલખલ રહી રે. જાલ જા. ૨

મધુરી મંત્ર લં જાલખ જાગી, સુની મયરેન અપે મેન તજી;
અંગો અંગ કલેલ્યામે લાગી, તલ્લા; હેલી કુન ખન ગલ રહી રે.

જાલ જા. સાંમરીયા. ૧

ચકિત સુ ચંદ થકિત ધીરપાખે, અહીંધર સરસર ધ્યાન થૂકાયે
ત્રિલોકન ન્યોત લગાયે તલ્લા, ખેસી સુરેપુર સલ રહી રે.

જાલ જા. સાંમરીયા. ૨

સુની મેરો જલત કલેલવા ફેરી, ચપળ ચીત મોજેલી નોયોરી
અજઘેલી ખની સજગોરી. તલ્લા. મેરો તનમન દજ રહી રે.

જાલ જા. સાંમરીયા. ૩

તઈ મેં અનંગ રંગ મદમાતી, પીખાખીન જલત છટક મોરી છટ
તી.

(૯૬)

પ્રલ્હાદકૃતકાવ્ય.

પ્રલ્હાદ પ્રભુ નહિં પાતિલલા, મોરીનીફર નતરફીરે.

આજીજીઆસાંમરીજી

પદ ૧. ઠુમરી.

રાગ લ્હેગી લ્હેગત બનાકે કીધરઝાયારે ૭ એદેશી.

મતલ્લઈઓ મોહન મપ્પરાનગરી,

આપેદરસ ખિત ચુર મરંગી. મતલ્લઈઓ મોહન ૦ દેફ.

નખલ્લંયી જાત લતમનમોહન,

હારે લલ લરે છતીયન મોરી સખસઘરી. આપેદરસ ૧

ફામન મુને માદુ કાલનરસુઝે,

હારે ફરાત્તરે ફલેન મેરો ચીતલગરી. આપેદરસ ૨

અકુઝા જાજે કપેટનું ફફાજે,

હારે ફંસ રાય પઠાજે, જીઆજીજી જગરી. આપેદરસ ૩

ફોન મહીં ખાવે બંસુરીબલ્લયે,

હારે ફોન ચોરે મહીં દોરે દોરે સીર જગરી. આપેદરસ ૪

પ્રલ્હાદકે પ્રભુ પ્રીઆફીખીનતિજાં,

હારે પદ પઈજાં મોરે સઈજાં ફરજેરીફગરી. આપેદરસ ૫

પદ ૨. ઠુમરી.

ધીખધીખરે લેખનવા મેરો નંખ લયો,

રાંકડી રાધા રાજ ચિના ધીખધીખરે લેખનવા ૦ દેફ.

લોમીદે લાગ માગમેં સમાવું.

ફરે સુખ ઘઈ રીસાઈ રંગરસિયોગયો. રાંકડી રાધા ધીખ ૧

ફડસાં નૈ પેફેં કાંખિયું નહિં પેરું,

હારે નહિં પેરું ઘુઘરવાગે ન દૂર દયો. રાંકડી રાધા ધીખ ૨

અખ લેજી લેગ લોગ સખતલકે,

હારે જપુ જનપ તપુ તાપે જંગરંગ રહ્યો. રાંડી રાધા ૩

લેણી ફર બત્તીયાં બલે મોરી છત્તીયાં;

ફરે મો જો મારી મોરારી ફુજરી કો લયો. રાંડી રાધા ૪

પ્રસ્ફાદે પ્રેત્નુ પ્રાણ નીકસ ગજે,

જાગે દીન દારા ફુખત્તારા નહીં જનત સહ્યો. રાંડી રાધા ૫

ગરબી ૧લી.

રાગ ૮ જ્ઞાતમારે દીવાળીનો દંન, ઘેર પેધા સ્થાન્નુ જનન ગજે

સંજીરે મારી સુખે જનની જે જીરે, કુંમન મન જન દામ્ને જીરે. ૧

પોડીરે મુને પ્રેમ તણી જાગી રહે, વસમી પ્રેમે વન્હી જાગીરે. ૨

ખળું છું જનતામાં જેની રેકે, રાજવિના કું રંગ લેનીરે. ૩

ગમે રે નહીં ઘરમાં રું ફરી જોરે, ફીકરમાં ફરકાર્યા ફરી જોરે. ૪

જેનીરે જેલ્લાન છે જાં છાંડી રેકે, ફીધી ગુણ્યાં તે ગાંડીરે. ૫

ઘણીરે મુને ઘરમાં દે ધમકીરે, પતુરાકે મગઈ છે ચમકીરે. ૬

પુરોરે પ્રસ્ફાદ તણો રસી જોરે, જેનીરે મારા દીયામાં વસીયોરે. ૭

પદ ૧ સું.

રાગ ૮ ફરી જનતાં ફળુ કોઈની જાલ, જનતાં નથી જાણીરે. ૧

સીતારામ તણું રોજવાળું, સમજ મન સાધુંરે;

જેને જાણ્યા નહીં જુગ દાધાર, જાણો તેનું ડાધુંરે. ૨

ફળિ કાળમાં ઈછે ફલ્યાણ, જાણ જુગ તણું જોરે;

જેનો જાણ્યા પામે તે દેકે, જાણ પતિ જાણ્યોરે. સીતારામ

તું તે તુછે જુગ જાણું તો જાણ, જાણ કેમ જાણ્યોરે;

ફૂલ્યો સપેનાવત સંસાર, ફોગટ રું ફૂલેરે. સીતારામ ૨

દીપે મૃગ તૃષ્ણા જાણ દીપા, પીધા કેમ કાપ્યોરે;

ધીગો ધુમ્મસે ધા સુર ધાપ, ફીકર નાચેરે. સીતારામ ૩

(૫૮)

પ્રહ્લાદકૃતકાવ્ય.

ચેતચેતચેતાવુંછું ચોર, નેર તાફારું નરસેરે;
જાવ્યો જમ્બૂજંજીરનો ફાપિ, ખલકમાં ખોવાસેરે. સ્તીતા ૧૪
મીઠીમોહ માયાની નજ, જાળ તુને આપેરે;
ખરે મુઠ્ઠીખોળામાં રીશી, ફરશીથી ફાપેરે. સ્તીતારામ ૫
ત્નને રામ કૃષ્ણ કીરતાર, વીકારને ટાળોરે;
કહે પ્રહ્લાદીજો કુરનેડ, કે સ્તીધપુર વાળોરે. સ્તીતારામ ૬

પદ ૨ જુ.

રાગણિપર પ્રમાણે.

ચેતચેતચેતાવુંછું ચોર, ચોઘડી જિંજા ચોખુંરે;
જન્ય જમ્બુજંજીવસર પાયકે કામકમોખુંરે. દેક.
કેકકાળ કુદાણો કુદેલ, લલનલિના ત્નરકોરે;
ચંઠ વાગોળ ધર્ષવનમાંહી, જિંધે શીર લડકોરે. ચેતચેત ૧
ધીર પાવરના ત્નચ માંહે, નડ ફરી થાપોરે;
શીત વરસ્યાસહ્યા તંનતાપ, કોવાડેથી ફાપોરે. ચેતચેત ૨
રૂણી સરપતણા ત્નચ માંહે, થરણવીના ચાલોરે;
વેરીવાડીડે પાડ્યા દાંત, રનાંપાસડેથી જાલ્યાંરે. ચેતચેત ૩
ત્નીડ જનનતણા જવતારમાં, લોગવી ત્નરકયોરે;
મારખાધા જસુરોને ફાપિ, નેરાવજ અડકોરે. ચેતચેત ૪
જકુ જલતણા ત્નચ માંહે, ગોદાઘાલે ઘાંચીરે;
વળીવિપત સમેની ફાંચાત, રનકુનહીં વાંચીરે. ચેતચેત ૫
છેક છેલ્લો મળ્યો જવતાર, સારદેહ પામીરે;
ત્નને લાવથી વાંચવાર, પ્રહ્લાદનો રચામીરે. ચેતચેત ૬

પદ ૩ જુ.

હરીનતમાં હરીતરપુર, નેચામેતો લાળીરે;

જાપે રાખ્યાં જાંનાનાં જઈ, પ્રીતે નન પાળીરે. દેહ.

વ્હાલો ગજરાયની ગતી ભણી, ધીંગો ઘણી ધાયરે,

ભુડ સાપે મયાવી ભુલ, છબી લે છોડાવ્યારે. ફરી ૧

પ્રભુ પાંડવોની પ્રતિપાળ, ફરી પ્રીતે પાળેરે,

થયા સારથી શ્રી લગવાન, વાસી ઘાં વાળેરે. ફરી નન ૨

વ્હાલે પુરી પંચાળીની પુંઠ, દુશાસન ઘાવેરે;

ચતુભૂલે પુરયાં ત્યાં ચીર, મોગાન માં ચાવેરે. ફરી નન ૩

ધન ધ્રુવને જાવિયળ ધામ, જાણ્યું સુખ કારીરે,

માપે મેઘનું રાખ્યું માંન, ગોધર ધન ધારીરે. ફરી નન ૪

વ્હાલે ફુંડી સકારીને હાર, મેહેતા ભુને જાણ્યોરે;

વાણર તે વરસાવ્યો મેઘ, થોફે રથી ચાલ્યોરે. ફરી નન ૫

જેની શ્રુતિ સ્મૃતિ દે સાજ, ચાક્ર્ય હઠ વાળેરે,

ફેરે પ્રલ્હાદીયો કુરુનેડ, લલ્લે લય રાળેરે. ફરી નન ૬

પર ૪ થું.

જે જે ભનડી વલ્લલ નાપિ, હાપિ મ્હારો જાણોરે;

રાખો નનમ મરણની ઘાંચ, અલેપદ જાણોરે. દેહ.

લીડ લંભન લક્ષ્મીની વારે, ચડો ચક્ર ધારીરે;

કૃપા દુષ્ટીથી કાપો કષ્ટ, સદા સુખ કારીરે. જે જે ભનડી ૧

સુધનવાળ તાતાં તેલ, કીધાં તમો રાફાડાંરે;

જેની લોકનો લેવાળ ચ, જીભાલેઈ જાડાંરે; જે જે ભનડી ૨

રાય જમરીખ જીપર ક્રોધ, દુરવાસાજે ફરીયારે;

સંત સારે લોગ વ્યાપ્રાપ, આપે જયતરી વારે. જે જે ભનડી ૩

તાર્છી લક્ષ્મીની સારે નાપિ, કે નાપને નમિયારે;

સુદામણના તાંદૂળ સાંમકે, અપીને નમિયારે. જે જે ભન ૪

(૧૦૦)

પ્રેક્ષાદકૃતકાવ્ય.

જેહેપીતીપ્રતમારીનેઈદેવ, પ્રીતે પાયલાગુંરે,
પારંવાર નમીનમીનાપ, જાલેપદ માગુંરે. નેતે નનકી. ૫
પરિપૂરણ જાપેપ્રતાપ, દયાળુ છાંખોરે,
ફે પ્રેક્ષાદીયો કરનેડ, ચરણ ચીત્ત રાખોરે. નેતે નનકી. ૬

ગરબી. ૧

રાગ (સુંદીર વેણવાગે વેણવાગે. ૭) જેદેરી.

મુને નેઈ નેઈને માધવંજી, જાંખો મયકારે મયકારે, દેક.
કુલુમના ગર્જતી પાણી, મારી નવરંગ ચુંદીતાણી. જાંખો. ૧
કુંછણકાને છેછેડું, માંડું પીપડાવેછે જોડું. જાંખો. મયકારે. ૨
વેહેકારીતો વાતો, મોરલીમાં મંગળ ગાતો. જાંખો. ૩
જળગળી જાપેનેઈ ગરાડું, તુને ફેછે તુને પરાડું. જાંખો. ૪
માંડું મુખડું લાગે મીઠું, જોણે મારામાં ચુંદીડું. જાંખો. ૫
પ્રેક્ષાદતણો નેરશિયો, મ્હારા રૂદેદમળમાં વશિયો. જાંખો. ૬

ગરબી. ૨

તારી ખૂજ સુરત ગીરધારી, મોહન મસ્તાના મસ્તાના. દેક.
શીર પેય મુગર રહ્યો ખાંડો, વરણાગીમાં છે વાંકો. મોહન. ૧
તારી કીકી કામાણગાળી, ત્રગટીમાં તુરકી ત્નાળી. મોહન. ૨
તાડું નાક ધિપકની બન્યોતી, જેણે કાંલે લખે મોતી. મોહન. ૩
તારા મુખપર મોરલી ધારી, મંદ મંદ ફસી મુને મારી. મોહન. ૪
જુલતો ત્નમો નેઈ પટકો, જાણે કામતણો છે કટકો. મોહન. ૫
નેઈ લાલ તમારો લલકો, મ્હારા ચીતમાં લાગ્યો ચટકો. મો. ૬
મ્હારા મનમાં કાંઈ કાંઈ થાતું, ફવેરા નથી રહેવાતું. મોહન. ૭
પ્રેક્ષાદ પ્રભુશું કહીએ, તુને નેઈ નેઈ જેરી રહીએ. મોહન. ૮

ગરબી. ૩

રાગસીયા રાજ રૂપાણા, કામણ રુંડીધું રુંડીધું. રેક.
મોરલીમાં મુલને મારી, ઘાયલકીધી ગીરધારી. કામણ. ૧
ગુલનર ખનાયી ગાંડી, હું જાવી છોકરાં છાંડી. કામણ. ૨
ત્હારું મુખડું લાગે મીઠું, કાંઈ કારણ કૌતકદીધું. કામણ. ૩
તમકારણ તારણ ચૂકી, મેં લાલ, મુરલ્લદા મૂકી. કારણ. ૪
લૂરકીમાં રુંડીતરમાવી, મુને કરી ચોખ્ખે ચાફાવી. કામણ. ૫
મુને દુરીતન મારે મેઢેણાં, મારો વર પીંધે લેઈ ચેણાં. કામણ. ૬
મુને મા તપિતા ખેળી મારે, સારનુડી ધરમાં સારે. કામણ. ૭
પ્રેલ્હાદ પ્રલુહુખ મેલી, ખળવંતા થાલે ખેલી. કામણ. ૮

પદ. ૧

રાગ વેળાવળ, દેદે મૈયા માય માખન શેરી. ખેરેશી.
ફૂલનમેં માર્છ મેરો કુંગનો નીકારો, જેરખેર કહાડું નીકરતી કારો.
મરકી છીનાઈ જાઈ જાઈ દધલારો, મોતનકી માલાનો રીચોરી પોરારો.
ગારી ન્યું નીકારી ખારી મારી દધપ્યારો, બંસુરી ખલ્લઈ લજપાઈ નાંડારો.
એહીકરુન્યાન ખાતલે જખખ નેજારો, કુંસડું પઠાઈ માંસારુ ખેડારો.
ખાવત ખતિરી સલીસરામ સારો, દેખત કનૈયાનુ મનૈ આલ્લુવા રીડું.
ખડો નટખર સૂતઝટખાંધી મારો, પ્રેલ્હાદકો પ્રલુમાઈ ખાપે સુંખી ગારો.

પદ. ૨

રાગ ઊપર પ્રમાણે.

લલી લખેજુ લાન લૈજનલ્લુ કીલાડી,
ફૂલંગયો કાનમેરો ફરીલ કુખાડી. લલીલ્લખુરેક.
લાડી લાયખોરો જાય કાંનફે જાડી,
ક્રોધકરી લયલરી ખખિરું દેખાડી. લલી. ૧

નીતનીત કાપે લાવે રૂપકા તું દહાડી,

કહી મારી કેડે પાઈ બીભારે જનાડી. ભ્રમી ૨

જાસો મતિ તપી છપી કાંનભૂની પાડી,

સુતકુનદીસરીસ વીસ ભઈ ઠાડી. ભ્રમી ૩

ખલગ્રહી હાપિનાપિ લાજે ફરીયાડી,

ભયજનપ્રીતીનીતખાલકું દેખાડી. ભ્રમી ૪

સૂતરૂપે જાંસુલુપે સાહી નીલ સાડી,

પ્રેલ્હાદકો પ્રભુ કહે મારે મોકું માડી. ભ્રમી ૫

રઘુનાથનુનો કાગળ બિતાવ્યો છે.

રાગાપાતળીયાની પાથડીરે, જોદેશીનું ધોળ.

વૈદેહી વાલવધારજોરે,

મહારા. માણવલ્લભ પ્રીએ નાર. વૈદેહીકેલાં આપજોરે. દેક.

સરસ્વતિમાતનેકું નમુંરે, ગાણપતલાગુંરે પાજે,

ખલીહારી ગુરુદેવનેરે, ગાયું ફરીનણોરે મહિમાય. વૈદેહી ૧

સ્વસ્તિશ્રી જાંકાં પુરીરે, સાગરજેરનીધામ,

સતીછો શાસ્ત્ર શિરોમાણીરે, પ્યારીતનકુલુસીછે નામ. વૈ.

કિસ્કીંધાને કાંછોરે, સ્ફારીક શૈલ રાશિ મુખ,

કુરોળખનુન રઘુનાથનુરે, પ્યારીધરોતનહીંમનકરુંકુખ. વૈ. ૩

અકળ કળાછે કરમનીરે, કુળીતે કેમ ભય,

ભયિષ્ય કદાપી ભૂલે નહિરે, ભૂલાપડેતેરીવને બ્રહ્માય. વૈ. ૪

કર્યાંકર્મેયંત બેઠપારે, સુખમુકી સરોજારે સ્વરગ,

ક્યાંથી સાથે જાવ્યો સુંદરીરે, ક્યાંથી જાવ્યો જોડરમો જગ. વૈ.

ક્યાં મર્ગ મારપાકું નવાંરે, ક્યાં ચોરે ક્ષેત્રારે ચારી,

ક્યાં જલ્પમાણકેડે જાવિયારે, ક્યાં પીંજસુરેરે કીધું ફણી-વૈદેહી
 મ્મગમારીને કું જાવી જોરે, નવરીઠાં નનક સૂતાય;
 મનની કુંરો મનમાં રહીરે, જાનડોલ્યાછે હુજનાદરી જાવ્યે
 જોળજોળી જાવ્યારે, વંતવીકર વારંવાર;
 નટાયુજગપતિ જીવતોરે, તેને માંડી કહ્યાસમાયાર. વૈદેહી ૨
 પંચવરી મુકી પરચરારે, જાણ્યા કિસ્કીં ધપુર ગામ;
 ને દીનનાં ગયાંછે નનકીરે, તે દિનનીછે નીંમ્મહામ. વૈદેહી ૩
 જળજળજેર પેઈ ગયારે, સ્ફારીક સૈલ નીવાસ;
 દેહ હમારો ઈફાં રહ્યોરે, પ્યારી પ્રાણતમારીરે પાસ. વૈદેહી ૧૦
 સુની દિસાસો ભાગતીરે, લોમી જાવારે ધાય;
 વ્હાલી તમારા વિજ્ઞેગથીરે, જોઈ ઘડી કહ્યું જીગતનય. વૈદેહી ૧૧
 પવન પુત્રને મોકલ્યોરે, મુઘ્યલેયા વ્રતરે વાંમ;
 મ્મોરી નીશાની જાપી મુકીકારે, વીરજંકો બલરંકોછે નામ. વૈદેહી ૧૨
 મોહનજેજી માયાકરેરે, ને નો વેદન પામેરે પાર;
 નનક સૂતાને સંતારીનેરે, નેત્રવઢેછે જાંસુડાંતીધાર. વૈદેહી ૧૩
 થોડા દિવસમાં જાવ્યુંરે, નેમકરન સઘળારે પાય;
 જાદાર પદમયાનર લેઈનેરે, રાગરોળવોરાવણરાય. વૈદેહી ૧૪
 પત્ર પ્રભુજે જાપી જોરે, હનુમંત જીનેરે હાય;
 જારી રીમાગીને હનુવો ચાલીયોરે, રૂદેસમરતોશ્રીરધુનાય. વૈદેહી ૧૫
 લંકાં પુર પાપન કર્યુંરે, જરોડ વાડી જનૂપ;
 વ્રક્ષ યડી બેઠો ધાંધોરે, બુધે જનક સૂતાનું રૂપ. વૈદેહી ૧૬
 મુકીકા બેઈ નીન તાપનીરે, સતી સીતાજે મુકીરે ધીર;
 ને ને રધુપતિ જોયરીરે, ફાડ મારીતે હનુમંતવીર. વૈદેહી ૧૭
 ગાદ કુંઢે જોજી પેઈરે, હનુમંત તાજ્યારે પાય;

જેડિઝરનેડીને વીનયેરે, ઘસપ્રેક્ષાદીજોરે ગુણગાયવેદેહી.

હનુમાનજીની વધાર્છી.

રાગધોળ - બિપર પ્રમાણે.

વનચર કેહે વધામણીરે, તુંતો ક્યાંથી જાવ્યો મારાવીર.
વીરાકેહેરે વધામણીરે. — ટેક.

ફોણાદિસાથી જાવિયોરે, ફોણાત્હાવું રે ગામ;
કેમ કરીને સીંધુ ઊતર્યોરે, ફોણમાતપિતાનેરું નામ-વીરાને
જારે સુદીકામારા નાથનીરે, ક્યાંથી જાવી તારેરે હાથ;
ક્યાંરે જીરાલે મારો કંપણરે, કેહેને કુશળશ્રીરઘુનાથ-વીરાને
રીઘ સમાચાર ફેરે મુનેરે, હુંતો નામું તુલનેરે રીર;

બ્યાળ હોખવ મારા મનતણીરે, મારાવિપતસમયનારે વીર.

હનુમંતવળતું જોયરેરે, સાંતળળો મ્હારીરે માત;

રઘુપતી તમારાવીલ્લેગપીરે, સદાદુર્ગીજારેહે છેદીનરાત-વીર.

સુધજેવા મુને મોકલ્યોરે, માવું કિસ્કીંધાપુર ગામ;

સીતા સત્યે હું સીંધુ ઊતર્યોરે, વીરજંડોબનરંગોછે નામ-વીરાને.

જનનતી માતા માહરીરે, પવન માહારોરે બાપ;

સેવક છું હું સીતારામનોરે, માડીરાખોને મનડાનતાપ-વીર.

હનુવે કાઠાળ જાપીજોરે, કરીવીનય વારંમવાર;

સીતાસમાચાર વાંચતારે, નૈત્રે વહે છે જાંચુડાંની ધાર-વીર.

મોરછાખાઈ ધરણી તુલ્યારે, હનુમંત જાપેરે ધીર;

રઘુપતિરઘુપતિહોરઘુપતિરે, ક્યારે મળશોતેરે શામરીરીર-વીર.

માતાજી હુરખરીદીને ધરોરે, મુને જાતા જાપોરે જાંચ;

લંકાં સમૂળી ડીખેડીનેરે, નૈતે નાખું સાગરની માંચ-વીરાને.

પાવકમાં પુર પ્રલ્લેહરે, કવું રાવણ રીપુનોરે નાસ;

જસવરતાવું જાખાલજ્જતમાંરે, કહાવું કનીષ્ઠ રામનોદાસ. વીરા. ૧૦
 જાત્તા ઊલંઘનકેમકરુંરે, કપી લોચનકીધારે લાજ,
 અસ્માંડલાગીનેલૂકોકરુંરે, કોતોપ્રિયવીનેચાંપું પાતાળ. વીરા. ૧૧
 બળવંતબાળકું ભેઈનેરે, સતી સીતાએચાંધો રીરીરે,
 લગવતી પીઠાં લામણારે, નેત્રેચાલ્યાં હૃદયનાંરેનીર. વીરા. ૧૨
 બેઈકરભેડી હનુષોકરુંરે મા, દારૂણપામ્યાંરે ફૂજ,
 કાંજેકબાપા જાપો મુલનેરે, લારેલાગીછેલગવતીલુખ. વી. ૧૩
 સીતાકહે સુતસાંભળોરે, કૂળપડ્યાં ચેણીરેખાજો,
 બહુજીકહે બળવંતનીરે, કોઈ ભણે નહીં તેમભજો. વીરા. ૧૪
 જાત્તાભેઈનેચાલીયારે, હનુમંતમારીરે હાક,
 પ્રસન્નબેઝ્યાંવાડીતણારે, બધી પ્રિયવીચેડાપોરે ચાક. વીરા. ૧૫
 અશોકવાડી ઊભડકરીરે, કીધું પ્રૌઢરૂપપ્રકાશ,
 ચૌદહબ્દયોદ્ધામારીઆરે, પાપી પુરમાં પડાવ્યોરેત્રાસ. વી. ૧૬
 રામદવાઈ રાણાકહેરે, કપીરાજનકરોરોરે ક્રોધ,
 મૃત્યુબતાયોકાંઈજાપણુંરે, સાચુંકહોનેભેરાયરભેધ. વી. ૧૭
 હનુમંતકહે અગ્નીપિકરીરે, જાલ્યામોલમારુંરે ભણ,
 કુંડી મુકેતો કારીપડુંરે, મારાપુંછે અધાછેપ્રાણ. વીરા. ૧૮
 ગામતાણાંવીંટ્યાંગોઘારે, ઘણી ઘાંણીનુંરે તેલ,
 અગનીલાગીતે હનુયોજિછળ્યોરે, ભુયોખૂબમયાવોરેજેલ. વી. ૧૯
 પુછપછાડેનેકુદતોલંકામાં લગાડીરે પ્હાય,
 લડકે ભડકા અગનીતણારે, ધુમ્ધોરગગનમાંરે જાય. વીરા. ૨૦
 બરડાખૂંભેપોબહુરે, કરેનારીજો નાશારેનાશ,
 જોગણપથાસવાયાવાયરારે, ભૈનેઅગનીબળ્યોછેજામસ. વી. ૨૧
 લત્કનું લોચનજમાયીયુંરે, સદા રામનીકરતોરેસેવ;

નનક સ્વતાને પામે પડ્યોરે, જાણી દાસ પ્રજ્ઞાદનો દેવ વીરાન

સીતાબુનો સંદેસો. રાગસોરડીગરબો. ૨૨

હનુવાહરીને કહેલે એટલુંરે, કઠણકાંમે મારા કમનાંયાંકલે,
વાલપણમાં મેંનણ્યાવાલમારે, રણમાં રોતાંમેલ્યાંકાંકલે. હનુ
હમોજતાનીજયગુણનાંત્રચારે, તમોછોગોવિંદગુણતંડારલે,
સુરેપતિશંકર શીષનેસારદારે, વીરંચીવેદનપામેપારલે. હનુ
પુરંદરરૂપપ્રભુજીતમતાણુંરે, માફ કરો માહારોજપરાધલે,
સંકટમોચન ચનરાયીરે, સ્નાંતળલેસેવકનનનોસાહલે. હ
હમોજપરાધાગહરીને ફૂલીયારે, ચૂકીરેકાંઈરાંમચરણનીસેવલે,
ખોછુંહરીનેમનરિંગાવીયુંરે, ધર્યોરેકાંઈમનમાંમેંજકમેવલે. હ
જીલ્યાલેંરણ તુંથઈમાહરીરે, કહ્યુંરેકાંઈપ્રભુને કઠણચનલે,
લેને સારૂ શીક્ષામાગતીરે, કેકરવી શાસ્ત્ર થકીછેદનલે. હનુપે
કાચીક વાચીક મનસાપેસફીરે, કઠીરેકાંઈજાજ્ઞાપ્રભુની પાંડલે,
પાપપૂરવનાં પ્રગટ્યાં માહરાંરે, કેદવેદીધોપૂરણ દંડલે. હનુયાનું
હરીને જણાગમતુંમેંતોકહ્યુંરે, મોહલીયા મૃગકારણીજેવનકો
હાપે કરેલાંહે જેવાગીજારે, વીસારી તેકારણાજીવનલે. હનુ
માફ કરો માણીકહો માહારે, ડગલેપગલે માહારાદોષલે,
કીડીજીપર કટકરુંજાવડુંરે, કેધરવો રાંધણીપરીજાં રોષલે. હ
જીવણાજીવનેહૂતો માંછલીરે, કેતલસુંતમદરશાણેકાલલે,
પ્રછોયાંસુડીયાં મારાવાલમારે, કેકરવાપ્રાણજમારાતાલલે. હ
નનકપણરાખ્યું બહુ નસનાકરીરે, કેત્રંજકતોડીકીધુંકામલે,
તેદીનસાં સુખજાંબહુસાંત્રરેરે, કેપરણ્યામુલસાપેશ્રીરામલે. હ
પ્રીતમકેહેતાવાલીમુનેપ્રાણધીરે, કેમથેજીવતવિષનુંઝાલલે,
જમજાપેલણીજરજીસાંત્રજોરે, પ્રભુપામેમાનુંતમારોપાલલે. હનુ

મોરછા ખાઈ વળતાં ધરણી હજ્યારે, ફરફરેલ તું નુવડા માહારાને,
પ્રત્નહાદના પ્રેતુએ જાળખાં ફર્યારે, નેત્રે વહે જાં સુનીધારાને. ૧૨

પદ ૧ રાગભરવી ગનપત્ની.

રાગ ૮ મંગલરે ગાયત સફલ જીનનાર. ૭ જે દેરી.

દરશનરે દીન્યો મોઢું ડાકોર નાથિ, દીને મોઢું ડાકોર નાથિ. દરશનરે.
સંસાર સુખે જુખે પી મેં નનન્યારે,

જાળ નહિ ત્નાજ્યો વામે કાપિ. દરશનરે. ૧

ફલપ વૃક્ષ તણ કોન સઠ ફલેરે,

ત્નર ન જાવલ સેં જાથિ. દરશનરે. ૨

તુમ પીતુ માતુ સફલ સહોદરે,

માલીક જડે મોરે નાથિ. દરશનરે. ૩

જીવન પ્રાન પીજા તુમ મોરારે,

સંકટ સમે મેરો સાથિ. દરશનરે. ૪

પ્રત્નહાદકે પ્રેતુ જુખે મેં જુજાતારે,

ફરજી ગ્રહો મેરો હાથિ. દરશનરે. ૫

પદ ૨ રાગાડિપર પ્રમાણે.

હોડાકોર ઘાલેરે તુમ મોજે ફુજું ફરો, તુમ મોજે ફુજું ફરો. હોડાકોર

કામીરે ક્રોધી કપરી ફુલોલીરે, ફઠણ કાળકો છરો. હોડાકોર. ૧

પરધન પરમન તરણી સેં લગ્યો તનરે, પંચલયી તન્યાં ઠર્યો. હોડાકોર. ૨

જુઠો ફું જુલમી બુંગી ધૂતારોરે, ખોરાકામ માં ખરો. હોડાકોર. ૩

છાપતી લકડુંડી કર માનારે, નંને જુગમેં નરો. હોડાકોર. ૪

તેવોરે તેવો પ્રેતુ ફરમી છું ફેવોરે, જાંનો જાપકો ધરો. હોડાકોર. ૫

પ્રત્નહાદકે પ્રેતુ માલીક મોરારે, તથા સે નીવલે ફરો. હોડાકોર. ૬

નીંદરીજાં મોરીરે, બીગરી બલમાતોરે કાલ, બીગરીબલમા
તોરેકાલ. નીંદરીજાં મોરીરે. દેક.

કારીકારીબાદલ બીલુરી ચમકરહીરે, બેરીધનરસોગાલ. નીં
સોલરેરંગારસભુ પીઆકારનરે, બેરીધીલરફુદાલ. નીંદરીબર
ચમકચમકજિહ ન્યોતી લોવનમેરે, બંસરીફારહીબાલ. નીંબુ
ચરપરીલઈચીતજંગમેરંગનકીરે, તખ્તનગાએમેરોરાલ. નીં
પ્રલ્હાદકેપ્રભુ તલફૂરતજીરે, લંપરમનકું નહિલાલ. નીંદરીયાં

લંગરવા મોરાંરે, અબકયું પાણિમેંપરે, અબકયુંપાણિમેંપરે. હોલંગર
ગુપચૂપરેનામેનાતોડતોડુંગરે, રૂમધુમધુમનૈકરે. લંગરવાં
કડબારેકાંખીલભુગેનધુધરવારે, લેનુમેક નરાફરે. લંગરવાર
તેલફુલેલ સુમેલનહીસોફાવુંરે, સનગાર નહીંધરે. લંગર
લેગનલઈલઈલંગલમેબસનારે, રોઈરોઈજાંખીયાંલરે. બંગ
પ્રલ્હાદપ્રભુ મોયકુબીસારીરે, ફરબતીયાં લેનુમેરે. લંગરવા. ૫

રાગકામણગાળા હોકાન, ૭ એદરી.

મોરલી મોહલરેલીરે બંસીલનહુલરેલીરે, રાબસુણીનેચરો.
રીલાગીચીતમારે. દેક.

એકામણગારીજતિધારી, વસીકરણીન્યાંવાગી;
મેંલેસુતીતીઅપનેલુવનમેં, અડપઅબકીનગી. મોરલીની
એકસખીફેસાંલળબેની, રૂડેલાલનોલરકો;
એકસખીફેબાંધબીગારી, બેરીયાંસનોફરકો. મોરલીની
એકસખીફેબીપાયકરીએ, એકેયુંમુલનેલાગે;

ખનહુંડી સખખાંસ કટાવું, હેરણ મ્યાંથી માગે. મોરલી ૩
 ઘેલી ગોપીતું નવ જોપી, ખોલ સુણીને લખવું;
 ઊંઘ તણા ઊપેને નહિં પૈસા, મોંઘું માવને મળવું. મોરલી ૪
 તું છે ઘેલી નાસે પેહેલી, શું જમને સમજાયે;
 સાન કરીને શામળીઓળ, ખંસીમાં ખોલાયે. મોરલી ૫
 એક ફેરે શીદ જાળ યડાવો, ફેરે ફેરે ફેરે ફાળો;
 મંત્ર તંત્રને તંત્ર તરેલો, નખરો નાડવાળો. મોરલી મોહ ૬
 કામ વિષે જોજન મદમાતી, વાંકાં કાફો વેણ;
 પ્રેમ્હાદવ્યાસનો પ્યારો નરખી, હરીયાં સજિનાં નેણ. મોરલી ૭

ગરબી રજુ.

મોહન મોરલી ત્હારીરે, દે દીસે કામણગારીરે; ખડુ જારી વાગી
 તાહારી ખંસરીરે. દેક.
 મોરલી ત્હારી મોહ તરેલી, પીતડું લીધું ચોરી;
 શાબ્દ જાવીને વાગ્યો સુંસરો, કાળસું નાખ્યું કોરી. મોહન ૧
 ખંસી વાગી જખડી જંગી, ત્નાયું ફું લગપાત;
 શુધ સાતને ત્નાતલ ત્હલી, ખની ગઈ ગુલતાન. મોહન ૨
 ફડલાંતો ફોટે સોહાવો, પેગે પાલીયાં ઘાલી;
 કાંચલડીની કોસો જગાડી, જવળા સૈડકાવાળી. મોહન ૩
 જાંખે તો સિંદૂર સોહાવ્યાં, નાફે ચાંદલો થોકેડી;
 કાળજાં જાંબ્યાં કાનમાં ખેમ, ખની ગઈ ઘુંગાંડી. મોહન ૪
 તાંત બિના ત્નીંતે ત્નકાતી, છૂરા શીરના ફેરા;
 ફેરે ત્નીં ફેરે ફારણીએ મેં, વડ્યા ધરીયા વેશ. મોહન ૫
 દ્વાર પીઘાડાં નફરખાં જાડાં, ચતૂર પર્ષ ફું થૂકી;
 ધાવતાં ખાળક તરછોજ્યાં, પેળીને પડતો મૂકી. મોહન ૬

(૧૧૦)

પ્રેલ્હાદ્વ્યાસના કાવ્ય.

ઘાયલકીધી લરકે લીધી, પૂરણ પ્રગટી પ્રીત;

પ્રેલ્હાદ્વ્યાસના પ્રેલ્હા ઊપર, ચોટ્યું માંડું ચીત. મોહન. ૭

ગરબી ૩૭

કૌતક વાળો પેલો કાંન, કાંમણાળો પેલો કાંન, કોણ મંત્રલરીકૃ-
ષણ જનને જનસરીરે. દેક.

કાલ સાંભરે સાંભળ બેની, ચમૂના ગઈ તી પાણી;

જાલ બેલો આંખો ચમકારે, મહીડાં કેરો ઘાણી. કૌતક. ૧

સુનને દેખી ફરતો સેખી, જોજનનેર જાણાવે;

લૂરકીનાં ખીમદની માંખી, સરખી નરખી ફાવે. કૌતક. ૨

પાળા ફરતો ચિતડું ફરતો, સ્નાન કરી સમન્નયે;

મીઠું મોહલરેલું જોલી, પ્રેમ ઘણો પ્રગટાવે. કૌતક. ૩

ચોટી ઊપર ફાથિલગાડે, ચંતૂર વગાડે ચપેટી;

ઘાયલી કીધી લરકે લીધી, કૃષ્ણ કારમો કપરી. કૌતક. ૪

મોહ લગાડે સગપણ કાઢાડે, પાતઠરે બે નાલી;

નાનકડો છું દીયર જામો ને, તેમો જામારી લાલી. કૌતક. ૫

સ્વપ્ના સરખી કીધી નરખી, નેત્ર ધાવથી મારી;

પાંન ચાવી ને પાતળી ચોદે, મુઠ ઊપર પીયકારી. કૌતક. ૬

સુખ જહૂ મળીયાં જહૂળ કહળીયાં, પાતે વળીયાં નીકી;

પ્રેલ્હાદ્વ્યાસનો પ્રેલ્હા મુનને, વ્હાલો આંખની કીકી. કૌતક. ૭

ગરબી ૪ થું.

જરરર સાંભળ બેનીરે, જરરર સાંભળ સૈયરે શું ફરૂં રામ-

ળીજે કાંઈ સુને નહીંરે. દેક.

માયા લાગી મોહન ચંરની, ઘરની પાતન સુઝે;

કામ કાન કાંઈ કહું નહિને, ઘરમાં ઘડી ન મુને. જરરર. ૧

રીસાઈ ખેસે ને રંગીલો, જોકે ધિયસનવ જોલે;
 બજબજ ધાતિ બજતી છાતી, ચીતચડે ચક્રોળે. જરરર. ૨
 બુમનાં જારે ગૌધેન ચારે, યાતલજીંલે બાણી;
 તરયાં ખેડીલાં દોળીદેઈને, લજીં તરયાં હુંપાણી. જરરર. ૩
 ભમવા ખેઠી મોરલીમેઠી, ચાઈ ચીતમેં નરખી;
 ફરપો ફોળિયો ફરમાં રહ્યોને, પઈગઈ સ્યપ્તાસરખી. જરરર. ૪
 સ્તરનુરપીયરને સંગાં સંબંધી, મનુષ્ય ત્નેગુલજગ્યું;
 જરસપરસ જમવાત ચલાવી, યકુચરને કાંઈ વળગ્યું. જરરર. ૫
 બુલમકરતા બુદુવાળા, ખાવી જાખરી જાપે;
 લતીસતી નેરાબર બ્રાહ્મણ, રીરપરલીંબુકાપે. જરરર. ૬
 દોરાખાંધે ચીઠી સાંધે, મુખન ફરવે મીકું;
 પ્રત્નહાદ વ્યાસના પ્રભુ યિનાતો, તારે લૂંતકું પેકું. જરરર. ૭

પદ ૧ સુ.

રાગના કરાણ નેન સેન જાન. જોકે રીનો ખમાય.
 જોકે હી ગોપાલજાત તુહી રૂઠો ન ચાહીએ;
 પ્રભુ તુહી રૂઠો ન ચાહીએ, તા જોકે હી ગોપાલજાન. દેક.
 માત રૂઠે તાત રૂઠે લાલી જોર ત્રાત રૂઠે;
 નારી જોર નાત રૂઠે, મનમેં નાજાઈએ. જોકે હી ગોપા. ૧
 સાસરી મુસાન રૂઠે, જોતી જોર બાળ રૂઠે;
 વેદી જોર ફાલ રૂઠે, કહાં પ્રભાઈએ. જોકે હી ગોપા. ૨
 કાકાહી કુટુંબ રૂઠે, ત્રાઈ જોર બંધુ રૂઠે;
 સગાંહી સંબંધ રૂઠે, યાદુ નહી ગણાઈએ. જોકે હી ગોપા. ૩
 કહન પ્રત્નહાદ દાસ ચરણ મલદીતે વાસ;
 સ્વામી હે તીહારી જાસ, પરમ મુખ પાઈએ. જોકે હી ગો. ૪

દુનીયાંનો દાવ દાવ મંન માન્યું જોલે,
 મંન માન્યું જોલે પ્રભુ મંન માન્યું જોલેરે, દુનીયાંનો દાવ ૦ દેક.
 કોળી કહે જીગાસ્યો કામ, જાપકો સન્નયો નામ;
 કોળી કહે કમાયો દામ, કોળી રાખે ચોળેરે. દુનીયાંનો દાવ ૧
 ખૂબ ફીલસાય ખાર, જોલતાં મોઢે ખિયાર;
 હસી કહે હાથે તાલ, મદ માં ફીજોલેરે. દુનીયાંનો દાવ ૨
 નારી નાત સ્ત્રીની ત્નાત, લતત હૈ લનુની તાત;
 કોન કહે પ્રભુ ફીવાત, રાખલેઈ રોળેરે. દુનીયાંનો દાવ ૩
 કહત પ્રલ્હાદ દાસ નહીર ખું જીન ફીઆસ;
 પ્રભુ માંકું રાખો પાસ, નાચેત મતોલેરે. દુનીયાંનો દાવ ૪

ને ને લુગરાન જ્ઞાન, સુન પોકાર મેરી;
 સુન પોકાર મેરી, પ્રભુ સુન પોકાર મેરીરે, ને ને લુગરાન ૦ દેક.
 કામ જાંધેયો મદ, તફી લલ્લ્યા જ્ઞાનંદ કંદ;
 નંદનકે નંદત ભુ, પડ્યો કંદકેરીરે. ને ને લુગરાન જ્ઞાન ૧
 સ્વાયવ્યો તફી ધર્મકર્મ, મોક્ષકો નલ્લન્યો મર્મ;
 કેસે પાણી ગતિપર્મ, રહ્યો પાપધેરીરે. ને ને લુગરાન ૨
 ધોર ગાભુ રહ્યો કાળ, લન્મ મરણ તખરી આળ;
 તત્તનકે પ્રતિપાળ, જીનીઆખિર જેરીરે. ને ને લુગ ૩
 કહત પ્રલ્હાદ દાસ, તનકો ફી મીરાયો ત્રાસ;
 પડ્યો આપ ચરણ પાસ. રારન જાયો તેરી. ને ને લુગ ૪

નઘોરલેને પ્હાય દાય, રેતયેત પ્રાણી

યેતયેતપ્રાણી જ્ઞાપ્યાયેતયેતપ્રાણી, નઠોરલેનેલાપદાય. યેત
 દુર્લ્લભતું પાયો દેહ, નાપિસંગકીને નેહ;
 યેદતો યેખાણે નેહ, યેતફેત ખાણી. નઠોરલેનેલાય. યેતયેત
 દેખતામાં દીનનય, ડિમ્મરથી જો છો પાય;
 ક્ષાણુંલંગ તોરીકાપ, કાપે હુંલ પાણી. નઠોરલેને. યેતયેત
 જ્યેકદીન કરીડોટ, જમડા ખાવી ખાલે કોટ;
 કાળ નો ચલાવે ચોટ, નાંખે નફે ખાણી. નઠોરલેને. યેતયેત
 ફહતપ્રેક્ષાદ્રાસ, યિલમકો નહિ ચિમ્બાસ;
 ત્નલ્લે રયામ સ્વાસો સ્વાસ, દેહનેહ લ્લણી. નઠોરલેને. યેતયેત

પદ. ૫ મું.

સત્યશ્યામરામનામકુંડે ખિહારી;
 કુંડેખિહારી, ત્નલ્લે કુંડેખિહારીરે, સત્યશ્યામરામનામકુંડે
 લેનેલાય કૂડોદાય, ત્નલ્લેલુદરકુંલાય;
 નામનકો કીને નાય, ડિતરીએ પારીરે. સત્યશ્યામરામ કુંડે
 ક્ષાણુંલંગ જ્ઞાપ્યાજંગ, દીપકેપડેપતંગ;
 લેસોફે પતંગરંગ, પદાસતાં નહિ વારીરે. સત્યશ્યામકુંડે
 ખડીફે ચોરારીચંત, રહ્યો કાળ કરડીદંત;
 ત્નલ્લે જનંતજનંત. શ્યામસુખકારીરે. સત્યશ્યામ કુંડે
 ફહતપ્રેક્ષાદ્રાસ, ઘડીદીન પીતેમાસ;
 જ્ઞાનકો કરો પ્રકાશ. ત્નલ્લે જંસીધારીરે. સત્યશ્યામકુંડે

પદ. ૧ મું.

રાગરહરીગુરુસંતોષીકરીએરે સેવા) એદેશી.
 જાંખજીવાડીનેલેનેતુંપ્રાણી, રુંખેઠોછેતુંખાણસખાણી;
 માંથે મરણની વાતનલ્લણીતો, કાળકુંડુલીગડગડેરે.

(૧૧૪)

પ્રલ્હાદ કૃતકાવ્ય.

તુ ષ્ટાના પુરમાં શું નજે તણાયો, દેખી પેખી ને તું રું રે જંન્યો;
 ભંડરાજ પ્ત્રી માં શ્રી હરી જો નાચો તો, તૂંડ્યો સંસારના સુખમાં રે;
 જાત્ય માત્ર સુખ સંસાર નાણી, રું ખેરો મૂરખ માઝા ખતતાણી;
 જાણે દાદણ હું ખેની ખાણી, પડ્યા નો પતો લાગે નહીં રે. ૩
 મનુષ્યા લન્મ ફરી નહીં આવે હાથે, તે તું વીયારી જો ને દલસાયે;
 લેમ સાગરમાં રત્ન ના ખેતો, સો ધ્યું હાથે આવે નહીં રે. ૪
 વીસવાસરાખી લજે લય ફારી, તો તરી ઊતરો સિંધુ રે પારી;
 જાગળ જને કલત્ત જો ધારી તો, પ્રલ્હાદી જો ફેરે પારે મું રે. ૫

પદ. ૨ સુ.

ઘેર આવો તે ગોપી નારે કાલા, જાને દવધાયો શ્રી નંદનના લાલા;
 તાથ તપી શંખે નાના ફાલા, તો પ્યાલા પાઈ જો પ્રેમનારે. ૧
 આવો તો જાલીંગ ન લીને, પ્રેમ તણા રસ પાઈ ને પીને;
 દલસડાં ને દરશન રીને તો, તામનો નીરવા ફડી ન જો રે. ૨
 કુમકુમ ફેરા છાંદા રે વાવું, માંહી મોતી જો ના ચોડ પુરાવું;
 તરી જા તો રણ ખાર જંધાવું, યાલાને ચંધાવું વીવેડ રું રે. ૩
 જીવ થકી ઘણાં ચ ત્ત કરાવું, ઈચ્છાવર ઈચ્છા જો કરાવું;
 મારે હાથે મુગટ ધરાવું. તો મોતી લદાવું ખુપમારે. ૪
 ફેરે પ્રલ્હાદ ઘણું રું રે ફહી જો, હેતને કાલ યદ્યારો રે હુઈ જો;
 પુરાહોય તે પૂરવની નાણો. તો, ચૂંપેથી જો રસ ચુંપી જો રે. ૫

દ્વાગ ૧

રાગ દકનૈ જા જો કનૈ જા મેરો મન માનો કનૈ જા) જો દેરી.
 શ્રી ઘનશ્યામ હો શ્રી ઘનશ્યામ, દ્વાગુન જંતે શ્રી ઘનશ્યામ. ટેક.
 જાળીલ ગુલાલ જીડે ખતિ જાત્રો, રંગ રેલ મચી ગો કુલગામ. ફાગ.
 ગોપી ગોવિંદ ને રાધે રૂપાળી, રંગાળી ડાવત શ્રી જાળી રામ. ફાગુન.

ગોપીકે હાથે ગુલાલકીજોરી, કરપીચકારીલીપૂરનકામ. કુ. ૭૩
આણંદ. અંગ ઝિમંગહીજાઓ, હોરીખેલનકીમોરીવિહામ. કુ. ૭૪
કાગુનનાસકી હોરીચેરમતાં, ગોપી મરનનદને મુકીરેમામ. કુ. ૭૫
પ્રેલ્હાદકે પ્રભુતુમસે નહીકાં, હાંતો રાધેપ્યારીનહીનામ. કુ. ૭૬

કાગ. ૨

કેશવલાલહો કેશવલાલ કરપીચકારીલે, કેશવલાલ; દેક
ગોકુલગામ કીહો ગુનરીરે, ખેલતખેલતનંદનુકેલાલ. કુ. ૭૧
રાધેને કૃષ્ણદોરંગ રૂપાણા, ચમકતઆંચલીઓરે રૂપાલ. કુ. ૭૨
પાડિંમેરુમજુમજાંઅરઅમકત, ખેલતકુંભમેંગોપીગોવાલ. કુ. ૭૩
કુનકુમકેસરકેરેરેછાંટણાં, જોરઝિઘાયતજખિલગુલાલ. કુ. ૭૪
તાલપોખાલ આંઝડફૂજાલત, તારદખેનુંખલ્લવતતાલ. કુ. ૭૫
કહે પ્રેલ્હાદકૃષ્ણછબીનીરખત, ઘણુંઘણુંજીવોએગોપીગોવાલ. કુ. ૭૬

કાગ. ૩

ગીરધાદીહો ગીરધારી, ગૌયાંકેચારન. ગીરધારી. દેક.
પેરધેરપેટભરતફુપ્રીતમજી, કાંબરીહોડીતેંકારી. ગૌયાંકે. ૧
મામાકેનાસનાસજાએનીકસી, હમસેનીકારતક્યુંગારીગૌ. ૨
કપરીકોર ચોરમહીગોરસ, હમેરીધુંધીયાંતોકારી. ગૌયાં. ૩
મોહનમસ્તલયેતુમમોસે, જાખખતે પીચકારી. ગૌયાં. ૪
હિડતગુલાલખ્યાલમુખગારત, રંગિડાલતજતિનારી. ગૌયાં. ૫
પ્રેલ્હાદકે પ્રભુઅખકહાંનજોગે, જાઈમીલીસખખીનનારી. ગૌ. ૬

કાગ. ૪

ખલનારીહોખલનારીક્યામોસેખોખતકોખીનનારી. દેક.
કુરતગુમાનસાંતરાખીખનકું, નેનુનચાયતક્યુંતનારી. ક્યા. ૧
ધેરખેડીહમસેખડીખીનતા, મેંગોકુલકેગીરધારી. ક્યા. ૨

(११५)

प्रल्हादकृतकाव्य.

ने ल्हाधु लान जलीसे मे वार, देखिगी मृगत मेरो जितारी. ३
ने मृग नेनी मोसे तु म दारे, तो पराणे मोछिं प्यारी. ४
गोप गोपाल जेडे जेड मीलमे, जेड मील भ्रमणीनता ठारी. ५
प्रल्हाद प्रे लु फोड पलछे, छरर छोर त पीयकारी. ६

शृंग. ५.

नरवर जाल हो नरवर जाल, हो होरी जे जल नरवर जाल. ७
यंर मुंभी यतुरा यली जार्छि, यलकतयां छी जे जल जाल. ८
गोपी के संग मुरंग छि डायत, प्रे जही जे जल नं छे नु के जाल. ९
जली ज छि ठा जे छे जे नल जाल, यंग मृंग मृग जाल. १०
पुया पुया यं छे सर कु म कु म, पडर त छोर त देवत जाल. ११
हारी सारी श्री नारी सौ जे जल, गाल जल यत देवत जाल. १२
प्रल्हाद काही प्रे लु कु ज धायत, लर मो ती यन डर कु यन जाल. १३

शृंग. ६.

हो होरी हो हो होरी, मोहन मस्त रमे. हो होरी. १४
प्रीत म हृषी जनी पीयकारी, रन भुज जार्छि राधे गोरी. १५
सुख गोपी जन मीली घे खो डने यो, रंग की गाल रीर पे होरी. १६
गोपी जे गो ४ डोर दे रामो हर, रीर की गाल रीर के होरी. १७
रंग की दे ल म गार्छि रंग रसी जे, सज सजी यन लीन गार्छि लोरी. १८
जालत यंग मृंग जाल डड, जाल जल जल म से मोरी. १९
प्रल्हाद प्रे लु पडर गोपी ज, लीरी लीरी लून म योरी. २०

होरी. १ राग काँडा.

रहे जो रघुवर रंग छि डाये. १ जे दे री.

होरी जे जल कुन जिहारी, जाल नं राय नु ड जाल जाल. २
गो कुल गाम के हो खो य दे दे, दे जो कृष्ण ने राधे प्यारी. ३

સંગ સોખા ખળી લક્ષ્મી પાંચવા, દેખો સંગ મીલી શ્રી ગનારી. જા. ૨
ગોપ ગુલાલકી લરી રે ગગરીયાં, દેખો સુંદીર કપીયકારી. જા. ૩
ચુવા ચુવા ચંદન કે સમ કુમકુમ, દેખો રંગ ધીડાવત તારી. જા. ૪
પ્રેલ્હાદ કે પ્રભુ ખૂબ હી ખેલત, દેખો ચલકત કી સબુકી નારી. જા. ૫

હોરી ૨. રાગકાફી.

સોખી ખલકે રેયામ સંગ હો હોરી રે, મેં નડે સે ખેલુંગી એકી કપરી ધાન
ખેની ખલકે શ્યામ સંગ હો હોરી રે. દેક.

એક દીન ચુમના નીકટ ઘાટ મેં, દેખો ચીરગ જે મેરો ચોરી હો મેં ૧
એકલી લ્યાત લનતી મધુરા મેં, દેખો જાયત હોર ફી હોરી રે. મે. ૨
ઝગરો મયાવત બુઝીરી તુફો, દેખો દધીકો માટ મેરો હોરી રે. મે. ૩
કરસે પકરકે સફુ મેરો ચુંદરી જાં, દેખો માળા મોતન કી તોરી રે. મે. ૪
ગીરગ જે મોતન સઘરી હોર હોર, દેખો ફૂરગે ચુંદર મોરી ફરી રે. મે. ૫
પ્રેલ્હાદ કે પ્રભુ દેખ મદન લક્ષ્મી, દેખો લીલી લૂલ્લ માંહી રોરી રે. મે. ૬

ભાગ ૨. બં.

જોત્રાના વિલાપ.

પદ ૧

રાગ રસપન્ના કોષિત ફીરે એક જીનારાલ મધુનાથ. ૧ એ રસી
હવે ફુંતો રુંકરે હવે ફુંતો રુંકરે, મારો રાલ ચહોરણ પર, હવે ફુંતો રુંકરે
એકો માળ મુખ કર મૈ ગયું ને, પામી દુખ ખપાર;
રોઈ રોઈ લાલ કરો લોપનીયાં, નેત્ર વહેળળ ધાર. હવે ફુંતો ૧
કહો નાથિનુ હવે રુંકારો, તૂંડું મુગને નાંખે;
છાતી લરી લરી રૂપે છબીલી, જલિની સાસા નાંખે. હવે ફુંતો ૨
પુણે નહિં લવા દેણિં તમને, માંનો માહારા નાથ;
અભિમન્યુ નાંને નહિં ત્યાં, અખળા ઘસતી હાથ. હવે ફુંતો ૩

(૧૧૮)

પ્રેલ્હાદકૃતકાવ્ય.

કાલ્પણચરણી કાયા થઈ ગઈ, વરવા થઈ ગયા વેર;

પોડ મુકીને ખાચ પેછાડે, કાફાડે રીર નત્તેશાં હવે ફુંતો. ૪

ફું ખપરાધણ કાલ ન જાવી, લખ્યા લેખથી ચૂકી,

રાત નમો રહ્યા યુદ્ધે ચડ્યા મુને, કોના લગ્નને મુકી હવે ફુંતો. ૫

પાપી પ્રધવી મારગદે મુને, જીવત થઈ ગયું ઝેર,

હમો તમો હવે ફ્યાંધી મળશું, સ્નાત નત મનું વેર હવે ફુંતો. ૬

કોણ મર્યાદા કોઠાર ચિયા, પાડ્યા અંતર ત્રાસ,

ફુરલે પન એ ફુલ પાપીનું, બને સત્યાનાશ હવે ફુંતો. ૭

ફું જોઝારણ ફું કુત્યારણ, બેઠી કંપ વળાવી,

મામા જીનું મૂળ નને, મુને, પાટા બાંધી પરણાવી હવે ફુંતો. ૮

પીગિજીને પરસાદન પીરસ્યો, ચાખ્યો નહિં રસ યામ,

હવે વલે મારી રીયારો, રૂઝ્યો માફારો ચ્યામ હવે ફુંતો. ૯

હવે દરશનિયાં ફ્યારે દેશે, બેસીએ છેડા છૂટે,

પ્રેલ્હાદ કહે કરમે કર દેઈને, કંઠ્યા માધું કુટે હવે ફુંતો શુંકરો. ૧૦

ઝારખી રત્ન.

સાંતળણ સુંદરી રે મહારી પ્રાણ પ્રીયે તું નાર, સાંતળણ સુંદરી રે વે

કંઠ્યાનું કંઠ્યાંત નેઈને, ઝાંખો પડીયો ત્તૂપ,

જાવડું તું નોફોતો બલણતો, રામ તારૂં રૂપ સાંતળણ સુંદરી. ૧

મૂખડુ તારૂં પંદ સરીખું, નેન ચડાવ્યાં બાંણ,

ફીકી તારી કામણાગાળી, હર્યો અમારો પ્રાણ સાંતળણ. ૨

વહાલી વચન રૂપાળાં તારાં, મીઠું મુખે તાંખે,

મામાએ મન ગમતું કર્યું, હવે રીંદ નીસાસાનાખે સાંતળ

મનની ઈચ્છા મનમાં રહી ગઈ, ધાત્યું થઈ ગયું ધૂળ,

એકવાર જીવતો આવુંતો, કાફાડું માંમાનું મૂળ સાંતળણ. ૪

શાસ્ત્ર સ્મૃતિવેદ જોયરે, પંડીતનનને પુછ,
 પ્રેમદાનેતો યેઊભવાહાલો, વ્હાલી મરદને મુછ. સાંતળળ. ૫
 આહ્વાણને ગાયત્રી વાહાલી, વૈશ્યવેપારે બુધ,
 રત્નને તો સેવા વ્હાલી, વ્હાલું કાચીને યુદ્ધ. સાંતળળ. ૬
 ડાહ્યાંછે વૈદ્યનંદની, રાજોને પરીતાપ,
 રાણયુદ્ધેથી પાછોવળુંતો, લાભે માહારોબાપ. સાંતળળ. ૭
 રાણમાં રીપૂષણવારબુએછે, મુકો પાલવ ભાટે,
 પાછી પાત્ની નહિંતરવાનો, તેતો શીરને સારે. સાંતળળ. ૮
 છેલ્લું મળવુંછે માનીતિ, બેલું ખાંડાધાર.
 હુયીરું તો જાવી મળરું, નૈતો નરવરદોર ઝપાર. સાંતળળ. ૯
 કેડેથીતોફુલો ખોદાવે, દારૂણલાલયોલ્ય,
 પ્રત્નહાદફતેલુંતો મળરું, નહિંતર પેલાલય. સાંતળળ. ૧૦

સાધણ ૧લી.

રાજાઉદ્ધવીય મોખતતોડી, બેદરદીરેદીવાનાઝમેદેશી
 માંનાઘડે કદમડીછેયાં, મેરોલીનોચીરનંદલાલામનધુયોમોરી
 બૈયાં. દેડ.

ચીરચોરીકદમચડબેદે, પ્રભુપડપંચી પેલમે,
 સખસખીયન મનશામકુંચાતી. કદમનમખીનસમે,
 લ્યોચીરકડીલલચાવે, કદદેખલાયતડેઆં
 મેરોલીનોચીર નંદલાલા, મનધુયો મોરીબૈયાં. ૧
 છલકીનોછબીલાછેલા શાંમનનેતુમશા સાપ,
 મેમકુંલાલકી મારી નનુગદમધકુખાર
 તમોશાંમનથી શરમાલા, કદમધરકદેલેઆં,
 મેરોલીનોચીર નંદલાલા, મનધુયો મોરીબૈયાં. ૨

(૧૨૦)

પ્રજ્ઞાદહૃતકાવ્ય-

ખજ ખડી ખની ત્રાચારી, લંપટ મન ત્રાચારી,

મેં ચુનેગાર ગીરધારી, કોણિ ઘેર નેં કુહાવે,

તું મજે માગો સો જાણું, માંખન ખીરારી દેખાં મેરો ૩

ધેર સાસુ નનાદ સંતાપે, બન્યું દેવતા પરદાર,

ખજ ડી મર દેજી હુમારા, ગોવિંદ ગોવાં ચારું,

પ્રજ્ઞાદધ્યાસરકે પ્યારે, મેં પડતોરે પૈજાં મેરો લીનો ૪

ત્રાચારી ૭૭-

ત્રાજાં ત્રાજોરે રાત્રી ગીરધારી, મેરો લીનો કુલેન્યા કોરી, થો

— રી ચુંદરદારી. દેક.

ત્રાજાં ધાર પકી ત્રાજી, તોરી કીકી મેકી ની,

મંદ મંદ હસી મોય મારી, દેવાની કર દીની,

ધાયલ કીતી મોજે લાગી તોરી કપરી રકરાસી,

મેરો લીનો કુલેન્યા કોરી, ચોરી ચુંદરદારી. ૧

જાનુજાંસી મોહ ત્રાજી, નાહિં કામણ મેં કમતી,

રાત્રી રાત્રી સુંસરો પાજ્યો, ત્રાજાં મોજી મેં લમતી,

તોરી મોરલી મેં મન લીનો, મોય ત્રાજાં મારી મેરો ૨

તોરી અદાનેન નાખડમે, મોઈ છીનાઈ મન છાંડી,

ત્રાજુલી ત્રાજુલી નાખી, ત્રાજી ઘેલી હુ ગાંડી

તોરે કપટ કપટ ચપટી મેં, મોજે જીન મોતે મારી મેરો ૩

તોરી ત્રાજુ ચપટુ ત્રાજી, મોઈ અલંગા ધોખવે,

મોરી છતી ચન મેં છપકાતી, તોરી છેલ સુરત કાવે,

પ્રજ્ઞાદધ્યાસરકે પ્યારે, તોરી મોહુની મતવારી મેરો ૪

ત્રાજી ૧

રાત્રી રાત્રી મોજાની જાડી, નીરજું મોરી માડી મેરો દેશી.

સાંભળ છેલછોગાળીરે, રાધાતું રૂપાળી. રેદ્ર.
 ચંદ્રમુખી ચપળા ચીત્કરણી, જાંખડી રૂણી જાળીરે. રાધા. ૧
 કામનાં ખાણ ફીકીમાં છે કપેરાં, ત્રણુદીમાં તુરફી ત્રાળીરે. રાધા. ૨
 કાપને ત્રાવં ફરી નેન નેજરાં, નીચું નુવોછોરું ત્યાળીરે. રાધા. ૩
 ગાંડો ને ઘેલો થયો છું કુંધ રૂણી તરૂણી ત્યો કરતાળીરે. રાધા. ૪
 ચેરફ સરખું ચતુરા તે મુકું, દીકીધી તાખ્યો છે દાળીરે. રાધા. ૫
 પ્રલ્હાદનો પ્રભુ પ્યારી ને પુછે, નજરાં છો કનકુપાળીરે. રાધા. ૬

ગરબી. ર. ભુ.

દુરલભ જ્ઞાત્ય દીવાળીરે, રંગ રાધા રૂપાળી. રેદ્ર.
 જ્ઞાત છે જ્ઞેગ જ્ઞેરાવર નજરો, મોતકુરો મતવાળીરે. રંગ. ૧
 પેરળી જ્ઞેગો પેરમનનીરે વાતો, સમજે છેલછોગાળીરે. રંગ. ૨
 રાત તે દિનકૂરુ ઘવાયો, કાલું નથી તુલતાળીરે. રંગ રાધા. ૩
 નાચું ને જ્ઞેગું નુપંતીરે તુજ્ઞે, નજરફરી નુવો ત્યાળીરે. રંગ રાધા. ૪
 કામને તાપે તાપે માહારી કાયા, તડકાપિયે તુને ત્રાળીરે. રંગ. ૫
 પ્રલ્હાદનો પ્રભુ રંગેરે રમતા, દીકીધી તાખે ત્રાળીરે. રંગ રાધા. ૬

ગરબી. ૩. ભુ.

સમજેને છેલછજીલારે, જડરી માં ફૂટીલા. રેદ્ર.
 વાટે ને ઘાટે રુંગળગો કાલેમજ, ચતુરોફીરફોચીલારે. જડ. ૧
 જોડી જાંધી ફુંલાળુ મરૂં, દેખેદુરી નનજીલારે. જડ. ૨
 જરી વજનરીની જુગતી નજળો, વાલેમ પેઈજે વેતીલારે. જડ. ૩
 જેરીલાલોદધી પ્રીતજનમચી, ઢુંગફરી પેઈજે દીલારે. જડ. ૪
 લોકમાં લાનવંધેને મળુયાળ, શાણપણે પેઈજે રીજારે. જડ. ૫
 પ્રલ્હાદના પ્રભુ પ્રાણછો મારા, કાલીજાન પેઈજે વીલારે. જડ. ૬

ગરખી-૪મી.

સમન્નેને મ્હારા સમજી, પ્યારાજો પ્રીતમજી. ટેક.
 દુરીનનીગાંદેખી ઘાજેબજેછે, હીણાંબેલોકજધમજી. પ્યારી
 નાણાનઠારીને સરપણસાસુ, નેઠજેરીપીટ્યોનમજી. પ્યાર
 દુડીલોકંધેમાહારીફિનમૂકે, ગુણવંતાખાજોગમજી. પ્યાર
 જીવનારે નંમાજીવણજીમ્હારા, કરતાનતરનહીંકમજી. પ્યાર
 પ્રત્નહાદનામજી પેણીડોનણોતો, જીવનુંતેપાયન્નેજમજી. પ્યાર

ગરખી-૫મી.

તુંડોજાગે મુનેતવજી, મુઘાજો માધવજી. ટેક.
 કોટીકાળથી કુટાણોફુંકેરાય, દાઝી મુચોફૂજવજી. મુઘની
 ખોત્તેર કોઠેથઈજળતાજો, નાસેછેનાડીજોનવજી. મુઘ
 મોતરાતલન્યારેમારેમોઘરીયો, ત્રાસમદાયોતવજી. મુઘ
 સમરપેન્નાણીફુંશરણપજ્યોછું, ત્નેદનથીલતરવજી. મુઘ
 પ્રત્નહાદકહેપ્રભુપાપીફુંપુનો, સમન્નુનદીંસવજધસવજી. મુઘ

ગરખી-૬મી.

જવસરીજેવેહુનાજાવોરે, માધવજી મુકાપો; ટેક.
 જંતકાળેકુદ્ધસ્યાસેરેધેચોફાચરોદિવસજન્યોજાવોરે. માઠ
 નમનીનમાનીજો મેંતવન્નાણી, ડંડપરેકન્યોદાવોરે. માધ. ૦૨
 મેંતોન્નાણ્યુંકદીમોતનહીંજાવે, ચોરજલાયોછુંયાવોરે. માઠ
 ફૂજનાદ્દાડધ્યાજીજીપોક્યા, ડોલજીલાજોડાવોરે. માઠ
 પ્રત્નહાદપાપી ઘણુંગતરાયો, ધીંગાધણીફુંધેધાવોરે. માઠ

ગરખી-૭મી.

ફાલારહોવિઠૂલવરજી, જંતકાળનીજરજી. ટેક.
 જીવુંરેસાચુંકરીજીગધૂતું, કૈકતણોપયોકરજી. જંત. ૦૧

જ્ઞેષ્ઠનજ્ઞેરે ભુવંતીનેઝોયો, મોઢોયો તે મદમચ્છરભુરેજં. ૨
 ડાહ્યાં ઘાલી ઢંગી થઈ ધૂણ્યો, દેખાડીલોડોને ડરભુરે. જં. ૩
 જનંદેવને મેં હે તે જારાધ્યા, મળીનની સાયલીમરભુરે. જં. ૪
 સુખનાસીંધુ તમને સુપને ન સમર્યા, નેથી સ્ત્રી સોસરભુરે. જં.
 પ્રલ્હાદપાપી પેષ્યોતમચરણે, ઘાદસુણોદામોદરભુરે. જં. ૬

ગરબીટમી.

જાત જાણાંની ફેલીરે, જળવંતાછોજેલી. દેક.
 ગરભયાસની ઘાંટીથી ઊગાર્યો, પીડાપુણમુકી પેફેલીને. જ. ૧
 જનમાતાંધાંતજી ઊગાર્યો, પયોધરનાં પયમે ફેલીને. જ. ૨
 નીઘાંકરીનરદેહને જાણ્યો, જઘરાધિયસ ફડસેલીરે. જ. ૩
 ઊંદ જલ્લખરજેલનાલયમાં, ત્રાસપગાયતો તેલીરે. જ. ૪
 જાપો સમાગમ સમરણસેવા સંતજાયાસુખેલીરે. જ. ૫
 પ્રલ્હાદના પ્રભુ ત્વરપુરનાણં, ખાંતીલાયુગમાં જેલીરે. જ. ૬

ગરબીટમી.

મૂરજે જનોલેલે માનીરે, ડુનીજાંછે દિયાની. દેક.
 ફોગરફેરો ફેરે જનદાંસુ, લાલખેતાં ફેરે ફ. નીરે. ડુની. ૧
 મ્હાંરે મ્હાં ફેરે જનમિથ્યા, ભુડીલાંલોકજેલાનીરે. ડુની. ૨
 ફેરીયોરીપરનારીને મિંદા, છેતરીત્નોગપેછાનીરે. ડુની. ૩
 સ્તકજના સાક્ષી શામળિયાજીસાયે, જળોછેજંતરજલસોરડુ. ૪
 જમનાઝપોટામાં સરજવાઈ, નકું જ્યાનીનીશાનીરે. ડુની. ૫
 પ્રલ્હાદજ્યો પ્રભુ નામનાનેલ્લ, પાછો તરો નહીં પાનીરે. ડુની. ૬

ગરબીટ.

થમકે થાંદરણીરીરીત, મારૂડીરંખાનીસરી. માણા રામ,
 સરખી દોયરોનોસાથ, મારૂડીરંખાનીસરી. માણા રામ. ૧

(૧૨૪)

પ્રેલ્હાદ્દત્તકાવ્ય

રમતેરાં જાણીછે વાર. સાહેબ તેડાં મોકલે. માણા
નાનીરી નણીનાવીર, જખોલા લેઈવલ્યાં. માણા ૨
જખોલા માસ છમાસ નનમારો નવોદોહલો. માણા ૩
પીતળલોટા નખેલચ્યામાં

જે મારીજે હપિ જડાડ્યો, દાતણકચાં માનરું. મા ૪

ત્રાંખાતેડુંડીજો નખેલચીમાં

જેડુંડીજે હપિ જડાડ્યો, ન્હાવણકચાં માનરું. મા ૫

ચૂરણો તે ચોળાં ચુરમાંમાં

સોના પાળીજે હપિ જડાડ્યો, લોનનકચાં માનરું. મા ૬

સૂડી સોપારી લ્યાંજેલસીમાં

જે સૂડીજે હપિ જડાડ્યો, મુખવાસકચાં માનરું. મા ૭

દીયાણ સમાણાદોલીયામાં

જે દોલીજે પકા જડાડ્યો, પોદણકચાં માનરું. મા ૮

ગરબી ૨

જાવી જનયાળી રાત. જાવી જનયાળી રાત

મારા ચોકમાં રમે સાહેલગીરે લોલ. ૧

મારા ઘરમાં સસચેનુ બહુ લુંડરે લોલ.

મ્હારી રમતોયેજાએ આંપા ત્વીડીયાંદેલોલ.

આંપા બાળીને નૈસયંડી ઠેડીને નૈસ. મારા ૧

મારા ઘરમાં નાણાદીજીવો લુંડરે લોલ.

મારી રમતો ચેલ્યાં પાણી આરચાંરે લોલ.

પાણી તરિને તરીરા, ફેલ ફૂડીને નૈરા. મારા ૨

મારા ઘરમાં સસચુ જોલુંડરે લોલ.

મ્હારી રમતુયેજાએ દોળાં આરચાંરે લોલ.

દૈણું છળીને તૈશ, તૈડક તૈડીને નઈશ. માફારા ૩
જાણે ગજળીજો બાર્છ ચંચીજે લખણીછે સાથ ખાલડાજી
સેઠની દીકરીજે.

અથ વ્રજનીલા.

૫૬૧ સુ. રાગસામેરી.

જનીહારેયંચઘડેચોરે વેહેલેવા પેધારત્તેરે, જોડરી.
જનીહારેચતુર પેધારત્તેરે, માખણ ચોરવારે,
ઘરોઘર ઘુમેછળીલોરેછેલ,
જનીહારે પાગ પોળ રોરીરે, મેહેલા મહાડમારે,
ફરેફલુવા ફરેફોગલ ફેલ. જનીહારે ચતુર ૧
જનીહારે ઘરોઘરજેઠીરે, ઘણીમળીગોપીયોરે,
લાઠીલેઈફરમાંને ફરતી પિચાર,
જનીહારેફારેફાંતો ખાવેરે, બાંધીરાખુંબારણેરે,
લાખેણાને લાગનફાવેલગાર. જનીહારેચ ૨
જનીહારે જોયાને સમસારે, જલજેલો જમવીધારે,
લાઠીલેઈજાહી વ્રજનીરે નાર,
જનીહારેગિતોરેજંન્યાગીરે, જાણ્ય મ્હારે જાંગણેરે,
નીચુંત્તેઈનાઠાનંદકુમાર. જનીહારે ચતુર ૩
જનીહારે દયાર દીધેલુંરે, શામ સપદે ગયારે,
છહી દૂધ માખણ ખાધુંરે માવ,
જનીહારેખાણક જગાડ્યારે ચતુર પુંડીચોખણીરે,
ફોડીહોળી છોડીરે મુકીરે ગાવ. જનીહારેચ ૪
જનીહારે, જોયામાંતોજાચીરે, ઘણીઘરતણીરે,

તારે તંત્રપાડ ને તાળ્યારે નાથ.

ઝનીહારે પ્રજ્ઞાદનો પ્યારોરે, ઘેસો ગોપીજેરે;

— સ્વપંતીએ મડપ આલ્યો હાથ. ઝનીહારે. ચતુર. ૫

પેદર. સ્વ. રાગસાંમેરી.

ઝનીહારે મસ્તાના મોરાસીરે, મુંઘો તાહારી માતનેરે;

લીતની ત જાવી કરે છે ઊધમાત,

ઝનીહારે ઇજકો દેઈનેરે, જમો હવે ધાકીયારે,

જૂમો પાડી પાડીને જોરે સાદ. ઝનીહારે. મસ્તા. ૭

ઝનીહારે ગોથાળાને ઘાલેરે, પરઘરમાં ભઈરે,

— છહીં દૂધ ખવરાવેનેરે જાય;

ઝનીહારે ફોડવેટોળાવેરે, માંડલડાં મફીનેરે.

— ખાલયા તોયે તો નારીરે નય. ઝનીહારે. મસ્તા. ૨

ઝનીહારે ધેનુધવરાવેરે, વાછડ વાળીનેરે.

— રત્ન તા સળી જાવી ઊઠાડેરે જાળ.

ઝનીહારે, સ્નેશઈએ ભગાડેરે, સ્વુલમીભલ્યારે,

ગાંડો લુને ફફીએ તો દેછેરે ગાળ. ઝનીહારે. મસ્તા. ૩

ઝનીહારે વલોણું વલોવીરે, માંજણ મુકીયુંરે,

— ખિલડાં ખોલાવતો જિત્નોરે જ્ઞાર;

ઝનીહારે લાકડી લેઈનેરે, જીદી ફુંતો હાક્યારે,

નાઠો લેઈ માંજણ નંદુમાર. ઝનીહારે. મસ્તા. ૪

ઝનીહારે ખોડ લૂલાયુંરે, ખરેખરી તાહરીરે,

— લુંડી થઈને જિતાડું ત્હારોરે ભાર;

ઝનીહારે, પ્રજ્ઞાદના રયામીરે, સમન્ને શામળારે.

— જિંચો ખાંધી માંડું ફુંતુનનેરે માર. ઝનીહારે. મસ્તા. ૫

પદ૩.નુંરાગસામેરી.

ઝનીહારે જ્ઞેશ્યાંખ્રજાણારે, જ્ઞેશ્યુંજ્ઞેશ્યુંખોજવારે,

વનીતારુંખોલો કહણવચન;

ઝનીહારે લૂંડુંલૂંડું લાંખોરે, ત્નાખ્યાયિના ત્નામનીરે,

કહોતેયો હરીતમારોરે તનઃ ઝનીહારે જ્ઞેશ્યાં ૧

ઝનીહારે ન્તુઠા અઘડામારે, નસોમતી ન્નણરીરે,

ફોગટ મુનેરીદને પડાવેરે ફાળ;

ઝનીહારે, જડીઅઘડીનેરે નંદને નુકાડરીરે,

ગાડાપાટુદેરી મુલનેરેગાળ. ઝનીહારે જ્ઞેશ્યાં ૨

ઝનીહારે ઝત્યારને પેહેલારે જાઠ નણાં જાવીયારે,

ઠપકોદ્યાનેરે નસોદારે પાસ.

ઝનીહારે મારતાલયધીરે, ત્તૂખ્યોલમું ત્નામનીરે,

બાગ મુને ખાંધવાલેઈનેરે રાસ. ઝનીહારે જ્ઞેશ્યાં ૩

ઝનીહારે લેલેતમેલતારે, પાછે પડુપ્રેમદારે,

નમ્રથઈને ખોલ્યા શ્રી નદુનાય.

ઝનીહારે, હળયો પડ્યો છુંરે, હું જાગ્યનેદેરાંમારે,

સાચુંકહો ફોને જાલ્યોતોરે હાથ. ઝનીહારે જ્ઞેશ્યાં ૪

ઝનીહારે ખેલમાં ખેલાડુરે, સાગ્યાદોરી જેયવારે,

અળોખોખો ફહીને હીંયોખેરે ખાળ;

ઝનીહારે, છાનો માહારાવીરારે, રીદરડે ઓફરારે,

ખમા ખમાફહીને વગાડેરે ગાલ. ઝનીહારે જ્ઞેશ્યાં ૫

ઝનીહારે વાત્સીડોનુ વ્હાલારે, લલિતાને લાગીયારે,

તેમતેમનચર ગીતરે ગાય;

ઝનીહારે પ્રેક્ષાદનો ખાસોરે, ફપદને કાણેરે,

(૧૨૮)

પ્રેક્ષાદ્રુતકાવ્ય.

એવી હરજીની જડુળકુળાય. જનીહારે. મોહ્યાં ૬

પદ ૪ મું. રાગસામેરી.

જનીહારે મોહનને ત્નાજીરે, મોહપામ્યાં માનુનીરે,

આથેઈથેઈ નાથે નંદકુમાર,

જનીહારે મધૂરી જનનેરે. માયોઝીણી મોરસીરે,

તેમતેમવ્યાકુળથઈ વ્રજનાર. જનીહારે મોહન ૧

જનીહારે હાથને ત્નાયધીરે, નેનુ નથાયતારે,

તાળસુર છેડીને જોજેરે તાન,

જનીહારે જંગોજંગજિહ્યારે રંગ જનંગનોરે,

તુરકીમાં ત્નામનીથઈરે જે ત્નાન. જનીહારે મોહ ૨

જનીહારે ચતુરાજેયોજીરે, ન્હયરાધ્યાતાથિનેરે,

તેલફૂલેજ સુખેલ સૂઝાસ.

જનીહારે ભગવાને જોડારે જીવણત્નાજીરે.

પ્રેમદાજે મુખ્યાં પીરસણારે પાસ. જનીહારે મોહ ૩

જનીહારે રમીભમી જિહ્યારે, કાનકોડામણોરે,

પ્રીત્યેચાન સોંપારીરે સાર.

જનીહારે ફેલે ફરી આપ્યાંરે હરજીના હાથિમાંરે.

પોહપાસુજે સેનમાં ન્નુગતોધાર. જનીહારે મોહ ૪

જનીહારે રામણિયોલુ સૂતારે, વાચુકરે યિનતારે,

જંગોજંગજિપતી આણાંદેસ,

જનીહારે પ્રેક્ષાદ્રુત પ્રતુરે, પ્યારી રંગે રમેરે,

જેવાડુલ ખાંતે ફરતારેજેલ. જનીહારે મોહન ૫

પદ ૫ મું. રાગસામેરી.

જનીહારે રૂઝાંછો રૂપાળીરે, મુંઘીમાયારાજનનેરે,

હવે જન્મે ભૈરું જન્મારેરે ઘેર,
 જનીહારે ભરોદાણુ ભુવેરે, વ્હાલી મારીવાટડીરે,
 હવે જન્મજીપર રાખોરે મોહર. જનીહારે. રૂઝાંછો. ૧
 જનીહારે પારોઘણીરે વનીતા વિહારમારે,
 ખોળાખોળ નારી કરેરે નંદવાય,
 જનીહારે છખીલી જી મૂકોરે, હવે મારોછેડલોરે,
 હવે ભુવો જાદગડી તરહેવાય. જનીહારે. રૂઝાંછો. ૨
 જનીહારે જીવનાછો જન્મારે, વ્હાલી જનજિંવારણેરે,
 કામની છો ગ્નાંખ્યની કીકીરે ચાર,
 જનીહારે તમારાને પિનારે ભૂલ્યો ભમુંભામનીરે,
 સુનો મુનેલાગે જ્ઞા સંસાર. જનીહારે. રૂઝાંછો. ૩
 જનીહારે યમુનાને આરેરે, જાલજેલી જાવલ્નેરે,
 સાંભ સમે ફરવા છખીલીરે સેલ,
 જનીહારે કદમની પાસરે, કિત્તારહો કામનીરે,
 દારાપેલી ડાખા ફરનીરે નેલ. જનીહારે. રૂઝાંછો. ૪
 જનીહારે શીખરસલાહ ફરીરે ચતુરત્તાં ચાલીયારે,
 મુકી પ્રભુ મનતણોરે જહંમેચ,
 જનીહારે વારંવાર ભૈરેરે વ્હાલમને વારણોરે.
 ગયાપછે દાસ પ્રેલ્હાદનોરે દેવ. જનીહારે. રૂઝાંછો. ૫
 પદકુંડુ રાગ સામેરી.
 જનીહારે કાળભડું કોચુરે, જાઈ મ્હાડું કાનજીરે,
 જેના વિના જેક ઘડી નરેહેવાય,
 જનીહારે કુંકરકારીરે કીકરની કાળમારે,
 કાંન વિના કાંચકાંચરે પઈ ભય. જનીહારે. કાળભડું. ૧

(૧૩૦)

પ્રેલ્હાદકૃત કાવ્ય.

જનીહારે ત્નાણાપેર બેઠારે, તોબન તાવે નહીરે,

ચીતડામાં ચેમક ચમકીરે ધાય.

જનીહારે હૈડામાંથી ફેફરે જન્નજીતરે નહીરે,

બેનીમ્હારો ઘણોફળુથ ગલરાય. જનીહારે કાળ

જનીહારે જાંઘડલી ન જાવેરે, કુતાં સુખરે નમારે,

સુપનામાં લાણુંફું સુંદર રચામ.

જનીહારે પ્રેહની પેદનારે, કેમકરીવામીએરે,

મંગોજંગ કઠીણ વાપ્યોરે કામ. કાળજું ૦ ૩

જનીહારે જહાવરીબનીનેરે બેઠીઘરખારણેરે,

પ્રભુભુપધારે તો માનુરે પાડ,

જનીહારે દેરાણીનેઠાણીરે સાસુ સૌકહેરે,

ઘુલુને વળગ્યો કાંઈ વળગાડ. જનીહારે કાળ

જનીહારે દેવાળા તોપાળારેડાકુલાં ઘાલીનેરે,

ઢુંગકરી ધુણીને તરખેરે તોગ,

જનીહારે પ્રેલ્હાદના પ્રભુરે કુખજાંતે દળોરે,

રંગીલાલુ રાંક રામાનારે રોગ. જનીહારે કાળ

ખ્યાલ ૧૨૦. રાગભંનેરી.

પ નીયાં તરત ચલી પ્યારી, પનીયાં તરત ચલી પ્યારી.

ચંદ મુજી ચીત ચોર. પનીયાં ાટેક.

રૂમઘમરૂમઘમખણણણખુમખુમ, ઝાંઝરઝમકારી,

ગેનધુધરવા ઘણણણરણઝણઠણણણરૂમકારી. ચંદ મુજી

પીનાસાળુ સોનેરી, કીસજડી ફોરકીનારી,

ઊરપે જરૂનેકે તેજ ઝલકતાઝગળળઝલકારી. ચંદ મુજી

કી ની જાડ સોનેરી ફિરાતી જખીયાં જનીયારી,

મૃગનેની જાલમસ્તસીરપેઘડાનુકુઝારી. ચંદ્રમુખી. ૩
મારીનેનતજવારલજેતખવાયજગીરીધારી,
જંગો જંગ જનંગરંગલર ખંસી લાલકારી. ચંદ્રમુખી. ૪
ફપટઅપટસે લપટખાપરીફોગે ખ્રબનારી,
પ્રલ્હાદપ્રભુ સર્વનીકસકુંગનામોહનીમતવારી. ચંદ્રમુ. ૫

ખ્યાલ ર. બેરાગલંબેરી.

છોડકુંગનવાછેલાની, છોડકુંગનવાછેલાની.
દેખે નગરકેલોક, છોડકુંગનવાછેલાની. દેકુ.
લાલત નહીં લગાર ચારતુંમદેખતખેઈમાંની;
તોડેગલેકોહાર ફાર મોરી ચુંદરીયાંતાની. દેખેનગર. ૧
સુનીખોલેખ્રબરાલ લાલકુહાંમેંદધકોદાની,
સુદું બેખનવાતેરો મેરો મનલગારધોદીલબની. દેખેન. ૨
ફીરકેખોલીખ્રબનારપોકાંલ્યાધરનંદરાની,
માલે મસ્તકોનાર કરાખોગે નાકનિશાની. દેખેનગર. ૩
હસકેખોલેખ્રબનાથહાથસે અદાલદેખલાની,
મારેનેનકેઘાયખની ખ્રબનાર ખેલાની. દેખેનગર. ૪
પડીપ્રભુકીપાયખડી લલીતામનલલયાની,
તલ્લકુણ્ડીલાલગોપકી નાલ્લકવકુન્હાની. દેખેનગર. ૫
લયેકામકેરોગલોગલેનેકુંલરમાની
કરતખ્રબક્રિડાજેરંગમે રસખસરંગાની. દેખેનગર. ૬
સુનો ક્રિષ્ણમ્હારાન શાંમકુઆણિંલરનેપાની;
પ્રલ્હાદપ્રભુકી જખી રમે મોરીછતીયનમેછાની. દેખેન. ૭

ગરખી૧લી.

(ખોવાંસડલીચેરણપર્ષજાગીતુંપ્રીતનીનારનેડખેદેશી.

(૧૩૨)

પ્રલ્હાદકૃતકાવ્ય.

સુણાસાહેલી, રુંડરુંડામણિયે ફાંઈ સૂઠે નહીં,
ફરકારી રુંડ, મોહનજીવીનારે મન મુઠે નહીં. ટેક.
કાનુડી કામણગાળોછે, બહુરંગત્મચો રૂપાળોછે;
જાતિ જાંખડલીનો ચાળોછે. સુણાસાહેલી. ૧
મોહનજી મસ્તબન્યો માતો, મોરલીજોમાં મંગલગાતો,
જેની નેન પડી ફરતો ચાતો. સુણાસાહેલી. ૨
ત્હારું ખેડું પયન મેંતો ખોયું, મોહનને લાળી મનમોયું;
મેંતો જાલ મ્હારી જાતે જોયું. સુણાસાહેલી. ૩
બુમનાં જળ તરયાને હું જાવી, ભૂદરજીને મનમાં લાવી;
તરી પ્રેમ તણી પીગરે લાવી. સુણાસાહેલી. ૪
ગાંડી પઈને ઘરમાં જાગું, પ્યારી તુજને પાજે લાગું;
પ્રલ્હાદતણો પ્રીતમ માગું. સુણાસાહેલી. ૫

ગરબી ૨ જી.

મનમોહનલાલ, મંદીરીજે જાયોતો ફડું જેડયાતડી;
મુને હુંસ ઘણી, તમસંગેરમધારે રૂડી રાતડી. ટેક.
મુને મોહરકરી માગ્યાં દીને, પ્રભુ મંદીરીયાં પાવનકીને;
રસ પ્રેમ તણા ચાંખીલીને રે. મનમોહનલાલ. ૧
સુંદીર સેન્યો ઢાળું સારી, ઘરું જાલુષણજાતિજફુલારી;
જાંખડલી જાંબુ જાણીજાણીરે. મનમોહનલાલ. ૨
જાલ લાગ લલોછે નંદલાલા, તપીઘેરકુડીલોફંપલાલા;
ત્હારા લખ તણા વાગ્યાલાલારે. મનમોહનલાલ. ૩
ત્રીકમ મુજને જાપો તાળી, રીઘવાંકુલુવોછો ચનમાળી;
મુને લડકાપાજે તુજને લાલીરે, મનમોહનલાલ. ૪
લીડી લાયધી લોગધરૂ માવા, બૂજમાંખણમીસરીદ્યુંજાવા;

તન પ્રેક્ષાદીજો નરી ગાય વાચારે, મન મોહન લાલ ૫

ગરબી ૩ જી.

સુણ રામળિયા, મોર લીયો મેઠી લાગે છે તારી;
જે લાન જની, ઘાયલ કીધી ગીરધારી મત માફી. દેક.
મોહ મંત્ર લરી મોરલી વાગી, મુને વન પકી વસ મી લાગી;
હું તો મધરાતે જાગી ની ગીરે. સુણ રામળીયા ૧

તજી લાલ મરજીને મસ્ત થઈ, તુજા ધીન થઈને જીતી રહી
મ્હારી લાખ દકાની લાલ ગઈરે. સુણ રામળીયા ૨
મેઢેણાં ખાતી મુજને કીધી, મોરલી માંસ લગાવી લીધી;
મ્હારાં કાળજાં નાખ્યાં વીંધીરે, સુણ રામળીયા ૩
મ્હારી નણલ નવ છંદી ફડાવે, જળ તરવા લાલ પીંજીને,
ખંસી ધર તુજને જોલાવેરે, સુણ રામળીયા ૪
પ્રેક્ષાદ્વાણા પ્રીત મ પ્યારા, જાલ જોલા રહો જંતર પારા;
મ્હારી નેનુ પકી નય થાજો ન્યારાદે. સુણ રામળીયા ૫

ગરબી ૪ થી:

હો જાલ જોલી, આંખ તણી કીકીરે ફાલાં કાંમની;
તુરડી નાખી, લરમાવી દીધોરે મુજને લામની. દેક.
લટકાળી લટકામાં લીધો, ફરી દીયાનો મુજને દીધો;
ગુણવંતી તેં ઘાયલ કીધોરે. હો જાલ જોલી ૧
મ્હારા જીવ તણા ન મા પ્યારી, હું તો જીવું નેઈ તુજને તારી;
મુને મંદ હસની નાખ્યો મારીરે, હો જાલ જોલી ૨
મન જોઠે નહીં ધરમાં મ્હારું, મુને જાપર ન લાગે કાંઈ સારું;
મુખ નેઈને ખેરી રહું ત્હારું, હો જાલ જોલી ૩
મુને ધીન વિસરે તૂં ગોરી, મ્હારું ચિત્તું લીધું તેં ચોરી;

(૧૩૪)

પ્રેક્ષાદ્વૃત્તકાવ્ય.

ઘણી કાળજીનું નાખ્યું કોરીરે, હો જાલજેલી ૪

ગીરધારીને ગોપી ગમીયાં, લેગાંબેસી લોભનભમીયાં;

પ્રેક્ષાદ્વૃત્તરૂં રંગે રમીયારે. હો જાલજેલી ૫

ગરબી ૫ મી.

રંગ રસિયાણુ, જાલતાણી ફૂલનીરે રમયા જાયને;

મુને સ્નાન કરી, છેલછબીલા બંસીમાં બોલાવેને. તેક.

ફૂતો પાટ ને ઈને બેઠી પાલા, કોઈ બળે નહીં કાન્યકાલા;

તેમ પધારને નંદના લાલારે, રંગરસિયાણુ ૧

ફૂતો કાળીંદીની તીરે નંદજે, ને હિંમત રાખો હરિહર્યે;

ફૂતો રંગભોષનમાં હેરહીયેરે, રંગરસિયાણુ ૨

સારે સાચું ફૂલે ફરણુ, મોહનજીછે કેવી મરણુ

ગુણવંતાણુ બોલો ગરજરે, રંગરસિયાણુ ૩

પેડી નરાંજને રામળિયો જાવ્યા, ફરી રંગકીડાલુ દરતાવ્યા

તલ તાપ નિવાસણ તે કાવ્યારે, રંગરસિયાણુ ૪

પ્રેક્ષાદ્વૃત્તણા પ્રીતમ રસીયા, ફરી કામકીડાલુ ફરસીયા;

પ્રીતબીનતાના મનમાં ચસીયારે, રંગરસિયાણુ ૫

ગરબી ૧૮વી.

રાજદાયામાં મનડું મોહ્યુંરે. પામરપ્રાણી ૧ જોદેરી.

રંગીલે રાગમાં મેહેલીરે, રાંકડલી રાધા;

હથે કુણા હમારું બેલીરે, રાંકડલી રાધા. તેક.

ઘડાલાણુ મારા હવે ધયા મધુરાંનાવારી,

મોહી બેઠા કુબલ દારીરે, રાંકડલી રાધા ૧

ઘડાલાણુ મારા વ્રત મુક્યાં તમો કાડી,

મુને તરયા કુવામાં પાડીરે, રાંકડલી રાધા ૨.

પ્રલ્હાદકૃતકાવ્ય.

(૧૩૫)

ઘાણાણ મુને મરવાનું નડતું નથી ખાનું,
મારું પેડું પતાણે પાનું રે રાંડડલી રાધા ૩
ઘાણાણ હું તો સેવા તમારી કાંઈ ચૂકી,
મુને કોના લડ સે મુકીરે, રાંડડલી રાધા ૪
પ્રલ્હાદીજ્ઞાના પ્રભુ પિન્નેગે થઈ ગાંડી,
છોગાણે મુને છાંડીરે, રાંડડલી રાધા ૫

ગરખીરુ.

જાલજેલે જાણું કીધું રે, સઈજર મારી,
મારું સરવસ લુરી લીધું રે, સઈજર મારી. દેક.
સખીરે ઘાણા પિયોગે છટકે મ્હારી છાતી,
મુને બળબળ બળતા થાતીરે. સઈજર મારી ૧
સખીરે મ્હારું ચીતડું ચતુરે લીધું ચોરી,
કાળઠાડું તાબ્યું કોરીરે, સઈજર મારી ૨
સખીરે મુને મોતવિનાકે મમારી,
ઘાણી ખાયે વીઝારીરે, સઈજર મારી ૩
સખીરે પાતળીજાજે પ્રીતડી કીધી પેહેલી,
ગુણવંતે કુરવા છેલીરે, સઈજર મારી ૪
પ્રલ્હાદીજ્ઞાના પ્રભુની વાદણડી ફુંજેતી,
રંગીણે મુકીરોતીરે. સઈજર મારી ૫

ગરખી ૩ છુ.

કાલુડે કામણ નાંખીરે, કડતલ કીધી,
મોહન માદ ને હું માંખીરે, કડતલ કીધી. દેક.
ખેનીરે જોતી મોરલી માં મોહ મુને લાગ્યો,
મ્હારા કાળજામાં વાગ્યોરે, કડતલ કીધી. ૧

(૧૩૬)

પ્રલ્હાદકૃતકાવ્ય.

ખેનીરે મ્હેતો જીવના સારે પ્રીત્યો ન્નેડી,
હવે ત્રિફલ તરછોડીરે, કુત્તલકીધી. કાનુડે. ૨
ખેનીરે મુને ફરિયિના જોછું કાંઈ લાગે,
લાણકારા લારે વાગેરે, કુત્તલકીધી. કાનુડે. ૨.
ખેનીરે મુને લોભનીયાં કેમ લાગે,
હવે જિંઘડલી નહીં જાયેરે. કુત્તલકીધી. કાનુડે. ૩
પ્રલ્હાદીયાના પ્રલુપિના રોઈરોઈ જાંખ્યું રાતી,
હું ચમક ચમકી જનતીરે, કુત્તલકીધી. કાનુડે. ૪

ગરખી ૪મી.

રડતી મ્હેલી રંગીલેરે, રાધા રૂપાળી,
ઊઠ્યબળ ના સંગીલેરે, રાધા રૂપાળી. ટેકુ
ઊઠ્યબળેને ફેફેતાતા પ્રાણથકી ધ્યારી,
તેવિનતાને વિસારીરે. રાધા રૂપાળી. રડતી. ૧
ઊઠ્યબળેને રાતદિવસઘાલો રાગે,
તેનચાવેતો નાગેરે, રાધા રૂપાળી. રડતી. ૨
ઊઠ્યબળ રાધા રીસાયે ફહાંન ફરગરતા,
ભેની પુંઠે પુંઠે ફરતારે, રાધા રૂપાળી. રડતી. ૩
ઊઠ્યબળ જંધી ઘાલીને વાલમે ચીસારી,
તો ફોણવલે હુમારીરે, રાધા રૂપાળી. રડતી. ૪
પ્રલ્હાદીયાના પ્રલુની પાસે હમને લેજ્જે,
કોઈ ઠીક ઠપકો દેજ્જેરે, રાધા રૂપાળી. રડતી. ૫

ગરખી ૫મી.

કોઈ મોહનને મનાવોરે, પાજે પડું છું,
કોઈ જલજેલ્લાને લાવારે, પાજે પડું છું. ટેકુ.

દયાળુજીએ દોષ જમારો કાંઈ નાણ્યો,
 કેમ રંગીલો ચીસાણોરે, પાગે પડુંછું. કોઈ મોહનને. ૧
 સમન્નયો કોઈ રૂઝેલો રાજ જમારો,
 હું માનું પાડ તમારોરે પાગે પડુંછું. કોઈ મોહનને. ૨
 હું રાંડડલીના કરમે નછાલ્યું રતન,
 કરી નાણ્યું નહીં નતનરે, પાગે પડુંછું. કોઈ મોહનને. ૩
 લૂલી હું યુકી માફ કરો લલુ લાવી,
 મુને સારી સાન યળાવીરે. પાગે પડુંછું. કોઈ મોહનને. ૪
 પ્રલ્હાદીયાના પ્રલુયે રાધા મુકી રડતી,
 મેરૂપી તીયે પડતીરે પાગે પડુંછું. કોઈ મોહનને. ૫

ગરબીડુડી.

રાધા તું શીદ રડેછેરે ગુણલેને ગોપી,
 સમનેતો સાર નડેછેરે ગુણલેને ગોપી. ટેક.
 કાનુડો કપટી ભુઠો નનમ ફેરો ઝેરો,
 ક્ષાસ્તાનો વિઠ્ઠલ વ્હેરીરે. ગુણલેને ગોપી. રાધા. ૧
 જળીરાત્નજે નખરોતે પંથ ન્યારે આલ્યો,
 પેગદેઈ પાતાળે ધાલ્યોરે, ગુણલેને ગોપી. રાધા તું. ૨
 સૂદામાલુને સેવાનાં ફળ ફેવાં મળિયાં,
 જન વિના ગાતર ગળિયાંરે, ગુણલેને ગોપી. રાધા. ૩
 સરપેનખા આવી ઘરયા શ્રીરામલુને દૂચી,
 ફરી નાક વિનાની ખુચીરે ગુણલેને ગોપી. રાધા તું. ૪
 પ્રલ્હાદીયાના પ્રલુનો પાડ માનો પ્યારી,
 વળુ નાક કાનઠે નારીરે ગુણલેને ગોપી. રાધા તું. ૫

(૧૩૮)

પ્રલ્હાદકૃત કાવ્ય.

ગરબી ૧લી.

તવરાત્રીમાંગાવાની.

તારીકેડે કઠારો બલીહારી ૭ એદેશી.

સહાય થાન્ને સનખલપુર રાણીરે, બહુચરબજાદારી;
મેંતો અધમ જોધારણી નાણીરે. બહુચરબજાદારી. ૧

સ્વર્ગ વાસીનાં સંકુટ કાપ્યારે, બહુચરબજાદારી;
ધીર થાનક સકુનાં સ્થાપ્યારે, બહુચરબજાદારી. ૨

માઝે મહિષાસુરને માસ્યોરે. બહુચરબજાદારી;
જેણે રેગુંલનિરેગુંલન સેહાયોરે. બહુચરબજાદારી. ૩

જેણે રક્તતે બીજને રોળ્યોરે. બહુચરબજાદારી;
માઝે ધૂમ્રલોચન ઠંઠોળ્યોરે. બહુચરબજાદારી. ૪

માઝે ચંડતે મુંડને ચોળ્યોરે, બહુચરબજાદારી;
માઝે ત્રિશૂળ ઊપર તોળ્યોરે, બહુચરબજાદારી. ૫

અંધાસુર તંડાસુર પાપીરે, બહુચરબજાદારી;
તેનાં મુસ્તક નાખ્યાંકાપીરે, બહુચરબજાદારી. ૬

દેવાસુર જાહે દૈત્ય બાધારે, બહુચરબજાદારી;
માઝે અપરમાં લઈ બાધારે, બહુચરબજાદારી. ૭

દાસ પ્રલ્હાદનાં દુઃખ નાણીરે, બહુચરબજાદારી;
સહાય થાન્ને સનખલપુર રાણીરે, બહુચરબજાદારી. ૮

ગરબી ૨લી.

માઝે કુચ્છર વાહન કીધારે, બહુચરબજાવંતી;
રીપુ રૂઢ તરીને પેટ પીધારે. બહુચરબજાવંતી. ૧

માઝે ન્નેગણીનાં સાપિને નમાડ્યારે. બહુચરબજાવંતી;
રીપુ રાખમાં પતન પમાડ્યારે, બહુચરબજાવંતી. ૨

ખડગ ખપર ત્રીરક્ત જાલીરે, બહુચર બળવંતી.
 રણે ગાળુ રહ્યાં મતવાલીરે, બહુચર બળવંતી. ૩
 દહીલદળમાં વાળ્યો માગે ડાટરે બહુચર બળવંતી;
 સુર ફરે છે સાંત્રી પાટરે બહુચર બળવંતી. ૪
 પુષ્પ વૃષ્ટી ફરે છે દેવરે, બહુચર બળવંતી;
 માની સુરીનર મુની ફરે સેવરે, બહુચર બળવંતી. ૫
 બ્રહ્માવિષ્ણુ માહેશ્વર જાવેરે, બહુચર બળવંતી;
 માને પુષ્પ મોતીડે વધાવેરે, બહુચર બળવંતી. ૬
 હામાકરો સનખતપુર રાણીરે, બહુચર બળવંતી;
 ધન જનગતી જ્ઞેરાવર જાણીરે, બહુચર બળવંતી. ૭
 દાસ પ્રલ્હાદનાં દુઃખડાં કાપોરે, બહુચર બળવંતી;
 માને લક્ષ્મિ જનોપમ જાપોરે, બહુચર બળવંતી. ૮

ગરબીકુળ.

દેવલોકથી દયાળું પધાર્યાંરે, બહુચર બહુનામી;
 ક્લાસ સેવકજનનાં વધાર્યાંરે, બહુચર બહુનામી. ૧
 દેરી ગૂંજરાત પાવન કીધારે, બહુચર બહુનામી;
 માગે પ્રત્યક્ષ પરચા દીધારે, બહુચર બહુનામી. ૨
 ભૂપકંબ્યાનો લે લેણે રાખ્યારે, બહુચર બહુનામી;
 માગે કીધો મૂછડીજોં વાળોરે, બહુચર બહુનામી. ૩
 રોહર સનોખ પુર દીવાળીરે, બહુચર બહુનામી;
 મૂળ વરખડી રહ્યાં મતવાલીરે, બહુચર બહુનામી. ૪
 ભડ ચુંવાળ ચોકમાં ખીરાભેરે, બહુચર બહુનામી;
 રત્નજીગમણી ગોખમાં ગાભેરે, બહુચર બહુનામી. ૫
 માનું માનસરોવર ગાભેરે, બહુચર બહુનામી;

(૧૧૪૦)

પ્રેલ્હાદફતકાવ્ય.

ધર નોખતને ઘડીઆળ વાલેરે, બહુચરબહુનામી. ૬

શીરજીવન યોપાસરે, બહુચરબહુનામી;

માતકોરી રવિનો પ્રકારે, બહુચરબહુનામી. ૭

દાસપ્રેલ્હાદે દરશા કીધારે, બહુચરબહુનામી;

લલ્લાં લામણાં લવાનીનાં લીધારે બહુચરબહુનામી. ૮

ગરબી ૪મી.

દેવી દિનદયાળી કાઠાવેરે, બહુચરબહુરંગી;

રાંધ રોફેરોતે રોફેરના જાવેરે બહુચરબહુરંગી. ૧

ખરી ખેચર વીરકાક વાગેરે, બહુચરબહુરંગી;

લીડ સેવક નનની ત્વાગેરે, બહુચરબહુરંગી. ૨

મીઝે ત્રીશરણ કુરમાં લીધુરે, બહુચરબહુરંગી;

રડું રમવાતાણું મન કીધુરે, બહુચરબહુરંગી. ૩

સુત સરદાર તું ત્યાં જાવીરે, બહુચરબહુરંગી;

મુકી ખેચરને ભેગણી બોલાવીરે, બહુચરબહુરંગી. ૪

તથાં તોતળાં તુજબ કઠાવેરે, બહુચરબહુરંગી;

હીંમળાનને હીંમાયળી જાવેરે, બહુચરબહુરંગી. ૫

કાળી કાત્યાયની કહેવાગેરે, બહુચરબહુરંગી;

જાવ્યાં હરસીધને જાંખાયરે બહુચરબહુરંગી. ૬

લલ્કાળીનેખોડીઆર કઠાવેરે બહુચરબહુરંગી;

ધીર ભૈરવને ખેચર બોલાવેરે બહુચરબહુરંગી. ૭

ખેલે ચોસઠ ભેગણી ચોપાસરે બહુચરબહુરંગી;

ગુણગાજે પ્રેલ્હાદિયો દાસરે, બહુચરબહુરંગી. ૮

ગરબી ૫મી.

માજે શોળધસ્યા શાણારે બહુચરબહુખેલે;

નેની શોભા તણો નહિ પારરે, જહુચર જહુજેલે. ૧
 કોટી કામ શરી સૂર્ય તેજાભરે, જહુચર જહુજેલે;
 ઘડ ચૂંચાળ ચોકમાં બિરાભરે. જહુચર જહુજેલે. ૨
 ઘણા મોતીના ઘાઘરાઝળકેરે જહુચર જહુજેલે;
 ફિરા રત્નમણી ચુનીયો ચળકેરે જહુચર જહુજેલે. ૩
 શાંભ સાળુકોર ચીનળી વર્ણરે જહુચર જહુજેલે;
 ટાંકી ટીકી તેજ શોભે રવિકુર્ણરે જહુચર જહુજેલે. ૪
 પેઢેરી કંચૂકીને રૂપે ખન્યાં રૂડીરે, જહુચર જહુજેલે;
 ખૂખઝળક ચળક ચળકી રહી ચૂડીરે જહુચર જહુજેલે. ૫
 પારો પીંતણીને લંબીયાં ઝણકેરે, જહુચર જહુજેલે;
 પેઢેસ્થા ધુધરાતે ઠણક ઠણક ઘણકેરે, જહુચર જહુજેલે. ૬
 રોન ભેરયાં ને ધુધરીયો ધમકેરે, જહુચર જહુજેલે;
 રમક ઝમક ઝમક ઝમક રીક ઝમકેરે, જહુચર જહુજેલે. ૭
 કડાં કાંકણીયાણાં જતી ફલકેરે, જહુચર જહુજેલે;
 જાંઘ્યા જાત્નુજંઘ મોતી મણી લળકેરે, જહુચર જહુજેલે. ૮
 પોચી પુખરાલ ને જહુ પારારે, જહુચર જહુજેલે;
 નવવીસ લણો નજલ ખતારારે, જહુચર જહુજેલે. ૯
 કંઠ કાંટીલી મણીની માળા ઘાણીરે જહુચર જહુજેલે;
 નાકે નપે પેસરની વાળીરે, જહુચર જહુજેલે. ૧૦
 કાંને જાલ દૂલ દામણી રૂપાળીરે, જહુચર જહુજેલે;
 ચોઢોડીયાં છલોતેર મેરંગતાળીરે, જહુચર જહુજેલે. ૧૧
 ઝળેજાર જની ભગમગલ્યોતીરે જહુચર જહુજેલે;
 ઘાળેવાળે પરોવ્યાં મોતીરે, જહુચર જહુજેલે. ૧૨
 જોડ જોડથી જધિક રૂપકીધારે, જહુચર જહુજેલે;

- મધુપાન માંજે પેર લરી પીધારે, બહુચરબહુજેલે. ૧૩
- જેક ચાચરમાં રંગતાળીરમતારે, બહુચરબહુજેલે;
- ફરે ગાંજતાંન ધરા ધમધમતારે, બહુચરબહુજેલે. ૧૪
- ફરે કુદીને ફીંચતાળી આપેરે, બહુચર બહુજેલે;
- વીણાવાંસળીથી ઠીક રાગ થાપેરે, બહુચરબહુજેલે. ૧૫
- જાતિચંગને મૃદંગડર વાંતેરે, બહુચરબહુજેલે;
- ઊઘે ઊઘે રાખ ગગનમાં ગાંતેરે, બહુચરબહુજેલે. ૧૬
- ઈંદ્રચંદ્ર ગરુડ વિધિવિષ્ણુ કહાવેરે, બહુચરબહુજેલે,
- માને સુર મુનિ મોતીડે વધાવેરે, બહુચરબહુજેલે. ૧૭
- ઊઠે જંગથી ઊમંગ રંગ રાતીરે બહુચરબહુજેલે;
- રયયોરાસ જાસપાસ ગીતગાતીરે બહુચરબહુજેલે. ૧૮
- રમી નમી માતગોષે ચડી ગાંતેરે, બહુચરબહુજેલે;
- તોળી લીલાંના લડમાં જિરાંતેરે, બહુચરબહુજેલે. ૧૯
- જપવરગ સ્વરગ ઊપમારું જાપુંરે, બહુચરબહુજેલે;
- નથી નેડ જોડ ધીરકરી થાપ્યુંરે, બહુચરબહુજેલે. ૨૦
- શેષ સ્ત્રાસ્ત્ર પાર રાક્ષેનહી આપીરે, બહુચરબહુજેલે;
- શું બળે પ્રલ્હાદીયો પાપીરે, બહુચરબહુજેલે. ૨૧
- પેજ્યો ચરાણરીરણ પુત્ર બળીતારેરે બહુચરબહુજેલે;
- સેવક સીધપુર વાળોરે, બહુચરબહુજેલે. ૨૨

ગરબી ૧ લી.

સિધ્ધનાથની.

સમરૂ સિધ્ધનાથ મહાદેવ, મ્હારે જળાપણાની દેવ;
 તેલે દેવદેવાધી દેવ, કૃપાકરીને કૃષ્ણ મમારાં કાપનેરે. દેક.
 પટેલલોકના મ્હાડમાં, પન્નગધર પ્રીત્યે કહાવ્યા;

સ્વર્ગચ્છાએ સ્વપ્નું દેઈ, કઈસારીતલુને આવ્યા. સમૃ. ૧
 નંદી ગાણપતિને પારવતિ, તૈરવને લવહારી;
 છેક સ્ત્રીધ્યપુર જાવી ખિરાબ્યા, શીરપે ગંગાધ્યાસી. સમૃ. ૨
 ફુફમથી દેવળ ઊઠાવ્યું, લલ્લા ફુપારા તરફે;
 ઊગમણું જાદલૂત બનેલું, ધ્યનપેતાકાફરફે. સમૃ. ૩
 નળાધારી તો નળમગજળફે, સાબસોને સુંબરોને;
 શાંભ જાણ છે સદારીયનું, ગુણવંતો ત્હાંગાને સમૃ. ૪
 સરપતણાંતો લૂષણ શોલે, શેરાછત્ર શીર ધારી;
 લૂષમત્રિરેણને ત્હાંગની બોળી, નંદીની અસવારી. સમૃ. ૫
 અર્જુનથીયા ફરને દ્યારે, ફુલવાડી બહુ ફાલી;
 બહુચર બેઠી બહાર ઊપવે, મંમાથા મતવાલી. સમૃ. ૬
 ચોરસદેફે વામફૂપછે, નળતરતી ત્હાં રામા;
 મનમુખે નંદી બને થાંતલા, સૂર્યદેય છે સામાસ. ૭
 ફર્મ ફરીણી વીપ્રવીવેફી, વેદવદે મુખમાંડી;
 ઘોર ઘંટ ઘડિયાળો જાંધી, બેક જલ્લે છે હાંડી. સમૃ. ૮
 સામો મહાડ છે છઠાપદનો, ભુગલને રાવરબ્નણી;
 બલ્લે મ્હાડની વચે ખીરાને, ધારતણી ધણી જાણી. સ. ૯
 મહાડ તણાતો માળીએ ત્યાં નોખી નોખત બાગે;
 ગેખી શંખની થાય ગરબના, ભૂતપ્રેત ત્યાં તાગે. સમૃ. ૧૦
 જારણીનો ચરઘોડો નખરો, બેવાસફુકો બગે;
 પ્રજ્ઞાદ્વૃત્તિનું તનન કરી, તત્તિ ભોળાની માગે. સમૃ. ૧૧
 ગારખી. ૧લી.

નાણુંદો બનઈનો અઘડો.

રાગ (કંસરે રાયને ફેફવાદેરેકાંના.) એદેરી.

(૧૪૪)

પ્રસ્ફાદકૃત કાવ્ય.

લાલીરે રે હેવાદેતું મારારે લાઈને,

હપેરે આપું છેલડો ત્હારોરે સાઈને. લાલીરે. ૧

ન્યારે રે ત્યારે જાળતસવારે નતી, કુડીરે ત્હારા પેરવીરો

કુડીએ ત્યારે ખોટા સમ આતી. લાલીરે. ૨

આતરે તુંડી નતગોલતર લાળી, ત્રીકમ છુપે આપીતું નેરે તા

વાંસેરે ફેરે યંઠેલો ધનમાળી. લાલીરે. ૩

તોડીયામાં લાલ ફરીરે ચાલ્યાં, આહરત્હારાં જનમઆલ્યાં

ઘણુંરે ત્હારા ધુંધટે ઘર ઘાલ્યાંરે. લાલીરે. ૪

નત્યોરે તારા આપેતી ઝલકાવી, તેવુંરે ત્હારી માનું ધાવણા

તેવુંરે કસુંજ કાપાળુંરે. આપીરે. લાલીરે. ૫

ખૂણેરે ઘાલી ખોલી નણું ખીલું, પધારો હવે પીયર લાલીનું

અરણાવું ત્હારા ખાંધયનેરે ખીલું. લાલીરે. ૬

હપેરે તુને ફેલેતે ફરી ગાંડી, સુખેરે રહો મરનદોરે છાંડી

પ્રસ્ફાદના પ્રભુનું ઘર માંડીરે, લાલીરે. ૭

ગરબી ૨ જી.

નણદીરે આપડાં નવછંદારે ફહાવો,

રાણીરે બ્હેન સાસરીયેરે નયો નણદીરે. ૧

ઘણુંરે ખોલો જમણીપર ગાણું, બલડલીતો નવફરીયેરે આઝી

દેખ્યારે પિનારીદ મરોરે દાઝી. નણદીરે. ૨

ખોલ્યારે પુંઠે ખોલાવોરે આમું, લક્ષણતમફેતાં ફેરે લાનું

યંહુરે ખધું સસરાનુંરે યાલું. નણદીરે. ૩

નપિરે તમને ફીડિછેરે નમતો, ખુંધારે લાઈલો નઈ નાથે

ખમતો, ઘરનોરે ઘણી તમને નથી ગમતો. નણદી. ૪

સાસરીયાંતી માયા હપેરે છોડી, ત્યારે પ્રીતજીવણુંરે બેડી,

શાણીરે રુંહીડો ગાધુર ગોદી, નાણી. ૪
તત્ત્યાંરે તુંને ત્વરપારે રેલાળી, તેથીરે રુંધીખીયુંરે ઘોળી;
ભિમ્મર મ્હારે ફેડે રથારે ફોળી, નાણીરે. ૫
મ્હોટીરે મળી માખાપનેરે ખામી, ફીણારે થયાં નાણી ફરમી;
સારોરે લાગે પ્રલ્હાદનોરે સ્વામી. નાણીરે. ૬

ગરબી ૩જી.

તારેરે ખમ તાલી તલુરે તાખો;
પુછુંરે તેમાં પથરા રુંરે નાખો. તારેરે. ૧
તીયુંરે જ્ઞેઈને નાણી વધારે વાણી, સમનણનાંછે સાગરવડુ
પાણી; જ્ઞેજ્ઞેરે કોઈ વાત નથીરે જાણી. તારેરે. ૨
સોગન મુકી સંપીનેરે ચાખો, તાલીરે જ્ઞે કવચન મુનેરે જાણો
જાપણ જ્ઞેને વીઠ્ઠલછેરે કાણો. તારેરે. ૩
જ્ઞેફેવુંરે ફહીને ફર્યાં નાણી ત્યાળી, લોજ્ઞેઈને તેલીડી રુંરે
તાળી; જાણેરે સાંજે જોલાયો વનમાળી. તારેરે. ૪
કાલીરે મુને જાખધકીરે તાલી, વાતલડીનો પિસામોરે લાલી
બિહોરે પ્રેમ અંતરનોરે તાલી, તારેરે. ૫
જ્ઞેફરે વચેજેરે તલાં જાણો, ફવેરે સુખમનગમતારે માણો;
તલેરે પાપી કુટે લેઈ પાણો, તારેરે. ૬
પુરાંરે સુખપ્રીતમતારે પામી, ફરીરે નાખ્યાં કાને જાફરે કામી;
સાયોરે ધણી પ્રલ્હાદનોરે સ્વામી. તારેરે. ૭

ગરબી ૪થી.

નખરાંરે તમે મુકો જા નંદલાલા;
જારીરે તાહારી જાખ તણારે ચાખા. નખરાંરે. ૧
ફવેરે તમોજાન નથીરે કાલા, વારયુંરે માનો પ્રભ તણારે વાલા;

(૧૪૬)

પ્રજ્ઞાદૃતકાવ્ય.

પદ્મડોરે પરનારી તણારે પાલા. નંખરાં રે તમે ૧
રોકીરે રાખો રણમાં શારે સાંડું, બ્રહ્મડોરે ફરો ભુવણભરે જાણ
લાભુરે મંડુલાની ફું વફુવાડું, નંખરાં રે તમે ૨
બની રે બારે વાટ ભુંડું લાખો, પેહેલી રે ગાખો પ્રેમઘાની રે
સાંખો, ભ્રગુદી ભરી ભુરકી રુંડે નાખો. નંખરાં રે તમે ૩
નાખી રે બિરહાપિને સુખચારો, ભુવણહરી નહુડારે ડારો,
મીઠું રે બોલી જાંખડલી રે મારો. નંખરાં રે તમે ૪
ઝૂંડે પાડો ને બનને રે બટકે, માયારે મુકી છેલ પછે રે છટકે,
ભાંમનીયો તો પુંઠે પુંઠે રે ભટકે. નંખરાં રે તમે ૫
એવું રે સુણી જલબેલો રે ફરીયા, બેલ રે ફરી ખેલાડુ રે ખરીયા,
પ્રજ્ઞાદત્તો પ્રીતમ રંગરસીયા. નંખરાં રે તમે ૬

ભાગત્રીભ્ને.

અયસિદ્ધપુરનો ગરબો.

રાગ. ૮ સાંડું સાંડું રે સુરત રોફેર મુંબઈ જલબેલી. એદેશી
સાંડું સાંડું રે સિધપુર રોફેર, સુંદીર બહુ સાંડું. દેક.
સુંદીર સાંડું છેલ છોગાળું, રંભુત મનડુ થાયરે,
સરસ્યતિ ભ્યાં માત છોગાળી, નીકટ બસત મમાય સુંદીર
વીરંચિ તનયા ધાસવસે, નેના પ્રાક્રમનો નહિ પારરે,
મહાવીર વડવાં નલ આલી, નાખ્યો સીંધુ મોભર સુંદીર
કાર્તિક માસમાં ડુંમાશિકાનો, મેળો જતિ ભરાયરે,
જૂબ જૂબ ભ્યાં જૂબી બની છે, માનુની મંગળ ગાય સુંડ
પ્રથમ રાંધ પાટણી જાવે, શોખાદીયાં નામેળારે,
ઘાંચી ઘાંચ ભયરણા બહારે, ભંગી લોક છે ભેળા સુંદીર

પછે પધારે પદમપરીને, ગેડાગરદીનગાળેરે,
 સરસ્વતિને શ્રીકૃષ્ણ ચડાવી, રૂપૈયો બિછાળે. સુંદીર ૫
 જમદાવાદીવીરભગામી, ફડી ફાઠીયાવાડીરે,
 દેશદેશના શંઘળ આવે, કોઈ ઘોડે કોઈ ગાડી. સુંદીર ૬
 વાંણ ત્વરી વેપારી આવે, મન માને ત્યાંહાં મ્હાલેરે,
 ઘરણી પોળના ઘાટે ગરબે, દરફુકાનો ઘાલે. સુંદીર ૭
 ગાંધી વાણીયાલાલ ત્યાંણા, લંબયારાને બેલનીરે,
 ફુકાન માંડી દરબુ બેઠા, ઢાલગરાને ધોળી. સુંદીર ૮
 કુલાલને કુંદોઈ ફાપડીયા, વાસણના વેપારીરે,
 પાલ ઠોકીને પરવા પડીયા, વોહોરા ત્યાં હુલગારી. સુંદીર ૯
 મહંમદ ખલીને તૈયબખલી, વળી તરવાડી રંકશાળીરે,
 બકલો વોહોરો બ્હાર બિડાવે, ઘોઘુની ગત્યન્યાસી. સુંદીર ૧૦
 ચુની ગરા ચોકરી ચોરરા, દલાલ દોડે ફુગારે,
 સફરી સોદાગરને ફાઠીયા, મૂળાવેચે મુંઘા. સુંદીર ૧૧
 અલમરી અંતર લઈ બેઠા, તરેહ પારનાં તેછેરે,
 દલી શેહેરની આવી ફુકાનો, રંગરમકડાં વેચે. સુંદીર ૧૨
 મનુષ્ય પુરમાં માયતહિને, દુરબુધ્ધિ બહુ બેરે,
 ફાકરે પીના કોળીરે કપરા, હાંકી ફડુલાબોલે. સુંદીર ૧૩
 લીડમચી તરપુર તરતર, પાર પડે કોઈ પુરારે,
 જોહવામાં કોઈ ફુંકું પડે તો, ચગદાઈને પાય ચૂરા. સુંદીર ૧૪
 શંઘ તણું સેતાન કામછે, શુઝાં ગંઠીયા ફાપેરે,
 બુલમી બુગારી ભંગમ આવે, પહુડાય જેમના પાપે. સું ૧૫
 પોળે પોળે છે પોલીસ ચોકી, પુરવીયા દે પેરાંરે,
 મકરાણી મલખૂત ખરાખર, અંધળાને ના વેરા. સુંદીર ૧૬

(૧૪૮)

પ્રેક્ષાદ્વૃત્તકાવ્ય.

ફોલધારતો ફરે શંઘમાં, બ્જુલમીનનને જાણેરે;
જવળા સવળા બંધે બાંધી, કૈક કેદમાં ઘાલે. સુંદીર ૭૧
રાતદિવસ રોજવાળ ફરે છે, રૂસરા લેઈ સમરીરે;
ગોવળા લંગીનું ગરલુ રહ્યું છે, રણસિંગુ ચોકેર. સુંદીર ૭૨
લાલલોક લેઈ મયે મંડળી, સુરગ ન માંછાનેરે;
જાંઝડ ફૂલો ને ઝાલડી, ધીનાફૂલ ધીન વાળે. સુંદીર ૭૩
ને નેકાર ફરે બ્રાણુ, બબુનીના નસગાવેરે;
જગર ચંદનને શ્રીફળ સોપારી, લળીવળી લોક વધાવે. સુંદીર ૭૪
પુનમને દીન પેરોડિયામાં, સઘળો સંઘમ પાવેરે;
ગંગા યુમના જડસહ તીરથ, માને મળવા જાવે. સુંદીર ૭૫
સરવ તીરથનો સંગમ ભાળી સૌકો કરતા રક્ષાતેરે,
સોઘળ તલને સુરભી સુચ્છી, દેવિપ્રોને દાન. સુંદીર ૭૬
પ્રેમધરી સોપારે જાવી, નીરમળ નળમાં ન્હાયરે;
શો મહિમા ફું સરસ્વતિનો, પાપી પાવન થાય. સુંદીર ૭૭
ફોઈ સ્વ્યને ફોઈ દીકરા, માની પાસે માગેરે;
પ્રત્યક્ષ પરચો મંમાયાનો, જ્યાં લૂતાવળ લાગે. સુંદીર ૭૮
ધૂળા ધૂળા ધમધમી રહી છે, ડરબ્રાહ્મણ દેખાડેરે;
ચેરકના તો ગ્રહી ચોરના, કડાઝુડમાં ફાફાડે. સુંદીર ૭૯
મેલું ચોખું ગતે ઘાલવા, શ્રાદ્ધ રૂડાં સારોરે;
મહાપ્રેતને મુક્તિરે જાપે, પ્રત્યક્ષ માનો પારો. સુંદીર ૮૦
મોક્ષ પીંપળે પાણી રેડી, સૌકો લાગે પાયરે;
ગોર ફૂલે કે પૈસા જાપો, પીત્રી સ્વર્ગે ભથ્થ. સુંદીર ૮૧
જિનેયાળ જહુ જારામાંડી, જેઠા ફાલો ફારે;
દેવીને રે ફોઈ દીધા ચડાવો, જેમ ફરે પોકાર. સુંદીર ૮૨

પ્રત્નહાદ્યતકાવ્ય.

(૧૪૯)

મગરૂપી મન્તાના પ્રાહ્મણ, જન્યજાંમના આપેરે;
 કુંડકાચલી કરમંત્રેલેઈને, હડીયો કરતા સ્ત્રવે સુંદીર ૨૮
 હજાનોક હજાખડુ કરતા, કુંડ મુખ કહેવાયરે;
 સરસ્વતિને શ્રીકૃષ્ણચડાવે, ગોઠળી પરસન ધાય સુંદીર ૩૦
 આપુને આસરવાદેઈછે, ઘણા રાસડાગાવેરે;
 કલ્પણનીતો કેડેરે પડતા, મરાકરીએ જીડાવે સુંદીર ૩૧
 ઘણાએ કુતો ઘાટકરીલે, કરકુંડની ધાળેરે;
 ધાપે જરીને પીઠે ઠોડે, તે અંખાના ખાલ સુંદીર ૩૨
 પ્રાહ્મલોજન ત્વારે ખડુચાલે, ધીંગીધો બાપોડરે;
 પાત્ર પડીયો પંડોલેઈને, કરતા દોડાદોડ સુંદીર ૩૩
 ત્વાત્વાયસી ચરકી પીંડા, દૂધપાક મરાજ પૂડાને;
 મન્નપેડે મગદળનીન્નેડે, કરડે કાચા મૂળા સુંદીર ૩૪
 પંડ્યાજીનાં પેટલાણાણાં, તે સાવ નન્નપેરે;
 તની ઊઠીને તંખાચાલ્યા, અકળાએ પી કાંકે સુંદીર ૩૫
 પછે કોઈનાં પેટ ચડેને, આડે ભઈ ભઈ થાકેરે;
 સુંડસવા અનમોને મરયાં, માયા મ્હાત્મમદ્રોડે સુંડડ
 જિંદુસરોવર બહારજનીછે, જ્ઞાનવાણ્યને ઘાટેરે;
 જ્ઞાતાનીને જ્ઞાન ઊપને, સ્નાનદાનને સાટે સુંદીર ૩૭
 મહા મહાત્મછે અહલ્યાકેર, સૌકો કરતા સ્નાનેરે;
 વિધિસહિત પ્રાહ્મણને વળતાં, દેસોગ્રણનું દાન સુંડ ૩૮
 ખડુકામછે જિંદુતીરથનું, જળરીનેની ભુગતીરે;
 ગયા આજ્ઞ સૌ ત્યાં સરાયે, માની કરયા ભુગતી સુંડ ૩૯
 કૃદમ પિતાને માત્ર દેહુતી, જમન્યા ભુગદાધારરે;
 માતાજીને મોક્ષ આપયા, કપિલદેવ અવતાર સુંદીર ૪૦

(૧૫૦)

પ્રેક્ષાદૃતકાવ્ય.

ખૂબ ખૂબી છે ખાખ ચોકની, ન્યાં નેગીની નતોરે,
સાધુ નમે શીરો ને પુરી, જખરી પડી નમાતો. સું. ૪૧
તપસ્વી લોક સફુ ત્યાં વસે છે, જતિહરિનનકુતારે,
ખાણ સન્યા ઊપર કોઈ જળિયા, સોડતાણી ને સુતા સુ. ૪૨
અંનયિના કોઈ ફેરે જીદારી, કડાક લાંઘણો ખેંચેરે,
કોઈ ફડીલા ખાંધી ફિંચકો, ઊંધા માંથે ફિંચે. સુંદર. ૪૩
કૃદમ મુનીના કૃદમ ખાગમાં, શીતળવાય સુગંધરે,
દરિદ્ર ન કરવા સૌકો દોરે, વૈષ્ણવ કેરાં વૃંદ. સંદર. ૪૪
રામ ચોકમાં રંગ ઊડાયે, ગદાખની ગુલઝારરે,
લીડાલીડ ત્યાં મચે મનુષેની, લોગીન ઝીલેલા સુ. ૪૫
ત્રૈણ વડે તલવીલ ખરાખર, રહીયત ચાલે રેંદરે,
ફરસાં વાળા ફેરે ફાંફડા, ગારદીલોકની ગેટ. સુંદર. ૪૬
વ્યાસ જોકે વાલ્મં લેઈ ખેઠા, ઠીકું જરી ગાયેરે,
મલ્લ ફેરે કોઈ માણ ઊપર, બંકા ખહાર ઊડાયે. સું. ૪૭
ગરીખ ખીચારાં લગત લીખારી, અંનયિના અપિડતારે,
ઊંધા માંથે ઊલ્લાં રહીને, રાગ ખેંચીને રડતાં. સુંદર. ૪૮
નવી પાડીમાં નાતલમે છે, ખડુ ખાહ્મણની ખેરરે,
સોમણનાતો ખને લાડવા, દાળતાં ખડાં તેર. સુંદર. ૪૯
જો દિયો ની અખૂર વસ્તી, પુન્યતણો નહિ પારરે,
અંખા સરખી ઈષ્ટ ખિરાને, અત્તર ત્તરે લંડાર. સુંદર. ૫૦
મધ્ય શેહેરમાં ગોવિંદ ભાઈવ, નીરખે નરને નારરે,
ગૌર રેશ્યામ ત્યાં હાં ગાજીયા છે, સદ્ય ઊગમણો દ્વાર. સું. ૫૧
ભરીપરીનાં નીશાત્ત જળકે, ઝળખળદે ઝળકારરે,
ચોખીયાં દીનાં કમાડ ચળકે, શોભાનો લહિં પાર. સું. ૫૨

મોર મુંગર મકરા કૃતકુંડળ, સરસધન્યાશાણગારે;
 નીગે રંજો એમ તક્કી પોકારે, ગોવિંદબાજયોજાદારસુંખ
 ફાંડીરે તકતા ગજાસ ગુલાબી, સરસજાંઘીછેછારે;
 પાલાં જાગણ પ્રસાદેયે, નડીપીતળનીપાર. સુંદર ૫૪
 ત્રીને માણપર ટફોરખાનાં, ધીનાકૃધીં ધીંનચાગેરે;
 ગેખી ઘંટની થાય ગરજના, ભૂતપ્રેત ત્યાં ભાગે. સુંદર ૫૫
 ધંન ભાગ્યને જીવનનમીયા, સીંધદેવ્રમાયાસીરે;
 સરયતીરેપનું સાધન પામ્યા, કોણખીચારીકરિ. સુંદર ૫૬
 વીધધરજોખતાં વીરામપામે, ફલ્લરમુખભયહરીરે;
 મહા મહાત્મશું મુરજ વખાણું, મંદમતિછે સ્ફારી. સુંદર ૫૭
 સરયકૃવિવૈષ્ણવને ચંદુ, કોઈનયરશોરોષરે;
 નાકકરો સૌ મ્હેર જાણીને, દરધવરણનાદોષઃસુંદર ૫૮
 જોદીચ્છાબ્રાહ્મણ જરજકુંડુ, દુરે નાકિંકાંઈતાળરે;
 લક્ષ્મીજાઈનો લાડકડોડું, કૃષ્ણરામનોખાળ. સુંદર ૫૯
 ગાંડાઘેલાગુણહરીના, કોઈનકરશોવાદરે;
 લેવક સીંધપુરવાળો કહેછે, પામરજનપ્રેલ્હાદ સુંદર ૬૦

ગરખી-૧લી.

રાગાલરકયાલપી ગાવાનો ૭

જાલે રધ લેઈને શીદ જાંઘારે, જકડડળ;
 તમોને કોણે જાંઘી તેડાવ્યારે, જકડડળ. ૧
 મામાકુંસેકેમ મોકલીયારે, જકડડળ;
 શું નેઈ છેલછબિલો છળિયારે, જકડડળ. ૨
 બેજીવણાલુનેલેઈલશોરે, જકડડળ;

(૧૫૨) પ્રેલ્હાદકૃત્તકાવ્ય.

તોતો ખરાખગાળોખારોરે, જનકડડળ. ૩
રોફળફળને નિસાસા નડરોરે, જનકડડળ;
તમારે ઘેર પીટણીયો પડરોરે, જનકડડળ. ૪
ફેફ ન્યુપંતીના જીવનશીરે, જનકડડળ;
તમારું સ્તાનું ફફો ફેમ પારોરે, જનકડડળ. ૫
ફળ્લુ ફાંજે પિયાર જાણો મનમારે, જનકડડળ.
જમોને તેભરેડાણાં તનમારે, જનકડડળ. ૬
ઘાલીડો મુકે જમને વનમારે, જનકડડળ;
રોઈ રોઈ લાહ્ય ધઈ લોચનમારે, જનકડડળ. ૭
રડે સૌ રામા ત્યાં રીશનામીરે, જનકડડળ;
મુકી નજો પ્રેલ્હાદળ નો સ્યામીરે, જનકડડળ. ૮

ગરબી રળ.

ધ્યાણું ઘગો ફવે ફાંઈ થારોરે, દીનજંધુ;
ઝેરીલો ઝે તમને લેઈ નીરોરે, દીનજંધુ. ૧
જંધરમી ઝે જનકડડછે હીણોરે, દીનજંધુ;
જીવણુ પિયાર કરને જીણોરે, દીનજંધુ. ૨
જનકડડ જતિ દગામાં જાવ્યારે, દીનજંધુ;
તેડું કંસ કાળનું લાવ્યારે, દીનજંધુ. ૩
નળયાનું મસજું છે ત્યાંથીરે, દીનજંધુ;
જાયડો લાવ લાણોલપર ઝ્યાંથીરે, દીનજંધુ. ૪
મોહનળ માંધે ફરે છે, મારારે, દીનજંધુ;
છખીલા છાકીરું નજો ધારારે, દીનજંધુ. ૫
તપે છે માતપિતાપર તડકારે, દીનજંધુ;
સંતારે લીતરમાં થાજે તડકારે, દીનજંધુ. ૬

જીવણાં જીવનમ જીવું ન જીવે જીરે, દીન જંધુ;

જીવણી જીવે જીવન જીવે જીરે, દીન જંધુ. ૭

કૂડો છે કુપેરો કંસ હરામીરે, દીન જંધુ;

સમજણા પ્રજ્ઞાદ જીના સ્વામીરે, દીન જંધુ. ૮

ગરબી ૩ જી.

રામા રોઈ રોઈ રંપડો જાલેરે, ઘનનારી;

સોની જાંખે જાંસૂ ચાલેરે, ઘનનારી. ૧

દારા દુઃખ દરીયામાં ડૂબીરે, ઘનનારી;

જાજળા રથ રોકી રહી જિત્તીરે, ઘનનારી. ૨

ફોઈ જો પાછળથી રથ પેડડ્યોરે, ઘનનારી;

જીવંતી જીવે જીવે જીવે જીવે, ઘનનારી. ૩

ફોઈ જો પેડડ્યું પીતાંબર તાણીરે, ઘનનારી;

ફોઈ વચમાં જોડી ઘનનાણીરે, ઘનનારી; ૪

નારી ગ્રહી નયનીનું મોતીરે, ઘનનારી;

રસિલા સામું જીવે જીવે રોતીરે, ઘનનારી. ૫

લલિતા લાલ મરજા લોપીરે, ઘનનારી;

જળથળ જુરે ગામની ગોપીરે, ઘનનારી. ૬

છેરી કાંથો મધુરાં વાળોરે, ઘનનારી;

ગોપીયો દે જીવે જીવે ગાળોરે, ઘનનારી. ૭

વળતાં ફરી જો પાંચ ફીધોરે, ઘનનારી;

દાસો જાઠ દિવસનો દિધોરે, ઘનનારી; ૮

વચન દેઈ પ્યાનાથિ જી ન્યારારે, ઘનનારી;

પદ્યાસા પ્રજ્ઞાદ જીના પ્યારારે, ઘનનારી. ૯

(૧૫૪)

પ્રજ્ઞાદ્વિતકાવ્ય.

ગરબી-૪થી.

- નમેરા નાપિ કહો કેમ નાવ્યારે, ઊધવલ;
 વાયદા વીત્યાવળી વિતાવ્યારે, ઊધવલ. ૧
 ફરી ગયું પાણી પ્રેતુના પેણમાંરે, ઊધવલ;
 રંગીલે મુક્યાં રખડતાં રણમાંરે, ઊધવલ. ૨
 દયાળુને દયા કાંઈજે નાવીરે, ઊધવલ;
 ખાવરી બ્રીલની નાર બનાવીરે, ઊધવલ. ૩
 છબીલે હવે અમોને છાંડીરે, ઊધવલ;
 કાંન રહ્યા કુજનનું ઘર માંડીરે, ઊધવલ. ૪
 ત્રીકમે મુક્યાં હવે રણવળતાંરે, ઊધવલ;
 કાળભનં કુણાં બહુ કુજકળતાંરે, ઊધવલ. ૫
 લોચને મારી કસ્યાં છે લુલારે, ઊધવલ;
 રોઈ રોઈ પડ્યાં આંખમાં ફૂલારે, ઊધવલ. ૬
 હવે તો જીવ હમારા નરોરે, ઊધવલ;
 તારૂણી તરફડતી સૌ ગાસેરે, ઊધવલ. ૭
 વફાલીડે વીખડાં શું નહિ દીધારે, ઊધવલ;
 હવે તો આંખે આંધળાં ફીધારે, ઊધવલ. ૮
 ચપળા હવે આંસુડાં ચાલેરે, ઊધવલ;
 વિસારી પ્રજ્ઞાદ્વિતના વફાલેરે, ઊધવલ. ૯

ગરબી-૫મી.

- જીવપર નુલમ કસ્યો ન નેઈયેરે, જીવણલ;
 રાંડડાં અમો રખળતાં રોઈયેરે, જીવણલ. ૧
 પ્રેતુ શું મારી પ્રેમની પાળીરે, જીવણલ;
 માંજીયાં દીંચણમાંથી દાબીરે, જીવણલ. ૨

પ્રેલ્હાદકૃતકાવ્ય

(૧૫૫)

- અપંગાં કસ્યાં ફરી તેં જમનેરે, જીવણજી; ૩
 દયાળુ દયા ન જાવી તમનેરે, જીવણજી. ૩
 પ્રેમિ મતો કહેતા પ્રાણપી પ્યારીરે, જીવણજી;
 ક્હાલીડા હવે કેમ વિસારીરે, જીવણજી. ૪
 સોડ્યનો ઘાય સ્યામળા સારીરે, જીવણજી;
 મને રું વિના મોતપી મારીરે, જીવણજી. ૫
 લેરી ને હોયતો પેઈજે વાઘીરે, જીવણજી;
 કરે આ ક્યાંહાં નઈને ફરી જાઘીરે, જીવણજી. ૬
 જાહોનીશિ પિયાર મનમાં સાંધુંરે, જીવણજી;
 પેટ ફાટ્યું ને પાટો ક્યાં જાંધુંરે, જીવણજી. ૭
 વાડનો ફાંટો થયો છે વેરીરે, જીવણજી;
 ફાળે જાણો જંગારો ખેરીરે, જીવણજી. ૮
 નળર કાંચે કરો નંદનાલાલારે, જીવણજી;
 વીલેગી પ્રેલ્હાદજીના વ્હાલારે, જીવણજી. ૯

ગરબીકૃત

- પ્રેધારો પ્રાણજીવન પાતળિયારે, પ્રીતમજી;
 ગુમાની રું થઈ જોઈ ગણગણીયારે, પ્રીતમજી. ૧
 નમેરા થયા નંદલાલારે, પ્રીતમજી;
 પેડ્યો રો વાંકુમારો વ્હાલારે, પ્રીતમજી. ૨
 મોહનજી થયા મધુરાં વાસીરે, પ્રીતમજી;
 ફૂંપી મળી ફંસની ઘાસીરે, પ્રીતમજી. ૩
 મોહનજીએ માં રું મન જરફયોરે, પ્રીતમજી;
 ફીરજો પદ્ધર સરખો પટકયોરે, પ્રીતમજી. ૪
 કાળીએ કામણીયાં સ્યાં ફીધારે, પ્રીતમજી;

(૧૫૬)

પ્રજ્ઞાદૃતકાવ્ય.

તમારાં ચીતવીત ચોરી લીધારે, પ્રીતમજી. ૫
વિહંતાકુસાં જમોને ઢેરીરે, પ્રીતમજી;
સ્વામળા પથા ફવે તો રોઢેરીરે, પ્રીતમજી. ૬
સુખજનુ રોઢેર વીષે રું ફેવુંરે, પ્રીતમજી;
ગોઠું નહિં ગાંખડે રોઢેવુંરે, પ્રીતમજી. ૭
જમે તો કદરૂપીને ફાળીરે, પ્રીતમજી;
રોઢેરની મળી રાંડો રૂપાળીરે, પ્રીતમજી. ૮
ખાંતીલો જાવે લાગે ખામીરે, પ્રીતમજી;
સમજીએ પ્રજ્ઞાદૃત ના સ્વામીરે, પ્રીતમજી. ૯

ગરબી ૭મી.

બિધવજી ફેરુરિને જરજીરે, રસિયાજી;
મોહનજી ફોફેવિછે મરજીરે, રસિયાજી. ૧
ક્વાલીડા પ્રજ્ઞાકે મફિધું ફેરીરે, રસિયાજી;
નાથજી પથાકે મનમેઢેરીરે, રસિયાજી. ૨
જીવણજી જીવનતપાસો જીવણીરે, રસિયાજી;
રોઢે નંદ જીવણ રાણીરે, રસિયાજી. ૩
લૂદરજી જાંખ બિધાડી લાજીરે, રસિયાજી;
પીછે ગોઠુખમાં ફડતાજીરે, રસિયાજી. ૪
જ્યારના જીવણ ગયાછો છોડીરે, રસિયાજી;
ત્યારની ગોપી ધઈ સૌ ગાંડીરે, રસિયાજી. ૫
પ્રેમદાતજીનાં જન્મને પાણીરે, રસિયાજી;
ફવે તો જીવણજી જીવણજી, રસિયાજી. ૬
જીવંતી જીવંતીને મરજીરે, રસિયાજી;
નાથજી નિમિત્તમાં પે હરજીરે, રસિયાજી. ૭

નનગ્રોહ ઘણું રુંકીએ તમનેરે, રસિયાળુ;

તમે તો સાચાર કીધાં જમનેરે, રસિયાળુ. ૮

ઘેલડા ગોકુળના ગિરધારીરે, રસિયાળુ;

છબીલા માનો શિષ્ જમારીરે, રસિયાળુ. ૯

વ્રજવાસીપર ફાલ વધારોરે, રસિયાળુ;

પ્રલ્હાદજીના પ્રાણ પધારોરે, રસિયાળુ. ૧૦

ગારબી. ૧લી.

રાગ. (નલ્યકુળક્યાં નેયુંરે નલ્યકુળક્યાં નેયું મારાખાપેજન

લોહુંરે નલ્યકુળક્યાં નેયું) જેસી.

મારા રાજધનકુ થેઈ નાયોરે, દેશિં માખણને મીસરી;

મુને નલ્યકુ થઈને નયો રાજ, દેશિં માખણને મીસરી. ટેક.

નાનુક રૂપધરો નારીનું, ચતુરખતાયો પેદરો;

શામળિયાલ્યો સાળુ ખાપું, કાંનકાંચળી પેદરોરે,

દેશિં માખણને મીસરી. મારા રાજધન થેઈ નાયોરે. ૧

ચતુરચાંદલો ચોહોડી લાલટે, રાજખસો કોઈ રૂડી;

જલજેલી જાંખ્યુ મયકારો, પેદરો નયરંજા ચુડીરે, દેશિં માખ

કુલાંકાંજીગેન ઘુઘરા, જાંઝરીયોનો કમકો;

પાતળીયાળુ પગમાં પેદરી, હીકુખતાયો હમકોરે દેશિં માખ

મિહું ગાજો મસ્તખનાખો, તાળતાનજેમ લાગો;

જઘાનેંન નખરંની સાપે, મધૂરી મોરલી વાગેરે. દેશિં માખ ૨

નાનુક વકુ થેઈ નલ્યપરનાયો, ખફાર કરો ખજુનામી;

પાતળિયાકું તુનને પરણું, પ્રલ્હાદજીના સ્વામીરે, દેશિં માખ ૩

ગારબી ૨જી.

મનુરામચંદ મુજગાનારે, જોકદીનનજર જનના. ટેક.

(૧૫૮)

પ્રેલ્હાદકૃતકાવ્યઃ

ખડુખળવંતાખીગલ હોઈજખ, છોડ સીનનેચાલે;

ખૂટી ગયા તેખખર પેડી નહીં, ગયે ફરમકે કાલેરે.

એક દીન જરૂર જના. મનુ રામ ચંદ્ર મુજગાનારે. એક ૧

હીરણ્યકશ્યપે હીરણ્યકશ્ય, રીરે પાળખડુ સુરા;

દત્તવક્ત્રને દહીંત જાંધર, કાળેકશ્યામકુચુરારે. એકમનુ

કાળયવન નેકસરાજીયો, જરાસન જુગમાંહી;

કાળે પછાડ્યા કોરે જાલીને, પડ્યા નહીં પત્તા ક્યાંહીરે. એકમનુ

દુર્યોધન દુશ્યાસન રાજન, મદો ન્મસ્ત મદમાતા;

રાવણ કુલ્લકરણ રણધીરા, ચક્રવર્તી કેહેવાતારે. એકમનુ

જેની કુલે પરચતકારે, સુર સરીખા પૂજે;

સામો થયે સમુદ્ર સોષે, ઘાકે પૃથ્વી ધ્રુવેરે, એકમનુ ૫

દસદિશાના દિગપાળતે, ડોલે દેખી રૂરાર;

પુંગર રમતા હો ફરીને, યોળી કરતા ચૂરારે. એકમનુ ૬

મહા મોટા મતવાલા સરખા, સૂરવીરને સાધ્યા;

મ્હોટા મ્હોટા મહારથીતે, કાળે ખોળી ખાધારે. એકમનુ ૭

જિમર નહીં રેકે ના જવ નીમે, રામ મનુ મુજકહીજે;

પ્રેલ્હાદકાળતા કાળહરીછે, તેકેને શરણો નઈજેરે. એકમનુ ૮

ઝારખી૧લી.

રાગઃદેરવાની ઝુલ. (ઝલજેલી મોરી ઝંજે માત જ્ઞેવા

નીત્ય નઈજે.) જેદેરી.

નહીં જાણુંરે નંદના લાલ, રમવા નહીં જાણું;

માહારે સાસરીયાનું સાલ, રમવા નહીં જાણું. દેક.

ઝડપીને જાલો ગળે હાથે ઘાલો, નાથ નહીં નાકારે;

લોકદેખેને ફુંલાજી મંદ્રું, ફું નાનૂકવડુ જાણુંરે રમવા. ૧૧

પ્રહ્લાદકૃતકાવ્ય.

(૧૫૯)

તુંડું રું તાંખો ઊરહપિનાખો, બેફીકરાપિઈબોલોરે;
મ્મગનેનીનાં મુખ સુખલેવા, ગોરીના ઘુંઘરખોલોરે. રમવા
મીઠુંમીઠું ગાવો બંસુરીજનવો, અઘખતાવોજોપીરે;
ગામનાં લોક સહુ ધાયલથઈગયાં, ગાંડીજની સૌગોપીરે. રમવા
જાંખ રું મારે બંડુગં ડારે, ચતુરાનાં મન ચૂકેરે;
અખજા સૌ તારી જાંખેલ તાળે, માધવ મોહની મૂકેરે રમવા
મૂકીઘોચાળા મોરલી ચોવાળા, કામણગાળા કામીરે;
કંચૂકી રું જાલી ઊરહપિધાલી, પ્રહ્લાદજનાસ્વામીરે. રમવા

ગરખીરજી.

રાગ(કેરવાની)જુલડીપર પ્રમાણેનીદેશી.

મુકો મુકોરે મોહનલાલ, મસ્તૈ મુકોને.
માહારા મુખની ખારી ગાળ, મસ્તૈ મુકોને. દેક.
ગાવો જુલમતો હવે નહીંચાળે, સાંખી અમોશીદરહીરુંરે,
વાચું નહીં માનો વાલમજીતો, કંસરાબને કહીરુંરે, મસ્તૈ
પરનારીની પુંઠે પડોછો, લાલલેવાનંદલાલારે,
સાંધાની રાંડ ફોઈ મળશે મોહનજી, ઘઠોલગાયશે ઠાલાંરે.
ખેરે ખેરી હવે ખોડ લૂલાવું, કહાં ન નેકેશો ફૂડીરે;
ગામનીરે ગોપીયો લેગીથઈને, જીવાળાનાખરુંજૂડીરે. મસ્તૈ
વાટેલતાં મુને આવી રું વળજ્યા, મહીની મદૂકી ફોડીરે;
ફોરી કસખની કાંચળી ખગાડી, મોતીયોની માળાતોડીરે.
હસ્તુ ખોલી હાપધાલો ફૂઠીલા. કંચૂકીમાં થઈ કાજારે;
પેતિ પરતાને પાડો પલકમાં, વ્યારપ્રહ્લાદનાકાલારે. મસ્તૈ

ગરખીરલી.

ઠાકોરજીનો થાળ.

(૧૧૦)

પ્રલ્હાદકૃતહાવ્ય.

રાગ (મારે ઘેર જાયલે માયા, કૃપાકરી કાનલુ કાલા; દેક.
ભમો ભુગભુવનવાલા, કૃપાકરી કાનલુ કાલા; દેક.
ફિંમલાં જાસન કું ક્યાંથી જાપું, ભુંડીછે દેવ તમારી;
દુરીભનને રૂપ્ય પાત્ર કરવાને, લક્ષ્મીને રાખ્યાંતી ખારી.
ભમો ભુગભુવનવાલા, કૃપાકરી કાનલુ કાલા. ૧

દરભની ચાદરી દેવ ખિરાલે, પ્રેમે મુકું પેતરાણી;
પાણીનું તુંજડું પાસે લરાવું, ભડકો નહિં ભૂદલાળી.
પાતળિયાકોઈએ નાલ્યું પીતાંબર, ઘરોઘરકુંતો ભટક્યો;
પ્રાંતીલાયું કુંડું ખુમે તમોને, પણપેદરોડાં બળિયાનો કટકો.
કેસરિયાં ક્યાંથી લાવું કૃપાનીધિ, ઘણાસંગે કરી ઘોળો;
આહ્વાણને ઘેર લક્ષ્મીલેલી, રંગીલા રાખોડી ચોળી.
કાંગના તાંછળા કાંન જારોગો, છેલનથી કાંઈ રાણ;

પાકો કચ્ચો પંચકણીનો રોટલો, જડની કાળીદાળ ભર્યો
ગભ પ્રમાણે ધી પીરસું ને, ખાદું મોળું ફરી કહેલે;
ટાહાડું પેટ ફરી ભમો ત્રિફલ, ભેઈએ તે માગીલેલે તનુ.
રીહેરના વાસમાં સારી મળે નહિં, જિતારી મુકીછે જારો;
દુધભેઈએ પણ દુઝડું નથી, છોટો મુકું કહોતો છારાનુ.
ખેલાડું જૂજ ખારીલાગેતો, માંહેલ ભરાયલે મેં કું;
પેટભરી જૂજ પીયો પાતળિયા, જમોને જાપલે એંડું.
રમી ભમી રંગ રસિયો બિહ્યો, સેવા માંની સુખરાશી;
રાંકડલાં પર રાણુ ખુશીથી, હેત કરીયો જારી.
પાપરી મુકીમેં પોહો પપારી, રાજકરો કાંઈ રાંપુ;
પ્રલ્હાદીયો કહે પંખો બિડાડું, ચૂપેકરી પગ ચાંપું.
ભમો ભુગભુવનવાલા, કૃપાકરી કાનલુ કાલા. ૧૦

અધરાકોર જી આરતી લિખ્યતે

શાગ નયદેવ નયદેવ, નય નરનારાયણ પ્રત્નુ ને નરનારાયણ ^{જેદેવ}
 નયદેવ નયદેવ, નય કમળાકાન્ત, પ્રત્નુ નય કમળાકાન્ત;
 પુરુષોત્તમ પુરણાનંદ, કોટી અઘ હાન્ત. નયદેવ નયદેવ. ૧
 લન્કવછળ લગ્ન ગુલાંછન, લુધર લય કરતા; પ્રત્નુ લુધર.
 નિલ સેવકનાં સંકટ, ફેલાં માં ફરતા નયદેવ નયદેવ. ૨
 તદુણી રૂપે ત્રિવિક્રમ તીવ્ર તપોતાપે, પ્રત્નુ તીવ્ર તપોતાપે;
 લવ લક્ષ્મી તીમ ફરતા, જાનુવાસો જાપે; નયદેવ નયદેવ. ૩
 રાશી રૂપે રીતજ થઈ તનના તાપે હરો, પ્રત્નુ તનના તાપે હરો
 વાયુ રૂપે વિશ્વંતર, વિશ્વ વિષે વિશ્વરો, નયદેવ નયદેવ. ૪
 જગ્નિ રૂપે હરી હર ચત્ર વિષે પેઠા, પ્રત્નુ ચત્ર વિષે પેઠા;
 દેવ રૂપે દિનજંધુ, દેવળ માં બેઠા. નયદેવ નયદેવ. ૫
 મેઘ રૂપે થઈ માધવ ગરબ્ને ઘન સારા, પ્રત્નુ ગરબ્ને ઘન સારા;
 વિદ્યુત રૂપે વિયરો, જળ મૂશળ ધારા. નયદેવ નયદેવ. ૬
 સાકાર રૂપે સૃષ્ટી બ્રહ્મ રૂપે લાષી, પ્રત્નુ બ્રહ્મ રૂપે લાષી;
 સચરાચર માં રહ્યાછો, પૂરણ પરકારી. નયદેવ, નયદેવ. ૭
 વૈરાટ રૂપે ક્લાસ મ વિશ્વ ણિદરવાસો, પ્રત્નુ વિશ્વ ણિદરવાસો;
 ભૂમંડળ બ્રહ્માણે, પોતે પરકાસો. નયદેવ નયદેવ. ૮
 નિરાકાર થઈ નરવર જાસર ભૈ જડીયા, પ્રત્નુ જાસર ભઈ જડીયા;
 ભેગ કળાષી માલ્યર, ભેતાં નય નડીયા. નયદેવ નયદેવ. ૯
 જાકળ કળા જાવિનારી, કળા કેમ નાવે, પ્રત્નુ કળા કેમ નાવે;
 પ્રત્કાદીયો તન પામર, ગુણ કેવા ગાવે. નયદેવ નયદેવ. ૧૦
 જાવિનારીની આરતી, ને લાવે ભણારો, હરી ને લાવે ગાવો;
 પ્રત્કાદ જીનો પ્યારો, પૂરણ પ્રસન્ન થારો. નયદેવ નયદેવ. ૧૧

(૧૬૨)

પ્રજ્ઞાદ્વૃત્ત કાવ્ય

ગરબી ૧ ની.

રાગ મોરવની પીટણીનો ફફીરી તા. નવનેર નુવો નશોદાના
ખાણતું જ એ રાગ.

લુલમનેર માંડ્યું નશોદાને છોકરે; છોકરે છોકરે છોકરેને દેખો
 જરે રોજેન, લુલમનેર માંડ્યું નસોદાને છોકરે. દેખો.
 લુંડો થયો છે બજાવેનો રે ત્રેયો, દારા સામો દેખાડે છે રેયો;
 છાકી ગયો છે નસોદાનો છેયોરે, જેન લુલમનેર માંડ્યું. ૧
 મંપુરાંના મારગમાં રહે છે, ઘણી ગાળો તે ગોપીયોને દે છે;
 લાગ ખાપે તો ખાખડી જો લે છે રે, જેન લુલમ. ૨
 મારી મહીની મદુકીરે ફોડી, મુને ખાલી છખીલે ત છોડી;
 મારી મોતીયોની માળા તોડીરે, જેન લુલમ. ૩
 જાલ લુલમ નેવીરે વાત કીધી, મુને ખાવરી ખનાવીરે દીધી;
 મારી જાખ દકાની જાલ સીધીરે, જેન લુલમ. ૪
 સંખી ફુજની તે વાત કહું દાખી, ફું તો નાઠી ગોર સડારે નાખી;
 પેલી રાધાને રોકી રાખીરે, જેન લુલમ. ૫
 જોકે માગુ તે મુને રે જાણો, નસોદાજી નેકે હવારે ચાણો;
 વંઠી ગયો છે પ્રજ્ઞાદ્વૃત્તનો ફાલોરે, જેન લુલમ. ૬

ગરબી ૨ ની

રાગ મોરવની પીટણીનો.

નલમ જેર નુવો નસોમતી માયડી, માયડી માયડી માયડી
 રે, દેખો જરે રે માત, નલમ જેર નુવો નસોમતી માયડી રેક
 છેયો છાકી ગયો છે તમારો, વંધ્યો છે હવે ફાંઈવારો;
 એણે કેડો લીધો છે જમારોરે, જેન લુલમ જેર. ૧
 દારા દેખી દામોદરડોલે, જારે વાટ જની બહુ ગાળજોલે;

ખેલાણુ જાવી ધુંધટા ખોલેરે, બેન નુલમઝેરે. ૨
 મુડું કાનમાં જાવીને કાંઈ ફેરે, કહ્યું માનીયે તો રાંડ પેઈ રહેછે;
 લોકલાખેને લાભ જાનલેછેરે, બેન નુલમઝેરે. ૩
 ફહો કેમ ફરીને હવે રહીયે, નહીં તો ફસરાજને ફહીજે;
 ફોહો તો ગામ મુકીને હવે નઈજે, બેન નુલમઝેરે. ૪
 ખોદું ફરીજે તો લાગેરે ખામી, હવે ફેરેને જોયાય નહીં હરામી
 કાંઈ સમને પ્રત્નહાદ્યો સ્યામીરે, બેન નુલમઝેરે. ૫

ગરબી ૧લી.

રાગ (ધિવનંદનો છોરો તે નમેરો થયો ને) બેદરી
 વાંડુ નેઈને રું ફસો છો પરણાગીયા ને;
 સાયું ખોલો ફૂલની કોની નેડે નજીયા ને. વાંડુ નેઈને. ૧
 નરવર સાયું ફહો કેઈ મળીતી નાગરી ને;
 જાલો જાંખડી તો દિસેછે બિલગરી ને. વાંડુ નેઈને. ૨
 સ્વાસે ત્રરાયા રું પુંડેલા ખો ફરી ફરી ને;
 જિંધે ઘેરાણા ને લોચનમાં લાલી ત્રરી ને. વાંડુ નેઈને. ૩
 ફોઠ ફરફરેને ખડખડતું રું ખોલતા ને;
 છાતી ધડકેછે ને ડાખા ફાંડે ડોલતા ને. વાંડુ નેઈને. ૪
 પ્રીતમ ખંચેરો છો પાઘડ્યાં પડી ગઈ ને;
 ચુડી ચંપાણી તે ચુંદડી પડી રહી ને. વાંડુ નેઈને. ૫
 મોહન મુજડા બિપર દક્ષત ધાવડ્યાં ઘડા ને;
 સીંદુર સુંદર ઝંગે કાળજના ડાઘા ખડખા ને. વાંડુ નેઈને. ૬
 પ્રીતમ પ્રલાટે બિઠીને ક્યાંથી જાવીયા ને;
 મોરલી સાટે મોહન વેલણ કોનું લાવીયા ને. વાંડુ નેઈને. ૭
 સુંદર સોલું તણ સાળું જોહ્યું છેલડા ને;

(૧૬૪)

પ્રજ્ઞાદૃત્ કાવ્ય.

પ્રજ્ઞાદૃત્ નાપ્રીતમ ઘણાદિસો પેલડાને. વાંકાં વચન ૭

ગરખી ૨ જી.

વાંકાં વચન સુણી જીવંદા જાંખા પયાને;

રાધા પિપર પછી રંગીલો રીસાઈ રહ્યાને. વાંકાં વચન ૮

પ્યારો પ્રિતમ પછે જેઠા પુંઠ વાળીને ને;

ત્રીમું ઘાણી જીવે ત્રીમી સામું ન્યાળીને ને. વાંકાં વચન ૧

રોષે ત્રણ રસીક પ્રીતમ, રાધાને કહીને;

તારા વચન રૂપી દ્વમાં શું મુઠને દહીને. વાંકાં વચન ૨

ખોટાં ખાંપણ મુંઝે છાર પડી સનેસમાં ને;

હીણો કહીને ફળયો પાડ્યો જાગ્રત દેરામાં ને. વાંકાં વચન ૩

જાનુ મુંઝે કોક મોટે કુંતો બીહીતો કુંજને;

લેરી વાતો કરે તેને કહો કું શું કુંજને. વાંકાં વચન ૪

તુંડો ફરી મુને શીદ મારો છો તામની ને;

મારું કાળજું મે કીકીતું છે કામની ને. વાંકાં વચન ૫

સાચા સોગન ખાઈ જળજા કુંતો જોયું ને;

લાવો પીખાવો કુંતો ફોળો ફરમાં ધરું ને. વાંકાં વચન ૬

ગોવિંદ ઘાંઘળા થઈને કાળજું ફરવા વીયાને;

પ્રજ્ઞાદૃત્ નો પ્રિતમ જાંસુ લાવિયા ને. વાંકાં વચન ૭

ગરખી ૩ જી.

સામું જીવોને છોગાળા છેલા નંદના ને;

કુંતો ઘારંવાર ફરું તાફારી વંદના ને. સામું જીવોને ૮

રાંકડા પીધે રાધે ફરનેડીયણ તુંડે ને;

જુદ ફરી જન એ સ્વાનની પેઠે છો લેહું ને. સામું જીવોને ૯

તેના હૃદયે હરી તેમું ફોટે જાયશે ને;

છાજે હાંડ્યા સૂરજ તેજ કેમ ધૂપાયરી જો. સામું જુઓ. ૧
 મોંઘાં મોતીને રું જાણે જગ જાપડાજો;
 વિષ્ટાકાલી તે તો જાણ્યાં નોખાય જાડાંજો. સામું જુઓ. ૨
 ફદી પરાણે જો માંચ જાલી પરસીયે જો;
 મોતી ખાધું ને જગ મરે સામાં તરસીયેજો. સામું ૪
 જોના લોગીતો કોઈ હંસલા વિરલા ફરીજો;
 જયર પક્ષી મોતી લાળીને જાણ્યાં જસેજો. સામું જુઓ. ૫
 જો મધુરી જન રું જાણે મહીમા જાપનાજો;
 નીચ ઘોળી થઈ ધોનારા જોતો પાપનાજો. સામું જુઓ. ૬
 નીંદા રૂપી વિષ્ટા નીચ જગ થઈ તે હરેજો;
 માંચ મોતીડાંના સુજને જો રું કરેજો. વાંડું જુઓ. ૭
 માદા જોલ્યા ગિપર માંડું નવ માનતાજો;
 પ્રલ્હાદજી ના પ્રીતમ ખરાતે ને જાં નતાજો. વાંડું જુઓ. ૮

લુંડી લૂંજ વિષે છપાછંદ.

લુંડામાં લુંડી લૂંજ, લૂંજ તારે હું જાણી;
 લુંડામાં લુંડી લૂંજ, તારે પરધેરે પાણી. ૧
 લુંડામાં લુંડી લૂંજ, કામ કરે જહુ ફેણું;
 લુંડામાં લુંડી લૂંજ, ખાય સોફોનું મેહેણું. ૨
 લુંડામાં લુંડી લૂંજ, જેમ તે તરને જાણ;
 લુંડામાં લુંડી લૂંજ, માથે ફરી જન જહુ જાણ. ૩
 લુંડામાં લુંડી લૂંજ, કોઈ ઠામે નવ હરતા;
 લુંડામાં લુંડી લૂંજ, કામ કર સર્જનું કરતા. ૪
 લુંડામાં લુંડી લૂંજ, કોઈ નાથે છે દોરી;

(૧૬૬)

પ્રેક્ષાદ કૃત કાવ્ય.

લુંડામાં લુંડી લૂંજ, ફરે પર ઘેરે ચોરી. ૫

લુંડામાં લુંડી લૂંજ તે, તારે જુનનો તાર છે;

પ્રેક્ષાદ ફેફ ફીરતારને, લૂંજ મનુષ્ય માથે માર છે. ૬

કુમિત્રની સોજત તત્ત્વાધિષે.

છંદ મનહર.

લુયો તારી જા લુગમાંહી, લુજમી જસત ત્યાંહી;

જાતિ જગત્યાની ધ્યાની, જગડૂપદેખીયે.

જાછી જાછી જાત કરે, સન્નકો મન કરે;

ફરે ચિત્ત ચિત્ત પેણ, પ્રીત નહીં પેખીયે.

ત્રણો નહિ બ્રહ્મલેદ, પંડીતુથી કરે જોદ;

ફેફ પેજો વેદ છેદ, ચારણી શું ચીત્ત ફે.

પ્રેક્ષાદ ફકત સોનું સુપાત્રકો સંગતલ,

કુપાત્રકી સંગ સોતો, પ્રીતણ શું પ્રીત ફે. ૧

સિંધુપુરની શોભા ને ગ્રંથકર્તાની

પ્રાર્થનાધિષે.

છપાછંદ.

ગાયક ઘાડ ગંભીર, રાત્ર્ય ગૂંઘરાતલ માંહી;

શ્રી સ્થળ સરોજું રોફેર, મેફેર મૈયાની ત્યાંહી. ૧

સરસ્વતિ શુભ સેત્ર, નેત્ર નારાયણ ફેરાં;

જિંદુ તીરથ જળવાન, સ્નાન પ્રાશ્ચિત નેફેરાં. ૨

જ્ઞાન વાપી જળ પાય, નાહાય મહિમા છે તારી;

ફર સુરામ શુભકામ, સકળ હૃત્યાને નિવારી. ૩

ગોવિંદ માધવ રાય, સહાય વાપી ત્યાં પીડે;

ત્વન્કવચ્છળ લગવાન, પાય તત્કોની લીડે. ૪

ધ્વજનકુંડે રીંખે, જાંઝ નોખત ન્યાંવાગે;
 ઘોષ ગગનમાં થાય, સુણીલૂતાવળલાગે. ૫
 રુમાળ વીસાળે, રાય સીધેરે ન્યાં રચીયો;
 ત્રણ પેનઘટ પેગથાર, મહા મહિપતિનો મયિયો. ૬
 કેમળાસન કુંન્યાય, જાળી જીરાતે ન્યાંહી;
 વન્કી વડવાંનળ, તાળ્યા સાગરની માંહી. ૭
 ચરસદીનચિયેક, જોડ મેળો ફું ગાળિં;
 વિસ્તાર રુંવાત, કહી સુક્ષ્મ સમત્વયું. ૮
 લલો લરાણો રાંધ, જતિ જિમંગ પ્રકારો;
 લૂત પ્રેત પિશાચ, નામ નાફાતામાં નાસે. ૯
 માત્ર ગતિની મુક્તિ, જુક્તિ કરે શાસ્ત્રપ્રમાણે;
 ગયાશ્રાદ્ધ ન્યાં થાય, વીરંચી વ્યાસઘોજાણે. ૧૦
 વિપ્રવેદની ધૂત્ય મુનિજનમોહોરા રેફેતા;
 ક્રીયા કર્મમાં કુશળ, ધર્મનામારણફેતા. ૧૧
 તપેતપ્તે જોગીજન, સમાધી જિંધાહેયે;
 કરે જાણ સન્યાસ, તને જન્મજીદકસેયે. ૧૨
 ઘણાકુપેનેયાવ્ય, તળાવો જાગજગીયા;
 જળકે જળરા મ્હેલ, ફેલરંગ જિંયાનીયા. ૧૩
 સુંદીર સીધપુર નગર, જગરગુણવંતી ગાળે;
 શોભાનો નહીં પાર, જાગે જમરાપુરીલાળે. ૧૪
 જાતિ જોદીચ્ય શાહસ્ત્ર, વીપ્રજપંતીકાઠકર;
 પેદછડુને પંચપ્રચર, હરીજનનો ચાકર. ૧૫
 વચ્છ સગોત્ર નેવેદ, ચત્તુર માધ્યનીસાજા;
 પીતાકૃષ્ણને માત, નામલક્ષ્મી મુજેલાજા. ૧૬

(૧૬૮)

પ્રત્કાદ્દત કાવ્ય

સત સંગત સોકાય, રાય સનજન પુરમાણે શામછે;
માફ કરો મોયે પાંક, રાંક પ્રત્કાદ તણો પેરણાં મછે. ૧૭

જેકાદરીના મહાત્મ વિષે.

છંદ મનહર.

લાવધરી બ્રાહ્મણ ભમાડે, દશ દીન દીન;
તેટલું છે પુન્ય જેકુ પોષે, બ્રહ્મચારીને.
તેવા બ્રહ્મચારીને ભમાડે, સિદ્ધ સ્ત્રી શુભ મને,
ભૂતળનું દાન માન, જાણે અધિકારીને.
જેવા જેકુ હજાર બ્રાહ્મણ નેદે ભૂતળ દાન;
ત્યારે તેને કંઠ્યા દાન કે રૂં ફળ પાવછે.
કંઠ્યા પિકી દશ ઘણું વિદ્યા દાન દેતાં પામે,
વિદ્યા પિકી દશ ઘણું જનનું કહેવાયછે.
જનની અધિક પુન્ય, પયું કે પાના રૂં નથી;
તેથી જીવે જીવ ભુખો, સજળા સંસાર માં;
પ્રત્કાદ્દત પુન્ય, સ્કળ રીરો મળીછે,
પણ જેકાદરી જાગે તાયે કોઈ હાર માં. ૧

ગુરુની સ્તુતિ વિષે છંદ મનહર.

જડે ગુરુ દેવ નહી, અહંમેય ભડે અંતર મોં; સદા સુખ રૂપ રૂપ જ
વિદ્યા કુંટારે હેં. રાગ દીન દ્વેષ ભડે, કુડ નહી કુજીતી તોડે, જે
કે નહીં એર વડે, દૂર કરી ઝારે હેં. મન કે મારણ ત્વચ, વારણ
વિધિ રણે, કાળ ક્રોધ કુટીતે ને જીતી લીધો કામ ને પ્રત્કા
દ્દત પારંવાર ને વિચાર કરી, નમી નમી નમું ગુરુ સસુજામ
તીતિ શ્રી પ્રત્કાદ્દત કાવ્ય સંપૂર્ણ થયું છે. નં. ૧

સમાપ્ત.

